

Χορέψετε, χορέψετε.....	A-79
Χορός.....	Γ-84
Χριστινάκι.....	K-236
Χρόνια και χρόνια μες στην άμμο.....	K-228
Χρόνια και χρόνια τώρα τριγυρνά.....	A-88
Χρόνια τώρα κάνουμε παρέα.....	A-155
Χρόνια τώρα μακριά σου λιώνω.....	Π-155
Χρυσοπράσινο φύλλο.....	Γ-202
Χωρίς την αγάπη σου θα ήμουνά μόνος.....	Π-26
Χωρίς το σύννεφο βροχή δεν κατεβαίνει.....	Γ-41
Χωρίσαμε ένα δειλινό.....	M-58

Ψ

Ψάξε στην καρδιά σου να βρεις.....	A-175
Ψαριανή (Ωπαλα).....	A-86
Ψαροπούλα.....	A-152
Ψηλά στου Διγενή τ' αλώνια.....	K-194
Ψιλή βροκούλα.....	M-5

Ω

Ωπαλα, ώπαλα.....	A-86
Ωραία που 'ναι την αυγή.....	A-70

ΤΟ ΣΚΡΙΠΤΟ

του νέου κιθαρωδού

τρίτη έκδοση

σκρίπτο κόκκινο
ρομαντικίζοντα

επιμέλεια: λεωνίδας δρίζης
μπόχουμ, ιούνιος 1998

Το μυαλό μου γυρίζει με κύλιες στροφές.....	K-58
Το μυστικό σου.....	A-175
Το παιδί από την Κρήτη.....	K-195
Το παλικάρι έχει καημό.....	Γ-221
Το παλικάρι στη γωνιά που αμίλητο τα.....	Γ-43
Το παλιό ρολόι.....	Γ-118
Το παπάκι, ακ καλέ παπί.....	A-62
Το παράθυρο κλεισμένο, σφραλισμένο.....	M-126
Το Πασαλιμάνι.....	M-20
Το πασούμι.....	M-122
Το πέλαγο είναι βαθύ.....	K-149
Το περιβόλι.....	K-215
Το πέτρινο καμόνελο.....	K-240
Το πιτσιρικάκι.....	M-142
Το πλαστό το πασαπόρτι.....	Π-66
Το πλοίο θα σαλπάρει για λιμάνια.....	Π-169
Το πλοίο θα σαλπάρει το βραδάκι.....	K-73
Το πολλαπλό σου είδωλο.....	Γ-101
Το πολυτεχνείο.....	Γ-96
Το πονεμένο στήθος μου.....	A-11
Το πουκάμισο το θαλασσί.....	Γ-12
Το πουλί.....	Π-82
Το σακάκι μου κι αν στάζει.....	Γ-115
Το σατράπη εμένα μη μου παριστάνεις.....	Π-83
Το οβηστό φανόρι.....	M-7
Το σκαλοπάτι σου θα κάνω για κρεβάτι.....	M-23
Το σπίτι στην ανηφοριά.....	Γ-57
Το στενό δρομάκι.....	Π-4
Το σύννεφο έφερε βροχή κι έχουμε.....	K-158
Το ταγκό της Νεφέλης.....	K-54
Το τελευταίο βράδυ μου.....	Π-124
Το τελευταίο ποτηράκι.....	Γ-133
Το τραγούδι της κούνιας.....	A-1
Το τραγούδι της ξενιτιάς.....	Γ-204
Το τραγούδι της ρούγας.....	A-2
Το τραγούδι των γύφτων.....	Γ-19
Το τραίνο φεύγει στις οκτώ.....	Γ-199
Το τραμ το τελευταίο.....	A-141
Το τρελοκόριτσο.....	A-181
Το Τσάμπασι.....	A-111
Το φανταράκι.....	M-17
Το φεγγάρι είναι κόκκινο.....	K-183
Το φεγγάρι κάνει βόλτα στο κορμάκι σου.....	K-70
Το φεγγάρι πάνω, θεέ μου.....	Γ-146
Το φιλαράκι.....	K-57
Το φίλο μας που χάσαμε.....	K-197
Το φτωχομπούζουκο.....	M-127
Το καδάκι.....	K-58
Το καϊδάρι.....	M-159
Το κοντρό μπιζέλι κορεύει τσιφτετέλι.....	K-121
Το κρήμα δεν το λογαριάζω.....	M-130
Το χρυσό κουρέλι.....	K-54
Τον ήλιο είχες αγκαλιά, βασιλικό στο.....	K-231
Τον καιρό εκείνο τον παλιό.....	A-158
Τού 'παν θα βάλεις το κακί.....	K-89
Του αγοριού απέναντι.....	Γ-145
Του Βοτανικού ο μάγκας.....	M-73
Του ήλιου σβήστηκε το φως, εκάθη το.....	Γ-182
Του μικρού βοριά.....	Γ-222
Του κωρισμού η ώρα.....	Π-87
Τους καμηούς και τις αναμνήσεις όλες.....	Π-165
Τούτες οι μέρες το 'χουνε, τούτες οι.....	A-79
Τράβα την κουρτίνα σου.....	Γ-55
Τράβα, τράβα, τράβα, καροτσέρη τράβα.....	Π-183
Τρεις μέρες κώ, τρεις μέρες κώρια.....	K-146
Τρελή κι αδέσποτη.....	Π-227
Τρελό καλοκαίρι.....	Γ-85
Τρελοκόριτσο.....	Π-11
Τρέξε μάγκα να ρωτήσεις, να σου πουν.....	M-34
Τρέξε μανούλα όσο μπορείς, τρέξε για.....	M-159
Τρέξε, μες στη συντροφιά μας να μεπείς.....	A-176
Τρία παιδιά βολιώτικα.....	A-53

Τρίτη-Πέμπτη μακαρόνια.....	M-146
Τρίτος παγκόσμιος.....	K-88
Τρυγώνα.....	A-33
Τσιγγάρο ατέλειωτο.....	K-48
Τσιγγάνα κάτω δίπλα μου και τα.....	Γ-148
Τυρλικιώτισσα.....	A-98
Τώρα κλαίς, γιατί κλαίς.....	Π-175
Τώρα που είναι άνοιξη και τα.....	K-141
Τώρα που παντρεύεσαι.....	Γ-100
Τώρα που πας στην ξενιτιά.....	K-152
Τώρα τέτοια θα λέμε.....	Π-151

Υ

Υδροκόος.....	Π-218
Ύμνος των μαύρων σκυλιών.....	K-123
Υπάρχω.....	Π-116
Υποκρίνεσαι.....	Π-134
Υπομονή.....	Γ-176

Φ

Φαληριώτισσα.....	Π-61
Φάτα Μοργκάνα.....	K-1
Φεγγάρι, μάγια μου 'κανες.....	Γ-204
Φέρτε μιά κούπα με κρασί.....	Π-6
Φέρτε μου ένα μαντολίνο, για να δείτε.....	K-143
Φεύγαν οι εργάτες κι έφειγες μαζί.....	Γ-77
Φεύγουν τα καλύτερά μας χρόνια.....	K-122
Φεύγω (Κάποτε έχτιζα ένα όνειρο).....	K-36
Φίλα με στο στόμα, δε βαστώ.....	M-111
Φίλε μου, φίλε.....	A-173
Φίλε, τώρα που σε βρήκα λίγο στάσου.....	A-190
Φίλπια δυό ξένα κέλινα.....	Π-159
Flamenco.....	K-56
Φούστα κλαρωτή.....	Γ-148
Φραγκοκλισιά.....	Γ-52
Φραγκοσυριανή.....	Π-69
Φρόσκο το κώμα, βροχή έχει πέσει.....	A-169
Φτάνει, φτάνει, φτάνει, μακριά μου.....	Π-45
Φτιάνναμε καπέλα από καρτί.....	K-14
Φτωκό κομπολογάκι μου.....	M-6
Φτωκολογιά, για σένα κάθε μου τραγούδι.....	Γ-187
Φύγε κι άσε με.....	Π-173
Φύσα αεράκι.....	Γ-188
Φυσάει ο μπάτσης.....	M-88
Φύσπηξε έρωτας.....	Π-94
Φύσπηξε ο Βαρδάρης.....	Π-229
Φωτοβολίδα.....	K-43

Χ

Χαιρετίσματα.....	K-84
Χαλκίδα.....	Π-217
Χαμένο κοριό.....	Π-149
Χάνομαι χωρίς ελπίδα μέρα-νύχτα στη.....	Π-217
Χαρά η τύχη μου δε μου 'χει στείλει.....	K-174
Χαράζει η μέρα και η πόλη έχει ρεπό.....	K-23
Χαράματα η ώρα τρεις.....	M-61
Χαράτσι.....	Π-224
Χαρικλάκι.....	Π-198
Χαροκόπου 1942-53 (Εφτά νομά).....	Π-30
Χάρτινο το φεγγαράκι.....	K-140
Χασάπικο 40.....	Γ-82
Χατζηκυριάκειο.....	Π-189
Χθες αγνά με ψυχή φορτωμένη.....	A-146
Χθες μεσάνυχτα και κάτι κατηφόρρα.....	Γ-36
Χθες το βράδι Χαρικλάκι.....	Π-198
Χίλιες φορές.....	Π-140
Χόρψε λεβεντόπαιδο.....	Γ-110
Χόρψε Μπουρνοβαλιά μου, να σου.....	M-105
Χόρψε όσο το μπορείς, χόρψε σαν.....	Γ-84

Συννεφιάς, συννεφιάς.....	Γ-139
Συννεφούλα.....	Κ-199
Σύνορα η αγάπη δεν γνωρίζει.....	Κ-118
Σύρμα πάνω, σύρμα κάτω παίζω εγώ το.....	Π-204
Συκνάζεις στο μικρό καφέ, κι εγώ στη.....	Γ-101
Σφίγγα.....	Κ-135
Σφυρίζει η φάμπρικα, μόλις χαράζει.....	Μ-28
Σκεδόν πενήντα χρόνια βράσανα και.....	Κ-37
Σκολείο.....	Α-197
Σώμα μου.....	Π-95

T

T' αγόρι μου, t' αγόρι μου, t' αγόρι.....	Α-185
T' άσπρα πουλιά.....	Κ-18
T' αστέρι του βοριά.....	Κ-153
Τα βεγγαλικά σου μάτια.....	Κ-131
Τα βράδια είν' ατέλειωτα, αιώνας.....	Κ-49
Τα δελτινά.....	Π-57
Τα δύο σου χέρια.....	Μ-153
Τα θερινά σινεμά.....	Κ-122
Τα καθουράκια.....	Π-195
Τα καρβάρια.....	Κ-235
Τα κάστρα του Γεντί-Κουλέ.....	Μ-133
Τα Κύθηρα ποτέ δεν θα τα βρούμε.....	Γ-78
Τα λαδόδικα.....	Π-19
Τα λερωμένα, t' άπλυτα.....	Μ-68
Τα λιμάνια.....	Π-169
Τα λόγια ήτανε καλά, καλά και τιμημένα.....	Γ-79
Τα λόγια και τα χρόνια.....	Κ-105
Τα λόγια της αγάπης μας τραγουδι.....	Α-174
Τα ματάκια σου τα δύο.....	Π-51
Τα ματόκλαδά σου λάμπουν.....	Μ-74
Τα μαύρα μάτια σου.....	Π-210
Τα μικρά παιδιά.....	Κ-233
Τα μπλε παράθυρα.....	Μ-148
Τα νέα της Αλεξάνδρας.....	Π-89
Τα νειάτα του έφαγε ο Στρατιάς στα.....	Κ-115
Τα ξεπούλποα φτηνά, το καλί μου, τα.....	Κ-212
Τα πάντα.....	Κ-49
Τα παιδιά κάτω στον κάμπο.....	Κ-190
Τα παιδιά της άμυνας.....	Μ-102
Τα παιδιά της γειτονιάς σου.....	Μ-149
Τα παιδιά του Πειραιά.....	Γ-150
Τα παλικάρια.....	Γ-131
Τα πεταλικάκια.....	Γ-156
Τα πολυβόλα άσπασαν, οι πόλεις.....	Κ-91
Τα πουλιά τα βρίσκει ο Χάρος στο φτερό.....	Γ-25
Τα ριάλια.....	Α-97
Τα τάλιρα.....	Μ-138
Τα τραίνα που φύγαν.....	Γ-179
Τα τσιγάρα, τα ποτά και τα ξενύχτια.....	Π-102
Τα φώτα σβήσανε, τα σπύτια κλείσανε.....	Γ-137
Τα κελιά μου ξερά και διψασμένα.....	Π-21
Τα κελιά σου στάζουν φαρμάκι κι.....	Π-107
Τα ψεύτικα τα λόγια, τα μεγάλα.....	Μ-99
Ταβερνιάρη φέρε κι έχω γούστο για να.....	Μ-121
Ταξίδι στα Κύθηρα.....	Γ-17
Τέλι τέλι τέλι.....	Π-43
Τελικά καρδούλα μου ήταν τυχερό.....	Π-105
Τέσσερα πόδια δυνατά και μιά κουτσά.....	Κ-20
Τέτοια κούκλα και τσακίνα.....	Π-208
Τζαμάκια.....	Γ-121
Τζιβαέρι.....	Α-20
Τη θάλασσα τη γαλανή.....	Α-73
Τη μάνα μου την αγαπώ.....	Α-116
Τη νύχτα που κοιμούνται τα πουλιά.....	Γ-117
Τη Σταδίου ανεβαίνω, προς το.....	Π-197
Την αγάπη μου μου την κλέψανε.....	Π-202
Την είδα την ξανθούλα, την είδα ψές.....	Α-159
Την καρδιά καρδιά μου απόψε μπρος.....	Γ-129
Την κοιτούσαν με καμάρι στο χωριό.....	Α-167

Την παιδική μου φίλη, την είδα.....	Κ-219
Την πρωτόειδε μ' όλο κόκκινα ντυμένη.....	Α-145
Της αγάπης αίματα.....	Γ-196
Της δικαιοσύνης ήλιε νοπέ.....	Γ-195
Της θάλασσας βασιτώ κακιά, αμάν, αμάν.....	Μ-112
Τι είν' αυτό που νουσταλλάω και.....	Α-92
Τι είναι αυτό που μάς ενώνει.....	Κ-60
Τι είναι αυτό που το λένε αγάπη.....	Α-150
Τι έπαιξα στο Λαύριο.....	Κ-217
Τι ζητάς Αθανασία στο μπαλκόνι μου.....	Κ-193
Τι ήθελα και σ' αγαπούσα και δεν.....	Α-46
Τι θέλεις απ' τα νιάτα μου, που είναι.....	Γ-206
Τι θέλεις να κάνω.....	Γ-71
Τι θέλεις τώρα και ρωτάς.....	Μ-87
Τι θες εσύ με με να μπλέξεις.....	Μ-60
Τι κάθασαι μαζί μου και δε με παρατάς.....	Π-12
Τι Λαζάνη, τι Κοζάνη.....	Γ-136
Τι μου την χάρισες αυτά την ταμπακέρα.....	Α-143
Τι να 'ναι αυτό που ξαφνικά.....	Κ-111
Τι να πούμε τι.....	Γ-72
Τι να σε κάνω γαλανή.....	Α-52
Τι όμορφη που είσαι όταν κλάις.....	Π-63
Τι όμορφο να σ' αγαπώ και να σε.....	Κ-13
Τι σε μέλει εσένα κι αν γυρνώ.....	Μ-26
Τι σε μέλει εσόνανε από πού είμαι εγώ.....	Α-9
Τι σήμερα, τι αύριο, τι τώρα.....	Μ-22
Τι σου 'κανα και μ' εγκατέλειψες.....	Γ-169
Τι σου λέει η μάνα σου για μένα.....	Μ-91
Τι τα θέλεις τα λεφτά.....	Π-190
Τι την θέλεις την τσιγγάνα.....	Μ-43
Τι τραβάω.....	Μ-131
Τι κειμώνας βαρύς, έλα απόψε νωρίς.....	Γ-172
Τίποτα δεν πάει χαμένο.....	Κ-37
Τριτόμπα.....	Α-126
Τις άλλες τα 'μπλεξα και γω με μια.....	Μ-59
Τις νύχτες κυλάνε οι ώρες.....	Κ-227
Το άγαλμα.....	Γ-36
Το αγριολούλουδο.....	Π-120
Το ακκορντεόν.....	Γ-90
Το απομεινέρο έμοιαζε να στέκει.....	Γ-173
Το βαπόρι απ' την Περσία.....	Μ-145
Το γελαστό παιδί.....	Γ-225
Το γελεκάκι.....	Α-128
Το γκρίζο γατί.....	Α-184
Το γράμμα (Γειά και χαρά σας αγάπες).....	Κ-19
Το γράμμα (Όταν θα λάβεις αυτό).....	Π-71
Το δελφινοκόριτσο.....	Γ-107
Το δέντρο.....	Γ-93
Το δικό μου πάπλωμα.....	Π-203
Το δικό σου το μαράζι.....	Μ-18
Το δίκτυ.....	Μ-104
Το δρόμο που μου δείχνεις να βαδίσω.....	Π-13
Το έντεκα.....	Α-46
Το Ερηνάκι.....	Μ-110
Το καλοκαιράκι στην ακρογιαλιά.....	Κ-69
Το καλοκαίρι εκείνο.....	Α-174
Το καλοκαίρι μαζί πηγαίναμε στην.....	Α-192
Το καπιλιό.....	Μ-12
Το καυγάκι.....	Μ-8
Το κόκκινο φουστάνι.....	Π-40
Το κομπολογάκι.....	Μ-6
Το κορίτσι του Μάν.....	Α-186
Το κορίτσι του φίλου μου.....	Α-179
Το κουρασμένο βήμα σου.....	Π-73
Το λέει και το τραγουδι.....	Κ-242
Το λουλουδάκι του μπαξέ.....	Α-84
Το μαντολίνο.....	Κ-143
Το μακαίρι.....	Κ-96
Το μεθυσμένο κορίτσι.....	Κ-191
Το μινόρε της αυγής.....	Α-123
Το μονοπάτι.....	Α-144
Το μπουζούκι μου κρατάω, το.....	Μ-156

Πέρασαν πάνω από δέκα χρόνια από τότε που το “σκριπτο” ξεκίνησε την ζωή του, σαν ένα ντοσιέ με φθαρμένα χειρόγραφα και ξεθωριασμένες φωτοτυπίες. Όλα αυτά τα χρόνια άλλες φορές ξεχνιόταν για μήνες στο βάθος κάποιου ντουλαπιού και άλλες φορές ξαναερχόταν στην επιφάνεια, μη σταματώντας να αλλάζει, να μεγαλώνει και να μεταμορφώνεται ξανά και ξανά.

Σ' αυτά τα χρόνια το “σκριπτο” ήταν συνέχεια κοντά μας σε πολλές μικρές και μεγάλες ευτυχισμένες στιγμές, σε ταξίδια, φιλικά σπίτια, αμμουδιές και πάρκα, αλλά και πάνω στη σκηνή. Ήταν μαζί μας πολλές ζεστές αξέχαστες νύχτες έξω, κάτω από το φως των κεριών ή της λάμπας υγραερίου, να μάς θυμίζει μερικά από τα πιο μεγάλα ελληνικά τραγούδια που υπάρχουν, άλλα γνωστά σε όλους και πολλά άλλα ξεχασμένα. Ύστερα έγινε ηλεκτρονικό και πολλαπλασιάστηκε, δίνοντας την ευκαιρία σε πολλούς ακόμη να το έχουν κοντά τους στην παρέα, αλλά και σε μοναχικές στιγμές.

Το τραγούδι απογειώνει τους ανθρώπους και τους φέρνει πιο κοντά μεταξύ τους. Το “σκριπτο” μάς βοήθησε πολλές φορές να πετύχουμε εκείνες τις ανεπανάληπτες στιγμές, που δεν μπορούν να τυπωθούν στο χαρτί και που κάνουν τη ζωή μας πιο ζεστή και πιο ανθρώπινη.

Η συλλογή αυτή είναι αφιερωμένη σε όλους τους νέους κιθαρωδούς. Αυτούς, που όπως έλεγε ο Μάνος Χατζηδάκης στην “Οδό Ονειρών”...

... όμως τη νύχτα δεν τους πιάνει ο ύπνος.
Κι όταν δεν ονειρεύονται, τραγουδούν...

Πολλές ευχαριστίες...

...σε αυτούς που με τον ένα ή τον άλλο τρόπο βοήθησαν στην πραγματοποίηση αυτής της προσπάθειας.

Ιδιαίτερα θα ήθελα να ευχαριστήσω τους (αλφαβητικά):

Σταύρο Ανεστόπουλο
Ζώη Βρεττό
τον αδελφό μου Μάριο
Μαρίνο Κούρη
Παντελή Κρητικό
Τηλέμαχο Κυπραίω
Κώστα Λαμπρέτσα
Alkan Öztürk
Γώργο Παππά
Κώστα Πουλάκη
Δημήτρη Πρανδέκο
Δημήτρη Σκουλουδιάνο
Γιάννη Φαρμάκη

για τα τραγούδια που μου έμαθαν, τους δίσκους που μου έδωσαν και για τις πολύτιμες συμβουλές τους.

α' έκδοση: Ιούλιος 1996, 776 τραγούδια
β' έκδοση: Φεβρ. 1997, 860 τραγούδια
γ' έκδοση: Ιούνιος 1998, 1050 τραγούδια

Εξώφυλλο: "Ο νέος κιθαρωδός", 21.6.98

Σαλταδόρος.....	M-158	Στέργιος πειομάνιτσι.....	A-107
Σαμιώτισσα.....	A-56	Στη βάρκα.....	K-180
Σαν απόκληρος γυρίζω.....	M-82	Στη βιομηχανική πλευρά του Πόρτο-Αλίλι.....	K-120
Σαν βγαίνει ο Χότζας στο τζαμί.....	P-28	Στη Βουλαιαμένη.....	K-129
Σαν γυναίκα γεννά στο χώμα η νύχτα.....	P-163	Στη γειτονιά μου την παλιά είχα ένα.....	G-90
Σαν δύο φωτάκια βραδινού αεροπλάνου.....	K-92	Στη μαγεμένη Αραπιά.....	P-41
Σαν μαγεμένο το μυαλό μου.....	M-63	Στη μαμά μου θα το πω.....	A-182
Σαν με κοιτάς.....	K-9	Στη μπανιέρα δυό-δυό.....	K-77
Σαν παλιό σινεμά και σαν τη Χαλιμά.....	K-42	Στη Μύκονο, στη Σέριφο, στη Σίκινο.....	G-106
Σαν σε βλέπω τα βραδάκια στο σοκάκι.....	M-122	Στη Σαλαμίνα.....	M-103
Σαν σουρώνω, πέφτω κάτω και.....	M-149	Στη συγκέντρωση.....	K-202
Σαν σταρ του σινεμά.....	K-111	Στην αγάπη μας δεν πιστέψαμε.....	A-189
Σαν σύννεφο απ' τον καιρό, μονάκο μες.....	K-6	Στην αγκαλιά μου απόψε σαν άστρο.....	G-166
Σαν σφυρίζεις τρεις φορές.....	K-163	Στην αγορά του Αλ Χαλίλι.....	K-46
Σαν τον από είχα φτερά.....	G-38	Στην Αθήνα μες στο κέντρο φύτρωσε.....	G-93
Σαν τον από φτερούγαγε στη στράτα.....	G-223	Στην ακρογιαλιά.....	A-162
Σαν τον καραγκιόζη.....	K-209	Στην αλάνα.....	G-27
Σανίδι σόπιο πάπια.....	M-137	Στην αμμουδιά τη μαγεμένη.....	A-152
Σαράντα παλικάρια από τη Λεβαδεία.....	A-25	Στην Αμφιάλη.....	M-100
Σβήνω, ένα βράδι ακόμα, τι θα γίνω.....	G-55	Στην απάνω γειτονιά.....	G-114
Σβήσε το φως να κοιμηθούμε.....	P-64	Στην άσφαλο κουρσάρος, με καράβι.....	K-82
Σβήστε με απ' το κάρτη.....	A-138	Στην Ελευσίνα μιά φορά.....	G-67
Σε θέλω.....	K-78	Στην Καλαμπάκα μιά βραδιά.....	M-19
Σε μαγικά νησιά.....	G-170	Στην κεντημένη σου ποδιά.....	A-47
Σε μιά ατέλειωτη παρτίδα σε κερδίζω.....	K-78	Στην κυρά μάνα μας μη δίνετε βοήθεια.....	K-106
Σε μιά εκκλησιά μοναχική.....	G-99	Στην Μακεδονία του παλιού καιρού.....	G-20
Σε μιά στίβα καλαμιές.....	P-25	Στην Πάρο και στη Νάξο.....	A-91
Σε μιά στιγμιά ανάβουν τα φώτα.....	K-210	Στην πλάτη ρίχνεις τα μαλλιά.....	A-186
Σε πελάγη μακρινά ταξιδεύαμε.....	G-60	Στην ποταμιά σπαώνει το κανόνι.....	K-170
Σε περιμένα, μην αργείς, κάτω στην.....	G-161	Στην υγρά μας την αυλή στρώνει για.....	K-214
Σε πόνεσ' η καρδιά μου και σε.....	P-143	Στις ανάγκης τα θρανία και στις.....	G-29
Σε πότσια ροδόσταμο.....	G-201	Στις ανατολές τα μέρη μιά φορά κι.....	K-192
Σε συζήταν δίχως γιατί και όχι άδικα.....	P-19	Στις Πάργας τον ανήφορο.....	A-29
Σε τούτο το στενό.....	P-4	Στις Πλάκας της ανηφοριές.....	A-160
Σε ψάκνω.....	K-38	Στις ταβέρνες τριγυρνάς.....	P-84
Σε ψηλό βουνό, σε ριζιμνιό καράκι.....	A-121	Στο 'πα και στο Ξαναλέω.....	A-4
Σερόε λα φαμ.....	M-50	Στο άδειο προσκεφάλι.....	P-179
Σήκω κόρεψε κουκλί μου.....	P-213	Στο Βιετνάμ πυρπόλησαν το ρύζι.....	K-205
Σήκω, κόρεψε σουρτάκι.....	G-152	Στο Γαλατά ψηλά βροχή και στα Ταταύλα.....	A-5
Σηκώθηκνεν ο άνεμος και σκίζει τα.....	K-196	Στο εστιατόριο που τρών τα συνεργεία.....	K-132
Σημαδούρα.....	K-74	Στο Λαύριο γίνεται χορός.....	K-182
Σιγα, σιγά, σαν μ' αγκαλιάζεις.....	A-193	Στο μονοπάτι σαν θα βγεις μιάς.....	K-26
Σιγά-σιγά κι αυτό το βράδι.....	G-64	Στο παζάρι.....	A-134
Σιγά-σιγά, φίλε μου τ' αμάξι.....	M-98	Στο παραθύρι μπρόβαλε.....	A-87
Σιγανουγκάλισμα.....	P-74	Στο παραθύρι στέκοσουν.....	G-193
Σίδερα μασάει ο Κουταλιανός.....	G-109	Στο παράθυρό σου αγναντεύοντας.....	G-60
Σίδερα, κοτρώνια, βρέχει ο ουρανός.....	K-75	Στο περιγιάλι το κρυφό κι άσπρο σαν.....	G-198
Σκέπασε η νύχτα το πρωί τη μοναξιά.....	K-239	Στο Πόρτο Κέλι, στην Ερμιόνη.....	K-235
Σκίζει η πλώρη τα νερά κι αντικάνε.....	G-105	Στο Σου-Μιτζού.....	K-134
Σκληρή καρδιά.....	A-156	Στο τηλεφωνο φοβάμαι να σε πάρω να.....	K-57
Σκόνη.....	K-10	Στο τιμόνι που κρατάω.....	P-197
Σου 'πα μάνα μ' πάντρεψέ με.....	A-28	Στο χωρίον Μεταξάδες.....	A-104
Σου 'φερα νερό στις κούφτες.....	G-116	Στον άλλο κόσμο που θα πας, κοίτα μη.....	G-201
Σου γράφω πάλι από ανάγκη.....	K-93	Στον εικοστό αιώνα, στη Μύκονο.....	K-229
Σού είπε έτσι πρέπει, γεια χαρά.....	P-111	Στον Παγασπτικό.....	G-102
Σού το 'πα μιά και δυό και τρεις.....	G-129	Στου γιαιού τη βοτσαλάκια κάθονται.....	P-195
Σουρωμένος θα 'ρθω πάλι στην παλιά.....	P-61	Στου Διγενή τ' αλώνια.....	K-194
Σπίτι μου, σπύτι σου.....	P-105	Στου Θωμά.....	M-101
Στ' Αποστόλη το κουτούκι.....	P-196	Στου Οθωνα τα χρόνια.....	G-186
Στ' ορκίζομαι Βαγγέλη μου, για κάτσε.....	P-89	Στου παπα-Λάμπρου την αυλή.....	A-67
Στα κακοτράκαλα τα βουνά.....	K-161	Στου Προφήτη Ηλία.....	G-61
Στα καλύτερίμα συζητούν ως το πρωί.....	G-54	Στου οπιτιού μου την αυλή με.....	A-182
Στα μαθητικά σου τα βιβλία.....	A-196	Στου Τζελέπη, στον Περαία.....	M-90
Στα ξενύχτια λέμε να, και στις.....	K-123	Στου Ψηλορείτη την κορφή.....	A-120
Στα Τρίκαλα στα δυό στενά.....	M-44	Στρώσε μου να κοιμηθώ.....	M-71
Στα κέρια σου μεγάλωσαν.....	G-187	Στρώσε το στρώμα σου για δυό.....	G-214
Στα κρόνια της υπομονής.....	G-5	Στων αγγέλων τα μουτζούκια.....	G-34
Στα ψλά τα παραθύρια.....	G-10	Συγγνώμη.....	A-189
Σταλιά-σταλιά.....	G-142	Συλλαβιστά, ψιθυριστά.....	P-201
Στέλλα.....	K-83	Συνέβη στην Αθήνα.....	K-159
		Συννέφιασε, συννέφιασε.....	M-5
		Συννεφιασμένη Κυριακή.....	M-30

Ούτε ένα ευχαριστώ..... Γ-181
Όχι, δεν πρέπει να συναντηθούμε..... Κ-15

Π

Πάγωσε η τοιμινιέρα..... Γ-94
Πάει η αγάπη μου..... Κ-41
Πάει καιρός που το φεγγάρι δεν περνάει..... Γ-80
Πάει κι αυτή η Κυριακά..... Κ-226
Πάει κι ο Στέφανος, ο καλός ο άνθρωπος..... Γ-56
Πάει ο καιρός..... Κ-157
Πάει-πάει..... Γ-137
Παιδιά της Σαμαρίνας..... Α-27
Παίζεις στην ακρογιαλιά και το κύμα..... Γ-171
Παίζουν τα μπαγλαμαδάκια..... Π-81
Παίξε Χρήστο επειγόντως..... Π-139
Παίξε Χρήστο το μπουζούκι..... Μ-56
Παλαμάκια-παλαμάκια..... Π-204
Παλεύει το ποτάμι στη θάλασσα να βγει..... Κ-65
Πάλευα με την καρδιά μου..... Γ-45
Πάλης ξεκίνημα..... Γ-219
Πάλωσε το σακάκι μου..... Μ-49
Πάμε και μεϊς στην αυλή του φθινόπωρου..... Γ-96
Πάμε μιιά βόλτα στη Βουλιγαμένη, είναι..... Κ-129
Πάμε μια βόλτα στο φεγγάρι..... Κ-146
Πάμε σαν άλλοτε..... Α-163
Πάμε στον Άδωνι για καφέ..... Κ-68
Πάμε τσάρκα πέρα στο Μπαξέ-Τοφλίκι..... Π-192
Πάντα ονειρευόμουνά εν' ανοικτό..... Κ-112
Πάντα, μικρή μου, πάντα γλυκά..... Γ-165
Παντρεύουνε τον κάρουρα..... Α-37
Πάνω σε ψηλά ρακούλα..... Α-49
Παπαρούνα..... Α-145
Παποράκι..... Γ-111
Παράγκα..... Κ-207
Παραδέχτηκα..... Π-162
Παραμυθάκι μου..... Γ-116
Παραπονεμένα λόγια..... Γ-29
Παραπονετικό μου (Έλα μικρό μου έλα)..... Α-89
Παραπονετικό μου (Ό, τι κι αν έχεις)..... Μ-107
Παραπονείσαι ότι έγινα μπεκρής..... Α-136
Παράπονο..... Γ-206
Πάρε με, πάρε με..... Κ-92
Πάρε το δακτυλίδι μου..... Μ-3
Παρτίδες..... Γ-155
Πειραιώτισσα..... Γ-63
Πέντε Έλληνες στον Άδη..... Μ-136
Πέντε πέντε δέκα, δέκα δέκα ανεβαίνω..... Γ-210
Πέντε χρόνια δικασμένος, μέσα στο..... Μ-75
Πεντοζάλης..... Α-113
Πέρα από τη θάλασσα..... Κ-231
Πέρα στους πέρα κάμπους..... Α-69
Περασμένα ξεχασμένα..... Π-97
Περασμένες μου αγάπες..... Γ-159
Περνοδιαβαί-, περνοδιαβαίνω για να δω..... Α-101
Περνούσα και ο' αντίκρυζα ψηλά στα..... Μ-148
Περεφόντη μου γλυκιά..... Μ-90
Πες μου, πές μου..... Κ-47
Πες μου μιιά λέξη..... Κ-176
Πες μου πού πουλάν καρδιές..... Π-22
Πες της το μ' ένα γιουκαλίλι..... Γ-81
Πέστο κι έγινε..... Κ-71
Πέταξε ένα πουλί..... Γ-130
Πέτρα την πέτρα..... Γ-182
Πετραδάκι-πετραδάκι..... Π-5
Πέφτεις σε λάθη..... Μ-47
Πήγα σε μάγισσες..... Π-141
Πήγα στα μέρη που σε είχα πρωτοδεί..... Γ-122
Πήγαινε με όπου θέλεις ταξίτζι..... Π-129
Πήρα δεκαοκτώ κιλιάδες απ' το μπακαρά..... Μ-114
Πήρα σαν ένα χωρατό, κυρά ζωά τα βάσανα..... Π-18
Πήρα τη στράτα κι έρχομαι..... Μ-71

Πήρα τους δρόμους μιιά βραδιά..... Γ-67
Πίνω και μεθώ..... Μ-115
Πιο καλή η μοναξιά..... Κ-30
Πίσω στα πυκνά τα καφάσια σαν τη..... Μ-40
Πλατεία Βάθης..... Γ-77
Ποιά κέρια πήραν, πήραν τα κεριά..... Π-14
Ποιός είδε, ποιός απάντησε, ανάμεσα..... Μ-4
Ποιός είν' αυτός..... Γ-134
Ποιός το ξέρει..... Γ-21
Ποιός, μαρό μου, ποιός..... Α-100
Πολύ με πύκρυνες ζωά..... Κ-113
Πόσες φορές δεν έχω πει, να φύγω..... Μ-81
Πόσο γλυκά λέει μυστικά..... Κ-128
Πόσο μ' αρέσει ο τρόπος που μ' αγαπάς..... Α-195
Πότε Βούδας, πότε Κούδας..... Π-220
Πότε θα κάνει ξαστεριά..... Α-22
Πού 'ναι τα χρόνια..... Γ-122
Πού 'σαι καπιμένε Κάβουρα, να..... Μ-154
Πού 'σουν μάγκα τον χειμώνα..... Μ-157
Που αγαπιόμαστε, αλλά..... Α-81
Πού θα βρεις άκρα να σταθείς..... Γ-147
Πού θα πάει..... Γ-69
Πού πας αφέντη μέριμνα..... Α-38
Πού πας χωρίς αγάπη..... Γ-147
Πουλάκι ξένο..... Α-61
Πριν το χάραμα..... Μ-79
Προκθές εκεί που τα 'πινα με κάποιο..... Κ-62
Πρωί-πρωί με τη δροσούλα..... Μ-143
Πρωινό τσιγάρο..... Κ-23
Πρώτο ταξίδι έτυχε ναύλος για το..... Κ-101
Πυκνή ομίχλη στο λιμάνι κι ο..... Γ-73
Πω πω πω, Μαρία..... Α-44
Πώς βαριέμαι σε τούτη την ακτή που..... Κ-24
Πώς θα περάσει η βραδιά..... Μ-96
Πώς μ' αρέσει το πιτό..... Μ-83
Πώς το τρίβουν το πιπέρι..... Α-42

Ρ

Ραγίζει απόψε η καρδιά με το..... Π-225
Ρίκο, ρίκο, ρίκοκο..... Α-185
Ρίξε μιιά ζαριά καλή..... Γ-143
Ρίξε στο κορμί μου σπύρτο..... Π-90
Ρίτα-Ριτάκι..... Κ-65
Ρίχνω την καρδιά μου στο πηγάδι..... Κ-166
Ροζ..... Γ-119
Ρόζα..... Π-21
Ρολόι-κομπολόι..... Π-1

Σ

Σ' αγάπησα στον πόνο σου απάνω..... Π-174
Σ' αγαπώ, όπως η μάνα το παιδί..... Κ-117
Σ' αγαπώ (Αχ περιστέρι μου)..... Κ-7
Σ' αγαπώ (Ο ήλιος βγαίνει μες στα)..... Γ-33
Σ' αγαπώ γιατί είσαι ωραία..... Α-122
Σ' αγαπώ, σ' αγαπώ, πού με βάζεις..... Γ-119
Σ' ακολουθώ..... Κ-90
Σ' αναζητώ στη Σαλονίκη..... Π-20
Σ' αυτή τη γειτονιά..... Γ-224
Σ' αυτό τ' αλώνι το φαρδύ..... Α-106
Σ' ένα άλμπουμ..... Π-165
Σ' ένα βράκο φαγωμένο..... Π-8
Σ' ένα ζακαροπλαστείο κάθονται δύο..... Γ-127
Σ' έσπασαν σε μιιά γωνιά, κι ήσουν..... Γ-27
Σα ρεμπέτικο παλιό..... Κ-212
Σα τη Σφίγγα της ερήμου θα γελώ..... Κ-135
Σαβατόβραδο στην Καισαριανή..... Γ-173
Σάββατο κι απόβραδο και ασετυλίνη..... Κ-12
Σάλα σάλα..... Α-90
Σαλονίκη (Ήταν εκείνη η νυχτιά)..... Κ-102
Σαλπάρει το καράβι απαλά..... Π-170

Επεξηγήσεις*

Σε αυτό το βιβλίο οι νότες συμβολίζονται με το γερμανικό σύστημα, που διαφέρει ελαφρά από το αγγλικό/αμερικανικό που χρησιμοποιείται πολλές φορές. Οι νότες στο γερμανικό σύστημα συμβολίζονται ως εξής:

$C = Ντο$

$D = Ρε$

$E = Μι$

$F = Φα$

$G = Σολ$

$A = Λα$

$B = Λα \text{ δίεση} / Σι \text{ ύφεση}$

$H = Σι$

Οι μείζονες συγχορδίες (ματζόρε) συμβολίζονται με κεφαλαία γράμματα (C, D, E, F, ...) και οι ελάσσονες συγχορδίες (μινόρε) με μικρά (c, d, e, f, ...). Στις τελευταίες σελίδες του βιβλίου υπάρχει ένας συνοπτικός πίνακας των κυριότερων συγχορδιών για κιθάρα, μπαγλαμά και λαούτο.

Το σύμβολο ° δηλώνει συγχορδία ελαττωμένης (ντιμινουέτο). Τα αριθμητικά ψηφία δηλώνουν συγχορδίες έκτης, εβδόμης, ενάτης, κλπ. (E6, E7, E9, ...).

Ο λόγος που επιλέχτηκε αυτός ο συμβολισμός για τις συγχορδίες, είναι γιατί απαιτεί τον ελάχιστο δυνατό χώρο. Έτσι, ακόμη και πολύπλοκες αλλαγές συγχορδιών μπορούν να απεικονιστούν σύντομα και πρακτικά.

Η καταγραφή των στίχων έγινε έτσι ώστε να βοηθά τον τραγουδιστή. Έτσι απεικονίζονται όλες οι επαναλήψεις συλλαβών ή στίχων σύμφωνα με τον ρυθμό του κάθε τραγουδιού. Η τονικότητα των συγχορδιών είναι αυτή με την οποία το τραγούδι παρουσιάζεται στην πρώτη ή στην πιο γνωστή του εκτέλεση. Φυσικά, για πολλά τραγούδια (ιδιαίτερα δημοτικά, ρεμπέτικα, κλπ.) δεν υπάρχει πρώτη εκτέλεση ή είναι δύσκολο να βρεθεί, ή υπάρχουν πολλές γνωστές εκτελέσεις. Σε αυτή την περίπτωση χρησιμοποιήθηκε κάποια εκτέλεση που αποδίδει καλύτερα τον “χαρακτήρα” του τραγουδιού.

* Για περισσότερες πληροφορίες βλέπε και τις “Ερωτήσεις και Απαντήσεις” στις τελευταίες σελίδες του μαύρου σκρίπτου.

Σκρίπτο Κόκκινο Περιεχόμενα

Φάτα Μοργκάνα.....	K-1
Κι εσύ τρελή με τυραννάς.....	K-2
Κυκλοφορώ κι οπλοφορώ.....	K-3
Ξημερώνει.....	K-4
Μοναξιά.....	K-5
Ο μέτοικος.....	K-6
Σ' αγαπώ.....	K-7
Όλα σε θυμίζουν.....	K-8
Ξαν με κοιτάς.....	K-9
Σκόνη.....	K-10
Κίτρινη πόλη.....	K-11
Οδός Αριστοτέλους.....	K-12
Όλες του κόσμου οι Κυριακές.....	K-13
Ο αρχηγός.....	K-14
Όχι, δεν πρέπει να συναντηθούμε.....	K-15
Έπεφτε βαθιά σιωπή.....	K-16
Θα 'θελα να 'χα.....	K-17
Τ' άσπρα πουλιά.....	K-18
Το γράμμα.....	K-19
Κουτοπή κιθάρα.....	K-20
Αν μ' αγαπάς φίλα σταυρό.....	K-21
Μιά παρόε είμαστε.....	K-22
Πρωινό τοιγάρο.....	K-23
Η ακτή.....	K-24
Μένω εκτός.....	K-25
Μιά καλημέρα.....	K-26
Νανούρισμα.....	K-27
Θα πτώ απόψε το φεγγάρι.....	K-28
Όλα δικά σου.....	K-29
Πιο καλή η μοναξιά.....	K-30
Κόκκινο γαρύφαλλο.....	K-31
Μάτια μπλε.....	K-32
Αχ αγάπη.....	K-33
Θα με θυμηθείς.....	K-34
Θα σε θυμάμαι.....	K-35
Φέσγχα.....	K-36
Τίποτα δεν πάει χαμένο.....	K-37
Σε ψάχνω.....	K-38
Ερωτικό.....	K-39
Ομορφί μου Κατερίνα.....	K-40
Πάει η αγάπη μου.....	K-41
Η μπαλάντα των αισθήσεων.....	K-42
Φωτοβολίδα.....	K-43
Αχ, να σε δω.....	K-44
Κάτι μου κρύβεις.....	K-45
Στην αγορά του Αλ Χαλίλι.....	K-46
Πες μου.....	K-47
Τοιγάρο ατέλειωτο.....	K-48
Τα πάντα.....	K-49
Να βάλω τα μεταξωτά.....	K-50
Να μ' αγαπάς.....	K-51
Η αγάπη είναι ζόλη.....	K-52
Ζήτα μου ό, τι θες.....	K-53
Το ταγκό της Νεφέλης.....	K-54
Μάντσοα.....	K-55
Να ζήσω ή να πεθάνω (Flamenco).....	K-56
Το φιλαράκι.....	K-57
Το καδάκι.....	K-58
Δεν μετανιώνω.....	K-59
Τι είναι αυτό που μάς ενώνει.....	K-60
Δεν θα δακρύσω πια για σένα.....	K-61
Μιά βραδιά στο λούκι.....	K-62
Γυρίζω τις πλάτες μου στο μέλλον.....	K-63
Γέλα πουλί μου.....	K-64
Ρίτα-Ριτάκι.....	K-65
Μικρή μου μέλισοα.....	K-66
Και βγάλε το κραγιόν σου.....	K-67
Πάμε στον Άδωνι για καφέ.....	K-68

Καλοκαιράκι (Εγώ κι εσύ).....	K-69
Βόλτα με κλεμμένο αμάξι.....	K-70
Πέστο κι έγινε.....	K-71
Απόψε λέω να μην κοιμηθούμε.....	K-72
Κρουαζιέρα.....	K-73
Σημαδούρα.....	K-74
Μάσκες.....	K-75
Ανοιξιάτικη βροχούλα.....	K-76
Στη μπανιέρα δυό-δυό.....	K-77
Σε θέλω.....	K-78
Θα 'θελα να 'μουν κηπουρός.....	K-79
Απόκληρος.....	K-80
Κι άλλο καλοκαίρι πέρασε.....	K-81
Ο κουρσάρος.....	K-82
Στέλλα.....	K-83
Χαιρετίσματα.....	K-84
Ο μαύρος γάτος.....	K-85
Άσε με να κάνω λέθος.....	K-87
Τρίτος παγκόσμιος.....	K-88
Ο στρατιώτης.....	K-89
Σ' ακολουθώ.....	K-90
Μη με ρωτάς.....	K-91
Πάρε με.....	K-92
Να μ' αγαπάς.....	K-93
Αγαπάω και αδιαφορώ.....	K-94
Μπαγάσας.....	K-95
Το μακαίρι.....	K-96
Ο Γουίλι, ο μαύρος θερμαστής.....	K-98
Οι 7 νάνοι στο S/S Cyrenia.....	K-99
Ιδανικός κι ανάξιος εραστής.....	K-100
Ο σταυρός του νότου.....	K-101
Σαλονίκη.....	K-102
Άννα, μην κλαίς.....	K-103
Κάμποι της Σαλονίκης.....	K-104
Τα λόγια και τα χρόνια.....	K-105
Λέγκω (Ελλάδα).....	K-106
Δε λες κουβέντα.....	K-108
Για το καλό μου.....	K-109
Ξαν σταρ του σινεμά.....	K-111
Ροζ.....	K-112
Απ' τ' αεροπλάνο.....	K-113
Βρε δεν βαριέσαι αδελφέ.....	K-114
Ο Στρατής.....	K-115
Νακαν όλοι οι άνθρωποι μιά αγάπη.....	K-116
Σ' αγαπώ.....	K-117
Σύνορα η αγάπη δεν γνωρίζει.....	K-118
Κι ύστερα.....	K-119
Ο σιδερομάσας.....	K-120
Ο κορός των μπιτζελιών.....	K-121
Τα θερινά σινεμά.....	K-122
Ύμνος των μαύρων σκυλιών.....	K-123
Ένα γουρούνι λιγότερο.....	K-125
De cadenza.....	K-126
Αχ Ρίτα.....	K-127
Για ένα κλαρίνο.....	K-128
Στη Βουλιγαμένη.....	K-129
Είμαι ένας φτωχός.....	K-130
Τα βεγγαλικά σου μάτια.....	K-131
Στο εστιατόριο.....	K-132
Οι χήρες.....	K-133
Στο Σου-Μιτζού.....	K-134
Σφίγγα.....	K-135
Μη φοβάσαι.....	K-136
Η πίκρα σήμερα.....	K-137
Μην τον ρωτάς τον ουρανό.....	K-138
Μιά Παναγιά.....	K-139
Χάρτινο το φεγγαράκι.....	K-140
Κάπου υπάρχει η αγάπη μου.....	K-141
Ο ταχυδρόμος πέθανε.....	K-142
Το μαντολίνο.....	K-143
Ο ηθοποιός.....	K-144
Πάμε μια βόλτα στο φεγγάρι.....	K-146

Ο

Ο απτός.....	A-121
Ο Αλέξης.....	A-196
Ο αμαξάς (Καροτσέρη, καροτσέρη).....	K-148
Ο αμαξάς (Η άμαξα μες στη βροχή).....	P-68
Ο άνεμος θα καίει στη γη του Νεΐλου.....	K-46
Ο αράπης.....	Γ-157
Ο αρχηγός.....	K-14
Ο γέρος.....	A-191
Ο Γιάννης ο φονιάς.....	K-151
Ο Γιάννος Μπερ απ' το βοριά το σύρμα.....	Γ-229
Ο γιατρός.....	A-31
Ο Γιάννος είναι πονηρός.....	Γ-160
Ο Γουίλι, ο μαύρος θερμαστής.....	K-98
Ο Δημητράκης.....	M-14
Ο διαβολάκος.....	P-78
Ο δραπέτης.....	Γ-229
Ο δρόμος είχε τη δική του ιστορία.....	Γ-89
Ο δρόμος είναι σκοτεινός, ώσωπο να.....	Γ-214
Ο επιπόλαιος.....	Γ-124
Ο εφιάλτης της Περσεφόνης.....	K-188
Ο ζωντανός ο χωρισμός, το λέει και το.....	K-242
Ο ηθοποιός.....	K-144
Ο ήλιος βγαίνει μες στα μάτια σου.....	Γ-33
Ο ήλιος ήσουν κι η αυγή, της νύκτας.....	Γ-203
Ο ιππότης.....	M-117
Ο ιρλανδός κι ο ιουδαίος.....	K-228
Ο Κάβουρας.....	M-154
Ο κοπημός.....	Γ-213
Ο καϊξής.....	M-78
Ο Καπετανάκης.....	P-199
Ο Κεράλ.....	K-192
Ο κουρσάρος.....	K-82
Ο Κουταλιανός.....	Γ-109
Ο κυρ-Αντώνης.....	K-185
Ο κυρ-Θάνος.....	P-15
Ο κυρ-Μιχάλης.....	K-169
Ο λεβέντης.....	Γ-223
Ο μωπητής.....	Γ-153
Ο Μανώλης.....	M-134
Ο μαριωμένος βασιλιάς.....	P-34
Ο μαύρος γάτος.....	K-85
Ο Μενούσης.....	A-26
Ο μέτοικος.....	K-6
Ο Μουσταφάς.....	P-212
Ο μπαγλαμάς.....	P-39
Ο μπακαράς.....	M-114
Ο μπαρμπα θωμάς.....	M-1
Ο μπεκράς / Για μιά κιθαρίτσα.....	A-140
Ο Μποκάρης.....	M-135
Ο μύθος.....	K-160
Ο ναύτης.....	M-13
Ο ουρανόσ φεύγει βαρύς.....	Γ-24
Ο παλιατζής.....	P-130
Ο παλιός φωνόγραφος πάνω στο τραπέζι.....	Γ-50
Ο πασατέμπος.....	M-65
Ο Πέτρος, ο Γιόχαν κι ο Φραντς.....	K-88
Ο πιο καλός τραγουδιστής.....	A-171
Ο πολιτευτής.....	K-211
Ο πραγματευτής.....	A-115
Ο Ροβινσών στη Μύκονο.....	K-229
Ο Σαλονικιός.....	P-132
Ο σιδερομάσας.....	K-120
Ο Σταμούλης ο λοκίας.....	Γ-104
Ο σταυρός του νότου.....	K-101
Ο Στέφανος.....	Γ-56
Ο Στρατής.....	K-115
Ο στρατιώτης.....	K-89
Ο ταξιτζής.....	P-129
Ο Ταρζάν.....	Γ-126
Ο ταχυδρόμος πέθανε.....	K-142
Ο τραγουδιστής.....	P-50

Ο Τραμπούρας.....	A-142
Ο τρελός.....	P-2
Ο τρόπος.....	A-195
Ο τσάμικος.....	K-161
Ο Υμηττός.....	K-172
Ο φαντάρος.....	P-49
Ο Χαρολάμπης.....	A-51
Ο χάρος βγήκε παγανιά.....	P-47
Ο κορός των μπιτζελιών.....	K-121
Ο ψαράς.....	M-2
Ό, τι κι αν πω δεν σε ξεχνώ.....	M-21
Ό, τι αγαπάω εγώ πεθαίνει.....	P-54
Ό, τι αρκίζει ωραίο.....	P-177
Ό, τι και να γίνει θυμιάσου.....	P-100
Ό, τι κι αν έχεις στην καρδιά, να μου.....	M-107
Οδός Αριστοτέλους.....	K-12
Οδός ονειρών.....	K-189
Οι 7 νάνοι στο S/S Cyrenia.....	K-99
Οι γλάροι.....	P-167
Οι δεκαπέντε.....	K-204
Οι ελεύθεροι κι ωραίοι.....	Γ-15
Οι θαλασσινοί.....	Γ-161
Οι κόκκινες οι πράσινες οι θαλασιές.....	Γ-128
Οι μάγκες δεν υπάρχουν πια.....	P-226
Οι μάγοι.....	K-210
Οι μοιραίοι.....	Γ-200
Οι νταλίκες.....	P-31
Οι παλιοί μας φίλοι.....	K-206
Οι πίσω μου σελίδες.....	K-216
Οι φάμπρικες.....	M-28
Οι φίλοι που 'χω χάσει και δεν.....	Γ-15
Οι χάντρες.....	Γ-128
Οι χήρες.....	K-133
Οι ωραίοι έχουν χρέη.....	P-106
Όλα δικά σου.....	K-29
Όλα καλά κι όλα ωραία.....	Γ-4
Όλα πάνε καλά.....	P-166
Όλα σε θυμίζουν.....	K-8
Όλες του κόσμου οι Κυριακές.....	K-13
Όλη η ζωιά μου δίκως νόημα.....	P-23
Όλη μέρα στα λιμάνια και στα ναυπηγεία.....	Γ-92
Όλοι με ρωτούν πώς μπορώ.....	P-92
Όλοι μου οι φίλοι παντρευτήκανε.....	K-130
Όλοι οι ρεμπέτες του ντυσιού.....	P-67
Ομορφί θεσσαλονίκη.....	P-70
Ομορφί και παράξενη πατρίδα.....	Γ-16
Ομορφί μου Κατερίνα.....	K-40
Ομορφί πειραιώτισσα.....	M-66
Ομορφί που 'ναι η Κυριακή, μα να.....	Γ-151
Ονειρο απατηλό.....	P-58
Ονειρο δεμένο στο μουράντο.....	Γ-178
Όποια και να 'σαι, ό, τι και να 'σαι.....	P-54
Όπου κι αν πας θα 'σαι πάντα εδώ.....	K-68
Όπου κοιτάζω να κοιτάξεις.....	K-207
Όρκο 'κανα στην Παναγιά, ωκ αμάν.....	A-18
Όσα μου 'χεις τάξει είναι σα μετάξι.....	Γ-18
Όσο αγαπιόμαστε τα δυό.....	Γ-74
Όσο αξίζεις εσύ.....	P-168
Όσο βαριά είν' τα σίδερα.....	M-16
Όσοι διαβάτες περπατούν στο σκοτεινό.....	P-224
Όταν γεννιέται ο άνθρωπος, ένας.....	M-108
Όταν θα λάβεις αυτό το γράμμα.....	P-71
Όταν θα πάω κυρά μου στο παζάρι.....	A-134
Όταν καπνίζει ο λουλάς.....	M-11
Όταν μου δίνεις αγάπης φιλιά.....	A-168
Όταν παίρνω φόρα, φόρα καταφόρα.....	P-46
Όταν πηγαίναμε μαζί σχολείο.....	A-197
Όταν συμβεί στα περίεξ.....	M-45
Όταν σφίγγουν το κέρι.....	Γ-217
Όταν την δεις με τον άλλο ξανά.....	A-172
Όζο όταν πιείς.....	M-140
Ουρανό, όκι δεν θα πω το ναι.....	K-156

Μη φοβάσαι.....	K-136
Μη, μού το πεις, οι παλιοί μας φίλοι.....	K-206
Μίλο μου κόκκινο.....	A-43
Μην απελπίζεσαι και δεν θ' αργήσει.....	M-24
Μην κλαις.....	Γ-76
Μην με λυπόσαι, διώξε με απόψε.....	Π-120
Μην περιμένεις, δεν ξαναζούνε.....	A-157
Μην περιμένεις πια.....	Π-145
Μην πονάς, μην πονάς.....	Π-159
Μην σκαλίζεις τη στάκτη να ξανάβρεις.....	Π-122
Μην τής το πεις.....	A-172
Μην τον ρωτάς τον ουρανό.....	K-138
Μιά αγάπη για το καλοκαίρι.....	K-244
Μιά βραδιά στην Αμφιάλη, τού την.....	M-100
Μιά βραδιά στο λούκι.....	K-62
Μιά γιορτή.....	K-238
Μιά γυναίκα, δύο άντρες.....	M-4
Μία είναι η ουσία.....	Π-48
Μιά ζωή μέσα στους δρόμους.....	Π-13
Μιά ζωή την έχουμε, κι αν δε την.....	A-132
Μία η άνοιξη, ένα το σύννεφο, χρυσά.....	K-198
Μιά θάλασσα μικρή.....	K-218
Μιά καλημέρα.....	K-26
Μιά κομψή μονταίν σαν κι εμένα.....	A-137
Μιά Κυριακή.....	Γ-28
Μιά μαύρη πέτρα του γιγαλού, Λούλα μου.....	A-12
Μιά με τις ψευρές πιάνεσαι, μιά τις.....	Γ-98
Μιά μέρα θα το γράψεις η ιστορία.....	M-102
Μιά νύχτα κάτω στο Πασαλιμάνι μιά.....	M-20
Μιά παλιά ιστορία.....	Π-122
Μιά Παναγιά.....	K-139
Μιά παρέα είμαστε.....	K-22
Μιά πασχάλιά Αλέξαντρε.....	A-108
Μιά Συμυρνιά στο παραθύρι.....	A-7
Μιά φορά θυμάμαι.....	K-232
Μιά φορά κι εγώ κοίταξα πίσω.....	Γ-66
Μιά φορά κι έναν καιρό πήγε η γάτα.....	A-184
Μια φορά μονάκα φτάνει.....	Γ-44
Μία φούντωσα, μιά φλόγα.....	Π-69
Μιά φωτοβολίδα μες στη νύχτα σκάει.....	K-43
Μιά ψαροπούλα είναι αραγιμένη.....	A-99
Μικρά κι ανήλλαγα στενά και σπύτια.....	Γ-205
Μικράκι μου.....	M-111
Μικρή μου μέλιτσα.....	K-66
Μικρό παιδί σαν ήμουνα.....	K-220
Μικρό παιδί απ' την αυγή.....	K-159
Μικρός αρραβωνιάστικα.....	Π-187
Μιλάνε για καιρούς δοξασμένους και.....	K-103
Μίλησέ μου.....	K-164
Μοβόρο πάντοτε με λες.....	Π-63
Μοναξιά.....	K-5
Μόνο μιά φορά.....	Γ-88
Μόνο να γράφεις τ' όνομά σου.....	Γ-75
Μού 'βαλες μεγάλο πόνο στην καρδιά.....	Π-156
Μού 'φαγες όλα τα δακτυλίδια.....	Π-75
Μού λένε να μην κλαίω.....	Π-147
Μού λες να κρατήσω ψηλά το κεφάλι.....	Γ-71
Μού ξανάφρονται ένα-ένα χρόνια.....	Γ-13
Μού σπάσανε το μπαγλαμά.....	Π-72
Μού φαίνεται σα να 'ναι κβες μα.....	K-64
Μού κτυπούν το παραθύρι ένα Σάββατο.....	M-146
Μπαγάσας.....	K-95
Μπαίνουμε στον Υδροκόο και.....	Π-218
Μπαξέ-Τσιφλίκι.....	Π-192
Μπάριμπα Γιάννη Κανατά.....	A-127
Μπαρμπα-Γιαννακάκης (Λούλα μου).....	A-12
Μπίκανε δυό μαύρες κίτρες μες στο.....	K-133
Μπουζούκι μου διπλόκορδο.....	M-147
Μπουρνοβαλιά.....	M-105
Μπρος γκρεμός και πίσω ρέμα.....	M-55
Μπρος στο ρημαγμένο σπύτι.....	M-132
Μύλος η καρδιά μου.....	A-180

Μυρτιά.....	Γ-192
Μυστήριο κατάντησες για μένα.....	M-89
Μαρή κοντούλα λεμονιά.....	A-30

N

Να 'ρθεις αυτή την όμορφη βραδιά.....	Γ-167
Να 'σαν τα νιάτα δυό φορές.....	A-66
Να 'ταν η καρά οικόπεδο.....	Π-161
Να 'τανε το εικουσιένα.....	Γ-13
Να 'χα τη δύναμη.....	Γ-41
Να 'χαν οι καρδιές αμπάρες.....	Π-150
Να 'χε χρώμα η μοναξιά, στο καρτί να.....	K-30
Να βάλω τα μεταξωτά.....	K-50
Να γιατί γυρνά.....	M-53
Να διώξω τα σύννεφα.....	K-227
Να ζήσω ή να πεθάνω (Flamenco).....	K-56
Να καεί το πελεκουδι.....	M-97
Να μ' αγαπάς, να 'σαι καλός.....	K-51
Να μ' αγαπάς, όσο μπορείς.....	K-93
Να μη με φώτιζαν τέτοια μάτια.....	Π-90
Να μπορούσα στα σύννεφα να 'χα εγώ.....	Π-160
Να σ' αγαπού ήντα 'θελα.....	A-83
Να το 'ξερεν η μάνα μου πως είμαι μες.....	A-76
Να το πάρεις το κορίτσι.....	A-154
Να χαρείς τα μάτια σου.....	Π-80
Νάι νάι νάι.....	Π-91
Ναι, υπάρχουν εγώ.....	Π-99
Νάνι του ρήγα το παιδί.....	K-222
Νανούρισμα.....	K-27
Ναύτη, γέρο-ναύτη.....	K-167
Νάχα εκατό καρδιές.....	Π-142
Νάχα έναν ουρανό νάχα και μιά θάλασσα.....	K-116
Νάχα χίλια μάτια τα μάτια σου να.....	Π-142
Ναχαν όλοι οι άνθρωποι μιά αγάπη.....	K-116
Νειρεύσαν η Κρασογιώργινα.....	K-168
Νεράδα είσαι μάτια μου.....	A-78
Νεραντζούλα.....	A-68
Νιύθω ποιά είσαι, όταν λες το.....	Π-227
Ντάρι-ντάρι.....	A-101
Ντιρλαντά.....	A-39
Ντου γιού λάικ δη γκρης.....	Γ-127
Ντούκου-ντούκου μπκανάκι.....	Γ-105
Νύσταξες άστρο μου, φεγγάρι μου.....	K-29
Νύχτα βροκερή κι άδειο το κέρυ.....	K-232
Νύχτα μέρα στο μπαλκόνι και με ήλιο.....	K-225
Νύχτα ξελογιάστρα.....	Π-112
Νυκτερίδες κι αράκνες.....	Π-117
Νύχτες μαγικές.....	M-41
Νύχτωσε χωρίς φεγγάρι.....	Π-7

Ξ

Ξανθιά μικρούλα.....	M-59
Ξανθούλα.....	A-159
Ξαφνικά λαμβάνω τελεσίγραφο σου.....	Π-96
Ξαφνικά με αγαπάς.....	A-178
Ξεκινά μιά ψαροπούλα.....	A-103
Ξεκινάμε, πάμε μακριά.....	Π-167
Ξενιτεμένο μου πουλί, αυτού στα ξένα.....	A-23
Ξενιτεμένο μου πουλί και παραπονεμένο.....	A-36
Ξέρεις τι είναι να μην έχεις ένα φίλο.....	Γ-69
Ξεφύγαν απ' τα κέρια μου οι πίσω μου.....	K-216
Ξεφυλλίζοντας απόψε τα όνειρά μου.....	Π-133
Ξημέρωμα 1-1-2000 μ.Χ.....	Γ-35
Ξημερώματα.....	Π-16
Ξημερώνει (Το σύννεφο έφερε βροχή).....	K-158
Ξημερώνει κι εγώ στους δρόμους.....	K-4
Ξημερώνει και βαδιάζει.....	Π-191
Ξημερώνει Κυριακή.....	Γ-50
Ξύπνα μικρό μου κι άκουσε.....	A-123

Αερικό.....	K-147
Ο αμαξάς.....	K-148
Το πέλαγο είναι βαθύ.....	K-149
Μανούλα μου.....	K-150
Ο Γιάννης ο φονιάς.....	K-151
Τώρα που πας στην ξενιτιά.....	K-152
Τ' αστέρι του βοριά.....	K-153
Η προδοσία.....	K-154
Κουρασμένο παλικάρι.....	K-155
Η μπιλάντα του Ούρι.....	K-156
Πάει ο καιρός.....	K-157
Ξημερώνει.....	K-158
Συνέβη στην Αθήνα.....	K-159
Ο μύθος.....	K-160
Ο τσάμικος.....	K-161
Αθήνα.....	K-162
Ξαν σφυρίζεις τρεις φορές.....	K-163
Μίλησέ μου.....	K-164
Έκτορας κι Ανδρομάχη.....	K-165
Ρίχνω την καρδιά μου στο πηγάδι.....	K-166
Ναύτη, γέρο-ναύτη.....	K-167
Η Κρασογιώργινα.....	K-168
Ο κυρ-Μυκάλης.....	K-169
Στην ποταμιά σπαίνει το κανόνι.....	K-170
Με την Ελλάδα караβοκύρη.....	K-171
Ο Υμητός.....	K-172
Γαρούφαλλο στ' αυτί.....	K-173
Κλωτσοκούφι.....	K-174
Έχω ένα μυστικό.....	K-175
Πες μου μιά λέξη.....	K-176
Μάγκας.....	K-177
Η μικρή Ραλλού.....	K-178
Κάθε τρελό παιδί.....	K-179
Στη βάρκα.....	K-180
Θαλασοπούλα.....	K-181
Στο Λαύριο γίνεται χορός.....	K-182
Το φεγγάρι είναι κόκκινο.....	K-183
Εφτά τραγούδια θα σου πω.....	K-184
Ο κυρ-Αντώνης.....	K-185
Η Περιμπανού.....	K-186
Θάλασσα πλατιά.....	K-187
Ο επιάλτης της Περοσφόνης.....	K-188
Οδός ονειρών.....	K-189
Τα παιδιά κάτω στον κάμπο.....	K-190
Το μεθυσμένο κορίτσι.....	K-191
Ο Κεμάλ.....	K-192
Αθανασία.....	K-193
Στου Διγενή τ' αλώνια.....	K-194
Το παιδί από την Κρήτη.....	K-195
Απομονωμένη.....	K-196
Το φίλο μας που κάσαμε.....	K-197
Μη μιλάς άλλο γι αγάπη.....	K-198
Συννεφούλα.....	K-199
Ζεϊμπέκικο.....	K-200
Η Δημοσθένους λέξις.....	K-201
Στη συγκέντρωση.....	K-202
Άγγελος εξάγγελος.....	K-203
Οι δεκαπέντε.....	K-204
Βιετνάμ γιέ-γιέ.....	K-205
Οι παλιοί μας φίλοι.....	K-206
Παράγκα.....	K-207
Εγερτήριο.....	K-208
Ξαν τον караγκιόζη.....	K-209
Οι μάγοι.....	K-210
Ο πολιτευτής.....	K-211
Σα ρεμπέτικο παλιό.....	K-212
Άς κρατίσουν οι χοροί.....	K-213
Η κυρία Μάρω.....	K-214
Το περιβάλλει.....	K-215
Οι πίσω μου σελίδες.....	K-216
Τι έπαιξα στο Λαύριο.....	K-217
Μιά θάλασσα μικρή.....	K-218

Είδα την Άννα κάποτε.....	K-219
Μικρό παιδί.....	K-220
Έλα μαζί μου.....	K-221
Νάνι του ρήγα το παιδί.....	K-222
Η Μαρία των βράχων.....	K-223
Μαυρομαλλούσα κοπελιά.....	K-224
Η Ελένη στο μπαλκόνι.....	K-225
Πάει κι αυτή η Κυριακή.....	K-226
Να διώξω τα σύννεφα.....	K-227
Ο Ιρλανδός κι ο Ιουδαίος.....	K-228
Ο Ροβιανόν στη Μύκονο.....	K-229
Άκρη δεν έχει ο ουρανός.....	K-230
Πέρα από τη θάλασσα.....	K-231
Μιά γιορτή.....	K-232
Τα μικρά παιδιά.....	K-233
Άσπρα καράβια.....	K-234
Τα караβάκια.....	K-235
Χριστινάκι.....	K-236
Μιά γιορτή.....	K-238
Κι αν σ' αγαπού δε σ' ορίζω.....	K-239
Το πέτρινο χαμόγελο.....	K-240
Ήταν καμιά της αυγής.....	K-241
Το λέει και το τραγούδι.....	K-242
Η ομίχλη μπαίνει από παντού.....	K-243
Μιά αγάπη για το καλοκαίρι.....	K-244

Οι βασικές συγχωρίες της κιθάρας.....	K-245
Οι βασικές συγχωρίες του μπαγλαμά.....	K-247
Οι βασικές συγχωρίες του λαούτου.....	K-248

Γενικό Ευρετήριο Τίτλων.....	K-249
και Πρώτων Στίχων.....	K-249

Φάτα Μοργκάνα.

Κωκ/Καββαδίας

^CΘα μεταλάβω με νερό θαλασσινό

^Cστάλα τη στάλα συναγμένο απ' το κορμί σου

^Cσε τάσι αρχαίο, ^Cμπακιρένιο, ^Fαλγερινό

που ^Gκοινωνούσαν ^Cπειρατές πριν ^Cπολεμήσουν

^CΠούθ' έρχεσαι; Απ' τη Βαβυλώνα

Πού πας; Στο μάτι του κυκλώνα

Ποιάν αγαπάς; Κάποια τσιγγάνα

Πώς τη λένε; Φάτα Μοργκάνα

Πανί δερμάτινο αλειμμένο με κερί

Οσμή από κέδρο, από λιβάνι, από βερνίκι

όπως μυρίζει αμπάρι σε παλιό σκαφί

κτισμένο τότε στον Ευφράτη, στη Φοινίκη

Πούθ' έρχεσαι...

Σκουριά πυρόχρωμη στις μίνες του Σινά

οι κάβες της Γερακινής και το Στρατώνι

Το επίκρισμα, η άγια σκουριά που μάς γεννά

μάς τρέφει, τρέφεται από μάς και μάς σκοτώνει

Πούθ' έρχεσαι...

Κόρη караβοκύρη, κόρη караβοκύρη.....	A-82	Μαργαρίτα Μαγιοπούλα	Γ-191
Κορίτσι με τα παντελόνια.....	Γ-112	Μαργαρίτα Μαργαρώ	Γ-215
Κουβέντα με ένα λουλούδι.....	Γ-124	Μαρία με τα κίτρινα	Γ-103
Κουρασμένο παλικάρι.....	Κ-197	Μάρω, Μάρω	A-167
Κουράστικα για να σε αποκτήσω.....	K-155	Μάσκες	K-75
Κουτσά κιθάρα.....	M-33	Μάτια βουρκωμένα	Γ-177
Κόψε κυρά βασιλικό και στρώσε το.....	K-20	Μάτια μπλε	K-32
Κρατούσες στα κείλη γλυκιά φουσαρμόνικα.....	Γ-14	Μάτια σαν και τα δικά σου	A-77
Κρήτη μου, όμορφο νησί.....	Γ-52	Μαύρα μάτια στο ποτήρι	A-48
Κρίμα το μπόι σου.....	A-119	Μαύρα μάτια, μαύρα φρύδια	M-84
Κρουαζιέρα.....	Γ-154	Μαύρο πλακάκι στην αυλή, κι άσπρο	Γ-58
Κρουν τα νταούλια, κωρή Στέργιο μ'.....	K-73	Μαυρομαλλούσα κοπελιά	K-224
Κυκλαδίτικο.....	A-107	Με μίνυσε μιά φροκόντισσα, γαλανή.....	A-45
Κυκλάμινο, κυκλάμινο στου βράκου.....	Γ-106	Με μια πυρόγα φεύγεις και γυρίζεις	K-39
Κυκλοφορώ κι οπλοφορώ.....	Γ-197	Με μπουνάτσες και μωφάρια	Π-215
Κύλαγε το τσέρεκι στην οδό Φυλής.....	K-3	Με προδώσαν οι φίλοι μου, μα να είσαι	Γ-70
Κύρ διευθυντά των δίσκων.....	Γ-53	Με ρωτάς αν καθείς	Π-109
Κυρά Βαγγελιώ.....	Π-221	Με σκότωσε γιατί την αγαπούσα	Π-135
Κυρά Γιώργαινα.....	A-54	Με τ' άσπρο σου το πόδι στη θάλασσα	Γ-85
Κυρά ζωή.....	Γ-160	Με τα φεγγάρια χάνομαι	Π-216
Κυριακή, γιορτή, Ελένη, η παρέα.....	Π-18	Με τα φώτα νυσταγμένα και βαριά	Π-31
Κυρίες και κύριοι.....	K-225	Με τη θεά μου την Κοντούλα	A-41
	A-170	Με τη φουρτούνα και το Σιρόκο	K-171
		Με την Ελλάδα караβοκύρη	K-171
Λ		Με τι καρδιά να σ' αποχαιρετήσω	Γ-184
Λαϊκό τσα-τσα.....	Π-154	Με τι καρδιά ξαναγύρισες συγγνώμη να	Π-131
Λέγε ό, τι θες.....	Π-107	Με τι καρδιά τον κόσμο ν' αρνηθώ	Γ-184
Λέγκω (Ελλάδα).....	K-106	Με τις τσέπες αδειανές κι ένα φόβο	K-76
Λεμονάκι μυρωδάτο.....	A-55	Με το βουνό θα γίνω φίλος	Γ-39
Λεμόνι στην πορτοκαλιά.....	Π-223	Με το στόμα γεμάτο φιλά	Π-200
Λες δεν υπάρχει κανείς που θα.....	Π-99	Με το τραγούδι, με το κρασί	Π-219
Λες και ήταν χθες.....	A-164	Με το φτωχομπούζουκό μου τραγουδάω	M-127
Λευτέρη.....	Γ-185	Με τόσα φύλλα	Γ-227
Λησμονημένη.....	K-196	Με τους αλήτες	Π-110
Λίγα ψίκουλα αγάπης σου γυρεύω.....	Π-55	Μέθυσο' απόψε το κορίτσι μου	Γ-32
Λίγες μέρες μείνανε, μάτια μου γλυκά.....	Π-93	Μέινε αγάπη μου κοντά μου	Π-174
Λίγο ακόμα θα ιδούμε.....	Γ-218	Μελαμψές βεδουίνες, ξελογιάστρες	Γ-157
Λίγο-λίγο θα με συννηθίσεις.....	Π-144	Μένω εκτός.....	K-25
Λιώνουν τα νιάτα μας.....	Γ-92	Μένω σε κάποια γειτονιά.....	A-161
Λόγο στο λόγο και ξεχαστήκαμε.....	K-138	Μέρες βαριές, κοντρές ψιχάλες πάνω	K-50
Λυγαριά.....	A-82	Μες σ' αυτή τη βάρκα είμαι μοναχή.....	K-180
		Μες στη ζωή δρόμοι ανοίγονται αωρό	A-144
		Μες στην υπόγεια την ταβέρνα, μες	Γ-200
		Μες στην Νάπολη σαν βγαίνω τα	A-126
		Μες στην πόλη το καμάμ	Π-153
		Μες στο κρύο, μες στ' αγιάζι το	K-191
		Μές στο μαχαλά πέφτει κουμπουριά	Π-37
		Μες στο νόημα πάντα θα 'ναι όποιος	K-136
		Μες στου Αιγαίου τα νησιά	A-72
		Μες στου Βοσπόρου τα στενά	Π-32
		Μες στου γλεντιού την τρέλα	Π-212
		Μες στου Μαγιού τις μυρωδιές, στα	A-113
		Μες της Πεντέλης τα βουνά	M-129
		Μες της πόλης τα στενά μιά	Π-186
		Μέσα στις ζωές τα μονοπάτια	M-64
		Μέσα στο νερό της λίμνης	A-59
		Μεσοπέλαγα αρμενίζω κι έχω πλώρα τον	A-21
		Μέτροσα προκθές τις μικρές μας στιγμές	K-61
		Μέχρι να βρούμε ουρανό	Γ-87
		Μέχρι να γίνουμε άγγελιοι, να βγάλουμε	Γ-87
		Μη με ρωτάς	K-91
		Μη με ρωτάτε γείτονες τι έχω και	M-110
		Μη μιλάς άλλο γι αγάπη	K-198
		Μη μιλάς, κινδυνεύει η Ελλάς	Γ-18
		Μη μου ζητάς να φύγω μες στα	Π-108
		Μη μου θυμώνεις μάτια μου	Γ-7
		Μη μου λες γιατί ξεκνάω	M-86
		Μη μου μιλάς για την παλιά Θεσσαλονίκη	Γ-86
		Μη μου πεις για σέβανε μέσα σε τούτο	K-126
		Μη μου το πεις, ο δρόμος της καρδιάς	K-52
		Μη μου κτυπάς τα μεσάνυχτα	Γ-62
		Μη του μιλάτε του παιδιού	Γ-43

θα 'θελα να 'μουν κηπουρός.....	K-79
θα 'θελα να 'χα.....	K-17
θα βρω μπουρμπουρ μπαγκαλά.....	Π-3
θα κάνω ντού βρε πονηρή.....	M-125
θα κεντήσω πάνω στου αλόγου σου τη.....	K-27
θα με θυμηθείς.....	K-34
θα μείνω πάντα ιδανικός κι ανάξιος.....	K-100
θα μελαγχολήσω.....	Π-96
θα μεταλάβω με νερό θαλασσινό.....	K-1
θα πάρω δώδεκα παιδιά, δώδεκα παιδιά.....	Γ-51
θα πάρω μιά ψαρόβαρκα, το μωρό μου.....	A-102
θα πάρω το αμάξι μου στη τσέπη.....	Γ-162
θα πάω εκεί στην Αραπιά.....	M-36
θα πάω στη ζούγκλα με τον Ταρζάν, θα.....	Γ-126
θα περπατήσω μοναχός κι αυτό το βράδι.....	K-48
θα πλώ απόψε το φεγγάρι.....	K-28
θα ποτίσω μ' ένα δάκρυ μ' αλμυρό.....	Γ-175
θα σε θυμάμαι.....	K-35
θα σε ξανάβρω στους μπαξέδες.....	Γ-75
θα σε πάρω να φύγουμε.....	A-148
θα σου φύγω με καιρό.....	M-46
θα σου φύγω, στο 'χα πει.....	Π-175
θα σπάσω κούπες.....	M-109
θα τον μεθύσουμε τον ήλιο, σίγουρα.....	Γ-97
θα φέρει η θάλασσα πουλιά.....	K-140
θα φύγω και θα με ζητάς.....	Π-158
θάλασσα (Μεσοπέλαγα αρμενίζω).....	A-21
θάλασσα π' όλα τα νερά.....	A-96
θάλασσα πλατιά.....	K-187
θαλασσόκι μου.....	A-14
θαλασσοπούλια.....	K-181
θέλεις το βλέπω πρόφαση να φύγεις να.....	Γ-44
θέλω απόψε να σου γράψω.....	Π-26
θέλω να γίνω μπουφετζής.....	Π-184
θέλω να σου μιλήσω, μα τρέμει η φωνή.....	K-33
θέλω στα μπουζούκια να με πας.....	M-10
θέλω τα όπα μου.....	Γ-135
θέλω την καρδιά να σφίξω, πέτρα πίσω.....	Γ-163
θέλω τώρα να πούμε δυό λόγια μόνο.....	Π-100
θεσσαλονίκη (θα πάρω το αμάξι μου).....	Γ-162
θεσσαλονίκη μου αρχόντισσα παλιά.....	Γ-86
θεσσαλονίκη μου μεγάλη φτωχομάνα.....	Π-62

I

Ιδανικός κι ανάξιος εραστής.....	K-100
Ικαριώτικος.....	A-88
Ιστορία (Ήταν ένα κορίτσι).....	A-177
Ιστορία μου, αμαρτία μου.....	Γ-140
Ιτιά.....	A-63

K

Καβάλα στο δελφίνι τον κόσμο γύρισα.....	Γ-108
Κάθε βράδι θα σε περιμένω.....	M-72
Κάθε βράδυ πάντα λυπημένη.....	M-31
Κάθε κήπος έχει μιά φωλιά για τα.....	K-189
Κάθε λιμάνι και κοιμός.....	Π-59
Κάθε μέρα με γκρινιάζεις, ότι σε.....	Π-171
Κάθε πρωί ξεκινούσαμε να πάμε στη.....	Γ-95
Κάθε πρωί που κίναγα να πάω στη.....	Γ-121
Κάθε τρελό παιδί.....	K-179
Κάθε φορά που ανοίγεις δρόμο στη ζωή.....	M-104
Και βγάλε το κραγιόν σου.....	K-67
Και γιατί δε μάς το λες.....	M-112
Και να 'μαι τώρα πάλι στο καράβι.....	Π-94
Και ο μήνας έχει εννιά.....	A-132
Καίγομαι (Κόκκινο τριαντάφυλλό μου).....	Π-103
Καίγομαι-καίγομαι, ρίξε κι άλλο λάδι.....	M-108
Καίκι μου, άπ-Νικκόλα.....	A-95
Κακοδάσει.....	A-183
Καλή τύχη.....	Π-176

Καλημέρα ήλιε.....	Γ-97
Καλοκαίρακι (Εγώ κι εσύ).....	K-69
Καλοκαίρια και χειμώνες.....	Π-17
Καμαρούλα μιά σταλιά.....	Γ-48
Κάμποι της Σαλονίκης.....	K-104
Κάναμε τόσα όνειρα τα δυό μας τα.....	K-66
Κάνε λιγάκι υπομονή.....	M-24
Κάνει βόλτα το φεγγάρι, βγαίνουν.....	K-40
Κανείς εδώ δεν τραγουδά.....	Π-225
Κάνεις λάθος φίλη μου μικρή.....	A-180
Κάνεις τ' ασήμαντα σημαντικά και τα.....	K-67
Κανελόριζα.....	A-3
Κάντα Μορένα.....	Γ-165
Καπετάν Αντρέα Ζέππο.....	A-99
Καπετάνιε χαμογέλα.....	A-153
Κάποια βραδιά μαγική μέσα στο Μισίρι.....	M-38
Κάπου βραδάκι στις οκτώ σάς είδα.....	A-154
Κάπου δειλινό.....	A-129
Κάπου παράθυρο έχει φως, κάποιον.....	K-114
Κάπουο φίλοι μας τις νύκτες, που.....	Γ-34
Κάποτε έχτιζα ένα όνειρο τη μέρα.....	K-36
Κάπου νυχτώνει.....	Γ-22
Κάπου υπάρχει η αγάπη μου.....	K-141
Καράβι απόψε το φυλί.....	Π-65
Καραγκούνα.....	A-50
Καραπιπερύμι.....	Π-186
Καρδιά μου καμμένη, πώς βαστάς και.....	Π-42
Καρδιά μου μην παραπονιέσαι.....	M-92
Καροτσέρη τράβα.....	Π-183
Καροτσέρη, καροτσέρη, ασ' το.....	K-148
Κατερίνα θεσσαλονικιά.....	M-27
Κάτι αλήθεια συμβαίνει εδώ, κάτι.....	K-215
Κάτι μου κρούβεις.....	K-45
Κάτσε στην πέτρα του γιαιλού, βάλε το.....	Γ-78
Κάτσε στον καναπέ μου.....	Π-152
Κάτω απ' το πουκάμιό μου.....	Π-114
Κάτω απ' το, κάτω απ' το σβηστό φανάρι.....	M-7
Κάτω στα λεμονάδικα.....	M-124
Κάτω στην άσπρη που κοιμάσαι.....	K-181
Κάτω στις Μαργαρίτας τ' αλωνάκι.....	Γ-83
Κάτω στο γιαιλό (Κανελόριζα).....	A-3
Κάτω στο γιαιλό (Νεραντζούλα).....	A-68
Κάτω στον Πειραιά, στα Καμίνια.....	Γ-177
Κέινο που με τρώει, κέινο που με.....	K-209
Κέινο το πρωί του είπα καλημέρα.....	K-179
Κελαϊδήστε, ωρατά μου πουλάκια.....	A-124
Κέρνα μας.....	M-120
Κι άλλο καλοκαίρι πέρασε.....	K-81
Κι αν αλλάξαμε λόγια βαριά.....	Π-123
Κι αν βγω απ' αυτή τη φυλακή κανείς.....	K-201
Κι αν γυρίζουμε ξενύκτιδες τα βράδια.....	M-50
Κι αν περπατώ.....	Γ-31
Κι αν σ' αγαπώ δε σ' ορίζω.....	K-239
Κι αν φταίει κανείς.....	Γ-58
Κι αν χωρίσαν στη ζωή πολλές καρδιές.....	A-165
Κι εσύ τρελή με τυραννάς.....	K-2
Κι ήταν παιδί στα δεκαεφτά.....	K-142
Κι ύστερα πήρες από πάνω μου το κιόνι.....	K-119
Κίνησε η Γερακίνα για νερό κρύο να.....	A-57
Κίτρινη πόλη.....	K-11
Κλαίει απόψε η γειτονιά.....	Π-23
Κλαίει η μάνα μου στο μνήμα.....	Γ-203
Κλαις.....	A-165
Κλείσανε τα κέντρα, τα σινεμά και τα.....	K-22
Κλωτσοσκουφι.....	K-174
Κούταξε τον ήλιο ρόδο ανοικτό.....	Γ-120
Κόκκινο γαρύφαλλο.....	K-31
Κόκκινο πανί η ζηλεια, κόκκινα τα δυό.....	Π-91
Κόκκινο τριαντάφυλλο (Κάθε πρωί...).....	Γ-95
Κόκκινο τριαντάφυλλό μου μάτωσες το.....	Π-103
Κοντά στα ξημερώματα, κοντά στα.....	Π-16
Κοράκου χρώμα τα μαλλιά κι ασπρίσανε.....	K-204

Κι εσύ τρελή με τυραννάς.

Κακ

H
Δες με, πίσω από λάστιχα, τροχούς

H
βαλμένος σταθερά μέσα σε πρέσα

H
Δες με, πίσω από γυάλινα φτερά

H
που φόρεσα γερά γιατί σ' **ε**αρέσαν

ε
Κι εσύ τρελή με τυραννάς

e
και πίκρες με κερνάς πρωί και βράδι

H
Μοιάζεις με κόρη μάγισσας

H
που αλλάζει πρόσωπο μες στο σκοτάδι

Δες με, δεκάξι ώρες στο ντορό
γεννιέμαι και πεθαίνω στο τιμόνι
Δες με, δεκάξι ώρες δεν περνούν
μες στον πνιχτό αέρα που σκοτώνει

Κι εσύ τρελή με τυραννάς...

Κι εσύ τρελή με τυραννάς...

Κυκλοφορώ κι οπλοφορώ

Κραουνάκης/Νικολακοπούλου

Κυκλοφορώ κι οπλοφορώ γιατί ποτέ να σ' αποκτήσω δε μπορώ
Δεν είχα φταίξει πουθενά κι άσε με δω στα σκοτεινά να προχωρώ
Κυκλοφορώ κι αδιαφορώ κι αν υποφέρω κι αν ανοίγω σα φτερό
Για κείνο που 'χει πια καθεί κάτω το τραύμα πιο βαθύ κι αποχωρώ

Και απορώ που μιά ζωή κυκλοφορώ και σε λατρεύω
αλλά δεν είμαι και θεός να σε παιδεύω
Και απορώ που μια ζωή από παιδί παρακαλώ
Μα ούτε σ' ένα παραμύθι δε χωράω

Κυκλοφορώ κι οπλοφορώ γιατί ποτέ να σ' αποκτήσω δε μπορώ
Δεν είχα φταίξει πουθενά κι άσε με δω στα σκοτεινά να προχωρώ

Κυκλοφορώ κι οπλοφορώ και σ' έχω απάνω μου σα ρούχο καθαρό
Μες στου μυαλού μου τις φωτιές τις μαγεμένες σου ματιές να λαχταρώ
Κυκλοφορώ κι αδιαφορώ κι ούτε που θέλω της αλήθειας το νερό
Κι αν ήταν ψέμα το φιλή, εγώ που το 'θελα πολύ, το συγκλωρώ

Και απορώ που μιά ζωή...

Κυκλοφορώ κι οπλοφορώ γιατί ποτέ να σ' αποκτήσω δε μπορώ
Δεν είχα φταίξει πουθενά κι άσε με δω στα σκοτεινά να προχωρώ

Ένας κόμπος η καρδιά μου.....	Γ-2
Ένας λύκος καπετάνιος απ' τη Σύρα.....	Α-153
Ένας μάγκας στο βοτανικό.....	Μ-128
Ένας, μαρέ ένας, ένας απτός καθότανε.....	Α-64
Έντε λα μαγκέτε βοτανίκ.....	Μ-160
Έξω ντέρτια και καμπού.....	Π-214
Έπεφτε βαθιά σιαπή.....	Κ-16
Επιμένω.....	Π-101
Εργάτης τιμημένος.....	Μ-118
Ερονάκι.....	Α-13
Ερήνη.....	Α-166
Έριξα πέτρα στο πηγάδι για να βρω.....	Κ-182
Ερωτικό.....	Κ-39
Εσείς μαρέ παιδιά, κλεφτόπουλα.....	Α-27
Εσένα που σε ξέρω τόσο λίγο.....	Α-194
Εσσει ε-βερεβε-ναν α-βαραβα-στρον τσι.....	Α-98
Εσούρωσα κι αργήσαμε, μα όσο και να.....	Α-141
Εσπασε το κομπολόι, σκόρπισαν οι.....	Γ-26
Εστοιλα δυό πουλιά στην κόκκινη Μηλιά.....	Π-34
Εστοι και αν είναι έτσι.....	Γ-138
Εσύ 'σαι η αιτία.....	Γ-132
Εσύ γέρο που μιλάς χωρίς να σκέφτεσαι.....	Α-191
Ετίναξε την ανθοσμένη αμυγδαλιά.....	Α-130
Ετσι είν' η ζωή.....	Γ-66
Ετσι είν' οι ανθρώποι.....	Γ-3
Εφέτο ονειρεύομαι μιά βάρκα να σου.....	Α-91
Εφουντάρισε η βαρκούλα στην ακρογιαλιά.....	Μ-88
Εφτά νομά- σ' ένα δωμά.....	Π-30
Εφτά σε παίρνει αριστερά, μην το.....	Κ-99
Εφτά τραγούδια θα σου πω.....	Κ-184
Έφυγες και κλαιν τα νυκτοπούλια.....	Γ-169
Έφυγες και πήγες μακριά.....	Π-57
Έκε γελά καμένη κόμμε.....	Α-58
Έκε γελά Παναγιά.....	Α-5
Έκει αγάξι, έχει οπίτι, όλα τα 'χει.....	Κ-125
Έκει η Αθήνα ομορφιάς, έχει και κάτι.....	Α-160
Έκεις κορμί αράπικο.....	Π-206
Έκεις φωτιά στο αίμα.....	Γ-168
Εκθές το βράδι είδα στ' όνειρό μου.....	Μ-109
Εχω ένα μουσικό.....	Κ-175
Εχω έναν καφενέ.....	Γ-30
Εχω τόση ώρα στην γωνιά.....	Π-80
Έψαχνα να 'βρω το μελά μου και.....	Κ-65

Z

Ζατζρα.....	Μ-42
Ζειμπέκικο.....	Κ-200
Ζήλεια μου.....	Π-46
Ζηλεύουνε, δεν θέλουνε, ντυμένο να.....	Μ-158
Ζήτα μου ό, τι θες.....	Κ-53
Ζιγκουάλα.....	Π-119
Ζούλα σε μιά βάρκα μπήκα.....	Μ-144
Ζούσα μοναχός χωρίς αγάπη.....	Μ-62

H

Η αγάπη είναι ζάλη.....	Κ-52
Η ακτή.....	Κ-24
Η άμαξα μες στη βροχή.....	Π-68
Η βάρκα.....	Π-164
Η βάρκα μας η κουρελού.....	Α-76
Η βλάμμοσα η νιότη μας σε είδε.....	Π-65
Η βοσκοπούλα.....	Α-24
Η βράκα.....	Α-93
Η γάτα.....	Π-85
Η γκαρόνα.....	Π-193
Η γοργόνα.....	Γ-114
Η Δημοσθένης λέξις.....	Κ-201
Η δίψα μου 'γινε φωτιά, στερεύει στα.....	Κ-230
Η δουλειά κάνει τους άντρες.....	Π-66
Η δροσούλα.....	Μ-143

Η Ελένη η ζωτοχήρα.....	Μ-151
Η Ελένη στο μπαλκόνι.....	Κ-225
Η Έλλη.....	Α-8
Η ζωή μου κύκλους κάνει.....	Π-45
Η ζωή μου όλη.....	Π-115
Η καθαριότης.....	Γ-98
Η καρδιά μου είναι μεγάλη, η καλύβα.....	Π-203
Η καρδιά μου πληγωμένη σαν καμπάνα.....	Γ-141
Η καρδιά της ανήκει αλλού.....	Π-157
Η κόρ' επέην σε παρκάρ'.....	Α-112
Η Κρασογιώργαينا.....	Κ-168
Η κυρία Μάρω.....	Κ-214
Η Κυριακή.....	Γ-151
Η λεκάνη μου πετρέλαιο δεν έχει.....	Κ-77
Η Λούλα.....	Γ-125
Η μάνα του Αλέξανδρου.....	Γ-20
Η Μαρία των βράχων.....	Κ-223
Η μικρή Ραλλού.....	Κ-178
Η μικρή του καμπιλιέρη.....	Μ-52
Η μπαλάντα του Αντρίκου.....	Γ-211
Η μπαλάντα του Ούρι.....	Κ-156
Η μπαλάντα των αισθήσεων.....	Κ-42
Η μπολοβίκα (Κέρνα μας).....	Μ-120
Η ντερμπεντέρισσα.....	Μ-34
Η νύχτα απλώθηκε παντού, είν' το.....	Π-26
Η νύχτα είναι παγερή και σιγοψιχαλίζει.....	Μ-12
Η νύχτα κατεβαίνει με μαύρο φερετζέ.....	Π-40
Η ομίκλη μπαίνει από παντού.....	Κ-243
Η πεντάμορφη.....	Μ-98
Η Περιμπανού.....	Κ-186
Η πίκρα σήμερα.....	Κ-137
Η πιο καλή γκαρόνα είναι γω.....	Π-193
Η πλατεία ήταν γεμάτη.....	Κ-202
Η προδοσία.....	Κ-154
Η πρώτη αγάπη σου.....	Π-121
Η Ρόζα η ναζιάρα.....	Π-52
Η Σεράχ.....	Μ-40
Η Σμύρνη, μάνα, καίγεται, καίγεται.....	Π-35
Η οούσα πήγαινε μπροστά.....	Γ-59
Η συντροφιά μας.....	Α-176
Η ταμπακέρα.....	Α-143
Η τράπα μας η κουρελού.....	Α-75
Η φάμπρικα.....	Γ-91
Η φαντασία.....	Γ-1
Ήθελα να 'μωνα πουλί.....	Γ-11
Ήθελα να 'ρθω το βράδι, μ' έπιασε ψιλή.....	Α-46
Ήθοποιός σημαίνει φως.....	Κ-144
Ήλιε μου σε παρακαλώ.....	Γ-25
Ήλιε μου, ήλιε μου, βασιλιά μου.....	Γ-82
Ήλιοβασιλέματα.....	Γ-158
Ήλιος κόκκινος ζεστός στάθηκε στην.....	Κ-208
Ήμασαν από παιδιά.....	Α-173
Ήμωνα μοναχοπαίδι ήμωνα μοναχογιός.....	Π-137
Ήρθα κι απόψε.....	Γ-164
Ήρθε ο χειμώνας.....	Μ-85
Ήρθες εμπές στον ύπνο μου.....	Γ-40
Ήσωνα ξυπόλητη.....	Μ-77
Ήσωνα τι ήσωνα μιά παξιμαδοκλέφτρα.....	Μ-77
Ήταν δειλινό καλοκαιρινό.....	Α-164
Ήταν δεκαοκτώ Νοέμβρη, πέρα στο.....	Γ-225
Ήταν εκείνη η νυκτιά που φύσαγε.....	Κ-102
Ήταν ένα κορίτσι, ήταν ένα αγόρι.....	Α-177
Ήταν ένας γάτος, μαύρος πονηρός.....	Κ-85
Ήταν καμάρι της αυγής.....	Κ-241
Ήταν πέντε, ήταν έξη.....	Γ-8
Ήταν πρωτ' Αυγούστου, κοντά στη.....	Γ-225
Ήτανε μιά φορά.....	Γ-190

Θ

Θ' ανέβω και θα τραγουδήσω.....	Γ-39
Θα 'θελα μιά νύχτα στου ανέμου το νησί.....	Κ-60

Δεν ξέρω τι να παίξω στα παιδιά.....	K-217
Δεν πάω πουθενά.....	Π-108
Δεν ρώτησες τόσο τον καιρό για μένα.....	M-32
Δεν σε θέλω πια.....	Π-185
Δεν σε κρίνω που δεν μ' αγαπάς.....	Π-176
Δεν σε λησμονώ.....	Π-156
Δεν σου γύρεφα μακαίρι.....	Γ-45
Δεν σου χρωστάω τίποτα.....	Γ-183
Δεν τη θέλεις πια την αγαλιά μου.....	Π-181
Δεν το 'λπιζα Μανώλη, κορόιδο να.....	M-134
Δεν φταις εσύ, η φωντασιά μου τα φταίει.....	Γ-1
Δες με, πίσω από λάστιχα, τροχούς.....	K-2
Δημητρούλα μου.....	Π-53
Διότι δεν συμμερωφώθη.....	Γ-220
Δίκως την καρδούλα σου.....	Γ-120
Διαγμός.....	A-190
Δόξα τω θεώ.....	Γ-209
Δραπέτης του Γεντί-Κουλέ.....	M-133
Δραπετσώνα.....	Γ-207
Δυνατά.....	Π-163
Δυό καφενεία, δυό σινειμά.....	Γ-136
Δυό μάγκες μες στη φυλακή.....	M-141
Δυό νύχτες.....	Π-26
Δυό παϊκάρια απ' τ' Αιβαλί.....	Π-36
Δυό πόρτες έχει η ζωή.....	Π-124
Δυό πουλάκια.....	A-109
Δυό πουλιά, δυό πετροπούλια.....	K-21
Δυό πρόσβια μάτια.....	A-147
Δυό σεβντάδες.....	M-121
Δω ο' αυτή τη γειτονιά, στην παρακάτω.....	A-2
Δω στα λιανοκορταρούδια.....	A-105
Δώδεκα αγόρια του σχολείου κι η.....	K-236
Δώδεκα η ώρα θα 'ρθω βρε Μαριώ.....	M-67
Δώδεκα μαντολίνα.....	Γ-51
Δώσ' μου το χέρι σου.....	A-168
Δώσε μου φωτιά.....	Π-24

Είμαι προζάκιας.....	M-140
Εύμαστε αλάνια.....	Π-188
Εύμαστε δυό.....	Γ-226
Εύν' η ζωή μιιά θάλασσα κι εμείς.....	Π-59
Είναι βαριά η μοναξιά, είναι μικρά.....	Γ-216
Είναι βελόνα περασμένη στο κορμί.....	K-74
Είναι γλυκό το πιετό της αμαρτίας.....	Γ-140
Είναι μεγάλος ο γιαιός, είναι μακρό.....	Γ-213
Είναι μιιά ώρα δυσκολη.....	Π-87
Είπα να σβήσω τα παλιά.....	Π-9
Είπες, μακριά θα φύγω και δεν θα.....	Γ-131
Εις τον αφρό, εις τον αφρό της.....	A-125
Είσο' ένα τρελοκόριτο με μίνι ζιπ.....	A-181
Είσαι η ζωή μου.....	Π-126
Είσαι μιιά γυναίκα τέτοια που με.....	A-178
Είσαι το καμάρι της καρδιάς μου.....	Π-70
Είσαι φίνα και μ' αρέσεις, Αθηναίισα.....	M-35
Είκα είκα μιιά αγάπη, ακ καρδούλα μου.....	K-199
Είκα μάτια δει πολλά, ένοχα και.....	A-147
Είκα μιιά θάλασσα στο νου.....	Γ-192
Είκα πέντε τάλιρα και τα 'παιξα.....	M-138
Είκα φτύνει μια πορτοκαλιά.....	Γ-191
Είχε κι εκείνος μιάν αγάπη.....	Γ-73
Είχε την τέντα ξομπλιαστή.....	Γ-211
Έκαεν και το Τσόμπασο.....	A-111
Εκατό δραχμές την ώρα παίρνω τζιβαέρι.....	M-118
Εκεί που φύτρωνε φλισκούνι κι άγρια.....	K-188
Εκεί στις γόρας τ' ανοικτά και των.....	Γ-107
Εκεί ψηλά στον Υμηττό υπάρχει κάποιο.....	K-172
Έκλαμα κθες σαν μέτροσα τις πύκρες.....	Γ-49
Έκλεισε η ταβέρνα, σταματίσανε.....	A-140
Έκτορας κι Ανδρομάχη.....	K-165
Έλα απόψε στου θωμά, να σου παίξω.....	M-101
Έλα βρε μπλοσεβίκα μου, κέρνα μας.....	M-120
Έλα ήλιε μου.....	A-169
Έλα κοπέλα μου.....	Γ-172
Έλα μαζί μου.....	K-221
Έλα μικρό μου, έλα, παραπονιάρικό μου.....	A-89
Έλα μπρόβαλε.....	A-74
Έλα να πάμε ο' ένα μέρος.....	A-85
Έλα όπως είσαι.....	M-51
Έλα, βρε Χαράλαμπε, να σε παντρέψουμε.....	A-51
Έλα, πικραμένη μου κοπέλα, έλα να.....	M-97
Ελενίτσα μου.....	Π-51
Ελλάδα.....	K-106
Έμαθα μιιά ζωή να πονάω, ν' αγαπάω.....	Π-101
Έμαθα πως είσαι μάγκας.....	Π-86
Εμένα δεν με μέλει.....	M-116
Εμένα λόγια μη μού λες.....	M-106
Εμένα μού το είπανε.....	A-17
Ένα αστέρι πέφτει, πέφτει.....	Π-60
Ένα βράδι στην Καστέλλα.....	Γ-149
Ένα γουρούνι λιγότερο.....	K-125
Ένα δελνιό.....	Γ-228
Ένα καιρό που μ' έστελνε η μάνα μου.....	Γ-153
Ένα καράβι απ' τον Περαία έχει.....	M-13
Ένα καράβι από τη Χιό.....	A-80
Ένα κι ένα.....	Π-222
Ένα λεπτό περιπτερά.....	Π-138
Ένα μεσημέρι στις Ακρόπολης τα μέρη.....	Γ-186
Ένα μπουκάλι με ουϊσκι, δίκως παγάκια.....	Γ-125
Ένα μύθο θα σάς πω, που τον μάθαμε.....	K-160
Ένα νερό κυρά Βαγγελιώ, ένα νερό, κρύο.....	A-54
Ένα πιτσιρικό είναι ξαπλωμένο.....	M-142
Ένα πρωινό η Παναγιά μου.....	A-188
Ένα ρολόι μού 'κες καρσίσει.....	Π-1
Ένα Σαββάτο βράδυ καλέ Μαρία.....	A-44
Ένα το κελιδόνι.....	Γ-194
Ένα τραγούδι απ' τ' Αλγέρι.....	Π-170
Ένα τρεκαντηράκι.....	A-15
Ένας απτός.....	A-64
Ένας αλίτης πέθανε.....	M-70

Ξημερώνει.

Βαρδής/Άλεξίου

Ξημερώνει, κι εγώ^F στους δρόμους τριγυρνώ^a

Κι αν χαράζει, το φως^d δε φτάνει εδώ^e

Πού να είσαι, ποιά^F χέρια σε κοιμίζου^aνε

Ποιά τραγουδία σε νανουρίζου^eνε

Μιά καρδιά^C έχω μόνο, μιιά καρδιά, ^{D G a e}ααα...

Που για σένα κλαίει κάθε βραδιά, ^{D G a e}ααα...

Ξημερώνει, κι εγώ στους δρόμους τριγυρνώ

Κι αν χαράζει, το φως δε φτάνει εδώ

Ξημερώνει, στου κόσμου όλου τις καρδιές

Μα για μένα δε χάραξε ποτέ

Μιά καρδιά έχω μόνο, μιιά καρδιά, ααα...

Που για σένα κλαίει κάθε βραδιά, ααα...

Σε φωνάζω και να μ' ακούσεις δε μπορείς

Ξημερώνει, και συ δε λες να 'ρθεις

Μοναξιά

Μουστακί/Χριστοδούλου

H Έζησα μες στην παγωνιά $E F\#$ χωρίς την αγκαλιά σου H
 H Μα σε σκεφτόμουνα βαθιά, $E F\#$ σα να 'μουνα κοντά σου H
 E Μέρες και νύχτες πέρασα και $c\#$ ήσουν η σκιά μου $d\#$
 $G\#$ Εσύ που είσαι μιά ζωή $H F\#$ και εισό' η μοναξιά μου H

E Ποτέ δεν είμαι μοναχός $H F\#$ μέσα στη μοναξιά μου H

Έρχεσαι πάντα σιωπηλή κοντά μου σαν τραγούδι
Κήπος βαθύς ο ύπνος μας και συ λευκό λουλουδί
Στ' αλήθεια πού θα πάει αυτό με σένα μοναξιά μου
Θα πνίγομαι στα όνειρα και συ να 'σαι κοντά μου

Ποτέ δεν είμαι μοναχός μέσα στη μοναξιά μου

Μ' έμαθες τόσα μοναξιά και τόσα έχω χάσει
Που κι αν μ' αφήσεις μιά στιγμή τίποτα δε θ' αλλάξει
Κι αν έζησα στη μοναξιά ποτέ δεν ήμουν μόνος
Κι αν πέρναγε η μιά πληγή με τύλιγε ο πόνος

Ποτέ δεν είμαι μοναχός μέσα στη μοναξιά μου

Αυτά τα χέρια.....	Π-14	Γέλαγε η Μαρία.....	Γ-53
Αυτή η νύχτα μένει.....	Π-125	Γεμίσαν οι πλατείες με πολυκατοικίες.....	Κ-83
Αυτό που τώρα μου συμβαίνει.....	Α-179	Γεντί Κουλέ.....	Μ-75
Αυτό το σπίτι που το βλέπεις σκοτεινό.....	Π-130	Γερρακίνα.....	Α-57
Αυτό τον κόσμο τον καλό.....	Γ-189	Γη της λεμονιάς, της ελιάς.....	Γ-202
Αυτοί που φεύγουν.....	Γ-42	Για δέστε τον αμάραντο.....	Α-65
Αιχμή που περπατείς, τρυγώνα.....	Α-33	Για ένα κλαρίνο.....	Κ-128
Αιχμή που φεύγουν.....	Κ-95	Για θυμήσου κοντά στ' ακρογιάλι.....	Α-162
Αφιλότιμη.....	Π-137	Για κοίτα κόσμε ένα κορμί.....	Π-205
Αφού για σένα είμαι ξένος τώρα πια.....	Π-136	Για μιά κιθαρίτσα ξενυχτάνε τα.....	Α-140
Αφού με έσπειρε μιά μοίρα.....	Π-20	Για να βρεις κυρά μου γούστα, πήμε.....	Γ-156
Αφού το θες.....	Π-181	Για να με γνωρίσεις μες στο πλήθος.....	Κ-31
Αχ αγάπη.....	Κ-33	Για σένα μαυρομάτα μου.....	Μ-152
Αχ αυτός ο αργαλιός σου.....	Α-114	Για τα δυό σου μάτια τα γαλάζια.....	Α-135
Αχ Βαλεντίνα, αχ βρε τοακπίνα.....	Μ-15	Για τα μάτια του κόσμου.....	Π-113
Αχ βρε παλιομοσοφορία.....	Γ-149	Για την απονιά σου.....	Μ-93
Αχ γιατί με δώχνεις άπονη.....	Π-211	Για το καλό μου.....	Κ-109
Αχ η αγάπη που κάθκε στη σκόνη.....	Κ-10	Γιαλό-γιαλό.....	Α-125
Αχ η ξενιτιά το χαίρεται, τζιβαέρι.....	Α-20	Γιάννη μου το μαντίλι σου.....	Α-34
Αχ Μουσταφά.....	Π-212	Γιασεμί μου φαντασμένο δε βαστώ.....	Π-161
Αχ να σε δω.....	Κ-44	Γιατί γλυκεία μου κλαίς.....	Π-146
Αχ ο μπαγαμάς.....	Π-38	Γιατί δε με θες κυρά μου.....	Μ-2
Αχ περιστέρι μου μη φεύγεις βιαστικό.....	Κ-7	Γιατί δεν με λυπάσαι, αναίσθητη.....	Α-156
Αχ Ρίτα.....	Κ-127	Γιατί θες να φύγεις.....	Π-172
Αχ στις ζωές τη στράτα.....	Μ-39	Γιατί καλέ γειτόνισσα.....	Π-128
Αχ τι ντροπή, τέτοια ντροπή.....	Κ-150	Γιατί με ξυπνήσες πρωί.....	Μ-25
Αχ κελιδόνι μου.....	Γ-23	Γιατί ρωτάτε να σάς πω, αφού σάς είναι.....	Μ-45
Αχάριστη.....	Μ-32	Γιοβάν Τσαούς.....	Μ-156

Β

Βαδίζω και παραμιλώ.....	Π-79	Γκελ, γκελ, καίξη, γιαβάς, γιαβάς.....	Μ-78
Βάζω το καλό σακάκι και γραβάτα.....	Π-106	Γκιουλμπακάφ.....	Μ-38
Βάλε κι άλλο πιάτο στο τραπέζι.....	Γ-180	Γλέντα τη ζωή.....	Π-190
Βάλε με στην αγκαλιά σου.....	Μ-95	Γλυκεία Μαράτα.....	Γ-171
Βάλε τ' άσπρα σου γίνε κρίνο και.....	Γ-119	Γλυκοβραδιάζει κι ο ντουινιάς.....	Μ-54
Βαλεντίνα.....	Μ-15	Γλυκοκαφάζουν τα βουνά.....	Μ-81
Βάρα νταγερέ.....	Π-33	Γυρίζω τις πλάτες μου στο μέλλον.....	Κ-63
Βαρέθηκα τα κάδια σου τα ψεύτικα.....	Α-157	Γύρσε, σε περιμένω, γύρσε.....	Α-151
Βάρκα που 'χεις τόσα δίκτυα, μάζεψε.....	Π-164	Γύρνα τις άρες που κάθκαν απόψε.....	Γ-22
Βάρκα στο γιαλό.....	Γ-210	Γύφτισα μέρα.....	Γ-47
Βασανάκι.....	Γ-14	Γύφτισα τον εβύζαξε.....	Π-44
Βασιλικός θα γίνω.....	Α-32	Γυφτοπούλα στο χαμάι.....	Μ-76
Βασιλικούδα.....	Α-104	Γω στα ξένα περπατούσα.....	Α-110
Βγήκανε τ' άστρα κι οι κοπέλες με.....	Κ-184	Γωνιά-γωνιά.....	Γ-208
Βγήκε ο ήλιος νύχτα στο λιμάνι και.....	Κ-47		
Βεγγέρα.....	Α-92		
Βενζινάδικο.....	Π-160		
Βιετνάμ γιέ-γιέ.....	Κ-205		
Βόλτα με κλεμμένο αμάξι.....	Κ-70		
Βραδυάζει γύρω κι η νύχτα απλώνει.....	Μ-37		
Βράκο-βράχο.....	Γ-216		
Βρε δεν βαριέσαι αδελφέ.....	Κ-114		
Βρέ Μανώλη Τραμπαρίφα.....	Α-142		
Βρέχει ο θεός.....	Γ-64		
Βρέχει πάλι απόψε.....	Γ-46		
Βρέχει στη φτωχογειτονιά.....	Γ-205		
Βρέχει φωτιά στη στράτα μου.....	Π-127		
Βρήκα στην Αμφιλοκία το Σταμούλη το.....	Γ-104		
Βρήκα στον δρόμο κάτι παιδιά και τα.....	Γ-63		
Βρήκα την πόρτα σου κλειστή και το.....	Π-128		
Βρόντησε στην ανατολή.....	Α-19		

Γ

Γαλανή γαλαζιανή.....	Α-45	De cadenza.....	Κ-126
Γαρύφαλλο στ' αυτί.....	Κ-173	Δε λες κουβέντα.....	Κ-108
Γειά και καρά σας, αγάπες μου, γειά.....	Κ-19	Δε με πόνεσε κανείς.....	Π-42
Γειά σου, καρά σου Βενετιά, παίρνω.....	Γ-188	Δέκα παλικάρια.....	Γ-123
Γειτονάκι μου.....	Γ-117	Δελφίνι, δελφινάκι.....	Γ-108
Γειτονιά, ο δρόμος σου στενός.....	Γ-176	Δεν αγάπησα γυναίκα, δεν λαχάρησα.....	Π-126
Γέλα πουλί μου.....	Κ-64	Δεν είμαι εγώ ο Γιάφρος σου.....	Μ-9
		Δεν είσαι αγάπη, δεν είσαι φίλη.....	Κ-35
		Δεν είχε το νησί κατάρτια, δεν είχε.....	Κ-240
		Δεν έχει απόψε η γη φεγγάρι.....	Κ-56
		Δεν έχει δρόμο να διαβώ.....	Π-56
		Δεν έχω παλάτια και λεφτά.....	Π-211
		Δεν έχω τόπο, δεν έχω ελπίδα.....	Γ-19
		Δεν θα διακρύσω πια για σένα.....	Κ-61
		Δεν θέλω μόνιμη αγκαλιά.....	Π-82
		Δεν θέλω πλούτη να μου δώσεις και.....	Π-55
		Δεν θέλω τα ματάκια σου.....	Π-29
		Δεν θέλω τη συμπόνια κανενός.....	Π-178
		Δεν κράτσο, δεν κράτσο.....	Μ-137
		Δεν με πονάς, δεν μ' αγαπάς.....	Π-180
		Δεν μετανιώνω.....	Κ-59
		Δεν μπορώ μανούλα μ', δεν μπορώ.....	Α-31
		Δεν ξαναβόσκω άλλες βουβάλες.....	Α-183
		Δεν ξανακάνω φυλακή.....	Π-199
		Δεν ξέρω βρε κουκλάκι μου γιατί έτσι.....	Μ-55

Γενικό Ευρετήριο Τίτλων και Πρώτων Στίχων

A

Α, μιιά νύχτα πριν να σβήσουν τ' άστρα.....	Π-41
Α, σαράντα πίκες δίμιτο, σαράντα πίκες.....	A-93
Αγαπάω και αδιαφορώ.....	K-94
Αγάπη μου επικίνδυνη.....	Π-131
Αγάπη που 'γινεος δίκωπο μακαίρι.....	Γ-37
Άγγελος εξάγγελος.....	K-203
Άγιε μου Γιώργη Σκυριανέ, μεγαλομάρτυρα.....	A-1
Αγιοβασιλιάτικος (Το έντεκα).....	A-46
Αγόρι μου, στολίδι μου.....	Γ-142
Αγρίμια κι αγριμάκια μου.....	A-117
Άγριος άνεμος τον άγριο κόσμο κτυπάει.....	A-170
Αγωνία.....	Γ-141
Αερικό.....	K-147
Αερόπλανο θα πάρω.....	M-119
Αθανασία.....	K-193
Αθήνα.....	K-162
Αθηναίσα.....	M-35
Αιγιώτισσα.....	A-60
Αϊδινίτικο.....	M-113
Αϊνιγμα.....	Π-92
Άιντε κι αράξαμε, έγτα μόλα.....	A-95
Άιντε του καμμένου του Μπωκόρη.....	M-135
Άιντε, κάντε όλοι στην πάντα.....	Π-132
Άιντε, κάντε πέ-, πέρα να περάσω.....	A-50
Ακόμα ένα ποτηράκι.....	A-137
Άκου πως κλαίει ο μπαγαμάς.....	Π-39
Άκρη δεν έχει ο ουρανός.....	K-230
Ακρογιαλιές δειλινά.....	M-37
Ακρογιαλιές ονειρευτές νουσταλγώ.....	Γ-170
Άλα !.....	A-133
Αλήτη μ' είπες μιιά βραδιά.....	M-69
Άλλα μού λεν τα μάτια σου.....	M-89
Άλλοίμονο.....	Π-26
Άλλος για Χίο τράβηξε.....	Γ-54
Άμα θες να φύγεις, φύγε.....	Π-171
Άμάραντος.....	A-65
Αν δεις στον ύπνο σου ερμηιά.....	Γ-6
Αν δεν είχα και σένανε.....	Γ-70
Αν είναι κόσμος όμορφος.....	Γ-5
Αν είσαι κι αν δεν είσαι του δήμαρχου.....	A-97
Αν η καρδιά μου ράγισε.....	K-59
Αν θέλεις βόλτα βραδυνή στην πόλη.....	K-71
Αν θες να νιώσεις καινούργιες.....	Π-154
Αν θες τραγούδια όμορφα ν' ακούσεις.....	A-187
Αν θυμηθείς τ' όνειρό μου.....	Γ-166
Αν μ' αγαπάς φύλα σταυρό.....	K-21
Αν πάθεις και καμιά ζημιά.....	M-57
Αν στείλεις μήνυμα καράς, σημάδι πως.....	Π-17
Ανάθεμά σας έμορφες, Ερη- Ερηνάκι μου.....	A-13
Ανάθεμά σε θάλασσα.....	A-94
Ανάμνησις.....	A-192
Αναμπέλ (Ένα πρωινό).....	A-188
Άναπα όλα τα φώτα κι έδωσα παράσταση.....	K-131
Αναψε το τσιγάρο.....	Π-143
Ανέβα στο τραπέζι μου.....	Π-207
Ανέβηκα στην πιπεριά.....	A-40
Ανεμόσκαλα θα δέσω.....	M-150
Άνθρωπε αγάπα.....	A-187
Άνθρωποι είμαστε και σφάλματα.....	Γ-138
Άννα, μην κλαίς.....	K-103
Ανούλα του κιονιά.....	Γ-80
Άνοιξα στον κήπο μου πηγάδι να ποτίζω.....	K-164
Άνοιξε πέτρα.....	Γ-144
Άνοιξε το παράθυρο.....	Γ-79
Άνοιξε, άνοιξε, γιατί δεν αντέχω.....	M-126
Άνοιξιάτικη βροκούλα.....	K-76

Αντιλαλούνε διπλοπενιές μέσα σ' ένα.....	M-1
Αντιλαλούνε οι φυλακές.....	M-155
Αντιλαλούνε τα βουνά.....	M-48
Άνω κάτω κτες τα κάνανε.....	M-143
Αξίζεις πολλά.....	Π-148
Απ' τ' αεροπλάνο.....	K-113
Απ' το παράθυρό μου στέλνω.....	Γ-150
Απ' το πρωί μες στη βροχή και μέσα.....	Γ-209
Απαλλάχτηκα από σένα.....	Π-77
Απάνω μου έχω πάντοτε στη ζώνη μου.....	K-96
Άπλωσε το μεσονύχτι το γλυκό του δίκτυ.....	Γ-48
Από κάτω απ' το ραδίκι.....	Π-88
Από λίγο-λίγο.....	M-116
Από μιιά γλάστρα στην αυλή θα κόψω ένα.....	Γ-56
Από ξένο τόπο κι απ' αλαργινό.....	A-16
Από πιτσιρικά σε λέγανε μπαμπέσα.....	Π-75
Από τα βάθη της ψυχής κι από του νου.....	K-44
Από τα πολλά που μού 'χεις καμμένα.....	Π-185
Από την πόρτα σου περνά, ωραία.....	A-60
Από το βράδυ ως το πρωί δική μου.....	M-140
Από το Τρωικό κάστρο η Ανδρομάχη.....	K-165
Από τότε μικρό μου που 'χεις φύγει.....	A-151
Αποβράδες ξεκίνησα (Χατζηκυριαάκειο).....	Π-189
Απόκληρο με είπες μιιά βραδιά.....	K-80
Αποκοιμήθηκα.....	Π-133
Απολύομαι.....	Π-93
Άπονη ζωή.....	Γ-174
Αποφάσισα μικρό μου να σου πω το.....	M-117
Απόψε θα σου ορκιστώ πως σ' αγαπάω.....	K-53
Απόψε κάνεις μπαμ.....	Π-76
Απόψε λέω να κάνουμε ένα πάρτι.....	K-72
Απόψε λέω να μην κοιμηθούμε.....	K-72
Απόψε ξαναρχίσωμε το ίδιο καιναδάκι.....	M-8
Απόψε πήρε άδεια και με την τσέπη.....	Π-49
Απόψε σκανταλιάρα μου σε βλέπω στο.....	Π-208
Απόψε στις ακρογιαλιές.....	Π-182
Απόψε το μπουζούκι σου θα στο.....	M-57
Απρίλη μου.....	Γ-212
Αραμπάς περνά, σκόνη γίνεται.....	A-6
Αραμπάς περνά κι η σατράπισσα.....	M-29
Αργά-αργά, βαριά-βαριά.....	Π-73
Αργοσβήνεις μόνη.....	M-39
Αρμενάκι.....	A-71
Άρνηση.....	Γ-198
Άρρωστη καρδιά δεν βρίσκει γιατρεία.....	Γ-17
Άρρισαν τα όργανα.....	A-139
Αρχόντισσα.....	M-33
Άς ήταν και να πέθαινα ξεμέρωμα.....	Π-23
Άς κρατήσουν οι χοροί.....	K-213
Άς μην ξεμέρωνε ποτέ.....	M-94
Άς παν στην ευχή τα παλιά.....	Π-123
Άσ' την να λέει.....	Π-111
Άσ' τον τρελό στην τρέλα του.....	Π-2
Άσε με να κάνω λάθος.....	K-87
Άσε με να κάτω πλάι σου κι ό,τι.....	K-118
Άσε με πάλι να σου πω για κρόνια.....	Γ-2
Άσε με στη βαθιά σκοτούρα.....	Π-64
Άσε με στο μεθοκόπι, έτσι είν' οι.....	Γ-3
Άσπρα θα φορέσω.....	Γ-113
Άσπρα καράβια τα όνειρά μας.....	K-234
Άσπρα, κόκκινα, κίτρινα, μπλε.....	Γ-65
Άσπρη μέρα.....	Γ-175
Άσπρισε η κούτρα σου Μικάλη.....	K-169
Άσπρο περιστέρι πάρε τα όνειρά μου.....	K-167
Άστα τα μαλλάκια σου.....	A-131
Άστο το κεράκι σου.....	A-149
Άστρα μη με μαλώνετε.....	A-118
Άτταρης.....	A-18
Αύγουστος.....	Π-228
Αύριο πάλι.....	Γ-68
Αυτά που λες εγώ τ' ακούω βερεσέ.....	M-65
Αυτά τα λόγια με σφίξανε σαν πέννα.....	K-211

Ο μέτοικος

Μουστακί/Χριστοδοούλου

Σαν σύννεφο απ' τον καιρό, μονάχο μες στον ουρανό

πήρα παιδί τους δρόμους

Περπάτησα όλη τη γη μ' ένα λουλούδι στην καρδιά

και τη βροχή στους ώμους

Μ' αυτά τα χέρια σαν φτερά που δεν εγνώρισαν καρά

πάλεψα με το κύμα

Κι είχα βαθιά μου μιιά πληγή, αγάπη που δε βρήκε γη

καμένη μες στο κρύμα

Με πρόσωπο τόσο πικρό από τον ήλιο τον σκληρό
κάθηκα μες στη νύχτα

Κι ο έρωτας με πήγε εκεί που 'χα στα κείλη το φιλί
μα συντροφιά δεν είχα

Με την καρδιά μου μιιά πληγή περπάτησα σ' αυτή τη γη
που είχα να τη ζήσω

Μα μού τα πήρανε μαζί, το όνειρο και την αυγή
και φεύγω πριν αρχίσω

Σαν σύννεφο απ' τον καιρό, μονάχο μες στον ουρανό
θα 'ρθω ξανά κοντά σου

Μέσα σε κείνη τη βροχή που σ' άφησα κάποιο πρωί
κι έβασα τη ζωή μου

Θα 'ρθω ξανά απ' τα παλιά σαν το πουλί απ' το νοτιά
την πόρτα να κτυπήσω

Θα 'ναι μιιά άνοιξη πικρή, όλα θ' ανοίγουνε στη γη | 2x
κι απ' την αρχή θ' αρχίσω | 2x

Σ' αγαπώ.

Κουγιουμτζής/Δασκαλόπουλος

^d Άχ περιστέρι μου μη φεύγεις βιάστικο
κι από το χέρι μου έλα να πεις νερό ^A

Απόψε ^g δε θα κοιμηθώ, θα μείνω ^d πάλι να σκεφτώ
πως πονώ, ^A πως πονώ, ^B πως πονώ, ^A

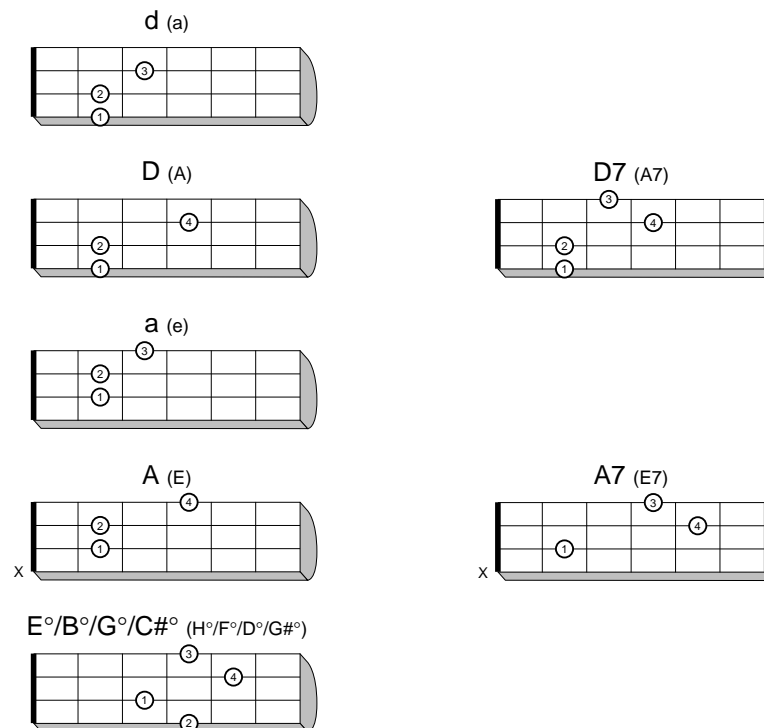
Το γέλιο τό ζωγραφιστό, το βήμα τό ξεχωριστό
σ' αγαπώ, ^A σ' αγαπώ, ^B σ' αγαπώ, ^d

Μ' ένα μακαίρι άνοιξέ μου την καρδιά
Κανείς δεν ξέρει τι περνά κάθε βραδιά

Κάθε βραδιά, κάθε πρωί, μού λιγοστεύει η ζωή
πως πονώ, πως πονώ, πως πονώ
Το γέλιο σου σαν θυμηθώ, το βήμα τό ξεχωριστό
σ' αγαπώ, σ' αγαπώ, σ' αγαπώ

Απόψε δε θα κοιμηθώ...

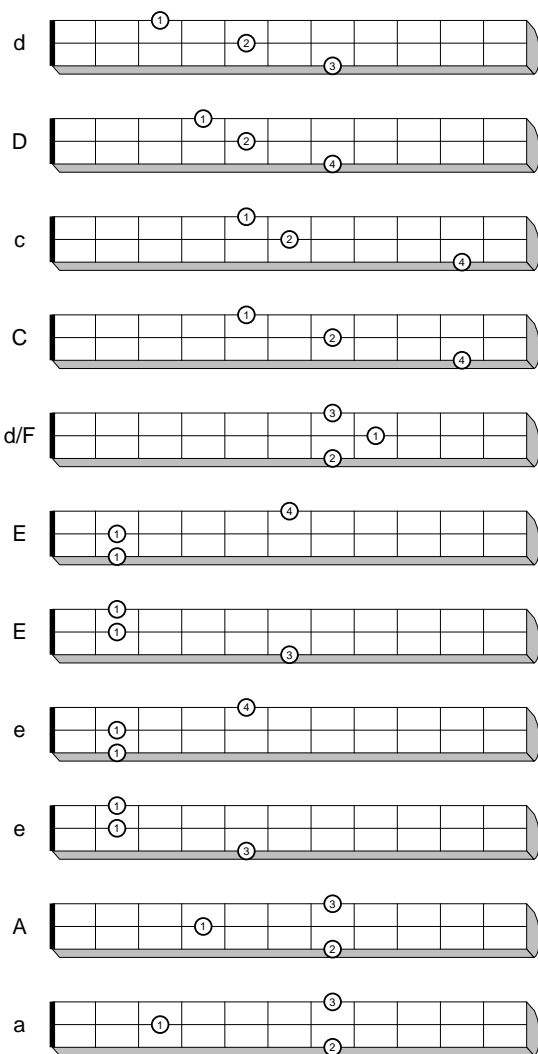
Οι βασικές συγχορδίες του λαούτου

Οι τονικές αποστάσεις των χορδών στο λαούτο είναι ίσες μεταξύ τους. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα μία σημαντική απλοποίηση των συγχορδιών. Έχουμε ουσιαστικά ένα και μοναδικό πιάσιμο για συγχορδία ματζόρε και ένα για μινόρε, που μπορούν να παιχθούν οπουδήποτε πάνω στο μπράτσο του οργάνου. (Συγκρίνετε τις συγχορδίες a και d στο παραπάνω σχήμα.)

Οι χορδές του νησιώτικου λαούτου κουντίζονται (αρχίζοντας από την πιο χοντρή) στις νότες C, G, D, A. Το κρητικό λαούτο είναι λίγο μεγαλύτερο σε μέγεθος και κουντίζεται χαμηλότερα, στις νότες G, D, A, E. Στο σχήμα η τονικότητα των συγχορδιών για το κρητικό λαούτο εμφανίζεται μέσα σε παρενθέσεις.

Οι βασικές συγχορδίες του μπαλαμά*

Σε αυτή τη σελίδα παρουσιάζονται συντοπτικά οι βασικές συγχορδίες ("πιασίματα") του μπαλαμά. Και εδώ, μεταθέτοντας αυτά τα πιασίματα κατά μήκος του μπράτσου του μπαλαμά, μπορούμε να παράγουμε πολλές ακόμη συγχορδίες. Επειδή η πρώτη και η τρίτη χορδή κουρντίζονται στον ίδιο τόνο, όλες οι συγχορδίες στον μπαλαμά είναι "συμμετρικές" ως προς τη μεσαία χορδή (π.χ. οι δύο συγχορδίες E στο παραπάνω σχήμα).

Οι χορδές του μπαλαμά κουρντίζονται στις νότες D, A, D.

* Με πολλές ευχαριστίες στον Δημήτρη Πρανδέκο

Όλα σε θυμίζουν

Λοΐζος/Ρασούλης

g *G# g*
 Όλα σε θυμίζουν, απλά κι αγαπημένα *G#*
f *G# B G#g*
 πράγματα δικά σου, καθημερινά
 Σα να περιμένουν και αυτά μαζί με μένα
 νά 'ρθεις κι ας καράξει για στερνή φορά

g *f g c*
 Όλη μας η αγάπη την *f* κάμαρα γεμίζει *g c*
 σαν ένα τραγούδι που λέγαμε κι οι δυο *f G# f c g*
 Πρόσωπα και λόγια και τ' όνειρο που τρίζει
 σαν θα ξημερώσει τι θα 'ναι αληθινό

Όλα σε θυμίζουν...

Όλα σε θυμίζουν, κι οι πιο καλοί μας φίλοι
 άλλος στην ταβέρνα, άλλος σινεμά
 Μόνη μου διαβάζω, το γράμμα που 'χες στείλεις
 πριν να φιληθούμε πρώτη μας φορά

Όλη μας η αγάπη...

Όλα σε θυμίζουν...

Σαν με κοιτάς

Σπανός/Αλεξόπουλος

Σαν με κοιτάς, ήλιο**G#**βασίλεμα στα μάτια σου φωτιά**C**
 Καίγομαι μέσα στη δική σου τη ματιά**G#**
 Λιώνω σα φλόγα την αυγή, σαν με κοιτάς**C**

Σαν με κρατάς, είναι τα μπράτσα σου μιά θάλασσα πλατιά
 που μέσα κάνομαι και πνίγομαι βαθιά
 μεσ' στα μαβιά της τα νερά, σαν με κρατάς

Μην μού μιλάς, νιώσε στα στήθη μου τους χτύπους της καρδιάς**C**
 Μεσ' στην παλάμη μου το ρίγος της νυκτιάς**C#**
 Να μ' αγαπάς, να μ' αγαπάς, να μ' αγαπάς**C**

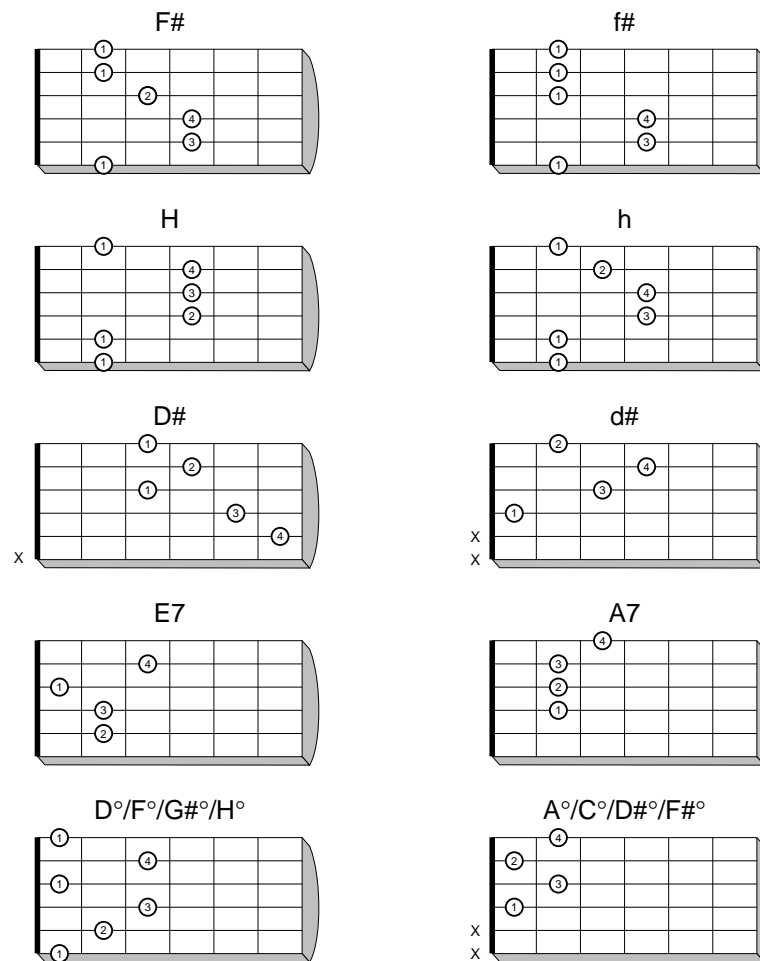
Και σ' αγαπώ, δεν έχω τίποτ' άλλο, τίποτα να πω
 Το καλοκαίρι αυτό θα σβήσω, θα καθώ
 Άσε με απλά να σ' αγαπώ, να σ' αγαπώ

Σαν με κοιτάς...

Μην μού μιλάς...

Και σ' αγαπώ...

Μερικές ακόμη συγχορδίες για την κιθάρα

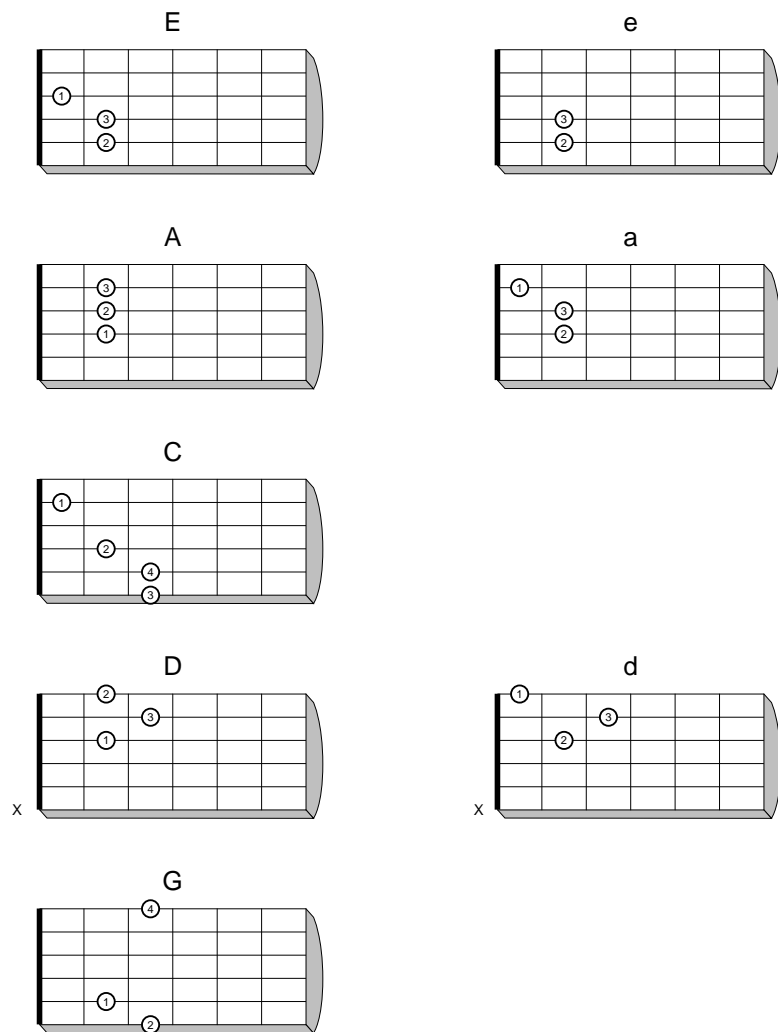

Οι πρώτες τέσσερις συγχορδίες μας δείχνουν πώς με την τεχνική “μπαρέ” (ένα δάχτυλο πατάει περισσότερες χορδές) μπορούμε να παίξουμε μια συγχορδία σε περισσότερα σημεία στο μπράτσο της κιθάρας, πετυχαίνοντας αντίστοιχη ποικιλία τόνων. Συγκρίνετε τις συγχορδίες F# και f# με τις E και e της προηγούμενης σελίδας, καθώς και τις H και h με τις A και a αντίστοιχα. Επίσης συγκρίνετε τις D# και d# αυτής της σελίδας με τις C και d της προηγούμενης για να δείτε ακόμη μια φορά, πώς με μια μετάθεση του αριστερού χεριού πάνω στο μπράτσο μπορούμε να “παράγουμε” άλλες συγχορδίες.

Οι δύο επόμενες συγχορδίες E7 και A7 μας δείχνουν ένα παράδειγμα για συγχορδίες “εβδόμης”. Συγκρίνετέ τις με τις E και A της προηγούμενης σελίδας.

Οι δύο τελευταίες συγχορδίες είναι συγχορδίες “ελαττωμένης”. Αυτές έχουν το χαρακτηριστικό της “τετραπλής” ταυτότητας, δηλαδή είναι τέσσερις συγχορδίες ταυτοχρόνως.

Οι βασικές συγχορδίες της κιθάρας

1 = δείκτης, 2 = μέσος, 3 = παράμεσος, 4 = μικρό δάκτυλο. X = η χορδή δεν παίζεται.

Σε αυτές τις σελίδες παρουσιάζονται μερικές βασικές συγχορδίες ("πιασίματα") για την κιθάρα, τον μπαλαμά και το λαούτο. Παρόλο που αυτές οι συγχορδίες καλύπτουν αρκετές περιπτώσεις και αποτελούν τη βάση στην οποία βασίζονται οι περισσότερες άλλες συγχορδίες, δεν είναι παρά μόνο μία μικρή εισαγωγή στο θέμα. Στο εμπόριο υπάρχουν δεκάδες βιβλία που αναλύουν και περιγράφουν πλήρως όλες τις συγχορδίες και τεχνικές.

Οι χορδές της κιθάρας κουντίζονται (αρχίζοντας από την πιο χοντρή) στις νότες E, A, D, G, H, E.

Σκόνη.

Μαχαρίτσας/Μαρματάκης

Αχ, η αγάπη που κάθκε στη σκόνη

Αχ, η ζωή, η ζωή που κάθκε στη σκόνη

Αχ, το φεγγάρι, το φεγγάρι που έσβησε

τ' ασπμένιο φεγγάρι

Η αγάπη, αχ, η αγάπη που κάθκε στη σκόνη

C D G D C D G G D G

Η μέρα μου, η μέρα μου έρημη, κίτρινη μέρα
 Χαρές, χαρές που βουλιάζανε, πνιγμένες χαρές μου
 Ζωή μου, ζωή μου που καίγεσαι
 στον κίτρινο αγέρα

Η αγάπη, αχ η αγάπη, που κάθκε στη σκόνη

Η ζωή, αχ, η ζωή, που κάθκε στη σκόνη

Κίτρινη πόλη

Σπανός/Παπαδόπουλος

^aΚίτρινη πόλη, ^dπαραμονές ^Eβροχής
το ^aπόμολο της ^aπόρτας ^aπαγωμένο
^CΑκόμα ^Aμιά ^dνύχτα που σε ^dπεριμένω | 2x
^Eμά ^aπάλι δε θα 'ρθείς | 2x

Πέρασ' η ώρα, ντιβάνι μισερό
στρωσίδι που μυρίζει απ' τη κλεισούρα
^CΑκόμα ^Aμιά ^dνύχτα στην ^dανεμοδούρα | 2x
να ^aτρέμω τον ^aκαιρό | 2x

Βήματα ξένα στη σκάλα την παλιά
θα είναι ο απέναντι εργένης
^CΑκόμα ^Aμιά ^dνύχτα που ζεις και ^dπεθαίνεις | 2x
σε ^aάλλη ^aαγκαλιά | 2x

Μιά αγάπη για το καλοκαίρι.

Σπανός/Παπαστεφάνου

^aΜιά αγάπη για το ^eκαλοκαίρι θα 'μαι και ^aγώ
Να σου κρατώ ^eδροσιά στο ^Fκέρι, να σε ^aφιλώ
^aθα μ' αγαπάς σαν ^Gκαλοκαίρι και σαν ^Cπαιδί
Μα θα μου ^aφύγεις με τ' ^Fαγέρι και τη ^aβροχή

Μιά αγάπη για το καλοκαίρι θα 'μαι και γω
Να σου κρατώ δροσιά στο κέρι, να σε φιλώ
Και σαν καθεί το καλοκαίρι και σε ζητώ
θα μείνει μόνο ένα αστέρι να το κοιτώ

Και σαν καθεί...

Η ομίχλη μπαίνει από παντού.

Σπανός/Λεοντάρης

Ἡ ομίχλη μπαίνει ἀπὸ παντοῦ στο σπίτι
κι ὅσα γιὰ σένα εἶχες ἐλπῖσει
ἔχουνε τώρα πια ὅλα σβῆσει
Ἡ ομίχλη μπαίνει ἀπὸ παντοῦ στο σπίτι

Σκιά ἦταν ὅ,τι γιὰ ζωὴ ἀγαπήθη
ἦχος στεγνὸς μιᾶς ἀδειας λέξης
Σαν ἦρθε ἡ ὥρα νὰ διαλέξεις
εἶπες, ἀς φράξουν τὴ φωτιά ἄλλα στήθη

b...
Ποτάμι που ἔχει μείνει ξερὸ τοῦ ἡ κοίτη
πὼς νὰ ἔχεις ἔτσι ξεστρατίσει
Σοῦ ἀξίζε σένα ἀλλιῶς νὰ ζήσεις
Ἡ ομίχλη μπαίνει ἀπὸ παντοῦ στο σπίτι
Ἡ ομίχλη μπαίνει ἀπὸ παντοῦ στο σπίτι...

Οδός Αριστοτέλους

Σπανός/Παπαδόπουλος

Σάββατο κι ἀπόβραδο καὶ ἀσετυλίτη
στὴν Ἀριστοτέλους που γερνᾶς
Ἐβγαζα ἀπ' τὶς τσέπες μου φλούδες μανταρίνι
σοῦ ῥιχνά στα μάτια νὰ πονᾶς

Παίζαν οἱ μικρότεροι κλέφτες κι ἀστυνόμους
κι ἦταν ἀρχηγὸς ἡ Ἀργυρῶ
Καὶ φωτιές ἀνάβανε στοὺς ἀπάνω δρόμους
Τ' ἀπ Γιάννη θὰ ἔτανε, θαρρῶ

Βγάζανε τὰ δίκωχα οἱ παλιοὶ φαντάρου
Γέμιζε ἡ πλατεία ἀπὸ παιδιὰ
Κι ἦταν ἓνα πράσινο, πράσινο φεγγάρι
νὰ σοῦ μαχαιρώνει τὴν καρδιά

Παίζαν οἱ μικρότεροι...

Όλες του κόσμου οι Κυριακές.

Νικολόπουλος/Παπαδόπουλος

a F H a E d E
a F H a d E d E a

Όλες του κόσμου οι Κυριακές λάμπουν στο πρόσωπό σου
Τι χρώματα, τι μουσικές μες στο χαμόγελό σου
Τι χρώματα, τι μουσικές μες στο χαμόγελό σου
Όλες του κόσμου οι Κυριακές λάμπουν στο πρόσωπό σου

a G F E
a G F

Σαν τη φωτιά είσαι ζεστός, είσαι ο ίδιος ο Χριστός
Ένας Χριστός της γειτονιάς, που ξέρει τι θα πει χιονιάς

Τι όμορφο να σ' αγαπώ και να σε καρτεράω
Να σου γλυκαίνω τον καπμό, να σε παρηγοράω
Να σου γλυκαίνω τον καπμό, να σε παρηγοράω
Τι όμορφο να σ' αγαπώ και να σε καρτεράω

Σαν τη φωτιά είσαι ζεστός...

Το λέει και το τραγούδι.

Σπανός/Ιακωβίδης

Ο ζωντανός ο χωρισμός, το λέει και το τραγούδι
παρηγοριά δεν έχει
Από την ώρα που 'φυγες έχει βουρκώσει ο ουρανός
κι η θλίψη σιγοβρέχει
Παρηγοριά έχει ο θάνατος, το λέει και το τραγούδι
και λησμοσύνη ο κάρος
πέτρα που δε μετακυλά κι ασήκωτο μολύβι
του χωρισμού το βάρος, το βάρος

Κοιτάζω την εικόνα σου, παιδί μου αγαπημένο
παρηγοριά για να βρω
και το γλυκό χαμόγελο τη ζωγραφιά σου κάνει
τον πόνο μου πιο μαύρο
Η αγάπη πάντα είναι διπλή, το λέει και το τραγούδι
μα ο καπμος περίσσος
Άξαφνα μες στη μοναξιά λιγώνει και τρομάζει
σαν ψέμα και σα μίσος, σα μίσος

Η αγάπη... σα μίσος
Ο ζωντανός... δεν έχει

Από την ώρα που 'φυγες παιδί μου αγαπημένο
ο νους μου εσένα τρέχει

Ήταν καμάρι της αυγής.

Χατζηδάκης/Γκάτσος

^eΉταν καμάρι ^dτης αυγής] 2x

καί ^cκαβαλάρης όμορφος, ^{C°}τώρα ^eμιά κούφτα χιόνι] 2x

^{e9}Γύρισε κάμπους και βουνά και πανηγύρια ^aπέρασε ^{H7}] 2x

^Eστην αγκαλιά των ^{A H}κοριτσιών ^e] 2x

Ποιός το 'λπιζε να γίνουνε] 2x

τα μούσκλια τα νυκτιάτικα στεφάνι στα μαλλιά του] 2x

Γύρισε κάμπους και βουνά..

Ο αρχηγός.

Λοΐζος/Παπαδόπουλος

^bΦτιάχναμε ^{F#}καπέλα από ^bχαρτί

κι ^Gείχαμε και ^Hξύλινα ^eτουφέκια

κι ^eήτανε ο πόλεμος ^bγιορτή

στα ^{F#}παλιά μας ^{F#}στέκια

κι ^eήτανε ο πόλεμος ^bγιορτή

^{F#}στα ^bπαλιά μας στέκια

Όλοι σε φωνάζαν αρχηγό

κι ήξερες μονάχα να διατάξεις

κι έτρεχα ξωπίσω σου κι εγώ | 2x

για να με κοιτάξεις | 2x

Έγειρες στη γη να κοιμηθείς

κι έγιν' η καρδιά σου κυπαρίσσι

Σού 'πα θα πεθάνω αν σκοτωθείς | 2x

κι όμως έχω ζήσει | 2x

Όχι, δεν πρέπει να συναντηθούμε.

Μαρκόπουλος/Χρονάς

Όχι, δεν πρέπει, δεν πρέπει, να συναντηθούμε] 2x

πριν απ' τη δύση του ήλιου

στο δάσος με τις άδειες κονσέρβες

απέναντι στη Σαλαμίνα

στη Βηρυτό και στην Όστια

Όχι, δεν πρέπει, δεν πρέπει, να συναντηθούμε] 2x

πριν απ' τη δύση του ήλιου

στην κάμαρα που παίζουν πρέφα

στην κάμαρα που παίζουν τάβλι

για ένα τσιγάρο οι χαμένοι

Όχι, δεν πρέπει, δεν πρέπει, να συναντηθούμε] 2x

κι η μάνα μου, κι η μάνα σου στα μαύρα

κι ο αδερφός στο υπόγειο

Όχι, δεν πρέπει, δεν πρέπει, να συναντηθούμε] 2x

πριν απ' τη δύση του ήλιου

το πλοίο έφυγε

Το πέτρινο χαμόγελο.

Χουλιφάς

Δεν είχε το νησί κατάρτια, δεν είχε το νησί φωτιά

Δεν είχε το νησί τραγούδια, γιατί μισέψαν τα παιδιά

Δεν είχε το νησί φεγγάρια, μαρμάρωσε κι η κοπελιά

Στο πέτρινο χαμόγελό της γίναν τα όνειρα καράβια

Το πέτρινο χαμόγελό της το χτίσανε στη μοναξιά

Τ' αγριοπούλια του πελάγου, και κάθκαν, και κάθκαν

Τώρα ένα κέρι στο λιμάνι βάφει τη θάλασσα στακτιά

Δεν είναι πια βαθύς ο ύπνος, δεν έχει ελπίδες η νυχτιά

Τώρα είναι μόνη στο λιμάνι κι είναι τα όνειρα μακριά

Στο πέτρινο...

Κι αν σ' αγαπώ δε σ' ορίζω.

Σπανός/Παπαστεφάνου

Σκέπασε η νύχτα το πρωί τη μοναξιά μου να μη δει
Την ερημιά μου σου φέρνω, δίπλα σου γέρνω και προσκυνώ
Κι αν σ' αγαπώ δε σ' ορίζω, δάκρυα ποτίζω τον ουρανό

Πού ταξιδεύεις και γελάς, πες μου γιατί δεν μ' αγαπάς
Μ' άστρα κεντώ τα μαλλιά σου, μα την καρδιά σου δεν την κρατώ
Κι αν σ' αγαπώ δε σ' ορίζω, μήτε κι ελπίζω να γιατρευτώ

Βάζω το χέρι στην καρδιά και σου ζητώ παρηγοριά
Η ερημιά που με πνίγει μέσα μου σμίγει το στεναγμό
Κι αν σ' αγαπώ δε σ' ορίζω, και τριγυρίζω δίχως σκοπό

Κι αν σ' αγαπώ δε σ' ορίζω, και τριγυρίζω δίχως σκοπό

Έπεφτε βαθιά σιωπή.

Πλέσσας/Παπαδόπουλος

Έπεφτε βαθιά σιωπή στο παλιό μας δάσος
Τρέξε να σε πιάσω, μού 'χες πρωτοπει
Κι όταν έτριζ' η βροχή στα πεσμένα φύλλα
Πόση ανατριχίλα μέσα στην ψυχή

Κίτρινο, πικρό κρασί, κίτρινο φεγγάρι
Φεύγαν οι φαντάροι, έφευγες και συ
Κι είχες μέσα στη ματιά ένα σκούρο θάμπος
Ένα σκούρο σάμπως να 'πεφτε η νυχτιά

Κάποια κόκκινη πληγή που δε λέει να κλείσει
το μικρό ξωκλήσι, δίπλα στην πηγή
Και μιά κίτρινη σιγή στο παλιό μας δάσος
Πώς να σε ξεχάσω, που σε πήρε η γη

Θα 'θελα να 'χα.

Πουλόπουλος

^{f#}Θα 'θελα να 'χα ^Aμιά αγάπη ^Hμόνο
να βλέπω ^{f#}ήλιο και ^eξαστεριά ^{f#}
Να 'χα μονάχα μόνο ένα πόνο
και μιά ημέρα όλο πουλιά

^{f#}Θα 'θελα να 'χα ^Gμιά αγάπη ^{f#}μόνο
^{f#}να βλέπω ^Gήλιο και ^{f#}ξαστεριά
^{f#}Να 'χα μονάχα μόνο ένα πόνο
^{f#}και μιά ^eημέρα όλο πουλιά ^{f#}

Θα 'θελα να 'χα δύο αστέρια
να μη τα βλέπω πια μακριά
Να 'χα δικά μου δυό άσπρα χέρια
και έναν ήλιο στην παγωνιά

Θα 'θελα να 'χα μιά αγάπη μόνο...

Μιά γιορτή.

Καραγιάννης

^d ^C ^B ^A ^d

^dΜιά γιορτή ^Fήρθε σαν τις ^Aάλλες, ^dμιά γιορτή ^Fμε τη ^Aχαρά ^d ^B ^d
^BΣτην αυλή σου ^Fτραγουδάνε ^Bδυό χρυσά ^Aπουλιά ^d
^gΣτα ^dδρομάκια ^gπαίζουν ^Aπάλι τα μικρά ^dπαιδιά
^gΣτα ^dδρομάκια ^gπαίζουν ^Bπάλι τα μικρά ^Aπαιδιά

^DΣήμερα ^Gγιορτάζει ^Dόλη η γη | 2x
^DΜε ^Gπουλιά θα ^eστείλω ^Dμιά ^eευχή στην καρδιά | 2x
^AΧρόνια σου ^Dπολλά | 2x
^F ^A ^dΧρόνια σου ^dπολλά] 2x

Μιά γιορτή ήρθε σαν τις άλλες, μιά γιορτή με τη χαρά
Ρόδα, κρίνα θα σου φέρουν, να στολίσεις τα μαλλιά
Άνεμοι κοντά σου θα 'ρθουν, είμαι μακριά] 2x

Σήμερα γιορτάζει...

Μον' κλαίω τα μάτια τα γλαρά, το λυγερό κορμάκι
τ' αγρίμι το έλαφάκι
Που ήτανε δώδεκα χρονών, παρθένα Πάναγιά μου
κι έλαμπε η γειτονιά μου

Τ' άσπρα πουλιά.

Πουλόπουλος

^hΤ' άσπρα πουλιά ^{f#}πετάξανε ^h
^eμέσα απ' τα δύο σου ^hχέρια
^hΣτέλνεις μ' αυτά ^{f#}τον έρωτά ^h
^eσ' απάτητα λημέρια ^h

^GΤ' άσπρα πουλιά καθήκανε ^h
στ' ορίζοντα την άκρη ^h
^eΜες στις φτερούγες τους κρατούν ^{f#}
^Gένα καμένο δάκρυ ^h

^DΤ' άσπρα πουλιά δεν γύρισαν ^e
^eπίσω στην αγκαλιά σου ^D
^DΑν είσαι μάνα κι αδερφή ^e
^eΑν είσαι η αγάπη του η μικρή ^{f#}
^Gπνίξε τα δάκρυά σου ^h

Το γράμμα

Μπακαλάκος

^hΓειά και χαρά σας, ^{F#}αγάπες μου, ^hγειά χαρά σας

Ας ήταν όνειρο που είμαι μακριά σας

^eΗ μοναξιά την καρδιά μου λιώνει | 2x

^{F#}τη ματώνει, ^hτη ματώνει | 2x

^hΝα δώσεις δυό φιλάκια στη ^AΜυριόκαλη ^h

κι αυτό το λουλουδάκι για ^hσένα

^hΚι αύριο μην ξεχάσεις, ^Aπου είναι Κυριακή ^h

να βάλεις τα καλά σου για ^hμένα

^eΣ' αγαπώ πολύ, ^hσ' αγαπώ πολύ ^{F#} | 2x

Είχε μιά γλύκα τέτοια ο φετεινός χειμώνας

Έβγαλε ανθάκια ακόμα κι ο στρατώνας

Χτες βγήκα και πήγα στο Βαγγέλη | 2x

καιρετίσματα σου στέλνει | 2x

Να δώσεις δυό φιλάκια...

Γράψε μου, θέλω να μάθω το πώς περνάτε

και η Αννούλα μας αν με θυμάται

Για τη γαρδένια μου στο μπαλκόνι | 2x

μαραζώνει, μαραζώνει | 2x

Να δώσεις δυό φιλάκια...

Χριστινάκι.

Σπανός/Ρώτας

^DΔώδεκα αγόρια του σχολείου κι η Χριστινιώ ^Aμιά τάξη

μη βρέξει και μη στάξει ^D

Τ' αγόρια τ' ορκιστήκανε στην παλικαρούση

να κλέψουν τη Χριστήνη

^DΒαρκούλαν αρματώνουνε με σταυρωτό πανάκι ^A

Χριστίνα, Χριστινάκι ^D

^DΈμπα καλή στη βάρκα μας, να πάμε και να 'ρθούμε ^A

τραγούδι που θα πούμε ^D

^GΤ' αστέρια τρεμουλιάζουνε στου Ζέφυρου το κάδι

το όμορφο του το βράδι ^A ^D

^DΣπαρμένο χρυσολούλουδα το πέλαγο λιβάδι ^A

το όμορφο του το βράδι ^D

^{D#}Το Χριστινάκι τραγουδά, της βάρκας κυβερνήτης

γλυκιά που είν' η φωνή της

Και λέει τραγούδι του έρωτα και για τον πόθο λέει

για το φιλί που καίει

Γέλια τραγούδια σώπασαν, τ' αγόρια συμπαλεύουν

μοχτούν, φιλί γυρεύουν

Κανείς δεν είναι στο κουπί, κανείς και στο τιμόνι

λατάρια που τούς ζώνει

Κι η βάρκα η ποθοπλάντακτη πάει στων νερών τα βάθη

με του έρωτα τα πάθη

Δεν κλαίω τα δώδεκα παιδιά, τους νιούς, τους μαθητάδες

τις δώδεκα μανάδες

Τα καραβάκια.

Κουμπής/Γεωργουσόπουλος

Στο Πόρτο Χέλι, στην Ερμιόνη
κι' από την Κόστα στον Γαλατά
κάνουν σινιάλο απ' το τιμόνι
τα καραβάκια στον Ματαπά

Την τράτα λέν' Μαρίτσα, τη σκούνα Βαγγελή
Σουλτάνα τη μαούνα, τη βάρκα Παντελή
Σουλτάνα τη μαούνα, τη βάρκα Παντελή
Την τράτα λέν' Μαρίτσα, τη σκούνα Βαγγελή

Από την Ύδρα στο Κάβο Ντ' Όρο
στη Σαλαμίνα, Μονεμβασιά
καραβοκύρη έχουν μαγκιώρο
τα καραβάκια με τον βοριά

Την τράτα λέν' Μαρίτσα...

Απ' το Τσιρίγο και την Ραφήνα
Καβοκολώνες και Ορωπό
γοργόνες φτιάχνουν στην λαμαρίνα
τα καραβάκια με τον αφρό

Την τράτα λέν' Μαρίτσα...

Κουτσή κιθάρα

Λοΐζος/Παπαδόπουλος

Τέσσερα πόδια δυνατά και μιά κουτσή κιθάρα
Νάχαμε τώρα δυό τσιγάρα και δύο γιά μετά
Νάχαμε τώρα δυό τσιγάρα και δύο γιά μετά

Θάταν ο κόσμος μαγικός, παράδεισος η πλάση
Στου φεγγαριού το τάσι καφές βαρυ-γλυκός
Στου φεγγαριού το τάσι καφές βαρυ-γλυκός

Νάχαμε, λέει, ένα σουγιά κι ένα διπλό καρβέλι
Νάχαμε και δυό στάλες μέλι, να γλύκαιν' η καρδιά
Νάχαμε και δυό στάλες μέλι, να γλύκαιν' η καρδιά

Θάταν ο κόσμος μαγικός...

Ένας γαλάζιος ουρανός, παράθυρο και σκέπη
Νάχαμε τρεις δραχμές στη τσέπη και τρεις ο διπλανός
Νάχαμε τρεις δραχμές στη τσέπη και τρεις ο διπλανός

Θάταν ο κόσμος μαγικός...

Στου φεγγαριού το τάσι καφές βαρυ-γλυκός

Αν μ' αγαπάς φίλα σταυρό.

Χατζηνάσιος/Λογοθέτης

^a Δύο πουλιά, ^d δύο πετροπούλια

δώρο κάνανε στην ^aπούλια

^G την αγάπη ^{C E} μας

^a Ήρθαν και ^d δύο κελιδόνια

ήρθαν κι ^a έστρωσαν σεντόνια

^G στο κρεβάτι ^E μας

^C Αν μ' αγαπάς φίλα σταυρό ^{G F} | 2x

^F κι εγώ θα ψάξω ^G και θα βρώ ^{FC} | 2x

^C κι εγώ θα ψάξω ^A και θα βρώ ^d | 2x

αν λες ^G αλήθεια ^C | 2x

Κάθε νύχτα που περνάει

η καρδούλα σου πονάει

κι απελπίζεσαι

Στα ψηλά τα κυπαρίσσια

που 'κουν το κορμί τους ίσια

μην ορκίζεσαι

Αν μ' αγαπάς φίλα σταυρό...

Άσπρα καράβια

Σπανός/Σκίπης

^A Άσπρα καράβια τα όνειρά μας ^h για κάποιο ρόδινο γιאלό

^E Άσπρα καράβια τα όνειρά μας ^A

θα κόβουν δρόμο κι ένα δρόμο, μυριστικό κι ευδιαστό

θα κόβουν δρόμο κι ένα δρόμο

^{f#} Κι από ψηλά θα μάς φωτίζει ^D το φεγγαράκι το κλωμό

Κι από ψηλά θα μάς φωτίζει ^A

^{f#} Και θ' αρμενίζουμε, ω καρά μας, ^D ίσα στο ρόδινο γιאלό

^E Άσπρα καράβια τα όνειρά μας

Άσπρα καράβια...

Και θ' αρμενίζουμε...

Κι από ψηλά...

Άσπρα καράβια...

Και θ' αρμενίζουμε...

Τα μικρά παιδιά.

Αρλέτα

^A Τα μικρά παιδιά, τα μικρά παιδιά
^A που κρατούνε στο ^h χέρι τους
^A σαν το μήλο το ^h κάρτινο
τις ^E ελπίδες ^A μας

Τα μικρά παιδιά, τα μικρά παιδιά
που μπερδεύουν τα λόγια τους
που μιλούν με νοήματα
στα παιχνίδια τους

^A Μέσ σε κήπους και ^h κώματα
^A Με λουλούδια ή ^E λάσπη
^A Έναν κόσμο ζούν ^D τα μικρά
τον πιο ^E όμορφο ^A

Τα μικρά παιδιά που κρατούνε...

Ένα φύλλο ή μιά μέλισσα
Ένα τόπι ή μιά βέργα
γίνονται αυτοκίνητα, χαρά
κόσμος, ζωή

Τα μικρά παιδιά που κρατούνε...

Δυό κουτιά σπέρτων γίνηκαν
ο σταθμός και τα τρένα
που μπορούνε να φτάσουνε
ως την άκρη της γης

Τα μικρά παιδιά που κρατούνε...

Μιά παρέα είμαστε

Χατζηνάσιος/Μπουρμπούλης

^d Κλείσανε τα κέντρα, τα σινεμά και τα καφενεΐα
Μιά παρέα ^g είμαστε που ^d κωρίζει σε ^A μιά γωνία
Αύριο ^g σκορπίζουμε σαν ^C πουλιά στην ^F κοσμοπλημμύρα
σα τους ^g πρόσφυγες που ^d δεν ^A έχουνε ^A μες τον ήλιο ^A μοΐρα
Τρένα θα ^g μάς ^C πάρουνε την ^F αυγή και ^F λεωφορεία
Γειά σου ^g Στέλλα, ^d γειά σου ^A Αγγελική και ^A μην ^A κλαΐς ^A Μαρία
και ^d μην ^A κλαΐς ^A Μαρία

Είχαμ' όνειρα όπως τα παιδιά, όπως οι άνθρωποι
τώρα ένας φεύγει γι' Αμερική κι άλλος για Ευρώπη
Αύριο σκορπίζουμε...

Σύννεφα σκεπάσαν τον ουρανό, φεύγει η λιακάδα
Ένας κρύος και έρημος σταθμός μοιάζει η Ελλάδα
Αύριο σκορπίζουμε...

Πρωινό τσιγάρο.

Μαυρουδής/Αλκαίος

Χαράζει η μέρα και η πόλη έχει ρεπό
Στη γειτονιά μας καπνίζει ένα φουγάρο
Κι εγώ σε ζητάω, σαν πρωινό τσιγάρο
και σαν καφέ πικρό, και σαν καφέ πικρό

Άδειοι οι δρόμοι, δεν φάνηκε ψυχή
και το φεγγάρι μόλις κάθηκε στη δύση
Κι εγώ σε γυρεύω σα μοιραία λύση
και σαν ανατολή, και σαν ανατολή

Βγήκε ο ήλιος, το ράδιο διαπασών
μ' ένα κασάπικο που κλαίει για κάποιον Τάσο
Κι εγώ σε ποντάρω κι ύστερα πάω πάσο
σ' ένα καρέ τυφλών, σ' ένα καρέ τυφλών

Μιά φορά θυμάμαι.

Σπανός/Παπαδόπουλος

Νύχτα βροχερή κι άδειο το χέρι
Ψάχνει να σε βρει, μα δεν το ξέρει
πού θα σε βρεί

Μιά φορά θυμάμαι μ' αγαπούσες
Τώρα βροχή
Μιά φορά θυμάμαι μού μιλούσες
Τώρα σιωπή

Πέτρωσε η φωνή και πώς να κλάψει
Που 'φυγες εσύ, έχουν ανάψει
κίλλιοι καπμοί

Μιά φορά θυμάμαι...

θα 'ρθει το πρωί και θα περάσει
θα με λυπηθεί, θα με ξεχάσει
όπως και συ

Μιά φορά θυμάμαι...

Πέρα από τη θάλασσα

Μαρκόπουλος/θαλασσινός

Τον ήλιο είχες αγκαλιά, βασιλικό στο χέρι
και μπρος, στο μέρος της καρδιάς, κάτασπρο περιστέρι

Πέρα από τη θάλασσα, πέρα από τα δάση
βρήκα την αγάπη μου, που την είχα χάσει
Πέρασαν τα όνειρα, πέρασαν τα πάθη
Αλαμψε σαν άνοιξη η δική σου αγάπη

Το Μάη είχες στα μαλλιά, γαρύφαλλο στα χείλη
Στα μάτια και στο μέτωπο την ομορφιά τ' Απρίλη

Πέρα από τη θάλασσα...

Η ακτή

Σπανουδάκης

Πώς βαριέμαι σε τούτη την ακτή που ο ήλιος με ξεραίνει
Δεν είμ' έρημος, δεν είμαι νησί μα ούτε κι η Ελένη

Και το 'ξερες
Πώς θα μοιάζω μετά από καιρό, πώς μ' έχεις σημαδέψει
Με κρατάς και να φύγω δε μπορώ, κανείς μας δε θ' αντέξει
Και το 'ξερες

Πέφτω στη θάλασσα και πάλι βρέχομαι, και πάλι έρχομαι κοντά
Μέσα απ' τα κύματα πιάνω τα σήματα που με φωνάζουν στ' ανοιχτά

Πώς βαριέμαι σε τούτη την ακτή που μ' έχεις φυλακίσει
Δεν είμ' άνεμος, δεν είμαι πανί, δε λέει να φυσήξει
Και το 'ξερες
Πώς θα μοιάζουν μετά από καιρό, τα οράματα που ζούμε
Στην ακτή με τ' αθάνατο νερό κι οι δυό μας θα καθούμε
Και το 'ξερες

Πέφτω στη θάλασσα και πάλι βρέχομαι, και πάλι έρχομαι κοντά
Μέσα απ' τα κύματα πιάνω τα σήματα που με φωνάζουν στ' ανοιχτά

Πέφτω στη θάλασσα...

Μένω εκτός.

Dinkjian/Νικολακοπούλου

^hΜένω εκτός, ^eθυμάμαι ^eονόματα

^DΤρέχω με ^Aταχύτητα ^hφωτός

Μένω εκτός, σαν κάτι στόματα
που 'διωξε απ' τον κόσμο ένας λωτός

^hΤα βράδια μου τα ^eεργένικα ^Aτραγουύδια ^Dλέω ^Gαρμένικα

Θέλω να ^eγυρίσω, μα ο ^Dπαράδεισός ^Aκλειστός ^h

Τα βράδια μου τα ^eεργένικα ^Aτραγουύδια ^Dλέω ^Gαρμένικα
Θέλω να ^eμιλήσω, μα είν' ο ^Dτόπος μου ^Aσβηστός

Μένω εκτός, ^eμιλάω με ^eσύρματα
Στη ^eσιωπή ^eζυγιάζω ^eσαν ^eαπτός
Μένω εκτός, ^eσαν ^eκάτι ^eσχήματα
που ^e'φτιαξε ^eστην ^eάμμο ^eένας ^eπιστός

Τα βράδια μου τα ^eεργένικα...

Τα βράδια μου τα ^eεργένικα...

Άκρη δεν έχει ο ουρανός.

Μαυρουδής/Κακουλίδης

^CΗ ^dδίψα μου ^G'γινε ^Cφωτιά, ^dστερεύει ^Gστά ^Cφιλιιά σου

^CΤο ^Fδάκρυ μου ^Gσταλαγματιά ^Cκάνεται ^{dG}στη ^Cματιά σου] 2x

^CΆκρη ^Gδεν ^Cέχει ο ^Gουρανός, ^Cαρκή ^Gδεν ^Cέχει η ^Gδύση

^CΤέλος ^Fδεν ^Cέχει ο ^Cκαημός, ^{dG}το ^Cκαμόγε-λο ^Cθλίψη] 2x

Στο ^eπαραθύρι σου ^eκρυφά ^eγροίκαγα ^eπεριστέρι
Σαν ^eτο ^eμακαίρι ^eαπάστραφτε, ^eσβήσε ^eκλωμό μου ^eαστέρι] 2x

Άκρη δεν έχει ο ουρανός...

Ο Ροβινσών στη Μύκονο

Χατζηδάκης/Γκάτσος

^D Στον εικοστό αιώνα, ^{G D} στη Μύκονο | 2x

^A είδα το Ροβινσώνα με ^{D G} δίκαννο ^A | 2x

^G Με το παλιό στην πλάτη ^{F#} δισάκι του | 2x

^G μου ^{D A} θύμιζε ^D γαλάτη του Τάκιτου | 2x

Του γυρισμού κατάρτια στα πέλαγα | 2x

τού θάμπωναν τα μάτια και γέλαγα | 2x

Μα κείνος στον αγώνα, σαν ύαινα
κρατάει του Ποσειδώνα την τρίαινα
Και δίνει και σε μένα τα κιάλια του
να βρω τα πεθαμένα τσακάλια του

Στον εικοστό αιώνα, στη Μύκονο
είδα το Ροβινσώνα με δίκαννο

Μιά καλημέρα

Λοΐζος/Χριστοδούλου

^a Στο μονοπάτι σαν θα βγείς ^C μιάς ανοιξιότικης ^F αυγής ^D
να μη ξεχάσεις να της πεις ^D μιά καλημέρα ^C της ^{d a} ζωής

Μιά καλημέρα είν' αυτή, ^C πές την ^d κι ^a ας πέσει ^d κάμω
πές την κι ας πέσει κάμω
Παλάτια κτίζουν οι θεοί, κι εμείς πάνω στην άμμο
κι εμείς πάνω στην άμμο

Με τα χαράματα σαν βγείς από την πόρτα της ζωής
μιά καλημέρα να τής πεις κι ας είσαι μόνος μεσ' στη γης

Μιά καλημέρα...

Μιά καλημέρα...

Νανούρισμα.

Λοΐζος/Παπαδόπουλος

θα κεντήσω πάνω σου αλόγου σου τη σέλα
με διαμαντόπετρες σωρό του φεγγαριού το πήγαινε-έ-λα
στο πελαγίσιο το νερό
Αγόρι μου, αγόρι μου, αγόρι μου να σε καρώ

θα κεντήσω στα ασημοπίστολά σου πλάι
της κελιδόνας το φτερό κι ένα σταυρό να σε φιλάει
τις νύχτες που σε καρτερώ
Αγόρι μου, αγόρι μου, αγόρι μου να σε καρώ

θα κεντήσω πάνω στο δίκοπό σου λάζο
το βλέμμα σου το καθαρό, αυτό το βλέμμα το γαλάζο
που δε χορταίνω να θωρώ
Αγόρι μου, αγόρι μου, αγόρι μου να σε καρώ

Ο Ιρλανδός κι ο Ιουδαίος

Χατζηδάκις/Γκάτσος

Χρόνια και χρόνια μες στην άμμο
εκεί που ανθίζει η φοινικιά
δύο φίλοι πήγαιναν σε γάμο | 2x
δώρα κρατώντας και προικιά | 2x
Ο ένας ήταν Ιρλανδός, ο άλλος ήταν Ιουδαίος] 2x

Δίψα τους έκαιγε τα χείλη
μα πριν φωνάξουν τη βροχή
είδαν στην έρημο μιά πύλη | 2x
που 'γραφε τέλος και αρχή | 2x
Μπροστά πηγαίνει ο Ιρλανδός, πίσω πηγαίνει ο Ιουδαίος] 2x

Πέρασαν τα μεγάλα τείχη
και κάπου εκεί στην αγορά
κάποιον ρωτήσανε στην τύχη | 2x
πού είναι ο γάμος κι η καρά | 2x
Τον ρώτησε ο Ιρλανδός, τον ρώτησε κι ο Ιουδαίος] 2x

Κι αυτός απλώνοντας τα χέρια
τους έδειξε στο χώμα εμπρός
δύο πεθαμένα περιστέρια | 2x
που ήταν η νύφη κι ο γαμπρός | 2x
Δάκρυσε τότε ο Ιρλανδός, δάκρυσε και ο Ιουδαίος] 2x

Να διώξω τα σύννεφα.

Παπακώστα/Δασκαλόπουλος

^aΤις νύχτες κυλάνε οι ^eώρες
^eτον ύπνο μου διώχνει η βροχή ^a
Φοβάμαι μην σ' ^dάρπαξαν ^aμπόρες | 2x
κι ^Fαπόμεινα ^aεδώ ^aμοναχή | 2x

^aΝα διώξω τα σύννεφα θα ^dγίνω ^aαγέρι | 2x
να φέγγω στον δρόμο σου θα ^Fγίνω ^aαστέρι | 2x
κι αν ^Fπάλι τ' ^aαπόβραδο ^Fκαημό θα ^Fμού ^Fφέρει | 2x
θα ^Fμείνω στον δρόμο σου, να ^aγίνω ^aφωτιά | 2x

Την πόρτα χτυπαι αγέρας
το σπίτι βαραίνει σιωπή
Γυρεύω το φέγγος της μέρας | 2x
ζητώ την δική σου φωνή | 2x

Να διώξω τα σύννεφα...

Τις νύχτες κυλάνε οι ώρες
τον ύπνο μου πήρ' η βροχή
Μη ^aκάθηκες σ' ^aάγνωστες ^aχώρες | 2x
Μη σ' ^aέδεσαν ^aξένοι ^aκαημοί | 2x

Να διώξω τα σύννεφα...

Θα πιώ απόψε το φεγγάρι.

Πλέσσας/Παπαδόπουλος

^aΘα πιώ απόψε το φεγγάρι ^e
^Fκαι θα ^Fμεθύσω και θα ^aπώ ^E
^aαφού ^aπονάς για κάποιον ^eάλλο
^Fρίξε ^Fμαχαίρι να ^aκοπώ ^E

^aΚι όταν με ^Gκόψει το ^Fμαχαίρι ^Gμετανιωμένη ^Fθα ^Cμού ^Cπεις
^dπάρε του ^Fφεγγαριού το ^aδάκρυ ^Eκι από το ^aαίμα να ^aπλυθείς
^Bπάρε του ^Fφεγγαριού το ^aδάκρυ ^Gκι από το ^Fαίμα ^eνα ^aπλυθείς

Κι εγώ θα ^aκόψω το φεγγάρι
να στο ^aκαρφώσω στα ^aμαλλιά
και σαν ^aπλαγιάσουμε θα ^aέχω
τον ουρανό στην ^aαγκαλιά

Κι όταν ^aξυπνήσουμε και ^aπάμε ^aξανά στα ^aστέκια τα ^aπαλιά
σκέψου τι ^aόμορφη ^aπου ^aθάσαι με το ^aφεγγάρι στα ^aμαλλιά
σκέψου τι ^aόμορφη ^aπου ^aθάσαι με το ^aφεγγάρι στα ^aμαλλιά

Όλα δικά σου.

Πλέσσας/Παπαδόπουλος

^g Νύσταξες ^C άστρο μου, ^g φεγγάρι μου
^C στην αγκαλιά μου αποκοιμήσου
Εύπνησες ήλιε αποβροχάρη μου
πάρε το γέλιο μου και πλύσου

^g Όλα δικά σου ^{D#} μάτια μου ^F
^{D#} κί ο πόνος σου δικός μου ^F
^{D#} Είδαν πολλά τα μάτια μου ^d ^g
^C στις γειτονιές του κόσμου ^d ^g

Δίψασες λεύκα μου, κουράστηκες
ρίξε τις ρίζες σου σε μένα
Ήρθε βοριάς και ξεμαλλιάστηκες
πάρ' την καρδούλα μου για χτένα

Όλα δικά σου μάτια μου...

Πάει κι αυτή η Κυριακή

Παππάς/Αργύρης

^a Πάει κι αυτή η Κυριακή, ^d και η χαρά μας ^{Fa} πάει
^a Κι ήτανε τόσο βιαστική, ^a όπως και κάθε Κυριακή ^E
που πριν τη ζήσουμε ^E περνά-ει ^{aE a}] 2x

Πάει κι αυτή η Κυριακή, κι ας καρτερούμε μιά άλλη
Που θα 'ναι ολόκληρη ζωή, που θα 'ναι απέραντη γιορτή
Μιά Κυριακή τόσο μεγάλη] 2x

Πάει κι αυτή η Κυριακή, κι ας καρτερούμε μιά άλλη

Η Ελένη στο μπαλκόνι.

Σπανός/Κωτούλας

C F C

Νύχτα μέρα στο μπαλκόνι και με ήλιο και με χιόνι

η Ελένη περιμένει, μα εκείνος πουθενά

Δε την νοιάζει η φλυαρία, άφησε και τα βιβλία

Κάθεται δυστυχισμένη στο μπαλκόνι της ψηλά

Κυριακή, γιορτή, Ελένη, η παρέα περιμένει

Ξέχασέ το το μπαλκόνι, είν' ωραία η ζωή

Κυριακή, γιορτή, Ελένη, μη μάς κάνεις την καμένη

Πάψε πια να μένεις μόνη απ' το βράδι ως το πρωί

Μη την σκέφτεσαι Ελένη την αγάπη τη χαμένη
στη ζωή θα συναντήσεις χίλιες-δύο αναποδιές
Τα παιδιά σου τραγουδάνε, όλα σου χαμογελάνε
Είναι δύσκολο να ζήσεις άλλες τέτοιες Κυριακές

Κυριακή, γιορτή, Ελένη...

Κυριακή, γιορτή, Ελένη...

Πιο καλή η μοναξιά.

Βαρθακούρης/Πάριος

Α Na 'χε χρώμα η μοναξιά, στο καρτί να ζωγραφίσω^b

h Na την κάνω θαλασσιά και αγέρα πελαγίσο^{E A}

A Na της βάλω και πανιά^{c#e} για ταξίδι τελευταίο^D

F° λιμανάκι στο Αιγαίο, τη δική μου αγκαλιά^{A E A}

A Πιο καλή η μοναξιά^D από σένα που δε φτάνω^A

A Μιά σε βρίσκω, μιά σε κάνω^{E d}

d Πιο καλή η μοναξιά^A

Na 'ταν πέτρα η μοναξιά, σκαλοπάτι να τ' ανέβεις
Na καθείς στη λησμονιά για να μη σε δω που φεύγεις
και να γίνεσαι καπνός, σαν τσιγάρο που τελειώνει
τώρα πια θα είσαι μόνη και θα είμαι μοναχός

Πιο καλή η μοναξιά...

Κόκκινο γαρύφαλλο.

Ιγνατιάδης

^D Για να με γνωρίσεις μες στο ^A πλήθος
^h φόρεσα γαρύφαλλο στο ^{f#} στήθος
^G από ^A μιά γιορτή που μόλις ^D τέλειωσε ^h
^G μιά γιορτή που ^A δίστασες να ^D πας

^D Κόκκινο γαρύφαλλο, ^A κόκκινο γαρύφαλλο
πάνω στο ^G πουκάμισο, στο ^A μέρος της ^D καρδιάς
Κόκκινο γαρύφαλλο, κόκκινο γαρύφαλλο
πάρ' το από το ^D στήθος μου, ^A ελπίδες να κρατάς

Εώπηση χαμένη μες στο πλήθος
ποιός φοράει γαρύφαλλο στο στήθος
κι ήρθα να το πάρω με τα χέρια μου
είναι αυτά τα χέρια που αγαπάς

Κόκκινο γαρύφαλλο..

Κόκκινο γαρύφαλλο..

Μαυρομαλλούσα κοπελιά.

Σπανός/Κωτούλας

^G Μαυρομαλλούσα κοπελιά, ^D το φιλί σου στο νερό ^G
να μην ^D πέσει τ' ^G αλμυρό
^G θα γίνει η θάλασσα γλυκιά, ^D το φιλί σου το γλυκό ^G
θα μ' ^D αφήσει νηστικό ^G

^h Άσπρο πουλί θαλασσινό ^{F#} μαρτυρά τον ουρανό ^h
τα νερά και το βουνό ^{F#}
^h Δίκτυ πλεγμένο με κλωστή ^D ασημένια και χρυσή ^A
με κρατά ^{A7} στην ^D κουπαστή

Μαυρομαλλούσα κοπελιά, το φιλί σου στο νερό..

Μαυρομαλλούσα κοπελιά, χίλια όρη θα διαβώ
ώσπου να σε ξαναδώ
Μοιάζεις με θάλασσα πλατιά σαν γελάς το πρωινό
με πετάς στον ουρανό

Άσπρο πουλί θαλασσινό μαρτυρά τον ουρανό
τα νερά και το βουνό
Αν έρθουν άνθρωποι κακοί, κάτι θα τους πω στ' αυτί
για μιά αγάπη δυνατή

Μαυρομαλλούσα κοπελιά, χίλια όρη θα διαβώ..

Μαυρομαλλούσα κοπελιά, το φιλί σου στο νερό..

Η Μαρία των βράχων.

Κριμιζάκης/Τσώτου

^A Η Μαρία, η Μαρία ^{C#}, η Μαρία ^{DE}-α των βράχων ^A | 2x
^{E D A D} δώδεκα χρόνους στο γιאלό ^{E A} | 2x

^D Μη τής μιλάτε και μη σφυράτε ^{E A} | 2x
^{A D A E} καράβια, σάς παρακαλώ, ω, ω, ω, ω ^A | 2x

^A Αμαρτία της να 'χει μιά αγάπη
^D να 'χει ένα Γιώργο, ^{A E A} ένα Μηνά

Μη τής μιλάτε, γιατί θυμάται
τα μάτια του τα γαλανά, ω, ω, ω, ω

Η Μαρία, η Μαρία, η Μαρία των θρόνων | 2x
με τα παντζούρια της κλειστά | 2x

Παιδιά που πάτε, μη τραγουδάτε
στο παραθύρι της μπροστά, ω, ω, ω, ω

Μάτια μπλε.

Ξαρχάκος/Παπαδόπουλος

^{H E} Μάτια μπλε, καλοκαιρινά, ^{H E} σαν δύο στάλες Αιγαί-ο ^{F#H}
^{H E} Μάτια μπλε, που τα δειλινά τα θυμάμαι και κλαίω

^{G#} Ποιός ταξιδεύει στα μάτια σου ^{G#}

και ποιός ^{G#} ξαγρυπνά στο κορμί σου ^{G#}

Μάτια μπλε, ^E στα μεγάλα ταξίδια σου ^H

θα 'μαι εγώ, ^{F#} θα 'μαι πάντα μαζί σου ^H

Μάτια μπλε, ^E στα μεγάλα ταξίδια σου ^H

θα 'μαι εγώ, ^{F#} θα 'μαι πάντα μαζί σου ^{H F# H}

Μάτια μπλε, φθινοπωρινά, τυλιγμένα σε πάχνη
Μάτια μπλε, που παντοτινά η καρδιά θα σάς ψάχνει

Ποιός ταξιδεύει στα μάτια σου...

Αχ αγάπη.

Βαρδής/Πυθαγόρας

^eΘέλω να σου μιλήσω, μα ^Hτρέμει η ^eφωνή μου | 2x

^eΛες κι αγαπάω πρώτη φορά ^Hστη ^eζωή μου | 2x

^aΘέλω να τραγουδήσω, μα δε μ' ^Dαφήνει το ^Gδάκρυ | 2x

^aΑχ, ^eαγάπη, ^Hαγάπη, ^eαγάπη | 2x

^GΘέλω να σου μιλήσω κι έχω στο ^Dνοῦ μου ^Gχιλιάδες σκέψεις

^GΌμως μπροστά σε σένα κάνουν το ^Dνόημα και οι ^Gλέξεις

^eΚι όπως σε αγκαλιάζω και στο ^Hκορμί σου ^eφιλιά ^eκαράζω

^eφεύγεις και μένω μόνος και σου ^Hφωναζώ, και σου ^eφωναζώ

^aΑχ, ^eαγάπη, ^Hαγάπη, ^eαγάπη

Θέλω να σου μιλήσω, μα ^eπάλι ^eσπαίνω | 2x

Θέλω να σε χορτάσω, μα δε σε ^eχορταίνω | 2x

Μέσα στα ^eδύο σου ^eμάτια βλέπω τον ήλιο να ^eλάμπει | 2x

Αχ, ^eαγάπη, ^Hαγάπη, ^eαγάπη | 2x

Θέλω να σου μιλήσω κι έχω στο ^eνοῦ μου...

Νάνι του ρήγα το παιδί.

Χατζηδάκης/Γκάτσος

^FΝάνι του ρήγα το ^gπαιδί, του βασιλιά ^Cτ' ^{CB F}αγγο-νι
Νάνι του κήπου η ^eπασχαλιά, του Μάν το ^eκελιδόνι

^FΚοιμήσου ^gφως της ^Cκαραυγής, κι ^eάστρο ^{BC F}χρυσό τ' ^eΑπρί-λι

^Fκι η ^DΠαναγιά στον ^{gC}ύπνο σου ^Fχαμογελά στα ^eκείλη

Κάμε τον ^eύπνο ^eσύννεφο και τ' ^eόνειρό σου ^eπάχνη

κι ένα ^eπουλί τ' ^eαυγερινού να ^eσ' ανταμώσει ^eψάχνει

Νάνι του ρήγα το ^eπαιδί...

Έλα μαζί μου

Παππάς/Λεούσης

^d Έλα μαζί μου, κάπου να πάμε, ^C κέρι με ^d κέρι

^d Σ' ένα άσπρο σύννεφο, σ' ένα παράδεισο, σε κάποιο ^C αστέρι ^d

Πάνω από ^F σύννεφα, πάνω από ^C θάλασσες κι από ^F στεριές | 2x

Στους ^g γαλαξίες και στις ^A απέραντες τις ^d ξαστεριές | 2x

Έλα μαζί μου μιά νύχτα μόνο, βήμα με βήμα

Σαν γλάροι ξένοιαστοι να ταξιδεύουμε πάνω απ' το κύμα

Εμείς κι αγάπη μας για άλλο όνειρο, γι άλλη ^F φωλιά | 2x

Τον έρωτά μας θεό να κάνουμε και βασιλιά | 2x

Θα με θυμηθείς.

Σπανός/Πυθαγόρας

^{f#} Θα με θυμηθείς, ^h να το θυμηθείς ^{f#} ^h

^h όταν φύγω ^{f#} πια κι όταν ^{C#} αισθανθείς ^D παγωνιά και ^{C#} τέλος

Τότε τι να πεις ^{f#h} για ^{f#} παρηγοριά ^h

Τότε θα 'ν' ^{f#} αργά, τότε θα 'ν' ^{C#} αργά, τότε θα 'ν' ^{f#} αργά

^{F#} Θα 'ρθουνε ^h στιγμές ^{F#} δάκρυα ^h γεμάτες

^E Μόνη σου θα ^A κλαις, κλείσανε ^{G#} θα ^{C#} λες της ζωής οι ^{C#} στρατες

θα με θυμηθείς, ^{f#} ^h όταν ^{f#} πια ^h θα ^h δεις

^h πόσο σ' ^{f#} αγαπώ, θα με θυμηθείς, ^{C#} θα με θυμηθείς ^{f#}

θα με θυμηθείς, να το θυμηθείς

όταν θα ^h καθώ θα με νοσταλγείς και θα με ^h γυρεύεις

Τότε τι να βρεις ^h μες στην ερημιά

Τότε θα 'ν' ^h αργά, τότε θα 'ν' ^h αργά, τότε θα 'ν' ^h αργά

θα 'ρθουνε ^h στιγμές...

Θα σε θυμάμαι.

Σπανός/Πυθαγόρας

^E Δεν είσαι αγάπη, ^d δεν είσαι φίλη ^a

δεν είσαι ^E δάκρυ ^a περαστικό

^E Μες στο σκοτάδι ^d ήσουν ^E καντήλι ^a

στη ^E μπόρα ^F χέρι ^F στοργικό ^E

^E Θα σε θυμάμαι, ^a ήσκιος σου θα ^a 'μαι

αγαπημένος ^E και ^a αδερφός ^E

^E Θα σε θυμάμαι, ^a κι ^d όταν ^a κοιμάμαι

στα ^E όνειρά μου θα ^a 'σαι το φως

θα σε θυμάμαι

Δεν έχει νύχτα να μη δακρύσω

Δεν έχει μέρα που να χαρώ

Όποιο τραγούδι κι αν ψιθυρίσω

μες στον καπμό του θα σε βρω

θα σε θυμάμαι, ήσκιος σου θα 'μαι...

^F θα σε θυμάμαι, ήσκιος σου θα 'μαι...

Μικρό παιδί

Κόκοτος/Βεργόπουλος

Μικρό ^a παιδί σαν ^D ήμουνα ^e και ^h πήγαινα ^D ^e σχολείο ^{De}

μικρό ^D παιδί ^e

Στα ^a μάτια είχα ^D τη ^e χαρά, ^h στα ^D χέρια ^e το βιβλίο ^{De}

μικρό ^D παιδί ^e

^G Όταν η βαρυχειμωνιά μου ^a πάγωνε ^e τα χέρια ^e

^e στον ουρανό τα ^a σήκωνα, ^D να ^e ζεσταθούν ^D σι' ^G αστέρια

^e στον ουρανό τα ^a σήκωνα, ^e να ^e ζεσταθούν ^h σι' ^e αστέρια

Παιδί στα δεκατέσσερα, κλέψανε τη χαρά μου

μικρό παιδί

Στα μάτια είχα τη φωτιά, τον ήλιο στην καρδιά μου

μικρό παιδί

Όταν η βαρυχειμωνιά...

Μικρό παιδί σαν ήμουνα και πήγαινα σχολείο

μικρό παιδί

Το γέλιο είχα συντροφιά, στα χέρια το βιβλίο

μικρό παιδί

Όταν η βαρυχειμωνιά...

Είδα την Άννα κάποτε

Σαββόπουλος

Την παιδική μου φίλη, την είδα ξαφνικά
να στέκει και να με κοιτά
Αγάματα κομμάτια, τα μάτια της τα δυό
λησμονημένες πόλεις, ναυάγια στο βυθό

Ζεστό το μεσημέρι, το στόρι χαμπλό
κι η σκάλα στο φωταγωγό

Σβήνουν τα βήματα, στη σκάλα κανείς

θα πλανηθούμε μοναχοί

θάλασσες, πόλεις, έρημοι σταθμοί

Αλλάζουν όλα εδώ κάτω με ορμή

Τι να καταλάβουμε οι φτωχοί

Τι να καταλάβουμε οι φτωχοί

Για πες μου μήπως ξέρεις, γι' αυτή που σου μιλώ
Άννα τ' όνομά της το μικρό
Τη βλέπω κατεβαίνει, στέκεται στο σκαλί
και χάνεται για πάντα στου κόσμου τη βουή

Φεύγω.

Βαρδής/Αλεξίου

Κάποτε έχτιζα ένα όνειρο τη μέρα
τώρα η στράτα μου δεν πάει παραπέρα
φεύγω, τώρα φεύγω

Κάποτε κοίταζα τον ήλιο μεσ' τα μάτια
κι αυτόν τον ήλιο μού τον κάνανε κομμάτια
φεύγω, τώρα φεύγω

Τώρα ο ουρανός δεν με φοβίζει όσο κι αν βρέχει
τώρα η ελπίδα μου ταυτότητα δεν έχει
φεύγω, τώρα φεύγω

Φεύγω, φεύγω και παίρνω την καρδιά μου
κι ένα τραγουδι συντροφιά μου, φεύγω, φεύγω
Φεύγω, κι αφήνω πίσω μου συντριμια
αρρωστημένους και αγρίμια, φεύγω, φεύγω
φεύγω, τώρα φεύγω

Δεν το αντέχω να βουλιάζω μεσ' το ψέμα
τώρα κατάλαβα πως ήμουν ένα δέμα
φεύγω, τώρα φεύγω

Θέλω να ζήσω τη ζωή μου έξω απ' τα μέτρα
τώρα που σκλήρυν' η καρδιά μου σαν την πέτρα
φεύγω, τώρα φεύγω

Τώρα ο κόσμος κι οι φωνές δεν με τρομάζουν
τώρα τα χέρια μου ένα σύνθημα χαράζουν
φεύγω, τώρα φεύγω

Φεύγω, φεύγω και παίρνω...

Τίποτα δεν πάει χαμένο.

Λοΐζος/Ρασούλης

^{F#} Σχεδόν πενήντα ^h χρόνια ^{F#} βάσανα και ^h διωγμοί
^A Τώρα στη ^e μαύρη ^h αρρώστια ^D ανάξια ^e ^{F#} πλερωμή
^A Τώρα στη ^e μαύρη ^h αρρώστια ^D ανάξια ^{F#} ^h πλερωμή

Το δίκιο του αγώνα πολλά σου στέρησε
μα η ζωή λεχώνα ελπίδες γέννησε] 2x

^D Τίποτα δεν πάει ^{F#} χαμένο στη ^h χαμένη σου ζωή
^G Τ' όνειρό σου ^A ανασταίνω ^h και ^D το κάθε σου ^G γιατί ^{F#}
^h Τ' όνειρό σου ^A ανασταίνω ^h και ^D το κάθε σου ^{F#} γιατί ^h

Ποτέ δε λες η μοίρα πως σε αδίκησε
μα μόνο η ιστορία αλλιώς σου μίλησε] 2x

Σκυφτός στα καφενεία, στους δρόμους σκεπτικός
μα κτες μες στην πορεία περνούσες γελαστός] 2x

Τίποτα δεν πάει χαμένο...

Τίποτα δεν πάει χαμένο...

Μιά θάλασσα μικρή

Σαββόπουλος

^d Μιά θάλασσα μικρή, ^F μιά θάλασσα μικρή
^g είναι το καλοκαίρι μου, ^d ^g ο έρωτάς μου, ^g ^F ^C ο πόνος μου ^d
^B Μιά θάλασσα μικρή ^F στα ^B δύο σου ^F μάτια ^g φέγγει ^g κάθε ^d πρωί
^B Μιά θάλασσα μικρή ^F στο ^B δάκρυ στο ^F τραγούδι, ^g στο ^d κάθε σου ^d φιλί
^C Μιά θάλασσα ^d μικρή

Μιά θάλασσα μικρή, μιά θάλασσα μικρή
και στη γωνιά η στάμνα μου για ένα καλοκαίρι ήσουνα εσύ
Σε τραγουδούσα εγώ σαν τις χορδές του ανέμου στα μαύρα σου μαλλιά
Σ' ακολουθούσα εγώ σαν το ψηλό χορτάρι τον άνεμο
Σε τραγουδούσα εγώ

Μιά θάλασσα μικρή, μιά θάλασσα μικρή
πικρά σ' αποκαιρέτησε, σε περιμένει
Μιά θάλασσα μικρή

Τι έπαιξα στο Λαύριο.

Σαββόπουλος

Η Δεν ξέρω τι να παίξω στα παιδιά
F# στην αγορά στο Λαύριο
Η Είμαι μεγάλος με τιράντες και γιαλιά
F# κι όλο φοβάμαι το αύριο
E Πώς να κρυφτείς απ' τα παιδιά
E Έτσι κι αλλιώς τα ξέρουν όλα
E και μάς κοιτάζουν με μάτια σαν κι αυτά
C# όταν ξυπνούν στις δύο η ώρα

Η Ζούμε μέσα σ' ένα όνειρο που τρίζει
F# σαν το ξύλινο ποδάρι της γιαγιάς μας
G# Ma ο χρόνος ο αληθινός
H D# σαν μικρό παιδί είναι εξόριστος
G# C# Ma ο χρόνος ο αληθινός
H D# είναι ο γιός μας ο μεγάλος κι ο μικρός G# D# G#

Δεν ξέρω τι να παίξω στα παιδιά
μα ούτε και στους μεγάλους
Πάει καιρός που έχω μάθει ξαφνικά
πως είμαι ασκημοπαπαγάλος
Πώς να τα κρύψεις όλα αυτά
Έτσι κι αλλιώς τα ξέρουν όλοι
και σε κοιτάζουν με μάτια σαν κι αυτά
όταν γυρνάς μέσα στην πόλη

Ζούμε μέσα σ' ένα όνειρο που τρίζει...

Σε ψάχνω

Λοϊζος/Σιτζάνη

f# G e f#
f# Σε ψάχνω στα λαμπρά σφαγεία των δρόμων
G e f# στις νευρωτικές διαδρομές, σε σταθμούς και στοές, σε ψάχνω
h f# στα μικρά τα στοίπ, στα απαγορεύεται
G f# στα τρύπια μου χέρια
G e h στη θάλασσα που δεν θα 'ρθει ξανά
f# βαρέθηκε ν' αλλάζει χρώματα
D e f# για να την αγαπάμε

Σε ψάχνω στις παλιές φωτογραφίες τις κλωμές
όπου δεν μπορώ να σε βρω, σε ρυθμούς και κραυγές, σε ψάχνω
Στον καθρέφτη που άφησες το πρόσωπό σου
κι αυτός ράγισε
μέσα στ' ανθρωπομάρκετ το τρελό
σκουπίδι και θεός
μέσα στον πυρετό σε ψάχνω

Σε ψάχνω στα λαμπρά, σφαγεία των δρόμων

Ερωτικό.

Μικρούτσικος/Αλκαίος

^aΜε μια πιρόγα ^Gφεύγεις και ^aγυρίζεις
τις ώρες που αγριεύει η βροχή ^d
Στη γη των Βησιγόθων ^aαρμενίζεις
^dκαι σε κερδίζουν κήποι κρεμαστοί ^a
^Eμα τα φτερά σου ^{F, G a}σιγοπριονίζεις

Σκέπασε αρμύρα το γυμνό κορμί σου
σού 'φερα απ' τους Δελφούς γλυκό νερό
Στα δύο είπες πως θα κοπεί η φωνή σου
και πριν προλάβω τρεις να σ' αρνηθώ
σκούριασε το κλειδί του παραδείσου

Το καρβάνι τρέχει μεσ' τη σκόνη
και την τρελή σου κυνηγάει σκιά
Πώς να ημερέψει ο νους μ' ένα σεντόνι
Πώς να δεθεί η Μεσόγειος με σκοιινιά
Αγάπη, που σε λέγαν Αντιγόνη

Ποιά νυχτωδία το φως σου έχει πάρει
και σε ποιόν γαλαξία να σε βρω
Εδώ είναι Αττική, Θεού νταμάρι
Εδώ ένα πεδίο βολής φτηνό
που ασκούνται βρίζοντας ξένοι φαντάροι

Ποιά νυχτωδία...

Οι πίσω μου σελίδες

Σαββόπουλος

^DΞεφύγαν απ' τα χέρια μου οι ^eπίσω μου ^Aσελίδες ^{f#}
^Dκι ^eας μου κοστίσαν ακριβά σε ^Aκόπους και ^{f#}θυσίες
^DΕι, με περιφρονούνε τώρα και ^{f#}τραβάνε
σαν ^Aτρελές μέσα στη μπόρα
Ει, να, να, να...

Πηγαίνω βόλτα στο σταθμό κι αλλάζω θεωρίες
Καιρός να διώξω απ' το μυαλό τις πίσω μου σελίδες
Ει, ^eας ταξιδέψουν μοναχές μες στις ξένες
μες στις ξένες τις καρδιές
Ει, τα παιδιά του δρόμου δες πώς αφήνουνε
των γονιών τους τις φωλιές

Ευαίσθητη αθλήτρια, δεν ξέρει τι χρωστάει
στον πάνσοφό της εραστή που απόψε παρατάει
Ει, εκατομμύρια μηχανές τυραννάνε
τις φτωχές μας τις ζωές
Ει, οι σελίδες μου οι παλιές ^eτρελαθήκανε
τρελαθήκανε κι αυτές

Το περιβόλι

Σαββόπουλος

^EΚάτι αλήθεια συμβαίνει εδώ, ^{G#}κάτι ^{C# F#}μυστικό ^H
^EΚάτι πλούσιο και ^{G#}παράξενο, ^{C#F#}σαν τοπίο ^Hτου βυθού
^EΑνθισμένες ^Hκερασιές ^Eκι ^Hαπόγευμα ^Hζεστό
και ^Eπολύχρωμο ^Hχορτάρι, ^{A H}ναι, ^{E H}για ν' αποκοιμηθώ

Αμαξάκια κατάσπρα φεύγουν απαλά
και μάς φέρνουνε σε σένανε, στα μέρη τα παλιά
Στο γαλάζιο θρόνο σου χρυσό μανδύα φοράς
και σε δυό λιοντάρια ήμερα τα πόδια σου ακουμπάς

Τόσα χρόνια πάλευα μόνος στα τυφλά
και ταξίδεψα κι αρρώστησα και πέρασα πολλά
Τώρα όμως πλάι σου πάλι περπατώ
μες στα χρώματα του κήπου σου και μέσα στο νερό

Αμαξάκια κατάσπρα φεύγουν απαλά
και μάς φέρνουνε σε σένανε, στα μέρη τα παλιά
Κοντά μου φωσφορίζοντας, σκύβεις και με φιλάς
για τη νύχτα με σκεπάζεις, ναι, και με παρηγοράς

Όμορφή μου Κατερίνα

Παπαβασιλείου/Τεάζης

^CΚάνει βόλτα το φεγγάρι, ^dβγαίνουν έξοδο οι φαντάροι
^Fκι είναι ^{d G}μιά βραδιά ^Cωραία, στην Αθήνα, στον Περαιά
Χάθηκαν οι καστανάδες κι οι αργόσχολοι βοριάδες
κι απ' τη ρίζα του χειμώνα φύτρωσε ^Cμιά ανεμώνα

^CΌμορφή μου Κατερίνα, ^{d F}του μπαξέ ^Gμου καρδερίνα ^C
^AΆνοιξε τα βλέφαρά σου και τα ^{d F}ροδοπέταλά σου ^G
Να χυμήξω στ' ακρογιάλια του κορμιού σου τα καθάρια
Που 'χουν βότσαλα κοχύλια του ουρανού τα πετραχειλία

Κάνει βόλτα η λατέρνα στολισμένη ως τη φτέρνα
κι ένα αμούστακο χαμίνι, ^Cμιά μικρή τον ήλιο ^Cπίνει
Κι ένας άνεμος αντάρτης σαν ηλιοκαμένος ναύτης
βγήκε βόλτα στα σοκάκια, να γλυκάνει τα φαρμάκια

Όμορφή μου Κατερίνα...

Πάει η αγάπη μου.

Καθαλής

^a Πάει η αγάπη μου, ^E πάει, με ^G άφησε
^F μόνο σε ^d κάποια ^E γωνιά
^a Να 'τανε ^E θεέ μου καλύτερα ^G φάρσα
Αχ, να 'τανε ^F πρωταπριλιά ^E

Κάποιο παγκάκι κοιτάζω στο πάρκο
και χίλια θυμάμαι φιλιά
Όρκοι κομμάτια και πίκρα στα μάτια
δε λέει να σβήσει η φωτιά

Πάει το όνειρο, πάει η ελπίδα
καμένη, και πού να σε βρω
Ήταν μιά μέρα, θυμάμαι τ' Απρίλη
που κάηκες στο δειλινό

Πάει η αγάπη μου...

Η κυρία Μάρω

Σαββόπουλος

^{F#} ^E ^{F#} ^A ^H ^A ^{F#}

^D Στην υγρή μας ^G την αυλή ^D στρώνει για να κοιμηθεί ^A
η κυρία ^D Μάρω ^{G D}
Κλαίνε ακόμα κι οι σκληροί, μα έχει απόφαση σωστή
η κυρία Μάρω

^{F#} Θεία Μάρω, καλέ θεία Μάρω, ^G αύριο
φύλαξε και για ^A μιά ^D λίγο καλβά
^{F#} Θεία Μάρω, καλέ θεία Μάρω, ^G αύριο
πες μας για ^A δράκους, ^{G F#} πες μας για σπαθιά

Τηλεόραση φτηνή, ψυγεία, δόσεις, γιωτακί
και οικοδομές
Πριζουνίκ, πρατήρια και χρηματιστήρια
και διακοπές

Θεία Μάρω...
Στην κάμαρή σου περίμενέ μας αύριο
καθισμένη στο χαμηλό σοφά

Την αλήθεια την πικρή δε θα την πω, μην τρελαθεί
η κυρία Μάρω
Το κεράκι της θα κρατώ, δίπλα στο τζάκι θα τη βρω
την κυρία Μάρω

Θεία Μάρω...
Θεία Μάρω, στην ποδιά σου αύριο
θα γείρουμε σαν ορφανά παιδιά

Ας κρατήσουν οι χοροί

Σαββόπουλος

Ας κρατήσουν οι χοροί και θα βρούμε αλλιώςτικά
στέκια επαρκιώςτικά, βρε
Ωσπου η σύναξις αυτή σαν κωριό αυτόνομο να ξεδιπλωθεί
Μέχρι τα ουράνια σώματα με πομπούς και με κεραίες
φτιάχνουν οι Έλληνες κυκλώματα κι ιστορία οι παρέες

Κάνει ο Γιώργος την αρχή, είμαστε δεν είμαστε
τίποτα δεν είμαστε, βρε
Κι ο Γιαννάκης τραγουδεί, άμα είν' όλα άγραφα κάτι θα βγει
Και στις νύχτας το λαμπάδιασμα να κι ο Άλκης ο μικρός μας
Για να σμιξει παλιές κι αναμμένες τροχιές με το ροκ του μέλλοντός
μας

Ο ουρανός είναι φωτιές, ανεμομαζώματα, σπίθες και κυκλώματα, βρε
Και παρέες λαμπερές το καθρεπτισμά τους στις ακρογιαλιές
Κι είτε με τις αρχαιοτητες, είτε με ορθοδοξία
των Ελλήνων οι κοινοτητες φτιάχνουν άλλο γαλαξία

Να κι ο Μπάμπης που έχει πει, κι η Λυδία ντρέπεται
που όλο εκείνη βλέπετε, βρε
Κι ο Αχιλλέας με τη Ζωή μπρος στην Πολαρόντ κοιτούν γελαστοί
Τότε η Έλενα η χορεύτρια σκύβει στη μεριά του Τάσου
και με μάτια κλειστά, τραγουδούν αγκαλιά Εθνική Ελλάδας γειά σου

Τι να φταίει η Βουλή, τι να φταίν οι εκπρόσωποι
έρημοι και απρόσωποι βρε
Αν πονάει η κεφαλή, φταίει η απρόσωπη αγάπη που έχει βρει
Μα η δικιά μου έχει όνομα, έχει σώμα και θρησκεία
και παππού σε μέρη αυτόνομα μέσα στην Τουρκοκρατία

Να μάς έχει ο Θεός γερούς, πάντα ν' ανταμώνουμε
και να ξεφαντώνουμε, βρε
Με χορούς κυκλωτικούς κι άλλο τόσο ελεύθερους, σαν ποταμούς
Και στις νύχτας το λαμπάδιασμα να πυκνώνει ο δεσμός μας
και να σμίγει παλιές κι αναμμένες τροχιές με το ροκ...

Η μπαλάντα των αισθήσεων

Χατζηδάκης/Δαβαράκης

ε Η
Σαν παλιό σινεμά και σαν τη Χαλιμά
που μιλάει με τα παιδιά, σου κρύβω την αλήθεια
κι αφήνω από τα στήθια μου να βγούν
παραμύθια για κείνους που αγαπούν

ε Για στιγμές μυστικές, για λάμψεις μαγικές
γι αγκαλιές ερωτικές, για νύχτες φωτεινές
Σαν παλιό σινεμά...

Για στιγμές μυστικές...

f Σ' αγκαλιάζω στο σκοτάδι, σε τυλίγω μ' ένα χάδι c b D# G# C

f Τώρα είμαι γυμνός, μοιάζω σαν θεός f
φωτεινός, δυνατός, μπορείς να μ' αγαπήσεις C#
μπορείς να μού φωτίσεις μια στιγμή F b
Το κορμί μου είναι μόνο η αφορμή D# G# C

Για στιγμές μυστικές...

Φωτοβολίδα

Περίδης

^{f#} Μιά φωτοβολίδα μες στη νύχτα σκάει ^h
^D κι η καρδιά μου σπάει μες στο φως σε είδα ^{A c#}
Γίναν τα κομμάτια μιά καινούργια γη
μες στην αλλαγή βλέπω μ' άλλα μάτια

Γίναν τα κομμάτια... ^(A E)

^A Όλα είναι ^{E A} ίδια αν δε τ' αγαπάς ^D
^E όλα μένουν ^h ίδια άμα δε τα πας ^{DE}
^A Κι όλα αυτά που είναι ^{E A} γίνονται ξανά ^D
^E μέσα απ' τη δικιά σου τη ματιά ^{GD}
^E μέσα απ' τη δικιά σου τη ματιά ^{f#}

Μιά φωτογραφία κομματάκια δυό
έχω να σε δω χρόνια αστεία αστεία
Πιάνω την κολλάω σε ξανακοιτώ
πιο όμορφη θαρρώ δείχνεις μου όσο πάω

Όλα είναι ίδια...

Στην καρδιά σου καίει μιά μικρή φωτιά
κι από τη ματιά ένα φως που ρέει
Σα φωτοβολίδα μες στη νύχτα σκάει
κι ας ξαναγυρνάει πίσω η σελίδα

Σα φωτοβολίδα μες στη νύχτα σκάει
κι ας ξαναγυρνάει πίσω η σελίδα

Όλα είναι ίδια...

Σα ρεμπέτικο παλιό

Σαββόπουλος

^{F#} Τα ξεπούλησα φτηνά, το καλί μου, τα ρούχα και το μπρίκι ^{F#}
Είμαι άρρωστος παιδιά, ο γιατρός μου συμβούλεψε ταξίδι

Κι είπα γειά-χαρά σου στον Αντύπα | 2x

κι άφσα ξωπίσω μου μιά τρύπα | 2x

^{C#} Όποιος αδερφός δε συμφωνεί ^H

ας έρθει κι ας μου δώσει ένα φιλί ^{F#}

Τα καλύτερα παιδιά κουράστηκαν και γύρισαν στο σπίτι
Το ξημέρωμα αργεί και δεν βρίσκεται παρέα για ξενύχτι

Στέκομαι στη στάση το βραδάκι

Αχ, πάει το χρυσό καλοκαιράκι | 2x

κι οι τουρίστες φορτωθήκαν το δισάκι

Σα ρεμπέτικο παλιό σβήνει η φωνή μου και σκορπάει
Πουθενά στον τόπο αυτό η μπογιά μου τώρα πια δεν περνάει

Κι είπα γειά-χαρά σου...

Ο πολιτευτής

Σαββόπουλος

D...d
Αυτά τα λόγια με σφίξανε σαν πένσα
τα είπε χθες το βράδι μιά ψυχή
Κι ένας φαλάκρας απ' έξω κι από μέσα
χαμογελούσε, ναι, γιατί να σκοτιστεί

D...d
Θυμάσαι που βαλάντωνες εκεί στην εξορία
και διάβαζες και Ρίτσο και αρχαία τραγωδία
Τώρα κοκορεύεσαι απάνω στον εξώστη
και μιλάς στο πόπολο σαν τὸ ναυαγοσώστη *D A D*

G
Στη φοιτητριούλα που σ' έχει ερωτευτεί *d*
θα σε καταγγείλω, πονηρέ *A D* πολιτευτή *G*

Εκείνο που υψώνεται και σε εκμηδενίζει
είναι της καρδούλας μου το φως που ξεχειλίζει
Κι ό,τι σε γλιτώνει και σου δίνει την αιτία
είναι που χρειάζεται κι η γραφειοκρατία

Στη φοιτητριούλα...

Ο πρώτος προβοκάτορας απ' όλους στη ζωή μου
είναι η αφεντιά σου που αντιγράφει τη φωνή μου
Άλλαξες το σώμα μου με έπιπλα και σκεύη
σαν τον αριστεροκουντισμό που σε βολεύει

Στη φοιτητριούλα...
Τζάμπα καραμίζει, θα πάω να τής πω
το νεανικό της και αγνό ενθουσιασμό

Χαρά, να σε γιαούρτωνα εκεί που ρητορεύεις
Εκεί που με χειροκροτάς χωρίς να το πιστεύεις
Παίρνεις την αλήθεια μου και μού την κάνεις λιώμα
Απ' το πόδι με τραβάς βαθιά μέσα στο χώμα

Αχ, να σε δω.

Περίδης

e Από τα βάθη της ψυχής κι από του νου τα *a* ύψη
e Απ' το βυθό της θάλασσας ως τις βουνοκορφές *h*
e ψάχνω να σε βρω *D e*

e Μιά σφαίρα υγρή γύρω απ' τη γη, μιά ουράνια δεξαμενή *a*
e εκεί που λούζονται οι ψυχές, πριν να καθούν στο σύμπαν *h*
με ένα πήδο ένα πρωί να μπω με μιά βουτιά εκεί *C D C h*
Απ' τον βυθό, απ' τον πάτο να δώ τα πάνω κάτω *C D h*
να βρω όλα τα χαμένα, ίσως να βρω κι εσένα *C h*

e Αχ, να σε βρω, *a* αχ, να σε βρω, *e* μόνο για λίγο να σε δω | 2x
e Ν' ακούσω τη σκιά σου να μού φωνάζει γειά σου | 2x *a e D e*

e Άκουσ στα δέντρα τα πουλιά, άνθρωποι είναι με *a* φτερά
e που φέρνουν τα μηνύματα από τον άλλο κόσμο *h*
Φυσάει αέρας στα κλαδιά, μού απαντούν ψιθυριστά *C D h*
C κι αυτό που ψάχνεις θα στο πουν τα πιο βαθιά πηγάδια *D C h*

Έψαξα γη και ουρανό, μιά περπατώ και μιά πετώ
στων δύο κόσμων το κενό να βρω την καραμάδα
Στα βάθη των ωκεανών ακούω τον ήχο των σεισμών
κι από την γη που άνοιξε περνάω στον κάτω κόσμο
να βρω όλα τα χαμένα, ίσως να βρω κι εσένα

Αχ, να σε βρω...] 2x

Κάτι μου κρύβεις.

Περίδης

g d c F g c d g c d

d Κάτι μου κρύβεις, την καρδιά σου δε μ' ανοίγεις
κι όλο περνάει απ' το μυαλό μου το κακό
Πες μου τι τρέχει κι η καρδιά μου εμένα αντέχει
Ό,τι κι αν πεις, δεν φταις εσύ ούτε κι εγώ

d Πες μου αν άλλον αγαπάς, *D#* πες μου αν σε *c d* κάνω
Εγώ θα γράψω ένα τραγούδι παραπάνω
Δε θα μιλάνε οι στίχοι για γυναίκες σκάρτες
για κείνες που κρατάνε τις καρδιές σαν κάρτες

Κι αν βρήκες άλλον ν' αγαπήσεις κι αν σε χάσω
θα βγω στους δρόμους και δεν ξέρω που θα φτάσω
Σε *g* μέρη άγνωστα *D#* μονάχος θα *cd* γυρνάω
Να τραγουδάω *cd*

Στα όνειρά μου δοκιμάζω την καρδιά μου
Σε βλέπω σ' άλλη αγκαλιά να ξενυχτάς
Κι όλο μου λείπεις, είσαι δίπλα μου και λείπεις
...

Πες μου αν άλλον αγαπάς...

Κάτι μου κρύβεις, την καρδιά σου δε μ' ανοίγεις
κι όλο περνάει απ' το μυαλό μου το κακό

Οι μάγοι

Σαββόπουλος

E Σε μιά στιγμή *a* ανάβουν τα *E* φώτα
E κι η μουσική *a* μάς φέρνει τους μάγους στη σκηνή *E*
Αρχίσαν *a* πάλι τ' αστεία οι παλιάτσοι
κι ο σκoiνοβάτης ιδρώνει, ιδρώνει στο σκoiνί

A Τόση ομορφιά *E* δεν είδες *A* πουθενά *E*
τους *A* μάγους, τους παλιάτσους με τα *A* κόκκινα σκουφιά *f#*
Σαν *E* βγαίνουν στη σειρά *A* ξεφαντώνουν τα παιδιά *E*
και *A* μέσα απ' το καπέλο *E* βγαίνουνε *H* χίλια πουλιά *E*

Όταν μιά μέρα και συ θα δακρύσεις
την ώρα που ο μάγος θριαμβεύει στη σκηνή
Καθώς σε κοροϊδεύει ο παλιάτσος
και το ταμπούρλο οργιάζει και κλαίει το βιολί

Τότε τη δική μου θα νιώσεις την ψυχή
που κάθε βράδι γίνεται λατέρνα σε γιορτή
Του τσίρκου τους ανθρώπους ανταμώνει στη σκηνή
μαζί τους υποκρίνεται για σένα θεατή

Σαν τον καραγκιόζη

Σαββόπουλος

Κείνο που με τρώει, κείνο που με σώζει
είναι π' ονειρεύομαι σαν τον καραγκιόζη
Φίλους και εκθρούς στις φρικτές μου πλάτες
όμορφα να σήκωνα, σαν να 'ταν επιβάτες

Λευκό μου σεντονάκι, λάμπα μου τρελή
ποιό φορείο θα μάς κουβαλήσει
Βάλε στη σκιά σου τούτο το παιδί
που δεν έχει σώμα να ψηφίσει, να ψηφίσει

Σαν κουκιά μετρώ τα λόγια του καμπούρη
πισω απ' το λευκό πανί, μεσα απ' το κιβούρι
Μα όσο κι αν μετρώ, κάτι περισσεύει
Τρύπια είν' η αγάπη μας και δε μάς προστατεύει

Λευκό μου σεντονάκι, λάμπα μου τρελή
κόκκινο αυγό ή καρναβάλια
Μέσα από την κάλπη, τη στατιστική
μάς κοιτάει ο Χάρος και τού τρέκουνε τα σάλια

Σαν σκιές γλιστρούν λόγια και εικόνες
κάρα σκουπιδιάρικα φεύγουν οι χειμώνες
Κι αν δεν ντρέπεσαι να γυρίσεις πίσω
έλα στην παράσταση να σε γιουχαίσω

Λευκό μου σεντονάκι, λάμπα μου τρελή
ποιά αγάπη τάχα μάς φυσάει
Βάλε στη σκιά σου τούτο το παιδί
που δεν έχει απόψε πού να πάει, πού να πάει

Στην αγορά του Αλ Χαλίλι

Ζούδιαρης

Ο άνεμος θα καίει στη γη του Νείλου
μιά αρκαία μυρωδιά θα μάς μεθά
Στον τροπικό όπως θα 'σαι του Καρκίνου
μέσα σου θα γεννιέται μιά θεά

Μ' άγιο καπνό θα υφάνεις το κρησμό σου
για να μού δώσεις όταν θα ζητώ
να μπω ιεροφάντης στο ναό σου
να σ' ερμηνεύσω και να ερμηνευτώ

Στην αγορά του Αλ Χαλίλι θα πουλάν τα δυό σου κείλη
δυό περιουσίες κι άλλη μιά
Τέσσερις εγώ θα δώσω, θα πληρώσω όσο-όσο
να μού κάνουν μία μελανιά, να μού κάνουν μία μελανιά

Θα σου αγοράσω στο Καρνάκ μπακίρια
με καλλιτέχνες θα τα πιούμε ιθαγενείς
Τις νύχτες θα σου κάνω τα κατήρια
όσα ποτέ σου δε σου έκανε κανείς

Θα 'μαι η πηγή στην όαση της Σίβας
θα είσαι ο διαμαντένιος ουρανός
θα γίνεις η βασίλισσα της θήβας
κι εγώ ένας μαγεμένος Φαραώ

Στην αγορά του Αλ Χαλίλι...

Στην αγορά του Αλ Χαλίλι...

Πες μου.

Ζούδιαρης

a D a D

Ἐγήκε ο ἥλιος νύκτα στο λιμάνι και πῶς να κοιμηθῶ

Μ' αν το θέλεις να μπορέσω, στρώσ' τα μάτια σου να πέσω
Μες στις πρωινές εφημερίδες τρέχω να κρυφτώ
σε είδα όμως κι ας μη με είδες να χορεύεις στις σελίδες

h G C e αν έχω μπει στο αύριο

ή αν επιστρέφω, πες μου, στις εκβολές του χτες μου

h G C e αν έχω μπει στο αύριο

ή αν επιστρέφω, πες μου, στις εκβολές του χτες μου

Η λοξή ματιά του αστυνόμου με κάνει κι απορώ
Ίσως να του εφάνη όμως ύποπτο να είμαι μόνος
Πέφτει βροχή, δρόμοι καθρέφτες και μέσα τους γλιστρώ
Τα όνειρά μου είναι οι φταίχτες, συλλαμβάνονται σαν κλέφτες

Πες μου, πες μου...

Πες μου, πες μου...

Εγερτήριο

Σαββόπουλος

Ἡλιος κόκκινος ζεστός στάθηκε στην κάμαρά μου
Εύπνησε όλη η πολιτεία κάτω απ' τα παράθυρά μου
Το παιδί πάει στο σχολειό του κι ο εργάτης στη δουλειά
Πρωινά δυό μάτια ανοίγει όμορφη μιá κοπελιά

E, ε, ήλιε, ήλιε αρχηγέ

δως το σύνθημα εσύ κι η καρά θ' αναστηθεί

Το σκοτάδι θα πεθάνει και θ' ανάψει η χαραυγή

Ο εργάτης βλαστημάει και τραβάει για το σταθμό
Να ο ήλιος ανεβαίνει σα σημαία στον ουρανό
Μπρός στις φάμπρικας την πύλη ο εργάτης σταματά
Όμορφη η μέρα γνέφει κι απ' το ρούχο τον τραβά

E, ε, σύντροφέ μου αχ τι κακό
μέρα μ' ήλιο σαν κι αυτό να την τρώει τ' αφεντικό

Σήκω ήλιε πιο ψηλά να σε δούνε τα παιδιά
Δες, χορεύει η κοπελιά με στεφάνι στα μαλλιά
Τα παιδιά θα μεγαλώσουν, θ' αγαπούν την κοπελιά
κι όλα τότε θαν' δικά μας, ήλιος, ουρανός, καρά

Παράγκα

Σαββόπουλος

^aΌπου κοιτάζω να κοιτάζεις ^G
^Gόλη η Ελλάδα ατέλειωτη παράγκα ^C
Παράγκα, παράγκα, παράγκα του χειμώνα ^a
κι εσύ μιλάς σαν πτώμα ^E

Ο λαός, ο λαός στα πεζοδρόμια
κουλούρια ζητάει και λαχεία
Κοπάδια, κοπάδια, κοπάδια στα υπουργεία
αιτήσεις για τη Γερμανία

Κυράδες, φιλάνθρωποι παπάδες
εργολαβίες, ψαλμωδίες και καντάδες
Η Ευανθούλα κλαίει πριν να κοιμηθεί
την παρθενιά της βγάζει στο σφυρί

^aΣτα γήπεδα η Ελλάδα αναστενάζει ^G
^Gστα καφενεία μπιλιάρδο, καλαμπούρι και χαρτί ^C
^aΣτέκει στο περίπτερο, διαβάζει ^G
φυλλάδες με μιάμιση δραχμή ^F

^aΌχι, όχι, αυτό δεν είναι τραγούδι ^G
^FΕίν' η τρύπια στέγη μιάς παράγκας ^C
Είν' η γόπα που μάζεψε ένας μάγκας ^F
κι ο καφιάς που μάς ακολουθεί ^{F C}

Τσιγάρο ατέλειωτο.

Μάλαμας/Αθανασόπουλος

^a ^h ^C ^D
^a ^h ^C ^D ^e

^aΘα περπατήσω μοναχός κι αυτό το βράδι ^h
^Gμήπως και βρω της λησμονιάς σου το νερό ^h
^Cκαι σε υπόγεια σκοτεινά θα βρώ σημάδι ^h ^a
^hμ' ένα ποτήρι ως της αυγής τον πανικό ^a ^h

^GΤσιγάρο ατέλειωτο, βαρύ η μοναξιά μου ^C ^h ^a | 2x
^aμοιάζει γυναίκα κουρασμένη απ' το δρόμο ^h | 2x
^CΡίχνει το γέλιο της και κάθετα ^h ^a κοντά μου | 2x
^hκερνά τα επόμενα και με χτυπάει στον ώμο ^{a(2:D)} ^{h(2:e)} | 2x

Σ' ένα ποτήρι με φυτίλι αναμένο
βλέπω τα μάτια σου και κλαίω σιωπηλά
και το μυαλό μου που 'ναι πάλι θολωμένο
στριφογυρνά των τραγουδιών σου τη θηλειά

Τσιγάρο ατέλειωτο...

Τα πάγια.

Μάλαμας

g B f g
f G# g G# f g

g
Τα βράδια είν' ατέλειωτη, *c f* αιώνες *G#* μαζεμένη *g*

c
μέσα στον ύπνο το βαθύ, *B* πόλη ταξιδεμένη *c*

g
Άλλοι γυρνάνε με το νου *cf* και άλλοι *G#* στα εμπόδια *g*

c
Άλλοι ψηλά αρμενίζουνε, *B* έχουν φτερά στα πόδια *c*

G#
Κι εγώ που θέλησα *gG#* πολλά έμεινα *f* με τα λίγα *g*

c
Μα γρήγορα συνήθισα *B* τα νιάτα μου τ' ατίθασα *c*

G#
Έπλασα κόσμο μυστικό *f* και μπήκα *G#* σε λημέρι *g*

c
Ξέχασα τις αγάπες μου *B* που μου *G#* 'σπασάν καρτέρι *f g*

g
Να 'σαι μονάχος σου θα πει *cf* να είσαι *G#* αντρειωμένος *g*

c
να μη σε πιάνει πανικός, *B* ούτε κι ο ίδιος ο θεός *c*

G#
Αλλιώς στα πάγια *f* κολλάς, *G#* σέρνεσαι, *g* βρίζεις και πονάς *g*

c
Αγάπες σε *B* κυκλώνουνε *G#* και στο *f* μαντρί *g* σε κώνουνε *g*

Κι εγώ που θέλησα..

Οι παλιοί μας φίλοι.

Σαββόπουλος

e
Μη, μού το πεις, *a* οι παλιοί μας φίλοι, *e* μην το πεις *a*

για πάντα *e* φύγαν

e
Μη, το 'μαθα *a* πια, *e* τα παλιά βιβλία, *a* τα παλιά τραγούδια

για πάντα *e* φύγαν

e
Πέρασαν οι *A* μέρες που μάς *e* πλήγωσαν

οι *A* μέρες που μάς *H* πλήγωσαν

G
Γίνανε *C* παιχνίδι στα *H7* χέρια των παιδιών *e*

Η ζωή αλλάζει, *e* δίχως να κοιτάζει τη δικιά σου *e*
μελαγχολία

Κι έρχεται η στιγμή για ν' αποφασίσεις με ποιούς θα πας *e*
και ποιούς θ' αφήσεις

Πέρασαν για πάντα οι παλιές ιδέες *e*

οι παλιές αγάπες, οι κραυγές *e*

Γίνανε παιχνίδι στα χέρια των παιδιών *e*

Όμορφη είν' αυτή η στιγμή, να το ξαναπώ, όμορφη *e*
να σάς μιλήσω

Βλέπω πυρκαγιές πάνω από λιμάνια, πάνω από σταθμούς *e*
κι είμαι μαζί σας

Όταν ο κόσμος μας θα καίγεται *e*

Όταν τα γιοφύρια πίσω μας θα κόβονται, εγώ *e*

θα είμαι εκεί να σάς θυμίζω τις μέρες τις παλιές *e*

Βιετνάμ γιέ-γιέ

Σαββόπουλος

^D Στο Βιετνάμ πυρπόλησαν το ρύζι, ^G πυρπόλησαν το ρύζι ^D ^A

^D Στη Σαϊγκόν δεν μπόραες να ζήσεις ^G

Δε σου ^D 'φτανε ο αέρας για να ζήσεις ^A ^D

^h Τώρα, κρυμμένος στο ποτάμι, ^A ανασαίνεις ^D

^G Φο-Μι-Τσιν, ^A ανασαίνεις ^D

Ανασαίνεις με καλάμι, με καλάμι ^G ^A ^D

^D ^G ^h ^D ^h ^D ^G ^D
Γιέ γιέ-γιέ γιέ...

Ο καιρός θα 'ταν όμορφος στο δάσος, θα 'ταν όμορφος στο δάσος

Αν δεν κουφαίνονταν τα φύλλα απ' τον κρότο

Αν δεν πάγωνε ο ήλιος απ' το δρόμο

Έι, τα παιδιά αν δεν τρώγανε σκουπίδια

Η βροχούλα αν δεν έκαιγε καλύβια

Ο καιρός θα 'ταν όμορφος στο δάσος

Γιέ γιέ-γιέ γιέ...

Φο-Μι-Τσιν, τι θα 'κανες στ' αλήθεια, τι θα 'κανες στ' αλήθεια

Τα παιδιά αν δεν τρώγανε σκουπίδια

Η βροχούλα αν δεν έκαιγε καλύβια

Το κορίτσι σου θα 'παιρνες για βόλτα χέρι-χέρι

Φο-Μι-Τσιν, χέρι-χέρι

Στο δάσος για βολτίτσα χέρι-χέρι

Γιέ γιέ-γιέ γιέ...

Να βάλω τα μεταξωτά.

Μάλαμας/Τσατσόπουλος

^{f#} Μέρες βαριές, κοντρές ψιχάλες πάνω σε κάπια και μπουκάλες

^D Δε θα γυρέψω νοσηλεία ^h στα σινεμά και στα βιβλία ^{f#}

Πάω ν' αδειάσω το τασάκι κι αυτό το σκούρο σου σακάκι

Θα το πετάξω απ' το μπαλκόνι, να βρει κανένα που κρυώνει

κι εγώ

^D Να βάλω τα μεταξωτά και να φυσάει

^h στα εργοστάσια μπροστά και στα σκουπίδια ^{f#} ^{c#} ^h πλάι

^{c#} Να μπερδευτώ με τους εργάτες, ^h να πω τον πόνο μου στις γάτες

^{f#} και στη φουφού ^E του καστανά ^D στάχτη να γίνεις ^E σατανά ^{f#}

Έχει ψυχρούλα και μ' αρέσει κι αν δεν μού πάει θα σπάσω μέση

Η αγάπη πάει με μπαστούνι κι εγώ με γκάζια στο τακούνι

Το άσθμα μου κι ο βρυκηθμός μου στα ραδιόφωνα του κόσμου

Με τρύπια βάρκα και ναυτία βγαίνω λοιπόν στην πειρατεία

κι εγώ

Να βάλω τα μεταξωτά..

Να βάλω τα μεταξωτά..

Να μ' αγαπάς.

Ανδρέου

^DΕίδα πολλά κι άλλα πολλά ^Gμες στη ζωή ^Dτην ταξιδεύτρα
^DΕίπα κι εγώ το σ' αγαπώ, ^Gαχ τι καημός, ^Dμα βγήκα ψεύτρα
Κι είπα ξανά, φτάνει ως εδώ, ^Cμόνη θα ζω κι ^Gας με ματώνει
κι όσο που είχα γιατρευτεί, ^aήρθες εσύ, ^hήρθες εσύ

^hΝα μ' αγαπάς, ^Cνα 'σαι καλός, ^hνα μ' αγαπάς, ^aνα μη με κρίνεις ^h
^hΈνας μικρός ^Cνα 'σαι θεός, ^hόταν με τρως κι ^aόταν με πίνεις ^h
^hΝα μ' αγαπάς, ^Cνα 'σαι παιδί, ^hνα μ' αγαπάς ^aσαν τη ζωή σου ^h
^hΝα 'σαι φωτιά, ^Cνα 'σαι βροχή, ^hόσο κορμί, ^aτόσο ψυχή ^h

Είδα πολλά κι άλλα πολλά μες στη ζωή την ξελογιάστρα
Το ριζικό μου για να βρω, του ταξιδιού άναψα τ' άστρα
Μοίρα σκληρή, άγριος καιρός, κρύψαν το φως, κάθκε η μέρα
Ψάχνω στεριά, ψάχνω νησί, κι ήσουν εσύ, ήσουν εσύ

Να μ' αγαπάς, να 'σαι καλός...

Οι δεκαπέντε

Σαββόπουλος

^EΚοράκου χρώμα τα μαλλιά ^{C# D}κι ασπρίσανε ^{hE}
^EΑπ' τη μεριά της εξορίας ^{C#D}γυρίσανε ^A
^EΤο σπίτι αδειανό, ^{C#D}σβησμένη η φωτιά, ^{h E}ο κάμπος ^Aπληγή
^EΟ τάφος μικρός, ^{C# D}η μάνα δε ζει ^{hE}κι ένα πουλάκι ^Aλαλεί

^AΤο σπίτι αδειανό, ^Gσβησμένη η φωτιά, ^Aο κάμπος ^Aπληγή
^AΟ τάφος μικρός, ^Gη μάνα δε ζει ^Aκι ένα πουλάκι ^Aλαλεί
^AΕίμαστε οι πρώτοι ^{f#}κι ακολουθάνε ^Gαναστημένοι ^Dχίλιοι νεκροί
^AΝέοι καιρού ^{f#}ξημερώνουνε ^Gπάλι, ^Dνα η φωτιά, ^Dνα η ζωή

Πατέρας-γιός πρώτη φορά φιλήθηκαν
Γνώρισε ο κόσμος τ' άσπρα μαλλιά, θυμήθηκαν
Σπαθίζει τις πίκρες ήλιος λαμπρός, στους δρόμους γιορτή
Τραγούδια ανεμίζει πλήθος λαός κι ένα πουλάκι λαλεί

Το σπίτι αδειανό, σβησμένη η φωτιά, ο κάμπος πληγή
Ο τάφος μικρός, η μάνα δε ζει κι ένα πουλάκι λαλεί
Είμαστε οι πρώτοι κι ακολουθάνε αναστημένοι χίλιοι νεκροί
Νέοι καιρού ξημερώνουνε πάλι, να η φωτιά, να η ζωή

Άγγελος εξάγγελος

Σαββόπουλος

Άγγελος εξάγγελος μάς ήρθε από μακριά
γερμένους πάνω σ' ένα δεκανίκι
Δεν ήξερε καθόλου, μα καθόλου να μιλά
και είχε γλώσσα μόνο για να γλείφει

Τα νέα που μάς έφερε ήταν όλα μιά ψευτιά
κι ακούγονταν ευχάριστα στ' αυτί μας
Γιατί έμοιαζε μ' αλήθεια η κάθε του ψευτιά
κι ακούγοντάς τον πούσαζε η ψυχή μας

Έστησε το κρεβάτι του πίσω απ' την αγορά
κι έλεγε καλαμπούρια στην ταβέρνα
Μπαινόβγαινε κεφάλτος στα κουρεία και στα λουτρά
και χάζευε τα ψάρια μες στη στέρνα

Και πέρασε ο χειμώνας κι ήρθε η καλοκαιριά
κι ύστερα πάλι ξανάρθανε τα κρύα
Ωσπου κάποιο βραδάκι, τι τού 'ρθε ξαφνικά
κι άρχισε να φωνάζει με μανία

Τα πόδια μου καίκανε σ' αυτή την ερημιά
Η νύχτα εναλάσσεται με νύχτα
Τα νέα που σάς έφερα, σάς κάιδεψαν τ' αυτιά
μ' απέχουνε πολύ απ' την αλήθεια

Αμέσως καταλάβαμε τι πήγαινε να πει
και τού 'παμε να φύγει μουδιασμένα
Αφού δεν είχε νέα ευχάριστα να πει
καλύτερα να μη μάς πει κανένα

Η αγάπη είναι ζάλη.

Μικρούτσικος/Μικρούτσικος

Μη μου το πεις, ο δρόμος της καρδιάς σου πόσο άλλαξε
Μη μου το πεις, η μοναξιά σου πλοίο που δεν άραξε
Να μου το πεις το σ' αγαπώ και πάλι | 2x
Να μου το πεις, η αγάπη είναι ζάλη | 2x

Μη μου το πεις, τα χρόνια που περάσαν πως μαράθηκαν
Μη μου το πεις, τα όνειρα που κάναμε πως χάθηκαν
Να μου το πεις...

Να μου το πεις...

Να μου το πεις...

Ζήτα μου ό,τι θες.

Αλεξίου

^B Απόψε θα σου ορκιστώ πως σ' ^C αγαπάω
^F Εσύ με σπρώχνεις στο κακό κι εγώ ^B γελάω
Ό,τι έμεινε απ' το καλασμό θα σου χαρίσω
το τελευταίο μου ναυάγιο πριν ζήσω

^B Ζήτα μου ό,τι ^d θες, πάρε με όπου ^{D#} θες, εσύ ^{Bc} | 2x
Ζωή ^F μισή δεν ^B θέλω πια να ζω | 2x

Απόψε η νύχτα μ' έβαλε να σε παιδέψω
πριν τον τρελό χορό της σου κορέψω
Κι όσο τα κόκκινα τα πέπλα μου θα υφαίνεις
μες στον καθρέφτη θα σε βλέπω να πεθαίνεις

Ζήτα μου ό,τι θες...

Στη συγκέντρωση

Σαββόπουλος

^a Η πλατεία ^C ήταν γεμάτη ^G
από το ^a νόημα που 'χει ^G κάτι απ' τις φωτιές ^C ^E ^a
^a Στις γωνίες και στους ^G δρόμους
από ^a συντρόφους ^G οικοδόμους, φοιτητές ^C ^E ^a
Και εσύ ^F έφεγγες στη μέση ^A όλου του κόσμου ^d κι ήσουν ^B φως μου
κατακόκκινη ^F νιφάδα ^G σε γιορτή ^a
Σε γιορτή ^F που δεν ^G ξανάδα ^E στη ζωή ^a μου τη σκυφτή

Η πλατεία ήτανε άδεια
και τρελός απ' τα σημάδια σαν σκυλί
Με συνθήματα σχισμένα
σ' έναν έρωτα για σένα έχω κυθεί
Στ' αμφιθέατρο σε ψάκνω, στους διαδρόμους και τους δρόμους
και ζητώ πληροφορίες και υλικό
Να φωτίσω τις αιτίες που μ' αφήνουνε μισό

Η πλατεία είναι γεμάτη
κι απ' το πρόσωπό σου κάτι έχει καθεί
Στον αγώνα του συντρόφου
στην αγωνία αυτού του τόπου για ζωή
Στα παιδιά και στους εργάτες, στους πολίτες, στους οπλίτες
στα πλακάτ και τη σκανδάλη που κτυπά
Η συγκέντρωση ανάβει κι όλα είναι συνειδητά

Η Δημοσθένους λέξις

Σαββόπουλος

^eΚι αν βγω απ' αυτή τη φυλακή ^a κανείς δε θα ^{eC} με περιμένει
^eΟι δρόμοι θα 'ναι ^a αδειανοί ^{eC} κι η πολιτεία μου πιο ^D ξένη
^FΤα καφενεία όλα κλειστά ^{aD} κι οι φίλοι μου ^G ξενιτεμένοι ^{GF#e}
^eΑέρας θα με ^D παρασέρνει ^e κι αν βγω απ' αυτή τη φυλακή ^a ^e

Κι ο ήλιος θα αποκοιμηθεί μες στα ερείπια της Ολύνθου
θα μοιάζουν πράγματα του μύθου κι οι φίλοι μου και οι εκθροί
Μαρμαρωμένοι θα σταθούν οι ρήτορες κι οι λωποδύτες
ζητιάνοι, εταίρες και προφήτες, μαρμαρωμένοι θα σταθούν

Μπροστά στην πύλη θα σταθώ με τις κουβέρτες στη μασκάλη
κι αργοκουνώντας το κεφάλι θα καιρητήσω το φρουρό
Χωρίς βουλή, χωρίς θεό, σαν βασιλιάς σ' αρχαίο δράμα
θα πω τη λέξη και το γράμμα, μπροστά στην πύλη θα σταθώ

Το ταγκό της Νεφέλης.

McKennitt/Αλεξίου

^bΤο χρυσό κουρέλι
που στα μαλλιά της ^{F#} φόραγε η Νεφέλη
να ξεχωρίζει απ' ^b όλους μες στ' αμπέλι
ήρθανε ^{F#} δύο μικροί, ^{F#} μικροί αγγέλοι
και το κλέψανε ^b

Δύο μικροί αγγέλοι
που στα όνειρά τους θέλαν τη Νεφέλη
να την ταΐζουσε ρόδι και μέλι
να μη θυμάται, να ξεχνάει τι θέλει
την πλανέψανε

^eΎακινθοι και κρίνα
της κλέψαν το άρωμά ^b και το φοράνε
κι οι έρωτες ^{F#} πετώντας ^{F#} σαϊτιές
την περιγελούν ^b

Μα ο καλός ο Δίας
της παίρνει το νερό της εφηβείας
την κάνει σύννεφο και τη σκορπά
για να μη τη βρούν

Λα, λα, λα...

Δύο μικροί αγγέλοι...

Λα, λα, λα...

Το χρυσό κουρέλι...

Μάγισσα.

Αντύπας/Νικολακοπούλου

^dΜ' έλεγαν ^Aμάγισσα που καρδιές ^dράγισσα
Χόρευα κι άργησα, κάθε αρχή κατάργησα
^dΣτο λαιμό το φιλί και στο νου το δάκρυ μου
^dΠολεμώ κι οι πολλοί πολεμούν την άκρη μου

^dΠές μου εσύ, να φύγω, να ζήσω ή να καθώ ^A | 2x

Πιό κρασί στο χώμα να στάξω για να κοιμηθώ ^d | 2x

^dΜεθυσμένο φιλί στο λαιμό το δάκρυ μου
^dΠολεμώ κι οι πολλοί πολεμούν την άκρη μου

Μ' έλεγαν μάγισσα ποιές καρδιές ναυάγησα
Ρώταγα κι άργησα, μιá ζωή νοστάλησα

Πές μου εσύ, να φύγω..

Η ζωή μου η τρελή μιá φωτιά, μιá μάγισσα

Πές μου εσύ, να φύγω..

Ζεϊμπέκικο

Σαββόπουλος

^aΜ' αεροπλάνα και βαπόρια και με τους φίλους τους παλιούς ^{C E}
^Fτριγυρνάμε στα σκοτάδια κι όμως εσύ ^Cδεν ^Eμάς ^aακούς
^FΔεν ^Gμάς ^Cακούς που τραγουδάμε με φωνές ^Fηλεκτρικές ^E
^Fμες στις ^Gυπόγειες ^Cστοές
^FΩσπου οι τροχιές μας ^{C E}συναντάνε τις βασικές σου τις ^aαρχές ^E ^a

Ο πατέρας μου ο Μπάτης ήρθε απ' τη Σμύρνη το εικοσιδυό
κι έζησε πενήντα χρόνια σ' ένα κατώι μυστικό
Σ' αυτό τον κόσμο όσοι αγαπούνε τρώνε βρώμικο ψωμί
έλεγε ο Μπάτης μιá Κυριακή
Κι οι πόθοι τους ακολουθούνε υπόγεια διαδρομή

Χθες το βράδι είδα έναν φίλο σαν ξωτικό να τριγυρνά
πάνω στη μοτοσυκλέτα και πίσω τρέχανε σκυλιά
Σήκω ψυχή μου, δώσε ρεύμα, βάλε στα ρούχα σου φωτιά
βάλε στα όργανα φωτιά
Να τιναχτεί σαν μαύρο πνεύμα η τρομερή μας η λαλιά

Συννεφούλα

Σαββόπουλος

^dΕίχα είχα μιιά αγάπη, ακ καρδούλα μου
^dπου 'μοιαζε συννεφάκι, ^Cσυννεφούλα μου ^d
Σαν συννεφά-, συννεφάκι φεύγει, ξαναγυρνάει
Μ' αγαπάει τη μιιά, την άλλη με ξεκνάει

^FΚι ένα βράδι, κι ένα βράδι, βράδι, ακ καρδούλα μου
διώκνω ^Bξαφνικά τη ^Cσυννεφούλα μου ^F
Δεν αντέκω, δεν αντέκω άλλο πια να με γελάει
Μ' αγαπάει τη μιιά, την άλλη με ξεκνάει

Κι έρχεται ο Απρίλης, ακ καρδούλα μου
Να κι ο Μάης, ο Μάης, συννεφούλα μου
Δίκως δίκως τραγούδι, δάκρυ και φιλί
Δεν είν' ά-, δεν είν' άνοιξη φέτος αυτή

Συννεφούλα, συννεφούλα, να γυρίσεις σού ζητώ
και τριγύρνα μ' όσους θέλεις κάθε βράδι
Δεν αντέκω, δεν αντέκω άλλο να 'μαι μοναχός
μ' αγαπάς τη μιιά κι ας με ξεκνάς την άλλη

Είχα είχα μιιά αγάπη...

Λα λα λάλα...

Να ζήσω ή να πεθάνω (Flamenco).

Αντύπας/Νικολακοπούλου

^CΔεν έχει απόψε η γη φεγγάρι ^G
^Gνα βγούνε οι μοναξιές ζευγάρι ^C
Να πιάσουν της καρδιάς το αγρίμι
κάτω απ' της ξαστεριάς το ασήμι

^{D#}Φλέβα η ζωή που γρήγορα ^{G#}κτυπά ^G

^CΝα ζήσω ή να πεθάνω σ' ένα φλαμένγκο απάνω, ^Gμάτια μου
Σαν ^fτρελή φωτιά που ^{D#}διψάει για μιιά ^{A°}μαύρη ^Gματιά
Να ζήσω ή να πεθάνω μ' ένα κορμί ό,τι κάνω, μάτια μου
Ν' απογειωθώ κι απ' τη γη με το φως να ενωθώ

Δεν έχει απόψε η γη κρεβάτια
για κείνους που κοιτούν στα μάτια
Κι αν τους ρωτήσεις λένε ίσως
κάποια μου αγάπη να 'ταν μίσος

Φλέβα η ζωή που γρήγορα κτυπά

Να ζήσω ή να πεθάνω...

^fΘέλει ο έρωτας κι ο ^Cθάνατος ψυχή
^{G#}Πες το κι άρχισε ουρανέ ^Gμου μια βροχή

Φλέβα η ζωή που γρήγορα κτυπά

Να ζήσω ή να πεθάνω...

Το φιλαράκι

Βόσσου

^a Στο τηλέφωνο φοβάμαι να σε πάρω να σου πω ^F

πόσο μόνη νιώθω ^G

Στους διαδρόμους του μυαλού μου τώρα σε αναζητώ
με μεγάλο πόθο

^F Δε την βρίσκω την άκρη πουθενά και πες μου τι να κάνω ^a

Έχω γεμίσει ασφυκτικά με καπνό το δωμάτιο ως απάνω

και ο χρόνος μού γελάει σαν μωρό ^C

Πού να γύρω το κορμί μου όταν γυρνάω απ' τα μπαρ

κι απ' τα ξενύχτια

Πού να βρω ένα φιλαράκι να μού πει πως

μ' αγαπάει στ' αλήθεια, αφού κι εσύ έχεις εξαφανιστεί

Μοιάζει η νύχτα μακριά σου να 'ναι ερεθιστική

σαν την αμαρτία

Μα η μορφή σου δραπετεύει από κρυψώνα μυστική

με κτυπά με βία

Δε την βρίσκω την άκρη...

Πού να γύρω...

Κι ούτε συ έχεις τη λύση να μού δώσεις που γυρεύω

τη λύση που ζητάω

Μπλοκαρισμένος από χρόνια στα δικά σου τα γρανάζια

που για μέρες τραγουδάω

Δε την βρίσκω την άκρη...

Πού να γύρω...

Δε την βρίσκω την άκρη...

Πού να γύρω...

Μη μιλάς άλλο γι αγάπη

Σαββόπουλος

^D Μία η άνοιξη, ένα το σύννεφο, χρυσή βροχή ^e

^e βροχή που κόρευε σε κάμπο ώριμο ως το πρωί ^D

Σαν στάχια έλυσες πάνω στους ώμους μου χρυσα μαλλιά

Σαν στάχια κόρευες, σαν στάχια αμέτρητα ήταν τα φιλιά

^D Μη μιλάς άλλο γι αγάπη, η αγάπη είναι παντού ^D

^D Στην καρδιά μας, στη ματιά ^e μας, τρώει τα χείλη, ^A τρώει το νου ^D

Κι όταν θα 'κουμε υποφέρει, καλημέρα θα μάζ πει

θα μάζ φύγει, θα ξανάρθει, κι όλο πάλι απ' την αρχή

Μία η θάλασσα, ένας ο ήλιος της, γλάροι λευκοί

Ήλιος και θάλασσα, γλυκό κορίτσι, ζεστό πρωί

Πρωί κι ορθάνοιξα τα δυό σου πέταλα μ' ένα φιλι

κι εσύ μού χάρισες όλη την άνοιξη σ' ένα κορμί

Μη μιλάς άλλο γι αγάπη...

Χθες ήταν έρωτας, χθες ήταν σύννεφο, χρυσή βροχή

Χθες ήταν θάλασσα, γλάρος που κόρευε με το πρωί

Τώρα είν' η σιωπή, τώρα είν' η λησμονιά κι ο χωρισμός

κι όλα τ' αστέρια του θαρρείς πως έσβησε ο ουρανός

Μη μιλάς άλλο γι αγάπη...

Το φίλο μας που χάσαμε

Χατζηδάκις

a B a B a E a

Το φίλο μας που χάσαμε μιά άδικη στιγμή
κανείς δε θα τον ξαναδεί να γέρνει ευλαβικά
στον επιτάφιο αποβραδής, στον ώμο μου ολονυχτίς
και το πρωί, νωρίς νωρίς στο θάνατό του οριστικά

Ποιός ήταν ποιός, ποιός ήταν ποιός και πού 'χε γεννηθεί
κανείς δεν ξέ-, κανείς δεν ξέ-, δεν ξέρει να το πει
Ήτανε νέος, σχεδόν παιδί και φίλος μας ως το πρωί

Τώρα κανείς δεν περιμένει να τον δει
απ' τη γωνιά του δρόμου να μάς προσκαλεί
Μιά σφαίρα αστόχαστη μες τις πολλές και ξαφνική
τον πήρε μες σε μιά στιγμή, άδικη και πικρή στιγμή

Και τον ανάγκασε να ζεί, αν ζει (3x)
στον ουρανό ή μες στη γη, κανείς δεν ξέρει να το πει

Τον φίλο που αγαπήσαμε σε χρόνια μυστικά
κι έγινε εικόνα μαγική ενός καιρού που δεν γυρνά
Ενός παιδιού που μάς κοιτά με λύπη κι απορεί
Γιατί να φύγει ξαφνικά για πάντα ένα πρωί

Το χαδάκι

Βόσσου

Το μυαλό μου γυρίζει με χίλιες στροφές
με τρομάζει ένα αύριο που θάναι σα χθες
Σε μιά πόλη που μοιάζει παρτίδα στημένη
η ματιά σου δεν είναι ευκαιρία χαμένη

Τώρα είμαι καδάκι που κάνω ταξιδάκι παρθενικό
πάνω στου κορμιού σου το μικρό, ωκεανό

Άδελτοι οι δρόμοι και όλα τα φώτα σβησμένα
Δε με νοιάζει καθόλου, φωτεινό έχω εσένα
Σαν την άνοιξη μπαίνεις στο δικό μου το χρόνο
Έρχομαι σα καδάκι κι αυτό το δηλώνω

Τώρα είμαι καδάκι...

Δεν μετανιώνω.

Μικρούτσικος

C

^f Αν η καρδιά μου ^Bράγισε

^{G#} αν η ζωή ^Bναυάγησε

^{D#} μόνο ^Cμιά λέξη θα 'θελα

^f ^Gακόμα να σου ^Cπώ

^C Δεν μετανιώνω ^{G C} | 2x

που αγάπησα εσένα ^fμόνο | 2x

δεν μετανιώνω ^B | 2x

που μόνο εσένα ^{G#}αγαπώ ^G | 2x

Δεν μετανιώνω ^{G C}

Αν όλα αυτά που ζήσαμε
μιά νύχτα τα σκορπίσαμε
μόνο ^Cμιά λέξη θα 'θελα
ακόμα να σου πω

Δεν μετανιώνω...

Λησμονημένη

Χατζηδάκις

^G Σηκώθηκεν ο άνεμος και σκίζει ^Cτα ^Dπανιά ^Gμας

^G Πέφτει βροχή και μούσκεψε τα πιο κρυφά ^Cόνειρά ^Dμας ^G

Μα εσύ ^eμικρή, ^hτρελή και παραπονεμένη

το ^C'λεγες πως θα γίνουσαν ^Gμικρή ^Dλησμονημένη ^G

το ^C'λεγες πως θα γίνουσαν ^Dμικρή ^Gλησμονημένη

Σε πάτησαν τα πόδια μας, σε μάτωσε η καρδιά μας

Σού σπάσανε τα κόκαλα τα αρσενικά παιδιά μας

Κι όταν ξερή κι αναίσθητη σε πέταξαν στο κώμα

ποιός τάχα σε θυμήθηκε, έτσι θλιμμένη, μικρή, λησμονημένη

ποιός τάχα σε θυμήθηκε, έτσι χαμένη, μικρή, λησμονημένη

Το παιδί από την Κρήτη

Χατζηδάκης/Μπουρμπούλης

Το παιδί από την Κρήτη που^A το λέγανε Κοσμά
το δικάσανε μιά Τρίτη σε^d ισόβια δεσμά
Ήταν κρύο το φεγγάρι, κρύο, αλουμίνιο
σαν τα βράδια του Γενάρη πάνω από τ' Αγρίνιο^d

Στο ποτήρι το κρασί του έμεινε ατελείωτο
Του 'καναν τα χρόνια χιόνια και τον βίο αβίωτο
Παραπεταμένος είσαι μάγκα μου σε μιά γωνιά
Γειά σου κόσμε σιδερένιε, γειά σου χάρτινε ντουνιά

Έγραφε σε κάθε τοίχο άλλο ένα τετράμυνο
Να 'σουνα ζωή βροχούλα, να 'μουνα κυκλάμινο
Θάνατος μες στο κορμί του έφτασε ανοιξιάτικα
και χτυπούσαν οι καμπάνες σαν τρελές νυχτιάτικα

Τι είναι αυτό που μάς ενώνει.

Ντράγκιτς/Πλιιάτσικας

Θα 'θελα μιά νύκτα στου ανέμου το νησί
να 'βρισκα της μοίρας το ψεύτικο κρασί
εκείνο που σε βγάζει απ' την παγωνιά
να το πιώ και να φύγω μακριά^e

Για να σε δω στις Σμύρνης την άσβεστη φωτιά
να μού φανερώνεις του Αιγαίου τα μυστικά
Να μού τραγουδήσεις πράγματα γνωστά
και να νιώθω πως σε ξέρω από παλιά

Τι είναι αυτό που μάς ενώνει,^D μάς χωρίζει, μάς πληγώνει
κι είναι ο χρόνος που τελειώνει^D και ξανά μέ-^aνουμε μόνοι^{H4}

Τι είναι αυτό που μάς ενώνει...

Δεν θα δακρύσω πια για σένα.

Πλιάτσικας/Ευδούς

^CΜέτρησα προχθές ^Gτις μικρές ^dμας στιγμές ^a
^CΉσουν κι εσύ ^Gμιά σταγόνα ^eστη βροχή ^a
^CΚι αν δε μπορώ να σ' ^Gαγγίξω ^dπάλι ^aμόνος προσπαθώ
^Cνα κρυφτώ, ^Gνα σε ^eχάσω, ^aνα καθώ

^dΜα δε θα δακρύσω ^Gπια για ^aσένα
και μη ^Gρωτάς για ^aμένα
^dΜα δε θα δακρύσω ^Gπια για ^aσένα
και μη ^Gρωτάς ^eγια ^aμένα

Μέθυσσα προχθές στις μικρές μας στιγμές
Ήσουν κι εσύ μιά σταγόνα από κρασί
Κι αν δε μπορώ να σ' αγγίξω πάλι μόνος προσπαθώ
να κρυφτώ, να σε χάσω, να καθώ

Μα δε θα δακρύσω πια για σένα | 4x
και μη ρωτάς για μένα | 4x

Στου Διγενή τ' αλώνια

Χατζηδάκις/Γκάτσος

^DΨηλά ^Cστού ^DΔιγενή τ' αλώνια
^Dτις ^Gνύχτες του καλοκαιριού
του ^Gκάτω κόσμου τα ^Dτελώνια | 2x
με ^Gλεν ^Dτρελή του φεγγαριού | 2x
^GΨηλά ^Aστού ^DΔιγενή τ' αλώνια
τις ^Aνύχτες του ^Dκαλοκαιριού

Μα εγώ χρυσόβουλο κρατάω
από καιρούς βυζαντινούς
και τ' άγρια βάθη που κοιτάω | 2x
δεν τα κωράει ανθρώπου νους | 2x
Μα εγώ χρυσόβουλο...

Ψηλά ^Dστού ^DΔιγενή τ' αλώνια
στον ^Dτάφο του νεκρού παλικαριού
τα ^Dνυχτοπούλια ^Dκάτω απ' τ' ^Dάστρα | 2x
με ^Dλεν ^Dτρελή του φεγγαριού | 2x
Ψηλά ^Dστού ^DΔιγενή...

Αθανασία

Χατζηδάκης/Γκάτσος

Τι ζητάς Αθανασία στο μπαλκόνι μου μπροστά
δε μού δίνεις σημασία κι η καρδιά μου πώς βαστά
Σ' αγαπήσανε στον κόσμο βασιλιάδες, ποιητές
κι ένα κλωναράκι δυσόμο δεν τούς χάρισες ποτές

Είσαι σκληρή σαν του θανάτου τη γροθιά
μα ήρθαν καιροί που σε πιστέψανε βαθιά
Κάθε γενιά δική της θέλει να γενεΐς
Ομορφονιά, που δεν σε κέρδισε κανείς

Τι ζητάς Αθανασία στο μπαλκόνι μου μπροστά
ποιά παράξενη θυσία η ζωή να σου κρωστά
Ήρθαν διψασμένοι Κροίσοι, ταπεινοί προσκυνητές
κι απ' του κήπου σου τη βρύση δεν τους πότισες ποτές

Είσαι σκληρή...

Μιά βραδιά στο λούκι

Αδελφοί Κατσιμίκα

Προχθές εκεί που τα 'πινα με κάποιος κολλητό μου
κοιτώ και βλέπω πίσω μου δυό μάτια, δυό ματάκια
Γυρίζω στον δικό μου, ο τύπος μου Νικόλα
και μένα μ' απαντάει, και 'κει αρχίσαν όλα

Εγώ αυτοσυγκεντρώθηκα για να την μαγνητίσω
αυτά είναι κόλπα ζόρικα που κάνουν στην Ινδία
Αλήθεια σάς το λέω, απότυχα τελείως
Δε μού 'δινε καμία, μα καμία σημασία

Όπως καταλαβαίνετε, δεν μ' έπαιρνε καθόλου
αλλά εξακολούθησα ερήμην να κοιτάω
Ο φίλος μου εγκρίνιαζε, ρε Χάρη σου μιλάω
για πες μου σε κοιτάει; Καθόλου, τού απαντάω

Σε μία στιγμή το βλέμμα της πλανήθηκε στο χώρο
κι απάνω μου σταμάτησε σαν κάτι να ζητούσε
Ταράχτηκα και σκέφτηκα, Θεέ μου εμένανε κοιτάει
Όμως εκείνη κοίταγε να βρει τον σερβιτόρο

Βοήθεια χριστιανοί, κοντεύω να φλιπάρω
εγώ για κείνη κάνομαι και κείνη ούτε με ξέρει
Αχ να 'μουν αεράκι, καπνός από τσιγάρο
Στα στήθια της να μπαίνω κι εκείνη ας μη με θέλει

Βοήθεια χριστιανοί, κοντεύω να φλιπάρω
Ζηλεύω όποιον τής μιλά και όποιον την κοιτάει
Μα πιο πολύ ζηλεύω εκείνον π' αγαπάει
Σαν τρέμει το κορμάκι της και σαν λιγοθυμεί

e C e C D

Γυρίζω τις πλάτες μου στο μέλλον

Τσακνής

^a Γυρίζω τις πλάτες μου στο ^F μέλλον
στο ^G μέλλον που φτιάχνετε όπως ^C θέλετε ^G
^a Αφού η ιστορία σας ανήκει ^F
σαρώστε το λοιπόν αν επιμένετε ^E

Στ' αυτιά μου δεν χωράνε υποσχέσεις
το έργο το έχω δει, μη με τρελαίνετε
Το πλοίο των ονείρων μου με πάει
σε κόσμους που εσείς δεν τους αντέχετε

^C Μένω μονάχος στο παρόν μου ^G | 2x
να ^F σώσω οτιδήποτε αν ^C σώζεται ^G | 2x
Κι ^E ας έχω τις συνέπειες του νόμου | 2x
συνένοχο στο φόνο δεν θα μ' ^a έχετε | 2x

Γυρίζω τις πλάτες μου στο μέλλον
το κόλπο είναι στημένο και στα μέτρα σας
Ξεγράψτε με απ' τα κατάστικα σας
στον κόπο σας δε θέλω και στα έργα σας

Γυρίζω τις πλάτες μου στο μέλλον
στο μέλλον που φτιάχνετε όπως θέλετε
Αφού η ιστορία σας ανήκει
σαρώστε το λοιπόν αν επιμένετε

Μένω μονάχος στο παρόν μου... | 3x

Ο Κεμάλ

Χατζηδάκις/Γκάτσος

^a B ^a G ^F E ^a E ^a

^a Στης ανατολής τα μέρη μιά φορά ^e κι έναν καιρό
ήταν ^a άδειο το κεμέρι, ^G μουκλιασμένο το νερό ^F
Στη Μοσούλη, στη Βασόρα, στην παλιά τη κουρμαδιά
πικραμένα κλαίνε τώρα της ερήμου τα παιδιά
^a Μα ένας νέος από σόι και ^G γενιά ^F βασιλική ^G ^F
κρυφακούει το μοιρολόι και τραβάει κατά κει ^a
Τον κοιτάν οι βεδουίνοι με ^G ματιά ^E λυπητερή ^a
κι όρκο στο Αλλάχ τούς δίνει πως ^a θ' αλλάξουν οι καιροί ^E

Σαν ακούσαν οι αρχόντοι του παιδιού την αφοβία
ξεκινάν με λύκου δόντι και με λιονταριού προβιά
Απ' τον Τύγρη στον Ευφράτη κι απ' τη γη στον ουρανό
κυνηγάν τον αποστάτη, να τον πιάσουν ζωντανό
Πέφτουν πάνω του τα στίφη σαν ακράτητα σκυλιά
και τον πάνε στο Χαλίφη να τού βάλει τη θηλιά
Μαύρο μέλι, μαύρο γάλα ήπιε εκείνο το πρωί
πριν αφήσει στην κρεμάλα τη στερνή του την πνοή

Με δύο γέρικες καμήλες κι ένα κόκκινο φαρί
στον παράδεισου τις πύλες ο προφήτης καρτερεί
Πάνε τώρα χέρι-χέρι κι είναι γύρω συννεφιά
μα της Δαμασκού τ' αστέρι τούς κρατούσε συντροφιά
Σ' ένα μήνα, σ' ένα χρόνο βλέπουν μπρός τους τον Αλλάχ
που απ' τον ψηλό του θρόνο λέει στον άμυαλο Σεβάχ
Νικημένο μου αστέρι, δεν αλλάζουν οι καιροί
με φωτιά και με μαχαίρι πάντα ο κόσμος προχωρεί

Το μεθυσμένο κορίτσι

Χατζηδάκις

Μες στο κρύο, μες στ' αγιάζι τ^a κορίτσι μου βουλιάζει
τ^D σκεπάζει τ' αναφυλλιτ^G
Χύθηκαν τα ξεροβόρια, σπαν τα ζάρια τρία αγόρια
το κορίτσι κλαίει σαν το Χριστό

Μεθάει κι ανοίγει μιά τρελή πληγ^Cη
τ^D στόμα γίνεται πληγ^Gη

Έχει το μίσος φτιάξει φυλακτ^Cό
Παίζει στο θάνατο κρυφτ^Dό

Έχει στα μαλλιά κορδέλες, στο κορμί της χίλιες βδέλες
και στο πλάι το Χάροντα σκυφτό

Απ' τα μάτια της δυό στάλες κι απ' τα χέρια πέφτουν κι άλλες
Ο καημός χτυπάει σαν κεραυνός
Ποιός της έδωσε μακαίρι, ποιός αγέρας θα τη φέρει
για ν' αστράψει ο μαύρος ουρανός

Με το μακαίρι κόβει τη σιωπή
κι είναι μιά πέτρα σκυθρωπή
Πλέκει τα χέρια, κάνει προσευχή
Ποιός θα τής δώσει μιάν ευχή
Μες στο κρύο, μες στ' αγιάζι το κορίτσι μου βουλιάζει
πεθαμένο τρέχει στη βροχή

Γέλα πουλί μου.

Αδελφού Κατσιμίκα

Μού φαίνεται σα να 'ναι χθες μα πάνε τόσα χρόνια
που σα βιολί το σώμα σου στα χέρια μου κρατούσα
Με το ραδιόφωνο σιγά μες στ' απαλό σκοτάδι
θα τρώμαζες αν ήξερες πόσο σε αγαπούσα

Τίποτα δεν έχει αλλάξει

και τίποτα δεν είναι όπως παλιά

Μένει όμως ακόμα ένα πείσμα

που δεν είναι συνήθεια μοναχά

Γέλα, γέλα πουλί μου γέλα | 8x

γέ-λα, κι είν' η ζωή μιά τρέλα | 8x

Ρίτα-Ριτάκι.

Αδελφοί Κατσιμίχα

^A Παλεύει το ποτάμι στη θάλασσα να βγει ^{f#}
Κι ο ποιητής γυρεύει τη μούσα του να βρει ^D ^E ^A
Το κύμα ψάχνει να 'βρει την άκρη του γιாலού
^A Κι εγώ γυρεύω εσένανε, ^{f#}
εσένανε που μ' έσπασες ξανά στο ραντεβού ^E ^D ^E ^A

A f# D E (συνέχεια)

Ήψαχνα να 'βρω το μπελά μου και τελικά τον βρήκα
Και πήγα και αγάπησα ένα μωρό, τη Ρίτα
Ρίτα δεκαοκτώ χρονών κι εγώ σαρανταπέντε
Ρίτα εσύ 'σαι στην αρχή κι εγώ στο παραπέντε

Ρίτα-Ριτάκι, κανένα δε φοβάσαι
Ρίτα-Ριτάκι, τίποτα δε θυμάσαι
Ρίτα-Ριτάκι, απόψε πού κοιμάσαι

Μού το 'χες πει πολλές φορές ότι δε μ' αγαπούσες
Συγγνώμη, δεν κατάλαβα ότι το εννοούσες
Γι αυτό λοιπόν σε χαιρετώ και φεύγω δίκως λόγια
Με το κεφάλι μου ψηλά και την ψυχή στα πόδια

Ρίτα-Ριτάκι...

Ti volio, si ti volio...

Τα παιδιά κάτω στον κάμπο

Χατζηδάκης

^a Τα παιδιά κάτω στον κάμπο ^E δεν μιλάν με τον καιρό ^a ^E
Μόνο ^E πέφτουν στα ποτάμια για να πιάσουν το σταυρό ^d ^E
^a Τα παιδιά κάτω στον κάμπο ^E κυνηγούν ένα τρελό ^a ^E
τον επνίγουν με τα χέρια και τον καίνε στο γιαλό ^a

Έλα κόρη της σελήνης, ^F κόρη του αυγερινού ^G ^C ^G ^C
να χαρίσεις στα παιδιά μας λίγα ^F ^G κάδια του ουρανού ^C ^G ^E

Τα παιδιά κάτω στον κάμπο κυνηγάνε τους αστούς
Πετροκόβουν τα κεφάλια από εχθρούς κι από πιστούς

Τα παιδιά κάτω στον κάμπο κόβουν δεντρολιβανιές
και στολίζουν τα πηγάδια για να πέσουν μέσα οι νιές
Τα παιδιά μες στα χωράφια κοροιδεύουν τον παπά
τού φοράνε όλα τ' άμφια και τον παν στην αγορά

Έλα κόρη της σελήνης...

Τα παιδιά δεν έχουν μνήμη, τους προγόνους τους πουλούν
κι ό,τι αρπάξουν δεν θα μείνει, γιατί ευθύς μελαγχολούν

Οδός ονείρων

Χατζηδάκης

^dΚάθε κήπος ^Aέχει ^dμιά ^Aφωλιά ^dγια ^Aτα ^Aπουλιά
^dΚάθε δρόμος ^Aέχει ^dμιά ^Aκαρδιά ^dγια ^Aτα ^Aπαιδιά
^BΜα ^Fκυρά ^Fμου ^Fεσύ, ^Fσαν ^Fτι ^Fνα ^Fλές ^Fμε ^Fτην ^Fαυγή
^gκαι ^gκοιτάς ^gτ' ^gαστέρια ^gπου ^gόλο ^gπέφτουν ^gσα ^Aβροχή
^gΔώς ^gμου ^gτα ^gμαλλιά ^gσου ^gνα ^gτα ^gκάνω ^gπροσευχή
^gγια ^gνα ^gξαναρχίσω ^gτο ^gτραγούδι ^gαπ' ^gτην ^gαρχή

Κάθε σπίτι κρύβει λίγη αγάπη στη σιωπή
μα ένα αγόρι έχει την αγάπη για ντροπή
Μα κυρά μου εσύ...

Κάθε σπίτι κρύβει λίγη αγάπη στη σιωπή
μα ένα αγόρι έχει την αγάπη για ντροπή

Μικρή μου μέλισσα.

Μπίγαλης

^gΚάναμε ^Cτόσα ^Fόνειρα ^gτα ^gδύο ^gμας ^gτα ^gπαμπόνηρα
^gμα ^gίσως ^Cλογαριάζαμε ^Fχωρίς ^{D#D}τον ^{D#D}ξενοδόχο
^gΤο ^Fχρόνο ^Fτον ^Cπαλέψαμε ^Cκαι ^gστ' ^gάπειρο ^gπιστέψαμε
^gΤ' ^Cόνειρο ^Fσημαδέψαμε ^Dμα ^gκάσαμε ^gτο ^gστόχο

^BΠού ^F'σουν ^Fμικρή, ^Cπού ^C'σουν ^gμικρή ^gμου ^gμέλισσα
^Cχθές ^Fβράδι ^{D#}που, ^Fχθες ^gβράδι ^gπου ^gσε ^gθέλησα
^BΝα ^Fπάρεις ^Cα-, ^gνα ^gπάρεις ^gαπ' ^gτη ^gγύρη ^gμου
^gτης ^Cέκστασης ^Fεσύ ^Cτο ^gπανηγύρι ^gμου

^FΠού ^g'σουν ^Fμικρή ^gμου ^Fμέλισσα, ^gτό ^gβράδι ^gπου ^gσε ^gθέλησα
^Fνα ^gπάρεις ^gαπ' ^gτη ^Cγύρη ^Fμου, ^gτου ^gπάθους ^Fξυπνητήρι ^gμου
^FΆχ, ^gμελισσούλα, ^Fμελισσάκι, ^gπίγες ^gσ' ^gάλλο ^gλουλουδάκι
^FΠοιός ^gνα ^Cξέρει ^{D#}πού ^gκοιμάσαι, ^gσε ^gποιαν ^Fαγκαλίτσα ^gθα ^g'σαι

Πόσες φορές μαλώσαμε και πάλι ανταμώσαμε
στο πάθος μας ενώσαμε την ώρα της ανάγκης
Πόσες φορές γυρίσαμε και ξαναπροσπαθήσαμε
μα λίγο-λίγο σβήσαμε τη φλόγα της αγάπης

Πού 'σουν μικρή...

Πού 'σουν μικρή...

Και βγάλε το κραγιόν σου.

Κορκολής/Δρούτσας

^g Κάνεις τ' ^G ασήμαντα ^c σημαντικά ^D και τα μικρά ^g κάνεις μεγάλα
^g Παίρνεις τ' ^G αστεία ^c σοβαρά, ^D μα η ζωή είναι ^{D#} μιά στάλα
^A Μα η ζωή είναι ^D μιά στάλα

^g Ντύσου πρόχειρα και βγάλε το κραγιόν σου | 2x

^c Πες ο έρωτας πως ^D είμ' ο παιδικός σου | 2x

^c κι έλα πάρε με ^D αγκαλιά ^g μιά ανέμελη βραδιά

Ντύσου πρόχειρα..

Κάνεις τη φλόγα δυνατή φωτιά και τη βροχή κάνεις πλημμύρα
Λες και δεν ξέρω εγώ καλά, πως η ζωή είναι αλμύρα
Πως η ζωή είναι αλμύρα

Ντύσου πρόχειρα..

^{g#...} Ντύσου πρόχειρα..] 2x

Ο εφιάλτης της Περσεφόνης

Χατζηδάκις/Γκάτσος

^e Εκεί που φύτρωνε φλισκούνη κι άγρια ^E μέντα ^e
^e κι έβγαζε η γη το πρώτο της κυκλάμινο
^e Τώρα ^E κωριάτες ^e παζαρεύουν τα τσιμέντα
^e και τα πουλιά πέφτουν νεκρά στην υψικάμινο

^e Κοιμήσου Περσεφόνη στην ^a αγκαλιά της ^D γης ^e | 2x

Στου ^a κόσμου το ^d μπαλκόνι ^a ποτέ ^e μην ^e ξαναβγείς | 2x

Εκεί που σμίγανε τα χέρια τους οι μύστες
ευλαβικά πριν μπουν στο θυσιαστήριο
Τώρα πετάνε τα αποσίγαρα οι τουρίστες
και το καινούργιο παν να δουν διυλιστήριο

Κοιμήσου Περσεφόνη..

Εκεί που η θάλασσα γινόταν ευλογία
κι ήταν ευχή του κάμπου τα βελάσματα
Τώρα ^e καμιόνια ^e κουβαλάν στα ναυπηγεία
Άδεια κορμιά, σιδερικά, παιδιά κι ελάσματα

Κοιμήσου Περσεφόνη..

Θάλασσα πλατιά

Χατζηδάκης/Ρούσσος

^aθάλασσα πλατιά, σ' αγαπώ γιατί μού μοιάζεις
^Gθάλασσα βαθιά, μιά στιγμή δεν σου χάζεις
^Fλες κι έχεις καρδιά
την καρδιά ^Eμου τη μικρούλα τη φτωχιά ^a

Όνειρα τρελά που πετούν στο κύμα πάνω
Φτάνουν στην καρδιά και τα νιάτα μας ξυπνάνε
Όνειρα τρελά
και οι πόθοι φτερουγίζουν σαν πουλιά

^AΈχω έναν καημό που με τρώει γλυκά και με λιώνει
^dΈχω έναν καημό, θα ^H'ρθω να στον πω
αδερφή μου εσύ θάλασσα που σ' ^Eαγαπώ

Κύματα πουλιά, στα ταξίδια σας που πάτε
τα αλαργινά, την πικρή μου λύπη πάρτε
κι από κει μακριά
να μού φέρετε και μένα τη χαρά

Κύματα πουλιά...

Πάμε στον Άδωνι για καφέ.

Κραουνάκης/Νικολακοπούλου

^DΌπου κι αν πας θα 'σαι πάντα εδω ^{f#}
^Gθα 'χεις κλειδί και θ' ανοίγεις την πόρτα ^D
Όμως φοβάμαι μωρό μου μην φύγω εγώ ^G
^AΈλα να πάμε οι δυό μας μια βόλτα ^D

^DΠάμε στον Άδωνι για καφέ ^A
^Aπου πηγαίνουν τεκνά και φρικιά
και αράζουνε και αθλητές
και που πηγαίνει και μία κοντρή νευρική
Κυριακή ^Dνα τής φύγει το στρες
^AΚι όλα μοιάζουνε ένα τίποτα
και κυκλοφορούν ανύποπτα ^D
^{F#}κι εισαι η λακτάρα μου ^b
^Aο καφές και τα τσιγάρα μου ^D

Ο,τι και αν ζήσουμε το 'κουμε δει
σαν μιά σκηνή από άλλη ταινία
κι όλος ο κόσμος, μωρό μου, μπορεί και το ζει
Έλα, κερνάω καφέ στην πλατεία

Καλοκαιράκι (Εγώ κι εσύ).

Πορτοκάλου

^D Το καλοκαιράκι ^{A h} στην ακρογιαλιά ^G
^D μέσα στο νεράκι ^{A h} πλέουμε αγκαλιά ^G
Πέφτει το βραδάκι, πιάνει η δροσιά
Δώσ' μου ένα φιλάκι κι έλα πιο κοντά

^D Εγώ κι εσυ, εσύ κι εγώ, ^A μόνοι πάνω στη γη | 2x
^D Ω, ω, ^A ω, ^D μόνοι στη γη ^A | 2x

Ήταν η Αθήνα κόμπος στο λαιμό
νέφος και ρουτίνα και άγχος τρομερό
Δώσ' μου ένα τσιγάρο, δώσ' μου και φωτιά
Θεέ μου, θα σε πάρω στην καυτή την αμμουδιά

Εγώ κι εσυ, εσύ κι εγώ...

Τηλέφωνο χτυπάει, βουλιάζει το νησί
και τ' όνειρο σκορπάει στου γραφείου τη βουή
Πετάγομαι ιδρωμένος, δουλεύεις και γελάς
Σ' ακούω σα καμένος το ρεφραίν να τραγουδάς

Εγώ κι εσυ, εσύ κι εγώ...

Η Περιμπανού

Χατζηδάκης/Γκάτσος

^a Περιμπανού τη λέγαν τα παιδιά, ^G Περιμπανού
κι ^F ήτανε δεκαπέντε ^G χρονών ^E
Έγραφε τ' όνομά της στον καθρέφτη τ' ουρανού
μ' ενός πνιγμένου γλάρου φτερό

^C Μα της ζωής το κύμα το παράφορο ^G
^a σάρωσε βάρκες και ^E κουπιά ^a
Και στο μεγάλο κόσμο τον αδιάφορο
ποιός τη θυμάται τώρα πια

Περιμπανού την έλεγα κι εγώ, Περιμπανού
κι ας μη με είχε ακούσει κανείς
Έμοιαζε με κοχύλι στο βυθό του αυγερινού
προτού καρδιά μου πέτρα γενείς

Μα της ζωής το κύμα...

Πέστο κι έγινε.

Πορτοκάλου/Τσάκαλος

^C Αν θέλεις βόλτα βραδυνή ^b στην πόλη

^C Αν θέλεις σινεμά ^b

Αν θές χορό εκεί που τρέχουν όλοι
Ξενύχτι και λοιπά

^f Αν θέλεις κούρσα ως την ^{D#} παραλία

^f Ραδιόφωνο στο ^{D#} φουλ

^C Αν πάλι θέλεις τη γνωστή ^b γωνία

^{D#} Απλά ένα ραντεβού ^f

^{D#} Πέστο κι έγινε, ^{b D#} πέστο κι έγινε, ^{C# b} μωρό μου

^{D#} Η μέρα έφυγε και τι έγινε, ^{bD# C# b} μικρό μου

^{D#} Η νύχτα αρχίζει και... ^b

^{D#} Πέστο κι έγινε ^{G#}

Αν θες ν' αλλάξω τα παλιά μου ρούχα

ν' αλλάξω και μισαλά

Αν θες να διώξω την αγάπη που 'χα

κι ακόμα πιο πολλά

Αν θες να πάρουμε μαζί τους δρόμους

τις εθνικές οδούς

Να βρούμε αλλιώτικους, δικούς μας κόσμους

καμένους θησαυρούς

Πέστο κι έγινε...

Πέστο κι έγινε...

Εφτά τραγούδια θα σου πω

Χατζηδάκις/Κακογιάννης

^D Βγήκανε τ' άστρα κι οι κοπέλες με τ' άσπρα

κατεβαίνουν στην κάτω γειτονιά ^D

^D Τα παλικάρια παρατάνε τα ζάρια ^G

κι ανταμώνουν στους δρόμους τη γωνιά ^{F# H}

Στου παραδείσου τα μπουζούκια θα με ^a πιάς ^e

κι αφού χορέψουμε και πάψει ο ^H σαματάς ^e

Εφτά τραγούδια θα σου πω, για να διαλέξεις το σκοπό | 2x

που θα μού πεις για να σου ^{F#} πω το σ' αγαπώ ^b | 2x

Το φεγγάρι είναι κόκκινο

Χατζηδάκης

^D Το φεγγάρι είναι κόκκινο, το ποτάμι ^A είναι βαθύ ^D
κι η ^G αγάπη μου στα χέρια σου είναι ^A κάτασπρο πουλί ^D] 2x

Το φεγγάρι είναι πράσινο, το ποτάμι είναι γαλάζιο
Έλα αγάπη μου και ^G κόρεψε ^D ίσαμε ^A αύριο το πρωί ^D] 2x

^d Το φεγγάρι πήγε κι έπεσε στο ποτάμι το ^a βαθύ ^d
κι η ^g αγάπη μου ^F κιτρίνισε σαν τη ^B φλόγα στο ^A κερί
Έλα ^G αγάπη μου και ^D κόρεψε ^A ίσαμε ^D αύριο το πρωί ^D] 2x

Το φεγγάρι πήγε κι έπεσε...

Απόψε λέω να μην κοιμηθούμε.

θαλασσινός/Νικολάου

^A Απόψε λέω να κάνουμε ένα πάρτι ^b
στην ^D άμμο με ^E ραδιακι ^A φορητό
Στο λέω πως δε γουστάρω άλλος να 'ρθει
Το πάρτι είναι για δύο, για μάς τους δύο

Απόψε το φεγγάρι θα φοράει
το φως απ' τη δική σου τη μορφή
Το μόνο που θ' ακούσεις να μιλάει
θα 'ναι η φωνή του βραδινού εκφωνητή

^D Απόψε λέω να μην κοιμηθούμε ^A
Να πάμε ^D κατευθείαν ^E για δουλειά ^A
Απόψε ^{F#} στ' ακρογιαλί ^b θα τη βρούμε
θα ^H πιούμε ^{H7} όλες τις ^E μπύρες ^E αγκαλιά

Θα φύγουμε απ' το θόρυβο της πόλης
μιά νύχτα που δεν έζησε κανείς
Απόψε θα ζηλέψει ο Κηλαπδόνης
το πάρτι που θα κάνουμε εμείς

Απόψε λέω να μην κοιμηθούμε...

Απόψε και με λίγη φαντασία
θα μοιάζει με φιλιμάκι γαλλικό
Χρειάζεται αυτή η διαδικασία
μήπως μπορέσω και σου πω το σ' αγαπώ

Απόψε λέω να μην κοιμηθούμε...

Κρουαζιέρα.

Γερμανός

^{F#7}
Το πλοίο θα σαλπάρει το βραδάκι
^H
Πάρε το μετρό για Πειραιά
^{F#7}
Μέσα στο γλυκό καλοκαιράκι
^H
να πάμε κρουαζιέρα στα νησιά
^{H7} ^{G#}
Στο κύμα θ' αρμενίζει το βαπόρι
^F
τ' αγέρι θα μάς παίρνει τα μαλλιά
^{F#7}
θα γίνουμε στον έρωτα μαστόροι
^H
κι οι σκέψεις θα πετάξουν σαν πουλιά

^E ^{F#} ^H ^{G#}
Α, α, κρουαζιέρα θα σε πάω
^E ^{F#} ^H ^{G#}
Α, α, γιατί σε νοιάζομαι και σ' αγαπάω
^E ^{F#} ^H ^{G#}
Α, α, Μύκονο και Σαντορίνη
^E ^{F#} ^H
Α, α, σαν ερωτευμένοι πιγκουίνι

Άσε τον παλιόκοσμο να σκούζει
σε πλαζ, εστιατόρια, πανσιόν
Εμείς με σλίπιγκ μπαγκ και με καρπούζι
θα κάνουμε το γύρο τον νησιών
Γυμνοί θα κολυμπάμε στ' ακρογιάλια
Τον ήλιο θ' αντικρίζουμε ανφάς
θα σ' έχω σαν κινέζικη βεντάλια
και στο γραφείο δε θα ξαναπάς

Α, α, ...

Α, α, ...

Στο Λαύριο γίνεται χορός

Χατζηδάκης/Γκάτσος

^G ^C ^G ^D ^G
Έριξα πέτρα στο πηγάδι για να βρω νερό
Ένα χρυσό φλουρί στον Άδη και σε καρτερώ

e D C G

^G ^G ^G
Ποιός είν' απόψε ο τυχερός
στο Λαύριο γίνεται χορός
Στο Λαύριο γίνεται χορός
ποιός είν' απόψε ο τυχερός

Κράτησα δίκικο μαχαίρι στον πικρό καιρό
κι είπα στη νύχτα να σε φέρει και σε καρτερώ

Ποιός είν' απόψε...

Έριξα πέτρα...

Ποιός είν' απόψε...

Θαλασσοπούλια.

Χατζηδάκης/Γκάτσος

^EΚάτω στην άσπρη που κοιμάσαι ακρογιαλιά ^H
^Hθα 'ρθώ με του ουρανού τ' αστέρια ^E
^Eνα σου κεντήσω με κοχύλια τα μαλλιά ^H
^Hμε βότσαλα τα χέρια ^E

Απ' της καρδιάς την ανθισμένη τη φωλιά
θα στείλω κι άλλα περιστέρια
να νανουρίσουν τ' όνειρό σου με φιλιά
του Μάη γαρυφαλλιά

^E ^H ^A ^E ^H ^E
Θαλασσοπούλια μου, θαλασσοπούλια μου
^E ^H ^A ^E ^H ^E
κοιμάται η πούλια μου, κοιμάται η πούλια μου

Απ' της καρδιάς την ανθισμένη τη φωλιά..

Και μες στην άσπρη που κοιμάσαι ακρογιαλιά..

Θαλασσοπούλια μου..

Σημαδούρα

Γερμανός

^A ^{C#} ^{f#}
Είναι βελόνα περασμένη στο κορμί
^h ^D ^F ^E ^A
που ταξιδεύει και την ζωή μου κλέβει
^E ^{C#} ^{f#} ^{f#} ^E ^D
Είναι μιά δίψα μιά φωτιά
σαν από πάνθηρα δαγκωματιά ^E

^A ^E ^D ^E ^{f#}
Είν' η αγάπη μας απλά
^A ^E ^D ^E ^h
μιά σημαδούρα στ' ανοιχτά
και μιά γοργόνα στην κορφή ^D
της δίνει ^h ^{f#} ^D ^A ^E] 2x

Τρελλό σαξόφωνο και νύχτα μαγική
μιά περιπέτεια ζωντανή
μπροστά στου κόσμου την ψευτιά
θα ξεγυμνώνεται κάθε βραδιά

Είν' η αγάπη μας..

Μάσκες

Γερμανός

^EΣίδερα, ^Aκοτρώνια, ^Eβρέχει ο ουρανός
^AΒρόντα το ταμπούρλο σου, ^Eαρκουδιάρη
^AΠροκοπή δεν έχω κι είμαι ^Eμοναχός ^{C#}
^Aσ' αυτό τον ^Hκόσμο τον ^Aζηλιάρη

Είχα ένα φίλο, φίλο καρδιακό
Ξενύχτη, γλέντη και σεργιάνη
Πελώριο κι ακόρταγο θεριό
τον ρούφηξε της πόλης το ποτάμι

Κίτρινα μάτια, στόματα φαρδιά
τίποτα δεν πήρατε χαμπάρι
Το δρόμο αφήνω, κάνομαι στα στενά
παρέα μ' ένα σκουπιδιάρη

Φύσηξε αγέρι, φύσηξε βροχή
κι εγώ γυρίζω σαν τσακάλι
Άσκημη μάλλον διάλεξα εποχή
μες στο κενό και μες στη ζάλη

Φουρτουνιασμένη, στείρα μου πηγί
αόρατε, μαύρε καβαλλάρη
το καρναβάλι τέλειωσε κι αυτοί
μάσκες πουλάνε στο παζάρι

Λαβύρινθο και πόρτα μυστική
σκάβω στο χώμα σαν σκαθάρι
Άσκημη μάλλον διάλεξα εποχή | 2x
μάσκες πουλάνε στο παζάρι | 2x

Στη βάρκα

Χατζηδάκις

^e ^H ^e ^H ^G ^D ^e ^H

^eΜες σ' αυτή τη βάρκα είμαι ^Hμοναχί ^e
^eκι έχω ^Hσυντροφιά μου ^eκάτασπρο ^{C#}πουλί
Σημάδι ^hρίχνω στο γιαλό, ^{F#}μα πώς να σου ^hτο πω
Είσαι ^hένα αστέρι ^{F#}μακρινό, ^Hτη νύχτα σε ^{F#}φιλώ

θέλω να φυτέψω πεύκο λυγερό
για να μεγαλώσει και να το χαρώ
Σημάδι ρίχνω...

Πλέκω τα μαλλιά μου μ' άστρα και βροχή
και στα όνειρά μου κάνω προσευχή
Σημάδι ρίχνω...

Κάθε τρελό παιδί

Χατζηδάκις

^dΚείνο το πρωί του είπα καλημέρα, α, ^gα, ^dα, ^Aα] 2x

^dΚάθε τρελό παιδί έχει στο ^eχέρι
^dφιλί της Παναγιάς κι ένα ^eμακαίρι
^CΚι η μάνα του δεν τραγουδά ^B
^CΚι η μάνα του δεν τραγουδά ^d

Κάθε που σφάζονται δυό περιστέρια
η νύχτα καίγεται στα δυό του χέρια
και το κορίτσι δεν μιλά
και το κορίτσι δεν μιλά

Κείνο το πρωί του είπα καλημέρα, α, α, α

Ανοιξιάτικη βροχούλα

Γερμανός

^DΜε τις τσέπες αδειανές κι ένα ^Aφόβο στην καρδιά ^D
απ' του ^bκόσμου τις ^eφωνές μες στη ^Gγιόρτινή βραδιά ^D
σε ^bπερίμενα κι ^eαπόψε σαν το μάνα του ουρανού ^D
Μα ^Aξημέρωσα μονάχος με το φως του αυγερινού ^D

Ανοιξιάτικη βροχούλα η αγάπη μου η παλιά
στην αγάπη την καινούργια δώρα στέλνει και φιλιά
με το ίδιο το τραγούδι που γυρίζει σιγανά
και ξυπόλητη χορεύει στα σοκάκια τα στενά

Ανοιξιάτικη βροχούλα μού ψιθύρισε στ' αυτί
για έναν κόσμο καμωμένο με σοφία κι αρετή
Τ' ουρανού το περιβόλι μονακά για μας τους δυό
περιμένει φυλαγμένο στου μυαλού σου το βυθό

Μα οι κουβέντες του κοσμάκη, οι ελπίδες του κοινού
με ποτίσανε φαρμάκι, μού θολώσανε το νου
Πλάσμα του θεου καμένο, στο πλευρό σου περπατώ
Στέκομαι στο περιβόλι και σε γλυκοχαιρετώ

Ανοιξιάτικη βροχούλα, ανοιξιάτικη βροχή
διάλεξε μαζί μου αν θα 'ρθεις, ή αν θα μείνεις μοναχή
Φαγητό, κρασί, κρεβάτι και τα ρούχα μας κοινά
Μα γι' αυτούς που μένουν μόνοι, δεν υπάρχει γιατρεία

Στη μπανιέρα δυό-δυό

Γερμανός

^E Η λεκάνη μου πετρέλαιο δεν ^{A E} έχει

^{C#} η Μεσόγειος δεν ^H έχει νερό

^{C#} Η μπανιέρα μου θα είναι ^H ό,τι ^{F# G G#} πρέπει

^{G#} θα 'μαι πλούσιος μ' ελάχιστα, ^{C#} θαρρώ

^{A E} Δυό-δυό, στη μπανιέρα ^H δυό-δυό

^{A E} Δυό-δυό, στη μπανιέρα ^H δυό-δυό

^{A E} Δυό-δυό, στη μπανιέρα ^{A H E} δυό-δυό

Μες στην αντάρα και το σεισμό
αντί για την πόρτα, ανοίγω τη βρύση
Βάζω μπρός στην σκάφη να κατρακυλήσει
σαν του Νώε την αρχαία κιβωτό

Δυό-δυό...

Πόσο σ' έχω πικράνει, μπτέρα
που δεν έγινα φίρμα λαϊκή
Μα σχεδόν από μωράκι στη μπανιέρα
τραγουδούσα με παράξενη φωνή

Δυό-δυό...

Η μικρή Ραλλού.

Χατζηδάκις/Γκάτσος

^G Σαράντα παλικάρια στην ^{D#} άκρη του ^C γιாலού ^D

^G επαίξανε στα ^C ζάρια τη ^D μικρή ^G Ραλλού

Σ' ανατολή και δύση, σε κόσμο και ντουινιά
ρωτάν ποιός θα κερδίσει την ομορφονιά

^C Μικρό το καλοκαίρι, ^F μεγάλος ^C ο ^F καιρός ^B

^C κανείς όμως δεν ^F ξέρει, ^{D#} ποιός ^C θα ^D 'ναι ο ^C τυχερός ^D

Σαράντα παλικάρια στην άκρη του γιாலού
επαίξανε στα ζάρια τη μικρή Ραλλού

Σαράντα παλικάρια με λιονταριού καρδιά
ερίξανε τα ζάρια μιά τρελή βραδιά
Ζηλεύει το φεγγάρι και στέλνει απ' τα βουνά
το μαύρο καβαλλάρη που μάς κυβερνά

Κι ο Χάροντας σαν φίδι τραβάει την κοπελιά
σ' αγύριστο ταξίδι, σ' ανήλιαγη σπηλιά

Σαράντα παλικάρια στην άκρη του γιாலού
εκάσανε στα ζάρια τη μικρή Ραλλού

Μάγκας

Χατζηδάκης/Μπουρμπούλης

^EΜάγκας, ^eμάγκας ^Eκένταγε ^eκαράβια ^Eστο δεξί το χέρι του
^Eκαι με τ' άλλο χέρι κρύβει το χρυσό μαχαίρι του] 2x

Μάγκας, μάγκας χτύπαγε τις πόρτες μες στα ξημερώματα
και φορούσε για κουστούμι της αυγής τα χρώματα] 2x

Μάγκας, μάγκας έμπαινε στους κήπους και λουλούδια έπαιρνε
και ξημέρωμα στο στρώμα μοναχός του έγερνε] 2x

Μάγκας, μάγκας γύριζε τον κόσμο και ονειρευότανε
μες στα σκοτεινά σου μάτια νύχτα να πνιγότανε] 2x

Σε θέλω

Γερμανός

Σε μιά ατέλειωτη παρτίδα σε κερδίζω και σε κάνω
και ποντάρω τη ζωή μου στην αγάπη σου απάνω
Ερωτόκριτος θα γίνω και το δράκο θα ξεκάνω
γιατί σε θέλω, ναι σε θέλω

Δεν ακούς που ωλολύζω σαν ερωτευμένος γάτος
σαν της Βίβλου το καμίνι και σαν φλεγόμενη βάτος
Με τραγούδια σκάβω τούνελ τρεις χιλιάδες μέτρα βάθος
γιατί σε θέλω, ναι σε θέλω

^aΞανά είχα αγαπήσει κι αρρώστησα καιρό
μα τούτο είναι φρενίτιδα και πάθος φοβερό

Με βελόνες πυρωμένες τατουάζ θε να χτυπήσω
μιά καρδιά και μ' αλυσίδες κι άγκυρες θα τη στολίσω
και τα μπράτσα με ξυράφι πόντο-πόντο θα μετρήσω
γιατί σε θέλω, ναι σε θέλω

Πάρε κρητικό μαχαίρι κι έλα κόψε το λαιμό μου
και το αίμα σε μαντήλι μάζεψε το το δικό μου
και στον κόσμο, αν σε ρωτήσει, πες πως το 'κανες μωρό μου
γιατί σε θέλω, ναι σε θέλω

Θα 'θελα να 'μουν κηπουρός

Γερμανός

θα 'θελα να, θα 'θελα να 'μουν κηπουρός
σ' ένα κοραλλένιο κήπο στο βυθό
Γέρο-πουρός θαυματοποιός
με τα στοιχειά της νύκτας να μεθώ

θα 'θελα να, θα 'θελα να 'μουν παπουτσής
Το χρόνο να μετρώ με το σφυρί
το γυάλινο γοβάκι της
να κρύψω και κανείς να μην το βρει

Βάλε βήμα κι έλα στο κορό
Γέλα και σύ, αγαπούλα χρυσή
Βάλε βήμα κι έλα στο κορό
το δάκρυ σου είναι το δικό μου θάνατο νερό

θα 'θελα να, θα 'θελα να 'μουν κυνηγός
καμένος σ' ένα δάσος μαγικό
σαν τον Ορφέα το μουσικό
από τις μάγισσες να φαγωθώ

Μ' αφού δεν εί-, μ' αφού δεν είμαι κυνηγός
ας ήμουν της αγάπης μας φρουρός
Μ' αφού δεν είμαι κυνηγός
ας γίνω στην ποδιά σου ναυαγός

Βάλε βήμα..

Πες μου μιά λέξη.

Χατζηδάκις/Σακελλάριος

Πες μου μιά λέξη, αυτή τη μόνη λέξη
Σε λίγο πια θα φέξει, θα 'ρθει κλωμή η αυγή
Κοντεύει έξι, ας πούμ' αυτή τη λέξη
που 'χει στα κείλη μπλέξει και δεν τολμά να βγει

Ο ουρανός, ο μεγάλος ουρανός
είν' ακόμα σκοτεινός και η νύκτα κυλά
Μα εκεί ψηλά κούτα έν' άστρο που δειλά
μονακό φεγγοβολά και μάς χαμογελά

Νύκτα ασπμένια κι η κάθε μου η έννοια
σ' απόκη μεταξένια από ξανθά μαλλιά
Γλυκοχαράζει, αλλά δεν σε πειράζει
που γέμισε μαράζι η άδεια μου αγκαλιά

Πες μου μιά λέξη..

Ο ουρανός, ο μεγάλος ουρανός..

Νύκτα ασπμένια..

Έχω ένα μυστικό

Χατζηδάκης/Σακελλάριος

Έχω ένα μυστικό ^C κρυμμένο στην καρδιά τα ^C βάθη
Κανείς δεν το 'χει μάθει και ποτέ δεν θα το ^C πω
Να μείνει ^F θέλω πάντα δικό μου, το μυστικό μου | 2x
Αυτό το μυστικό ^G το γλυκό μου, που τ' αγαπώ ^C | 2x

Έχω ένα μυστικό που όλα τα ομορφαίνει ^C | 2x
και πρώτη μου φορά με πλημμυρίζει η καρά ^C | 2x

Έχω ένα μυστικό που στην καρδιά μου μέσα λάμπει
το ξέρουνε οι κάμποι, το 'χει μάθει το βουνό
Το τραγουδούν τη νύχτα στα κλώνια όλα τα ανδρόνια | 2x
και το 'χουν γράψει τα κελιδόνια στον ουρανό | 2x

Έχω ένα μυστικό που τη ζωή μου έχει αλλάξει | 2x
μα δεν το 'χω σκοπό ποτέ μου να σάς το πω | 2x

Έχω ένα μυστικό που μες στα κείλη μου έχει μπλέξει
κι είναι μιά λέξη μόνο, μιά λεξούλα, μόνο μιά
Σαν έλθει η νύχτα η ξελογιάστρα τη γράφουν τ' άστρα | 2x
κι όλο τη λένε μέσα στη γλάστρα τα γιασεμιά | 2x

Έχω ένα μυστικό που τη ζωή μου έχει αλλάξει | 2x
μα δεν το 'χω σκοπό ποτέ μου να σάς το πω | 2x

Απόκληρος

Γερμανός

Απόκληρο με είπες μιά βραδιά
και μου ^D 'μεινε για πάντα η ρετσινιά ^b
Όλα στα καρίζω, το λόγο πάρε πίσω ^F
και φύγε κι άφησέ με πια ^A ^{A°} ^A
Απ' ^E την αρχή ν' αρχίσω, να τα ^D ξεκαθαρίσω
Το δρόμο μου να βρω ξανά ^A ^{A°} ^A

Ήρθε το τέλος του μινός
και πουθενά δεν βλέπω φως
Το νοίκι δε μου φτάνει, παράπονο με πιάνει
σε ποιόν τον πόνο μου να πω
Κανένας δε μου κάνει, κι αυτή θα με τρελάνει
Απόκληρος στον κόσμο αυτό

Από παντού με διώχνουνε
Στο τρόλει με σπρώχνουνε
Αχ ν' ανασάνω λίγο, καιρός μου να το στρίβω
σε μιά απόμερη γωνιά
Στο λέω πριν να φύγω, αν μ' αγαπούσες λίγο | 2x
απόκληρος δεν θα 'μουν πιά | 2x

Κι άλλο καλοκαίρι πέρασε

Γερμανός

h E D f#

h Κι άλλο καλοκαίρι πέρασε

G C D h Ήλιο και φιλί με κέρασε

e Μιά μικρή φωλιά θα χτίσω

D f# h Χελιδόνι γύρνα πίσω

Κι άλλο καλοκαίρι...

Κλωτσοσκούφι.

Χατζηδάκης/Σακελλάριος

C G Χαρά η τύχη μου δε μου 'χει στείλει

C G C Με αδικήσανε εκθροί και φίλοι

F C Ποτέ δεν στέγνωσαν τα δυό μου μάτια

G C Ποτέ δεν γέλασαν τα δυό μου κείλη

F C Ποτέ δεν στέγνωσαν τα δυό μου μάτια

d G C Ποτέ δεν γέλασαν τα δυό μου κείλη

C G Κάθε ά-, κάθε άνθρωπο μονάχο | 2x

G C Κάθε ά-, κάθε άνθρωπο μαγκούφη | 2x

C d F Θα τον έ-, θα τον έκουνε οι άλλοι | 2x

C G C πάντοτε, πάντοτε για κλωτσοσκούφι | 2x

Ποτέ δεν γνώρισα μιάν άσπρη μέρα

και δεν με φίλησε ποτέ μπτέρα

Καλάμι έρημο είμαι στον κάμπο | 2x

που πάει κι έρχεται με τον αγέρα | 2x

Κάθε ά-, κάθε άνθρωπο μονάχο..

Γαρύφαλλο στ' αυτί

Χατζηδάκης/Σακελλάριος

^DΓαρύφαλλο στ' αυτί ^eκαί ^Aπονηριά στο ^Dμάτι
Η τσέπη ^Gάδεια πάντοτε, ^eμα η καρδιά ^Aγεμάτη ^D
Γαρύφαλλο στ' αυτί και ποιός θα σου τ' αρπάξει
Σφιχτή γροθιά το στήθος σου, που σκίζει το μετάξι

^AΧτύπα τα πόδια τσίφτισσα, ^Gτσιγγάνα τουρκογύφτισσα ^A
Τσιγγάνα τουρκογύφτισσα, ^Dχτύπα τα πόδια τσίφτισσα

Γαρύφαλλο στ' αυτί και στα μαλλιά μαντήλι
Είναι το στόμα σου δροσιά, είναι φωτιά τα χείλη
Γαρύφαλλο στ' αυτί, στο στόμα το τσιγάρο
Πού είναι το τσαντήρι σου, για να 'ρθω να σε πάρω

Φέρε μιά βόλτα τσίφτισσα, τσιγγάνα τουρκογύφτισσα
Τσιγγάνα τουρκογύφτισσα, φέρε μιά βόλτα τσίφτισσα

Ο κουρσάρος

Παπαδόπουλος/Μάτεσης

^aΣτην άσφαλο κουρσάρος, με καράβι τη μοτοσυκλέτα ^e
παντιέρα, ^Fτο μπουφάν ^dτο πλαστικό ^E
^aΣτα δεκαοκτώ σου, έσπασες τα φρένα ^e
ταξιδεύεις για ταξίδια, ^Fάλλα ^E

^CΚυκλοφοράς, μονάχα, φτιαγμένος ^G
ο κόσμος όλος ^Fκίλια ^Eκυβικά
^CΕίσαι αγριεμένος είσαι κουρασμένος ^G
^Fέχεις τη ζωή σου, ^Eστη σέλα σου γραμμένη ^E

^aΓια κάποιο φόνο, ^Gείσαι γεννημένος ^a

^aΑπό παρέες ^eτριγυρισμένος
^Fδεν τους φοβάσαι, ^Eδεν σ' αγαπούν ^E
^CΚαι η ζωή να περνάει λαθραία
μα εσύ φοβάσαι, φοβάσαι να κοιμηθείς

Και το ταξίδι ξαναρχίζεις

^aΤο δάχτυλο στο φρένο, ^eκοκκαλωμένο
μια στάλα, αίμα στο μπουφάν σου

^aΠλάι στα ^eκίλια στα ^eκίλια ^eκυβικά σου
Πλάι στα ^eκίλια ^eκυβικά σου

^CΜονάχος ^eχάραμα | 2x
χάραμα, ^eστη λεωφόρο | 2x
Και περιμένεις, ^eασθενοφόρο | 2x

Από τις τρεις και δέκα, σκοτωμένος

Στέλλα

Ζουγανέλης/Οικονομέας

Γεμίσαν οι πλατείες με πολυκατοικίες
και σίδερα

και κάθε που βραδιάζει η πολιτεία μοιάζει
με σινεμά

Κι εγώ σου λέω Στέλλα, στην αγκαλιά μου έλα
να κοιμηθείς

Είναι μεγάλη η μέρα, αδέσποτη σα σφαίρα
και θα καθείς

Σε κάθε της γωνία δράμα και κωμωδία
και κλάματα
Στους δρόμους ζευγαράκια, έρωτες τσαλιμάκια
και βάσανα

Κι εγώ σου λέω Στέλλα..

Φώτα μικρά μεγάλα, έργα πορνό και μπάλα
γιά τους φτωχούς
Στους τοίχους διαφημίσεις, παντού και πάντα λύσεις
γιά τυχερούς

Κι εγώ σου λέω Στέλλα..

Ο Υμηττός

Χατζηδάκης

Εκεί ψηλά στον Υμηττό υπάρχει κάποιο μυστικό
Και είναι, πώς να σάς το πω, πολύ μπλεγμένο ομολογώ

Αν και γω από παιδάκι είχα πάντα ένα μεράκι
Να 'χω συντροφιά ένα αστέρι κι ένα σκύλο στην αυλή

Όμως, εκεί στον Υμηττό, δεν μου το βγάζετ' απ' το μυαλό
Υπάρχει κάποιο μυστικό, εκεί ψηλά στον Υμηττό

Πέτρα που κύλησε, μη την εκρατήσεις
το ριζικό της είν' κακό και θα μετανοήσεις
Τη συμβουλή μου αυτή μη την εξεκάσεις
γιατί 'ναι το λιγότερο τους φίλους σου να χάσεις

Όμως, εκεί στον Υμηττό, υπάρχει κάποιο μυστικό
Να το ξεκάσω δεν μπορώ, ούτε τη λύση του να βρω

Αν και γω από μικρή δεν μ' αρέσανε τα κάδια
Ήμουνα προσεκτική, ιδιαίτερα τα βράδια

Όμως, εκεί στον Υμηττό, δεν μου το βγάζετ' απ' το μυαλό
Υπάρχει κάποιο μυστικό, εκεί ψηλά στον Υμηττό
Εκεί ψηλά, εκεί ψηλά, εκεί ψηλά στον Υμηττό
Υπάρχει κά-, υπάρχει κά-, υπάρχει κάποιο μυστικό

Με την Ελλάδα караβοκύρη.

Χατζηδάκης/Γκάτσος

d a g# g A d

d Με τη φουρτούνα και το Σιρόκο *A7 d*
A7 d a d ήρθε μιά σκούνα απ' το Μαρόκο *d*
Με τον αγέρα και με τ' αγιάζι
πάει μιά μπρατσέρα για την Βεγγάζη

B C F Άγιε Νικόλα, παρακαλώ σε | 2x

D# A d στα πέλαγα όλα λουλουδία στρώσε | 2x

Με τον ασίκη το μπουρλοτιέρη
ήρθε ένα μπρίκι από τ' Αλγέρι
Με την Ελλάδα караβοκύρη
πάει μιά φρεγάτα για το Μισύρι

Άγιε Νικόλα, παρακαλώ σε...

Χαιρετίσματα

Παπακωνσταντίνου/Μάνου

F a Εγώ δεν θέλω στη ζωή να κυβερνήσω
θέλω να μείνω οπαδός φανατικός *B C*
F a αυτών που πάντοτε την τρώνε από πίσω
και στο μηδέν ξαναγυρνάνε διαρκώς *B C F*

d a Χαιρετίσματα λοιπόν στην εξουσία

Εγώ κρατάω την ουσία κι ονειρεύομαι *B C F*

d a Παίρνω την κιθάρα μου και τραγουδάω

Σας αγαπάω, *B C* μα δεν παντρεύομαι *F*

Εγώ δεν θέλω να με κάνετε σατράπη
ούτε συνένοχο σε κόλπα ομαδικά
Απ' το ραδιόφωνο σάς στέλνω με αγαπη
τα τραγουδάκια μου και δυό γλυκά φιλιτιά

Χαιρετίσματα λοιπόν...

Εγώ δεν θέλω τον αρμόδιο να παίξω
ν' αποφασίζω κεκλεισμένων των θυρών
Είμαι απ' αυτούς που πάντα μένουνε απ' έξω
γιατί δεν έχω ούτε γραβάτα ούτε παπιγιόν

Χαιρετίσματα λοιπόν...

Ο μαύρος γάτος

Παπακωνσταντίνου

^DΉταν ένας γάτος, μαύρος πονηρός^e
^GΚάθε που εβράδυναζε, ντύνονταν γαμπρός^D
Τα μαλλιά του έκανε λίγο κατσαρά
κι ένα κόκκινο παπιγιόν φορούσε στην ουρά

^hΣε κάθε σπίτι πήγαινε, όπου έβλεπε καπνό^A
^AΖητούσε τα κορίτσια, δήτην για σκοπό^h
Κι αυτές, άλλο δεν θέλανε, φορούσαν νυφικά
Κάλλιο μ' ένα γάτο, παρά με κοιλαρά

^hΜα όπως είπα στην αρχή, ο γάτος πονηρός
Βόλευε τα κορίτσια^A και γίνονταν καπνός^h
Με τόση καρπερότητα, αχ να 'κα μιιά σταλιά
γεμίσαν τα ιδρύματα με μπάσταρδα γιατί

^DΟι άρχοντες φοβήθηκαν, μην πάθουνε ζημιά
και την κουτάλα χάσουνε μαζί με τα ζουμιά
Ρε θες να κάνουν κίνημα του γάτου οι καρποί
και ό,τι γλυκά ροκάνιζαν, σα φούσκα να καθει

^hΕτσι αφού σκεφτήκανε, βρήκαν το πιο σωστό
Το γάτο να τσακώσουνε σα μούτρο αναρχικό
Βγήκε λοιπόν σεργιάνι το καφιεδότησουρμιο
Αυτοί που αποτελούνε τον εθνικό κορμό

^hΑχ καπιμένε γάτο μου, την έχεις πια βαμμένη
Του έθνους τα λαγωνικά στην έχουνε στημένη
Κι όπως το λέω έγινε, το πιάσανε το αλάνι
Τους είδε μαύρους, νόμιζε με φίλους πως θα κάνει

^DΤώρα κλαίει κι οδύρεται, μαζεύεται κουβάρι
μήπως τους κρούους δικαστές μπορέσει να τουμπάρει
Αχ μη καλοί μου άνθρωποι, εγώ δεν είμαι γάτος

Στην ποταμιά σωπαίνει το κανόνι.

Χατζηδάκης/Καμπανέλλης

e D e

^eΣτην ποταμιά σωπαίνει το κανόνι | 2x
στην ερημιά^e φτεροκοπάει ένα απδόνι^H | 2x

^HΠετούν τα παλιομάκαιρα με χαρές και πάνε^a | 2x
^aΠετούν τα παλιομάκαιρα, οι γειτονιές^a ακολουγάνε^H | 2x

Γελά ο θεός στο φως τ' αποσπερίτη | 2x
Χαμογελά στο δρόμο για το σπίτι | 2x

Πετούν τα παλιομάκαιρα..

Ο κυρ-Μιχάλης.

Χατζηδάκης/Καμπανέλλης

^EΆσπρισε η κούτρα σου Μιχάλη
αλλά ^Hμυαλό, αλλά ^Hμυαλό δε λέει να βάλει
Μωρ' ^Aλένε ^Eόχι στους πολλούς | 2x
τα ^Aβάζουνε ^Eμε τους ^Eτρελούς | 2x
Μιχά-^Hλη ^Eμου, ^Hκύριε ^EΜιχάλη ^Eμου | 2x

Κράτα το στόμα σου κλειστό
Κράτα για σέ-, κράτα για σένα το σωστό
Κι άσε με εμένα τον κουτό
κατά πώς θέλω να γλεντώ
το χάλι μου, κύριε Μιχάλη μου

Το χάλι μου, κύριε Μιχάλη μου

Εγώ είμ' ένας άνθρωπος μ' αισθήματα γεμάτος

^{h...}Κοιτάζω το συμφέρον μου, διάβαζω εφημερίδα
και στο στρατό υπηρέτησα για τη μαμά πατρίδα
Μα 'κείνοι πού ν' ακούσουνε, τον στήσανε στον τοίχο
Τα μάτια κάπως παίξανε στις τουφεκιάς τον ήχο

^{h...}Αν μία κόρη έχετε, κρατήστε την αθώα
Μπορεί ο γάτος να μη 'ρθεί, μα θα 'ρθουν άλλα ζώα
Κι αν είστε κάποιος άρχοντας και παρεξηγηθείτε
στα όργανά μου μιά καρά κωράει να γραφτείτε

Άσε με να κάνω λάθος

Τσιλιφώνης

^a Άσε με να ^E κάνω ^F λάθος ^E μην μου ^F λες πως ^E είν' ντροπή
^a άσε με να βρω ^E μονάκος ^F ποιό το τέλος, ^E ποιά η αρχή
^B Άσε με μονάκο μου να νιώσω ^a την ουσία ^B μέσα σε όλα που 'χεις ^a πει
^C αν αντίρρηση μου φέρεις ^G θα θυμώσω και το ξέρεις
^F αν με χάσεις αιτία θα 'σαι ^a εσύ ^G ^a

Άσε με να κάνω λάθος άσε με να κουραστώ
άσε με να' ρθω μονάκος και συγγνώμη να σου πω
Έχω μπόλικο καιρό να κοροιδεύω κάθε λέξη
κάθε έννοια και σκοπό
Έχω όρεξη πολλή να αλττεύω κι ας μην ξέρω για τι ψάχνω
ή τι θα βρω

Μην μου λες για εξερευνήσεις, και για χώρες μακρινές
μην μου λες για κατακτήσεις, και για μαζικές δομές
πες μου μόνο πώς περνούν την νύκτα
με δυό φίλους σ' ένα υπόγειο σκυφτό
η σειρήνα πάνω ουρλιάζει και η σύριγγα αδειάζει
και το αίμα χύνεται ζεστό

Άσε με να κάνω λάθος, άσε με να δω καλά
άσε με να βρω μονάκος, τι μου παίρνει τα μυαλά
Άσε με να σου σφυρίζω στο σκοτάδι ένα γνώριμο, παλιό σκοπό
άσε με να σου γεμίσω κάποιο βράδυ
τα κενά με μουσική, ροκ εντ ρολ που συμπαθώ

Άσε με να κάνω λάθος, μην παριστάνεις τον θεό
δεν μ' αρέσουν οι σωτήρες, δεν γουστάρω να σωθώ
δεν πειράζει αν μετά θα μετανιώσω
δεν τρέχει τίποτα αν διπλά θα κουραστώ
δεν με νοιάζει απογοήτευση αν νιώσω
αφού ξέρω πως έπαιξα και γω

Η Κρασογιώργαινα.

Χατζηδάκης/Καζαντζάκης

^C Νειρεύονταν η Κρασογιώργαινα ^F
σεργιάνιζε, λέει, με τον καλό της ^C
σ' ένα κλειστό περβόλι και χαμογελούσε] 2x

^a Δεν ήταν ο Κρασογιώργης ο κοντρομπάλας ^G ^a | 2x
^a παρά ένα λυγερό παλικάρι ^G ^a | 2x

^F Στριμμένο αγκάθα το μουστάκι του ^d | 2x
^G Μαλλιά μακριά, κορακάτα ^C | 2x
^d στη ζώνη ασμποπίστολα ^G | 2x
^G κι η ανάπνοια του μύριζε κανέλλα ^C | 2x

^d Ίδιος απαράλλαχτος ^G ο Αθανάσιος ^C Διακός

Ναύτη, γέρο-ναύτη.

Χατζηδάκης/Καμπανέλλης

C G C

Άσπρο περιστέρι πάρε τα όνειρά μου

κι άμε στην ευχή, κι άμε στην ευχή

Άσπρο περιστέρι μ' ασπμένιο ξάρτι

και χρυσό κουπί, και χρυσό κουπί

Ναύτη, γέρο-ναύτη, σάπιο είμαι καράβι

με μισό κουπί, με μισό κουπί

Τις καρές μου όλες φόρτωσα σ' εσένα

κι ώρα σου καλή, κι ώρα σου καλή

Τρίτος παγκόσμιος

Λοΐζος/Νεγρεπόντης

Ο Πέτρος, ο Γιόχαν κι ο Φραντς

σε φάμπρικα δούλευαν φτιάχνοντας τάνκς

Ο Πέτρος, ο Γιόχαν κι ο Φραντς

αχώριστοι γίνανε φτιάχνοντας τάνκς

Ο Πέτρος, ο Γιόχαν κι ο Φραντς
δουλεύαν στον Μπράουν, στον Φίσερ, στον Κραφτ

Ο Μπράουν, ο Φίσερ, ο Κραφτ
αχώριστοι γίνανε φτιάχνοντας τραστ

Ο Πέτρος, ο Γιόχαν κι ο Φραντς
ανέμελοι δούλευαν πάντα στα τανκς
Ποτέ τους δεν διάβασαν Μαρξ
ιδέα δεν είχαν για τραστ και για κρακ

Ο Μπράουν, ο Φίσερ, ο Κραφτ
κωρίσαν σε Μπράουν, σε Φίσερ, σε Κραφτ
Ο Μπράουν, ο Φίσερ, ο Κραφτ
εχθροί τάχα γίναν, καλάσαν το τραστ

Και πριν μάθουν τι είπε ο Μαρξ
στρατιώτες τους πήραν, στον πόλεμο παν
Ο Πέτρος, ο Γιόχαν κι ο Φραντς
σαν ήρωες έπεσαν κάτω απ' τα τανκς

Ο Μπράουν, ο Φίσερ, ο Κραφτ
σκεφτήκαν και είπαν πως φταίει ο Μαρξ
Ο Μπράουν, ο Φίσερ, ο Κραφτ
ξανάσμιξαν πάλι και φτιάξανε τραστ

Ο στρατιώτης

Λοΐζος/Μητροπούλου

^gΤού 'παν θα βάλεις το κακί ^c
^Dθα μπεις στην πρώτη τη γραμμή ^g
^{D#}θα μπεις στην πρώτη τη γραμμή ^D
και ήρωας θα γίνεις ^g

Εκείνος δεν μιλάει πολύ
Τού 'ναι μεγάλη η στολή
Τού 'ναι μεγάλη η στολή
και βάσανο οι αρβύλες

^gΤο εμβατήριο που τού ^{D#}'μαθαν να λέει ^c
είναι μονότονο και τού ^D'ρχεται να κλαίει ^g
Είναι μονότονο και ντρέπεται να κλαίει
το εμβατήριο που τού 'μαθαν να λέει

Δεν τού 'γραφε ποτέ κανείς
Τις νύχτες ξύπναγε νωρίς
Τις νύχτες ξύπναγε νωρίς
και μίλαγε για λάθος

Μιά μέρα έγινε στουπί
Πέταξε πέρα τη στολή
Πέταξε πέρα τη στολή
και έκλαψε μονάχος

Το εμβατήριο...

Ρίχνω την καρδιά μου στο πηγάδι.

Χατζηδάκης/Καμπανέλλης

^cΡίχνω την καρδιά μου στο πηγάδι | 3x
^cνα γενεί νερό να ξεδιψάσεις | 3x
^fΣπέρνω την καρδιά μου στο λιβάδι ^G | 3x
^fνα γενεί ψωμάκι να χορτάσεις ^G | 3x

Στη φωτιά τη ρίχνω την καρδιά μου
τα κεράκια σου έλα να ζεστάνεις
Στον αγέρα ρίχνω την καρδιά μου
να γενεί δροσούλα ν' ανασάνεις

Ρίχνω την καρδιά μου στο πηγάδι...

Έκτορας κι Ανδρομάχη.

Χατζηδάκης/Καμπανέλλης

A

Από το Τρωικό κάστρο η Ανδρομάχη
στον Έκτορα που κίναγε στη μάχη
φώναξε με φωνή φαρμακωμένη

Στρατιώτη μου, τη μάχη θα κερδίσει
όποιος πολύ το λαχταρά να ζήσει
Όποιος στη μάχη πάει για να πεθάνει
στρατιώτη μου, για πόλεμο δεν κάνει
Όποιος στη μάχη πάει για να πεθάνει
στρατιώτη μου, για πόλεμο δεν κάνει

Έτσι και μένα η κόρη του Γαβρίλη
σαν έφευγα στις είκοσι τ' Απρίλη
μού φώναξε ψηλά από το μπαλκόνι

Στρατιώτη, αν θες τη μάχη να κερδίσεις
μιά κοπελίτσα κοίτα ν' αγαπήσεις
Όποιος στο γυρισμό του όρκο δεν κάνει | 2x
στρατιώτη μου, τον πόλεμο τον κάνει | 2x

Σ' ακολουθώ

Λοίζος

Σ' ακολουθώ, στην τσέπη σου γλυστράω
σαν διφραγκάκι τόσο δα μικρό
Σ' ακολουθώ, και ξέρω πως κωράω
Μες το λακάκι που 'χεις στο λαιμό

Έλα κρατπσέ με, και περπατπσέ με
μες το μαγικό σου το βυθό
Πάρε με μαζί σου, στο βαθύ φιλί σου
μη μ' αφήνεις μόνο, θα καθώ

Σ' ακολουθώ, και ξέρω πως κωράω
μες το λακάκι που 'χεις στο λαιμό

Σ' ακολουθώ, και πάνω σου κολλάω
σαν φανελλάκι καλοκαιρινό
Σ' ακολουθώ σ' αγγίζω και πονάω
κλείνω τα μάτια, και σ' ακολουθώ

Έλα κρατπσέ με...

Μη με ρωτάς.

Λοΐζος/Παπαδόπουλος

Τα πολυβόλα σάπασαν, οι πόλεις αδειάσαν και κλείσαν
Ένας βοριάς παγωμένος σαρώνει την έρημη γη
Στρατιώτες έρχονται, πάνε, ρωτάνε γιατί πολεμήσαν
κι εσύ σουκάζεις, το δάκτυλο βάζεις να δεις την πληγή

Μη με ρωτάς, δε θυμάμαι
μή με ρωτάς, μη με ρωτάς, μη με ρωτάς
Με με κοιτάς, σε φοβάμαι
μη με κοιτάς, μη με ρωτάς, μη με ρωτάς

Στην πολιτεία βραδιάζει, το κιόνι τις στέγες σκεπάζει
Ένα καμιόνι φορτώνει και κόβει στα δύο τη σιγή
Περιπολία στους δρόμους και κάποια φωνή που διατάζει
και σύ σουκάζεις, το δάκτυλο βάζεις να δεις την πληγή

Μη με ρωτάς, δε θυμάμαι...

Μίλησέ μου

Χατζηδάκης/Γκάτσος

Άνοιξα στον κήπο μου πηγάδι να ποτίζω τα πουλιά
Να 'ρκεσαι και συ πρωί και βράδι σα μικρή δροσοσταλιά
Ήρθες μιά βραδιά με τον αγέρα κι αναστέναξε η καρδιά
Σού 'πα με λακτάρα καλησπέρα και μού είπες έχε γειά

Μίλησέ μου, μίλησέ μου, δεν σε φίλησα ποτέ μου
Μίλησέ μου, μίλησέ μου, πώς θα σε ξεκάσω, θεέ μου
Μίλησέ μου, μίλησέ μου, δεν σε φίλησα ποτέ μου
Μίλησέ μου, μίλησέ μου, μόνο στ' όνειρό μου σε φιλώ

Φύτεψα στην πόρτα σου χορτάρι, να 'χεις ίσκιο και δροσιά
κι ήρθα πριν αλλάξει το φεγγάρι να σου φέρω ζεστασιά
Σ' έβγαλα στου ήλιου τ' ανηφόρι, στα σοκάκια τα πλατιά
μα ήρθε παγωνιά και ξεροβόρι και δε μ' άναψες φωτιά

Μίλησέ μου, μίλησέ μου...

Σαν σφυρίξεις τρεις φορές

Χατζηδάκις

Σαν σφυρίξεις τρεις φορές
θα με δείς μες τις φωτιές

Μη μού μιλάτε για λιβάδια

μην μού μιλάτε ξαφνικά για τις ελιές

τα πουλιά ξυπνούν τα βράδια

κάτω από τις, κάτω από τις αμυγδαλιές

Σαν σφυρίξεις τρεις φορές

θα σ' αγγίξω στο σκοτάδι

θα με δεις μες τις φωτιές

σαν σφυρίξεις τρεις φορές

Τι ζητάς απ' τ' άγιο κόμμα

όταν το πλένει, όταν το πλένει η βροχή

Λίγη αγάπη για το σώμα

και λίγο κά-, και λίγο κάδι στην ψυχή

Σαν σφυρίξεις τρεις φορές

θα κωθώ μες τ' όνειρό σου

θα ξυπνήσεις με φωνές

σαν σφυρίξω τρεις φορές

Πάρε με

Παπακωνσταντίνου/Μάνου

Σαν δύο φωτάκια βραδυνού αεροπλάνου
τα δύο σου μάτια και χαράζουν τον αέρα

Η αγκαλιά σου είναι σκάλα του Μιλάνου

κι εγώ απόψε έχω επίσημη προεμιέρα

Πάρε με, πάρε με, μέσα σου να κρυφτώ

Σαν να μην έζησα πριν απ' το βράδυ αυτό

Θέλω να δω το πρόσωπό σου ανθισμένο

να με φιλάς όλη τη νύχτα, όσο αντέξεις

Σαν φλιπεράκι γελαστό, ξετρελαμένο

σου δίνω ακόμα μία μπίλια για να παίξεις

Πάρε με, πάρε με...

Κι ύστερα ξάπλωσε κοντά μου και κοιμήσου

Εγώ θα πιάσω μιά γωνίτσα στο κρεβάτι

Όχι πως έχω το κλειδί του παραδείσου

Μα σ' αγαπώ κι αυτό νομίζω είναι κάτι

Πάρε με, πάρε με...

Να μ' αγαπάς.

Θωμόπουλος

^C Σού γράφω πάλι από ανάγκη ^G
^F η ώρα πέντε το πρωί ^C
^C Το μόνο πράγμα που 'χει μείνει ^G
^F όρθιο στον κόσμο είσαι εσύ ^C
^F Τι να τις κάνω τις τιμές τους ^C
^F τα λόγια τα θεατρικά ^{Ca}
^a Μες στην οθόνη του μυαλού μου ^G
^F χάρτινα είδωλα, νεκρά ^C

^C Να μ' αγαπάς, ^d όσο μπορείς, να μ' αγαπάς ^C
Να μ' αγαπάς, όσο μπορείς, να μ' αγαπάς ^C

Κοιτάζοντας μες στον καθρέφτη
βλέπω ένα πρόσωπο γνωστό
Κι ίσως η ασκήμια του να φύγει
μόλις πλυθώ και ξυριστώ
Βρωμάει η ανάσα απ' τα τσιγάρα
Βραίνει ο νους μου απ' τα πολλά
Στον τοίχο κάποια Μόνα-Λίζα
σε φέρνει ακόμα πιο κοντά

Να μ' αγαπάς, όσο μπορείς, να μ' αγαπάς
Να μ' αγαπάς, όσο μπορείς, να μ' αγαπάς

Αν και τελειώνει αυτό το γράμμα
η ανάγκη μου δε σταματά
Σαν το πουλί πάνω στο σύρμα
Σαν τον αλήτη που γυρνά
θέλω να ρθεις και να μ' ανάψεις
Το παραμύθι να μου πεις
Σα μάνα γή να μ' αγκαλιάσεις
Σαν άσπρο φως να ξαναπεί

Αθήνα

Χατζηδάκις/Γκάτσος

^D Μ' άστρα, πουλιά και σύννεφα ^G τον ουρανό ^A θα ντύσω ^D
^D και τ' όνομά σου ^G αθάνατο ^A στην πέτρα ^D θα κεντήσω ^A ^D

Στο περιβόλι του Μαγιού θα μπω για να διαλέξω
δάφνη, μυρτιά κι αμάραντο στεφάνι να σου πλέξω

^D e ^D ^{DAD} ^A
Αθήνα, Αθή--να

^A Χαρά της γης και της αυγής, μικρό γαλάζιο κρίνο ^D ^A ^D
^D Κάποια βραδιά στην αμμουδιά κοχύλι σου ^G θα γίνω ^e ^A
^G Χαρά της γης και της αυγής, μικρό γαλάζιο κρίνο ^D ^A ^D

Αθήνα, Αθήνα..

Ο τσάμικος

Χατζηδάκις/Γκάτσος

^FΣτα ^gκακοτράχαλα ^Cτά ^Fβουνά
^Fμε ^gτο σουραύλι ^Cκαι ^Fτο ζουρνά
^aΠάνω ^Bστην ^Dπέτρα ^gτην αγιασμένη
^Cχορεύουν ^Fτώρα ^Cτρεις ^Fανδρειωμένοι
^aΟ ^BΝικηφόρος ^Dκι ^gο ^CΔιγενής
^Cκι ^Fο γιός ^Cτης Άννας ^Fτης Κομνηνής

Δική τους είναι μιά φλούδα γης
μα συ Χριστέ μου τους ευλογείς
για να γλυτώσουν αυτή τη φλούδα
απ' το τσακάλι και την αρκούδα
Δες πώς χορεύει ο Νικηταράς
κι απδόνι γίνεται ο ταμπουράς

Από την Ήπειρο στον Μωριά
κι απ' το σκοτάδι στη λευτεριά
το πανηγύρι κρατάει χρόνια
στα μαρμαρένια του Χάρου αλώνια
Κριτής κι αφέντης είν' ο Θεός
και δραγουμάνος του ο λαός

Αγαπάω και αδιαφορώ

Άσιμος

^eΑγαπάω ^Hκαι ^eαδιαφορώ
^eκαι ^Hκρατάω ^eτον κατάλληλο ^eχορό
^eΤο λοιπόν ^Hθα αγαπάω ^eκαι ^Hμένα
^Hόπως ^Hεσένα

^eΜην ^aπαρανοείς ^Hτα λόγια ^eπου 'χω ^Hπει
^Hείν' η πιο απλή ^eτου κόσμου ^eσυνταγή
Νιώσε με για να σε νιώσω ^eκι ^eας πονάς
είν' πανάκριβο ^eστο λέω ^eν' αγαπάς
Κοίτα με στα μάτια ^eμε υπομονή
διώξε ^eτου άλλου ^eκόσμου ^eτην επιρροή
Νιώσε με για να σε νιώσω ^eκι ^eας πονάς
είν' πανάκριβο ^eστο λέω ^eν' αγαπάς

Αγαπάω ^eκαι ^eαδιαφορώ
και ^eμαζί σου ^eτο 'χω ^eμάθει ^eκαι ^eαυτό
παραδόξως ^eν' αγαπάω ^eκαι ^eμένα
όπως ^eεσένα

Την εικόνα ^eαυτού ^eτου κόσμου ^eδεν ^eμπορώ
ούτε ^eμέσα ^eστη ^eσκιά ^eτου ^eθα ^eκαθώ
Μάγεψαν ^eκαι ^eσένανε ^eτα ^eξωτικά
κάνεις ^eπάλι ^eκύκλους ^eσ' ^eάλλη ^eαγκαλιά
Και ^eμη ^eμάς ^eτρομάζουν ^eφως ^eμου ^eοι ^eπληγές
στις ^eχρυσές ^eστιγμές ^eμας ^eπλάι ^eκαι ^eαυτές
Νιώσε με για να σε νιώσω ^eκι ^eας πονάς
είν' πανάκριβο ^eστο λέω ^eν' αγαπάς

Αγαπάω ^eκαι ^eαδιαφορώ
κι ^eέχω ^eφτιάξει ^eέναν ^eκαινούργιο ^eεαυτό
τώρα ^eπια ^eμε ^eαγαπάω ^eκαι ^eμένα
όπως ^eεσένα

Μπαγάσας.

Άσιμος

Αφήνω πίσω τις αγορές και τα παζάρια
θέλω να τρέξω στις καλαμιές και τα λιβάδια
Να ξαναγίνω καβαλάρης
και ξαναέλα να με πάρεις, ουρανό
Για δεν υπήρξα κατεργάρης
και τη χρειάζομαι τη κάρη σου, μωρέ

Ρε μπαγάσα, περνάς καλά κει πάνω
Μιάν ανάσα γυρεύω για να γιάνω
Δεν το πιστεύω να με κλευάζεις
Σα σε καζεύω δε χαμπαριάζεις
Πρότεινέ μου κάποια λύση, δε θα σου παρακοστίσει
Και θα σου φτιάχνω τραγουδάκια
με τα πιο όμορφα στιχάκια στο ρεφραίν
Για το χαμένο μου αγώνα
που τ' αστεράκια μέιναν μόνα να τον κλαίν

Αφήνω πίσω το σαματά και τους ανθρώπους
Έχω χορτάσει κατραπακιές και ψάχνω τρόπους
Πώς να ξεφύγω από τη μοίρα
και έχω μέσα μου πλημμύρα, ουρανό
Για δεν υπήρξα κατεργάρης
και θα το θες να με φλερτάρεις, γαλανέ

Ρε μπαγάσα, περνάς καλά κει πάνω
Κάνε πάσα και μιά ματιά και κάμω
Κει πού κοιμάσαι και αρμενίζεις
ξάφνου αστράφτεις και μπουμπουνίζεις
Κι ό,τι σου 'ρθει κατεβάζεις, μη θαρρείς πως με ταράξεις
γιατί σου φτιάχνω τραγουδάκια..

Ο μύθος

Χατζηδάκις

Ένα μύθο θα σάς πω, που τον μάθαμε παιδιά] 2x
Ήταν κάποιος μιá φορά, που 'φυγε στην ερημιá] 2x

Κι από τότε στα βουνά ζούσε πια με το κυνήγι] 2x
Κι από μίσος στις γυναίκες δεν κατέβη στο χωριό] 2x

Για το μύθο που μάς λέτε, άλλο μύθο θα σάς πω] 2x
Ήταν κάποιος μιá φορά δίκως σπίτι και γωνιά] 2x

Για τους άνδρες είχε φρίκη κι ένα μίσος φοβερό] 2x
Όμως όλες τις γυναίκες τις αγάπαγε, θαρρώ] 2x

Συνέβη στην Αθήνα.

Χατζηδάκης

^GΜικρό παιδί ^Dαπ' ^Gτην ^Dαυγή
^Gείχα μείνει ^Dμόνη στην πηγή
^CΝερό ζητούσα ^Gκαι καρτερούσα
^Dμέσα απ' τα δέντρα τ' άλογο να βγει ^G

Μα τ' άλογό μου δεν θα βρει
ούτ' εμένα ούτε την πηγή
κι έτσι θλιμμένο και διψασμένο
πίσω απ' το φράχτη θ' αποκοιμηθεί

^GΑυτό που ακούτε συνέβη στην Αθήνα ^D
^Dπάνω στο δρόμο που ανθίζουνε τα κρίνα ^C ^G
Μεθά ο αγέρας, μεθάνε και τα κρίνα
κι ό,τι αγαπάμε γεννιέται στην Αθήνα

Μεθά ο αγέρας, μεθάνε και τα κρίνα
κι ό,τι αγαπάμε γεννιέται στην Αθήνα

Το μαχαίρι

Μικρούτσικος/Καββαδίας

^aΑπάνω μου έχω πάντοτε στη ζώνη μου σφιγμένο ^E
^Eένα μικρό αφρικάνικο, ατσάλινο μαχαίρι ^a
^aόπως αυτά που συνηθούν και παίζουν οι αραπάδες ^E
^Eπου από έναν γέρον έμπορο τ' αγόρασα στ' Αλγέρι ^a ^d ^a ^E ^a

Θυμάμαι ως τώρα να 'τανε το γέρο παλαιοπάλη
όπου έμοιαζε με μιά παλιά ελαιογραφία του Γκόγια
ορθό πλάι σε μακριά σπαθιά και σε στολές σκισμένες
να λέει με μιά βραχνή φωνή τα παρακάτω λόγια

Ετούτο το μαχαίρι εδώ που θέλεις ν' αγοράσεις
με ιστορίες αλλόκοτες ο θρύλος το 'χει ζώσει
κι όλοι το ξέρουν πως αυτοί που κάποια φορά το 'χαν
καθένας κάποιον άνθρωπο δικό του έχει σκοτώσει

Ο Δον Μπασίλιο σκότωσε μ' αυτό τη Δόνα Τζούλια
την όμορφη γυναίκα του, γιατί τον απατούσε
Ο Κόντε Αντόνιο μιά βραδιά το δύστυχο αδελφό του
με το μαχαίρι τούτο εδώ κρυφά δολοφονούσε

^{b...}
Ένας αράπης τη μικρή ερωμένη του από ζήλια
και κάποιος ναύτης ιταλός ένα γραικό λοστρόμο
Χέρι σε χέρι ξέπεσε και στα δικά μου χέρια
Πολλά έχουν δει τα μάτια μου, μ' αυτό μού φέρνει τρόμο

^{h...}
Σκύψε και δεσ το, μιά άγκυρα κι ένα οικόσημο έχει
Είναι ελαφρύ, για πιάσε το, δεν πάει ούτε ένα κουάρτο
Μα εγώ θα σε συμβούλευα κάτι άλλο ν' αγοράσεις
Πόσο έχει; Μόνο φράγκα εφτά, αφού το θέλεις, πάρτο

C...
Ένα στιλέτο έχω μικρό στη ζώνη μου σφιγμένο
που η ιδιοτροπία μ' έκανε και το 'κανα δικό μου
κι αφού κανέναν δε μισώ στον κόσμο να σκοτώσω
φοβάμαι μην καμιά φορά το στρέψω στον εαυτό μου

C#...
Σκύψε και δεξ το...

Ξημερώνει

Χατζηδάκης/Γκάτσος

D Το σύννεφο **e** έφερε **A** βροχή **D** κι έχουμε **A** μείνει **D** μοναχοί] 2x
D Έγινε η βροχή **A** καλάζι, **e** δεν πειράζει, **G** δεν πειράζει **A**] 2x

Τι έχει ο φτωχός να φοβηθεί, σίτι ουρανός όπου σταθεί] 2x
Το δισάκι του στον ώμο, για τον δρόμο, για τον δρόμο] 2x

Αιτιέ ν' απλώσουμε πανια στ' όνειρο και στη λησμονιά] 2x
Δάκρυα η ζωή στεγνώνει, ξημερώνει, ξημερώνει] 2x

Πάει ο καιρός

Χατζηδάκις/Γκάτσος

^G Πάει ο καιρός, πάει ο καιρός
που ήταν ο κόσμος ^Dδροσερός
και κάθε αυγή ^Cξεκινούσε μιά ^Dπηγή
για να ποτίσει όλη τη ^Gγη

Ήρθανε νύχτες και βροχές
και χειμωνιάσαν οι ψυχές
και στο βαθύ το σκοτάδι έχει σταθεί
ένα παιδί να ζεσταθεί

^G Τώρα το δάκρι ^Cκυλάει στο ^Gκώμα, και ^Dπέρα απ' το ^Gβοριά
ένα ^Cκαράβι ^Gρωτάει ^Fακόμα ^Bπού θα βρεί ^Bστεριά

Πάει ο καιρός...

Ο Γουΐλι, ο μαύρος θερμαστής.

Μικρούτσικος/Καββαδίας

^C Ο Γουΐλι, ο μαύρος θερμαστής από το Τζιμπούτι ^B
^B όταν απ' τη βάρδια του τη ^Gβραδυνή ^Cσκολούσε
στην κάμαρά μου ερχότανε γελώντας να με βρει
κι ώρες πολλές για πράματα περίεργα μού μιλούσε

Μού 'λεγε πώς καπνίζουμε στ' Αλγερι τον καπνό
και στο Άντεν πώς κορευόντας πίνουν την άσπρη σκόνη
Κι έπειτα πώς φωνάζουνε και πώς μονολογούν
όταν η ζάλη μ' όνειρα περίεργα τους κυκλώνει

Μού 'λεγε ακόμα ότι δα αυτός μιά νύχτα που 'χε πιεί
πως πάνω σε άτια κάλπαζε στην πλάτη της θαλάσσης
και πιασθέ του ετρέκανε γοργόνες με φτερά
Σαν πάμε στο Άντεν, μού 'λεγε, και συ θα δοκιμάσεις

Εγώ γλυκά τού χάριζα και λάμες ξουραφιών
και τού 'λεγα πως ο καπνός τον άνθρωπο σκοτώνει
Και τότε αυτός συνήθιζε γελώντας τρανταχτά
με το 'να χέρι του ψηλά πολύ να με σηκώνει

Μες στο τεράστιο σώμα του είχε μιά αθώα καρδιά
κάποια νυχτιά μέσα στο μπαρ ρετσίνα στη Μαρούλια
Για να φυλάξει εμένανε από έναν ισπανό
έφαγε αυτός μιά αδειανή στην κεφαλή μπουτίλια

Μιά μέρα τον αφήσαμε στεγνό απ' τον πυρετό
πέρα στην Άπω Ανατολή, να φλέγεται, να λιώνει
Θεέ των μαύρων, τον καλό συγκώρεσε Γουΐλ | 2x
και δώσ' του κεί που βρίσκεται λίγη απ' την άσπρη σκόνη | 2x

Οι 7 νάνοι στο S/S Cyrenia.

Μικρούτσικος/Καββαδίας

Εφτά σε παίρνει αριστερά, μην το ζορίζεις ^C
Μάτσο κωράνε σε μιά κούφια, να, παλάμη ^C ^d
Θυμίζεις κάμαρες κλειστές, στεριά μυρίζεις
Ο πιο μικρός ακολουγάει με ένα καλάμι

Γυαλίζει ο Σιμ της μηχανής τα δυό ποδάρια
Ο Ρεκ λαδώνει στην ανάγκη το τιμόνι
Μ' ένα φτερό ξορκίζει ο Γκόμπι τη μαλάγια
κι ο στραβοκάνης ο Χαράμι πίτες ζυμώνει

Απ' το μποδόσταμο πηδάνε ως τη γαλέτα
Μπορώ ποτέ να σου καλάσω το κατήρι
Κόρη ξανθή και γαλανή που όλο εμελέτα
Ποιός ρήγα γιός θε να την πιεί σ' ένα ποτήρι

^d ^C ^d ^C ^G ^C

Ράμαν, αλλοίθωρε, τρελέ, που λύνεις μάγια ^a ^C ^a ^C ^d
κατάφερε το σταυρωτό του νότου αστέρι
σωρός να πέσει να σκορπίσει στα σπιράγια
και πες του κάτω από 'να δέντρο να με φέρει

Ο Τομ τού λείπει το 'να χέρι, μα όλο γνέθει ^B ^C ^d
τούτο τ' απίθανο συνάφι να βρακώσει
Εσθήρ, ποιά βιβλική σκορπιάς περνώντας μέθη
Ρουθ, δε μιλάς, γιατί τρεκλίζουμε οι διακόσιοι

Κουφός ο Σάλαχ το κατάστρωμα σαρώνει
Μ' ένα ξυστρού καθάρισέ με απ' τη μοράβια
Μα είναι κάτι πιο βαθύ που με λερώνει
Γιε μου πού πάς - Μάνα θα πάω στα καράβια

Κι έτσι μαζί με τους εφτά κατηφοράμε
με τη βροχή, με τον καιρό που μας ορίζει
Τα μάτια σου ζούνε μια θάλασσα, θυμάμαι
Ο πιο στερνός μ' έναν αυλό με νανουρίζει

Κουφός ο Σάλαχ...

Η μπαλάντα του Ούρι

Χατζηδάκης/Γκάτσος

Ουρανέ, ^d ^A ^d ^d
όχι δεν θα πώ το ναί

Ουρανέ, ^d ^A ^d
φίλε μακρινέ

Πώς να δεκτώ άλλης αγκαλιάς τη στοργή ^B ^C ^F ^d

Πώς να δεκτώ, ^A ^d
μάνα μου είν' η γη

Πώς ν' αρνηθώ της ζωής το φως το ξανθό

Αχ, ουρανέ, πόνε μακρινέ

^d
Κάθε δειλινό κοιτώ τον ουρανό, τον γαλανό

κι ακούω μιά φωνή ^a ^E ^A,
καμπάνα γιορτινή, να με παρακινεί

Κάθε Κυριακή, μού λέει να πάω εκεί, εκεί

που κτίζουνε φωλιά αλλόκοτα πουλιά, στου ήλιου τα σκαλιά

Ουρανέ, ^d ^C ^d ^C ^G ^C
όχι δεν θα πω το ναί...

Κάθε δειλινό κοιτώ τον ουρανό, τον γαλανό

και μιά φωνή τρελή, σαν κάδι κι απειλή κοντά της με καλεί

Κάθε Κυριακή μού λέει να πάω εκεί, εκεί

μού τάζει ωκεανούς, κομήτες φωτεινούς και ό,τι βάζει ο νους

Ουρανέ, ^d ^C ^d ^C ^G ^C
όχι δεν θα πω το ναί...

Κουρασμένο παλικάρι

Χατζηδάκης/Γκάτσος

^BΚουρασμένο ^gπαλικάρι ^dτώρα ^Bπου ^gδε ^Aμ' αγαπάς | 2x

^gπάρε ^dτο χρυσό ^Aφεγγάρι ^dστον ^Aπαράδεισο ^dνα ^dπάς | 2x

^CΉσουν ^Fλυπημένο ^gκύμα, ^Cδεν είχες ^gακρογιάλι ^Cνα ^Cσταθείς | 2x

^gΣτης ^aαγάπης ^Cμας ^Cτο ^Aμνήμα ^dκαρτερώ ^Aνα ^d'ρθείς ^dνα ^dκοιμηθείς | 2x

Κουρασμένο παλικάρι, γίνε φως του αυγερινού
κι ασ' τη νύχτα να σε πάρει στο περβόλι του ουρανού | 2x

Ιδανικός κι ανάξιος εραστής

Μικρούτσικος/Καββαδίας

^aΘα ^dμείνω πάντα ^dιδανικός ^dκι ^dανάξιος ^dεραστής

^Eτων ^aμακρυσμένων ^aταξιδιών ^aκαι ^aτων ^aγαλάζιων ^aπόντων

^aΚαι ^Fθα ^Fπεθάνω ^Fμιά ^Fβραδιά ^Fσαν ^Fόλες ^Fτις ^Fβραδιές

^eκωρίς ^Hνα ^Eσκίσω ^Eτη ^Eθολή ^Eγραμμή ^Eτων ^Eοριζόντων

Για το Μαντράς, τη Σιγκαπούρ, τ' Αλγέρι και το Σφαξ
θ' αναχωρούν σαν πάντοτε περήφανα τα πλοία
κι εγώ σκυφτός σ' ένα γραφείο με χάρτες ναυτικών

θα ^eκάνω ^aαθροίσεις ^aσε ^aκοντρά ^aλογιστικά ^aβιβλία

Θα πάγω πια για μακρινά ταξίδια να μιλώ
Οι φίλοι θα νομίζουνε πως τα 'χω πιά ξεχάσει
κι η μάνα μου χαρούμενη θα λέει σ' όποιον ρωτά
Ήταν μιά λόξα νεανική, μα τώρα έχει περάσει

Μα ο εαυτός μου μιά βραδιά εμπρός μου θα υψωθεί
και λόγο ως ένας δικαστής στυγνός θα μού ζητήσει
κι αυτό τ' ανάξιο κέρι μου που τρέμει θα οπλιστεί
θα σημαδέψει, κι άφοβα τον φταίχτη θα χτυπήσει

Κι εγώ που τόσο επόθησα μιά μέρα να ταφώ
σε κάποια θάλασσα βαθιά στις μακρινές Ινδίες
θα 'χω ένα θάνατο κοινό και θλιβερό πολύ
και μιά κηδεία σαν των πολλών ανθρώπων τις κηδείες] 2x

Ο σταυρός του νότου

Μικρούτσικος/Καββαδίας

Πρώτο ταξίδι έτυχε ναύλος για το νότο
Δύσκολες βάρδιες, κακός ύπνος και μαλάκια
Είναι παράξενα της Ίντιας τα φανάρια
και δεν τα βλέπεις, καθώς λένε, με το πρώτο

Πέρα απ' τη γέφυρα του Αδάμ στη νότιο Κίνα
Χιλιάδες παραλάβαινες τσουβάλια σόγια
Μα ούτε στιγμή δεν ελπισμόνησες τα λόγια
που σου 'πανε μιιά κούφιαν ώρα στην Αθήνα

Στα νύχια μπαίνει το κατράμι και τ' ανάβει
Χρόνια στα ρούχα το ψαρόλαδο μυρίζει
κι ο λόγος της μες στο μυαλό σου να σφυρίζει
Ο μπούσουλας είναι που στρέφει, ή το καράβι

Νωρίς μπατάρησε ο καιρός κι έχει χαλάσει
Σκαντζάρησες, μα σε κρατάει λύπη μεγάλη
Απόψε ψόφησαν οι δυό μου παπαγάλοι
κι ο πίθηκος που 'χα με κούραση γυμνάσει

Η λαμαρίνα, η λαμαρίνα όλα τα σβήνει
Μάς έσφιξε το Κούρο-Σίβο σαν μιιά ζώνη
κι εσύ κοιτάς ακόμη πάνω απ' το τιμόνι
πώς παίζει ο μπούσουλας, καρτίνι με καρτίνι

Η προδοσία.

Χατζηδάκης

Έγινε παρεξήγηση κι εξήγηση δεν δώσαμε
Τον φίλο μας προδώσαμε μιιά δύσκολη στιγμή
Ήταν η ώρα τέσσερις, κι οι τέσσερις καθήκανε
Τα λόγια ξεχαστίκανε κι ακόμα να φανεί

Κυλάει το δακτυλίδι σου
μέσα από το, μέσα από το μαντίλι σου
Μα το 'δαν κάποιος φίλοι σου
κι είπαν πως θα, κι είπαν πως θα βρεθεί

Στείλε μου μιιά εξήγηση, να φύγει η παρεξήγηση
γιατί η καρδιά μου λύγισε, κοντεύει να καθεί

Τ' αστέρι του βοριά

Χατζηδάκης/Γκάτσος

^{f#}Τ' αστέρι του βοριά ^Eθα φέρει ξαστεριά ^{f#}
Μα πριν φανεί μέσα απ' το πέλαγο πανί ^b
θα γίνω κύμα και φωτιά, ^Eνα σ' αγκαλιάσω ^{C#}ξενητιά ^{f#}
Και συ καμένη μου πατρίδα, μακρυνή
θα γίνεις χάδι και πληγή σαν ξημερώσεις σ' άλλη γη

Τώρα πετώ ^Dγια της ζωής ^Eτο πανηγύρι ^A
Τώρα πετώ ^Dγια της καράς ^Eμου τη γιορτή ^{A C#}

Φεγγάρια μου παλιά, καινούργια μου πουλιά
διώξτε τον ήλιο και τη μέρα απ' το βουνό
για να με δείτε να περνώ σαν αστραπή στον ουρανό

Σαλονίκη

Μικρούτσικος/Καββαδίας

^aΉταν εκείνη η νυκτιά που φύσαγε ο Βαρδάρης ^G
^aτο κύμα η πλήρη εκέρδιζε οργιά ^Gμε την οργιά ^a
^FΣ' έστειλε ο πρώτος τα νερά ^Cνα πάς ^dγια να γραδαρείς ^a ^e ^a
^aμα εσύ θυμάσαι ^eτην Σμαρώ και την Καλαμαριά ^a ^E ^C ^F ^E ^a -a-a-a-a

Ξέχασες 'κείνο τον σκοπό που λέγαν οι Χιλιάνοι
Άγιε Νικόλα φύλαγε κι Άγια θαλασσινή
τυφλό κορίτσι σ' οδηγάει παιδί του Μοντιλιάνι
που τ' αγαπούσε ο δόκιμος κι οι δύο Μαρμαρινοί

Απάνω στο γιατάκι σου φίδι νωθρό κοιμάται
και φέρνει βόλτες ψάκνοντας τα ρούχα σου η μαϊμού
εκτός από την μάνα σου κανείς δεν σε θυμάται
σε τούτο το τρομακτικό ταξίδι του χαμού

Κάτω από φώτα κόκκινα κοιμάται η Σαλονίκη
πριν δέκα χρόνια μεθυσμένη μου είπες σ' αγαπώ
αύριο σαν τότε και χωρίς χρυσάφι στο μανίκι
μάταια θα ψάχνεις το στρατί που πάει για το Ντεπό

Άννα, μην κλαις.

Μικρούτσικος/Μπρεχτ

Μιλάνε για καιρούς δοξασμένους και πάλι
Άννα, μην κλαις, θα γυρέψουμε βερεσέ απ' το μπακάλη
Μιλάνε για του έθνους ξανά την τιμή
Άννα, μην κλαις, στο ντουλάπι δεν έχει ψίχα ψωμί
Μιλάνε για νίκες που το μέλλον θα φέρει
Άννα, μην κλαις, εμένα δε με βάζουν στο χέρι
Ο στρατός ξεκινά, Άννα, μην κλαις, θα γυρίσω ξανά
θα ακολουθώ άλλες σημαίες, ο στρατός ξεκινά

Μιλάνε για καιρούς δοξασμένους...

Τώρα που πας στην ξενιτιά

Χατζηδάκης/Γκάτσος

Τώρα που πας στην ξενιτιά, πουλί θα γίνω του νοτιά
Γρήγορα να σ' ανταμώσω
Για να σου φέρω το σταυρό που μου παράγγειλες να βρω
Δακτυλίδι να σου δώσω

Ήσουν κυπαρίσσι στην αυλή αγαπήμένο | 2x
Ποιός θα μου χαρίσει το φιλί που περιμένω | 2x
Στ' όμορφο ακρογιάλι καρτερώ να μού 'ρθεις πάλι | 2x
Ή σαν μικρό, χαρούμενο πουλί | 2x

Χρυσή μου αγάπη, έχε γειά, να 'ναι μαζί σου η Παναγιά
Κι όταν 'ρθει το περιστέρι
θα 'χω κρεμάσει φυλακτό στο παραθύρι τ' ανοικτό
την καρδιά μου σαν αστέρι

Ήσουν κυπαρίσσι...

Ο Γιάννης ο φονιάς

Χατζηδάκης/Γκάτσος

^a Ο Γιάννης ο φονιάς, παιδί μιάς πατρινας^G
κι ενός μεσολογγίτη^F
Προχτές την Κυριακή μετά απ' τη φυλακή
επέρασ' απ' το σπίτι

^E Του βγάλαμε γλυκό, τού βγάλαμε και μέντα^a | 2x
μα για το φονικό δεν είπαμε κουβέντα^a | 2x

Μονάχα το Φροσί με δάκρυ θαλασσί
στα μάτια τα μεγάλα
Τού φίλησε βουβά τα χέρια τ' ακριβά
και βγήκε από τη σάλα

Δεν μπόρεσε κανείς τον πόνο της ν' αντέξει | 2x
Κι ούτε ένας συγγενής να πει δεν βρήκε λέξη | 2x

Κι ο Γιάννης ο φονιάς στην άκρη της γωνιάς
με του καμμού τ' αγκάθι
Θυμήθηκε ξανά φεγγάρια μακρινά
και τ' όνειρο που εκάθη

Κάμποι της Σαλονίκης.

Λάγιος/Ελύτης

^d Κάμποι της Σαλονίκης κι όρη του Μωριά^F] 2x
πού 'ν' τα παρμένα κάστρα, πού 'ναι τα χωριά^d] 2x

^A Μες στον αέρα κοίτα μίσοφέγγαρο^{C F}
κοίτα κορίτσι πράμα, πού να το χαρώ^F
^d Δευτέρα μεγαλώνει, Τρίτη πολεμά^a | 2x
Τετάρτη γονατίζει, Πέμπτη ξεψυχά^{F A} | 2x

Κάμποι της Σαλονίκης...

Μες στον αέρα κοίτα μίσοφέγγαρο...

Τα λόγια και τα χρόνια

Μαρκόπουλος/Ελευθερίου

^d Τα λόγια και τα ^D χρόνια τα ^d χαμένα ^{D d}
και τους καημούς που σκέπασε καπνός
^d η ξενιτιά τα βρήκε ^{DdC d} αδελφωμέ--να
Κι οι ξαφνικές χαρές που ηρθαν για μένα
ήταν σε δάσος μαύρο κεραυνός
κι οι λογισμοί που μπόρεσα για σένα

^F Και σου μιλώ σ' αυλές και σε μπαλκόνια ^d
^F και σε χαμένους κήπους του Θεού ^d
^B Κι όλο θαρρώ πως έρχονται τ' ^{g d} απδόνια
^F με τα χαμένα λόγια και τα χρόνια ^d
^d εκεί που πρώτα ^D ήσουν ^d παντού ^{Dd}
^d και τώρα μες στο κρύο και στα ^{DdC d} χιό--νια

^d Η μούρα κι ο καιρός το 'χαν ορίσει στον κόσμο αυτό να ρίξω μπετονιά
κι η νύχτα χίλια χρόνια να γυρίσει
Στο τέλος της γιορτής να τραγουδήσει αυτός που δεν εγνώρισε γενιά
και του καημού την πόρτα να χτυπήσει
και του καημού την πόρτα να χτυπήσει
και του καημού ^F την πόρτα να χτυπή--σει ^{F9BC d}

Δεν ήτανε ρολόι σταματημένο σε ρημαγμένο κι άδειο σπιτικό
οι δρόμοι που με πήραν και προσμένω
Τα λόγια που δεν ξέρω σου τα δένω
με τους ανθρώπους που 'δαν το κακό
και το 'χουν στ' όνομά τους κεντημένο

Αυτός που σπέρνει δάκρυα και πόνο θερίζει την αυγή ωκεανό
μαύρα πουλιά τού δείχνουνε το δρόμο
Κι έχει τη ζωγραφιά κοντά στον ώμο, σημάδι μυστικό και ριζικό
πως ξέφυγε απ' τον Άδη κι απ' τον κόσμο

Η μούρα κι ο καιρός...

Μανούλα μου

Χατζηδάκης/Καμπανέλλης

^g Άχ, τι ντροπή, ^F τέτοια ντροπή ^B
^c μάνα μου ^D και πώς ^g βγαίνει
Ούτε κι αν τρέξει ο ποταμός
μάνα μου δε την πλένει

^g Τι να μού κάνουν δάκρυα ^D δυό

και στενεγμοί σαφρανταδυό, ^g μανούλα μου
Τι κι αν το δάκρυ μου νωπό
βουβό το στόμα και πικρό, μανούλα μου

Και ψάχνω κάποιον για να βρω
και με ρωτάει και τον ρωτώ τι θα γενεί
Ποιός θα πονεί, ποιός θα πονεί
μανούλα μου, μανούλα μου

Το πέλαγο είναι βαθύ

Χατζηδάκης

Το πέλαγο είναι βαθύ^h κι η αγάπη είναι^H μεγάλη^e
Έχω ένα πόνο στην ψυχή και ποιός θα μού τον βγάλει

Το πέλαγο^D είναι γλυκό^e, χάδι μαζί^D και δάκρυ^e
και με κυλάει αφρίζοντάς^C στους ορίζοντά^H την άκρη^e

Το πέλαγο είναι παιδί, τρέχει και δεν το φτάνω
Παιδί και στην αγάπη του, που σαν με δει το κάνω

Το πέλαγο είναι γλυκό...

Λέγκω (Ελλάδα)

Μαρκόπουλος

Στην κυρά μάνα μας μη δίνετε βοήθεια^a
ούτε μαγκούρα στο προσκέφαλο σιμά^a
γιατί θα δέρνει κάθε μέρα τα παιδιά^a της
κι όταν μιλάω θα με λέει αληταρά^a
Κι αν δέρνει κάθε που γουστάρει τα παιδιά^E της
θα καταντήσουνε εμπόροι δουλικού^a
Τα νιάτα κáνονται στα βρώμικα σοκάκια^E
για να μετρήσουνε το μπόι τους στη γη^a
Λένγκω, Λένγκω, Λένγκω, Λένγκω, πάψε να με κυβερνάς^C
Λένγκω, Λένγκω, Λένγκω, Λένγκω, πάψε να με τυραννάς^a

Κι αν θέλω τώρα να ακούγεται η φωνή μου
με πιάνει τρόμος από ίσκιους μακρινούς
Χρυσάφι μοιάζει η συντροφιά σου στη ζωή μου
κι η ομορφιά σου μού γιατρεύει τους καημούς
Ρε μπάρμπα κάτσε να μάς πεις μιά ιστορία
πώς ήταν τότες η μανούλα μας παλιά
Έπεφτε ξύλο σα γινόταν φασαρία
ή σάς νανούριζε με χάδια και φιλιά
Λένγκω, Λένγκω, Λένγκω, Λένγκω, μού σπαράξεις τη καρδια
Λένγκω, Λένγκω, Λένγκω, Λένγκω, μού πληγώνεις τη χαρά

Κι ο μπάρμπας τότε σοβαρεύτηκε λιγάκι
την κούτρα ξύνει και παράγγειλε καφέ
Μπτέρρα, είπε, ήταν ένα κοριτσάκι
που ορφανό μάζευε άνθη σε μπαξέ
Τα άνθη στόλιζαν τ' αγέρωχο κεφάλι
μα όταν κοιμόταν πάλι πέφτανε στη γη
κι από τα λούλουδα που ο χάρος είχε βάλει
εμένα κράτησε να βλέπω τη ζωή
Λένγκω, Λένγκω, Λένγκω, Λένγκω, μού 'χεις φάει την ψυχή
Λένγκω, Λένγκω, Λένγκω, φίλοι θα βρεθούμε όλοι μαζί

Αυτή παιδιά μου ήταν τότες η μανούλα
ο κήπος ύστερα εγέμισε ληστές
Το κοριτσάκι μας το ντύσανε γριούλα
κι απ' τα κουρέλια του φαινότανε οι πληγές
Κι αν μάς χτυπάει με μανία και φωνάζει
την βάζουν άλλοι με συμφέροντα πολλά
Το όνειρο που φεύγει την τρομάζει
ν' αναζητάει μιά χαμένη ελευθεριά

Λένγκω, Λένγκω, Λένγκω, μάνα στο καμίνι της φωτιάς
Λένγκω, Λένγκω, Λένγκω, μάνα πες μας πάλι τι ζητάς

Ο αμαξάς

Χατζηδάκης/Σακελλάριος

^dΚαροτσέρη, καροτσέρη, ασ' το καμουτσίκι απ' το ^Aχέρι
και μην το χτυπάς ^d
Δεν χρειάζεται να τρέχεις, όταν τόσο πια κοντά σου έχεις
κείνον π' αγαπάς

Ασ' το τ' ^Cαμάξι μονάχο να κυλάει ^F
κι όπου κι αν πάει ^{D#}για μένα ^Aείναι ^dκαρά
Όλα είναι εντάξει κι η αγάπη μου είναι πλάι
κι όταν γελάει ο κόσμος μου γελά

Καροτσέρη, καροτσέρη...

Όλα γύρω μου είν' ωραία κι έχω την αγάπη μου παρέα
δίπλα μου εδώ να
Ασ' τη ρόδα να γυρίζει, μιá τρελή καρά με πλημμυρίζει
και με κυβερνά

Όλα είναι εντάξει...
Ασ' το τ' αμάξι...

Καροτσέρη, καροτσέρη...

Αερικό

Χατζηδάκης/Γκάτσος

^GΑερικό, ^dαερικό λένε την κό- | 2x

λένε την κόρη π' αγαπώ ^D | 2x

^BΒγήκα στο δρόμο ^Fμιά βραδιά ^B

^Bκι είδα να παίζουν τα παιδιά ^F ^B

^BΜα πιο ψηλά στον ουρανό ^D

^Cέπαιζε ένα ^Dάστρο ^Gμακρινό

Αερικό, αερικό λεν το λουλού- | 2x

λεν το λουλούδι π' αγαπώ | 2x

Βγήκα και βρήκα χρυσικό
για δαχτυλίδι μαγικό
Μα ήταν το δάχτυλο μικρό
και το χαμόγελο πικρό

Αερικό, αερικό λένε τα μά- | 2x

λενε τα μάτια π' αγαπώ | 2x

Τώρα θ' ανάψω ^Bμιά φωτιά
στα κυπαρίσσια του νοτιά
και στην ^Bψηλότερη κορφή
θα σ' έχω ^Bμάνα κι αδερφή

Αερικό, αερικό λεν την αγά- | 2x

λεν την αγάπη π' αγαπώ | 2x

Δε λες κουβέντα

Μούτσας/Τριπολίτης

^DΔε λες κουβέντα, κρατάς ^Gκρυμμένα ^Dμυστικά και ντοκουμέντα ^{D# D}

^DΚι ακούω ^Gμόνον ^Dσυνθήματα ^{D#D}μεταλλικά των μικροφώνων

^GΞέρω τ' όνομά σου, την εικόνα σου | 2x

και ^Hπάλι από την αρχή ^E | 2x

^DΨάχνω για ^Aμιά διέξοδο, γυρεύοντας | 2x

μιά ^Aαλλιότικη ^Dζωή | 2x

Περνάν οι νύχτες, τα δευτερόλεπτα βαριά στους λεπτοδείκτες
Ζητώντας κάτι που να μη γίνεται ουρλιαχτό κι οφθαλμαπάτη

Ξέρω τ' όνομά σου...

Στων χιλιομέτρων την ερημιά και στη σιωπή των χρονομέτρων
Ακούγονται τώρα σειρήνες, μεταγωγικά κι ασθενοφόρα

Ξέρω τ' όνομά σου...

Δε λες κουβέντα...

Για το καλό μου

Μηλιώκας

Είδα ένα κόσμο να γκρεμίζεται μπροστά μου
είδα να γίνεται γιατί η γειτονιά μου, για το καλό μου
Είδα τα δέντρα που σκαρφάλωνα κομμένα
σε φορτηγό τα όνειρά μου φορτωμένα, για το καλό μου

Είδα το δάσκαλο να με κτυπάει με ζήλο
είδα τα χέρια μου προσημένα από το ξύλο
Είδα τα νεύρα μου σιγά σιγά να σπανε
με καλωσύνη και στοργή να με κτυπάνε

Γιά το καλό μου, γιά το καλό μου
ώσου δεν άντεξε στο τέλος το μυαλό μου
Πήρε ανάποδες στροφές γιά το καλό μου
και είμαι στο θάλαμο εννιά για το καλό μου
στην ηρεμία, για να βρω τον εαυτό μου

Είδα να κόβουν τη μπουκιά για την μπουκιά μου
ρούχα να φτιάχνουν απ' τα ρούχα τα παλιά μου, για το καλό μου
Είδα τη μάνα μου να κλαίει απελπισμένα
είδα το γέρο μου να φεύγει γιά τα ξένα, για το καλό μου

Είδα τους φίλους μου να σκίζονται για μένα
είδα να θέλουν να ξεκόψω από σένα
Είδα καράματα να με τραβάν στο τμήμα
γιά να γλυτώσω το κελλί να πω το ποίημα

Γιά το καλό μου...

Για το καλό μου, για το καλό μου
έχει μουδιάσει το κορμί και το μυαλό μου
ενέσεις, χάπια, ηλεκτροσόκ για το καλό μου

Πάμε μια βόλτα στο φεγγάρι

Χατζηδάκις/Περγιάλης

Τρεις μέρες κώ-, τρεις μέρες κώρισα από σένα
Τρεις νύχτες μέ-, τρεις νύχτες μένω μοναχή
σαν τα πουλιά που στέκουν τώρα δακρυσιμένα | 2x
όταν τα βρέ-, όταν τα βρέχουν οι ουρανοί | 2x

Διώξε τη λύπη παλικάρι | 2x
Πάμε μιά βόλτα στο φεγγάρι | 2x

Πώς να βγω και, πώς να βγω και να περπατήσω
Τα λόγια του, τα λόγια του να θυμηθώ
Με το φεγγάρι πώς, ακ πώς να τραγουδήσω
Με το φεγγάρι πώς να παρηγορηθώ

Διώξε τη λύπη...

α...
Πιες το κρασί, στάλα χρυσή
απ' την ψυχή ως την ψυχή
Πιες το κρασί στάλα χρυσή
απ' την ψυχή ως την ψυχή
Ως την ψυχή
Ως την ψυχή

Σήμερα πήρανε νεκρό τον διπλανό μου
ενώ παλεύω για να βρω τον εαυτό μου
κι έχω κρυμμένο το σουγιά για το καλό μου

Σαν σταρ του σινεμά.

Ζιζώγαλας

Τι να 'ναι αυτό που ξαφνικά μ' αναστατώνει
όταν τα πόδια σου προβάλλουν στα σκαλιά
Χάνω τον έλεγχο και κάνω χίλια λάθη
Τ' αφεντικό τη γράφει τη ζημιά

Μην ξαναρθείς απ' τη δουλειά, δεν το αντέχω
Δεν το μπορώ να σ' αντικρύσω φιλικά
Εγώ ξεδιπλώσα τα φύλλα της καρδιάς μου
κι εσύ υπόγραψες σαν σταρ του σινεμά

Τι να 'ναι αυτό που ξάφνου μέσα μου φουντώνει
όταν σε βλέπω να γελάς με σιγουριά
Χάνω τον έλεγχο, το μάτι μου θολώνει
Κάτι με σπρώχνει να σου ρίξω μιά μπουνιά

Μην ξαναρθείς...

(Σόλο)

Μην ξαναρθείς...

Ο ηθοποιός.

Χατζηδάκις

Ηθοποιός σημαίνει φως
κι είναι καημός πολύ πικρός
και στεναγμός πολύ μικρός] 2x

Μίλησε, κλαίς; Όχι δε λες
Μήπως πεινάς; Και τι να φας
Όλο γυρνάς, πες μου πού πας] 2x

Σ' αναζητώ στο χώρο αυτό
γιατί είμαι 'γώ πολύ μικρός και θλιβερός, ηθοποιός

Θα παίξεις μιά, θα παίξω δυό
Θα κλάψεις μιά, θα κλάψω δυό
Σαν καλαμιά θα σ' αρνηθώ] 2x

Θα σκεπαστώ, θα τυλιχτώ
μ' άσπρο πανί, κι έλα πουλί, άσπρο πουλί
που θα καλεί τ' άλλο πουλί, το μαύρο πουλί
Παρηγοριά μες στην καρδιά
Υπομονή, ακ πώς πονεί
Κι ύστερα λες για δυό τρελές που μ' αγαπούν
γιατί σιωπούν, γιατί σιωπούν

Έλα στο φως, παίζω, θα δεις
Είμαι σοφός, μην απορείς, έλα στο φως, παίζω θα δεις
Ηθοποιός, ό,τι κι αν πεις
είναι καημός πολύ πικρός
και στεναγμός πολύ βαθύς

Ηθοποιός, είτε μωρός
είτε σοφός είμαι κι εγώ
Καθώς κι εσύ είσαι παιδί
που καρτερεί κάτι να δει

Το μαντολίνο.

Χατζηδάκης

^g Φέρτε μου ένα μαντολίνο, για να δείτε πώς πονώ ^D
^g Κι ύστερα θα γίνω κρίνο κι ύστερα πια θα καθώ ^D
^g Τι με νοιάζει κι αν καθώ, αφού θα 'χω γίνει κρίνο ^B | 2x
Φέρτε μου ένα μαντολίνο | 2x

^g Το παιδί που μ' αγαπάει όλο θέλει να ρωτά ^B
τι σημαίνει Κυριακή ^{B D g}
Σκέφτομαι γιατί ρωτάει και φοβάμαι ότι ξεχνά
πως τον είδα Κυριακή

Φέρτε μου ένα μαντολίνο...

Το παιδί που μ' αγαπάει όλο θέλει να ρωτά
πού πηγαίνουν τα πουλιά
Μα το δάκρυ μου κυλάει και καθώς αυτός κοιτά
τον σκεπάζω με φιλιά

Φέρτε μου ένα μαντολίνο...

Ροζ.

Μηλιώκας

^{F#} Πάντα ονειρευόμουνά εν' ανοικτό τζιπάκι ^h
^D Μόνο αυτό μάς έλειπε, τώρα τι να σου πώ ^{G A D}
^e Πάντα γκρινιάρα ήσουν κι αγύριστο κεφάλι ^{h F# h}
^e Κι εσύ είκες την απαίτηση να σε υπηρετώ ^{h F# h}

Ήθελα στη ντουλάπα μου να υπάρχει μία τάξη
Ήθελα στη ντουλάπα μου να γίνεται καμός
Παλιές φωτογραφίες σου θα 'θελα να 'κες κάψει
Μπροστά στους ξένους θα 'θελα να 'σαι πιο σοβαρός

^h Πόσο άλλαξες, πόσο άλλαξα ^A
^{F#} Τα όνειρά μου κόκκινα, τα όνειρά μου άσπρα ^{h A D}
^e ρούχα μαζί που πλύθηκαν κι έκουνε γίνει ροζ ^{h F# h}
^e ρούχα μαζί που πλύθηκαν κι έκουνε γίνει ροζ ^{h F# h}

Ήθελα στα γενέθλια να μού 'φερνες λουλούδια
Ήθελα στα γενέθλια μόνος μου να τα πιώ
Να με γλυκονανούριζες τα βράδια με τραγούδια
Άσε με, πήγε τέσσερις, θέλω να κοιμηθώ

Κοίτα καλε πού έμπλεξα, θα σκάσω απ' το κακό μου
Πάνω που ετοιμαζόμουνά το ίδιο να σου πω
Βρε, αν δε σ' ερωτευόμουνά, θα 'κανα το δικό μου
Εγώ να δεις τι θα 'κανα, μα έλα που σ' αγαπώ

Πόσο άλλαξες, πόσο άλλαξα...

Απ' τ' αεροπλάνο.

Χατζής/Τσώτου

^C Πολύ με πίκρανες ζωή^e
^F Μακριά θα φύγω ένα πρωί^e
^d Θα ανέβω σ' ένα αεροπλάνο^C
^d Να δω τον κόσμο από κει πάνω^{C F G}

Όταν κοιτάς από ψηλά, μοιάζει η γη με ζωγραφιά
και συ την πήρες σοβαρά, και συ την πήρες σοβαρά

^a Μοιάζουν τα σπίτια με σπιρτόκουτα^e
^a Μοιάζουν μυρμήγκια οι άνθρωποι^e
^F Το μεγαλύτερο ανάκτορο^e
^d μοιάζει μ' ένα μικρούλι τόπι^E

Κι όλοι αυτοί που σε πικράνανε
από ψηλά αν τους κοιτάξεις
θα σου φανούν τόσο ασήμαντοι
^d που στη στιγμή θα τούς ξεχάσεις^{E G}

Αγαπημένη μου, μην κλαις, πάμε μαζί ψηλά, αν θες
Να δεις τη γη απ' τη σελήνη, ένα φεγγάρι είναι και κείνη

Όταν κοιτάς από ψηλά..

Μοιάζουν οι πύργοι με κουκλόσπιτα
και τα κανόνια με παιχνίδια
Από ψηλά δεν ξεχωρίζουνε
οι ομορφιές και τα στολίδια

Κι ό,τι σε πλήγωσε ή σε θάμπωσε, από ψηλά αν το κοιτάξεις
θα σου φανεί τόσο ασήμαντο, που στη στιγμή θα το ξεχάσεις

Αγαπημένη μου μην κλαις..

Ο ταχυδρόμος πέθανε.

Χατζηδάκις

^f Κι ήταν παιδί στα δεκαεφτά^{G# D#} | 2x
που τώρα έχει πετάξει^{f C} | 2x

Ποιός θα σου φέρει, αγάπη μου^{f D#} | 2x
το γράμμα που 'χω τά-ξει^{C# CB f} | 2x

Και σαν πουλί που πέταξε
η πικραμένη του ζωή
Πέταξε, πάει και τού 'φυγε
η δροσερή, η δροσερή πνοή

Ποιός θα σου δώσει, αγάπη μου | 2x
το τελευταίο φιλή μου | 2x

^{C#} Ο ταχυδρόμος πέθανε στα δεκαεφτά του χρόνια^{G# C# G#}
κι ήταν αυτός η αγάπη μου, -ου, -ου, -ου, -ου, -ου^{F# G# F# C# G# C#}
Η κουρασμένη του σκιά τώρα πετά στα κλώνια^{C# G# C# G#}
Φέρνει δροσιά στ' απδόνια, α, α, α, α, α^{F# G# F# C# G# f}

Ποιός θα σου δείξει, αγάπη μου
πού είναι του ονειρού ο δρόμος
Αφού πεθάναμε μαζί
εγώ κι ο ταχυδρόμος

Κάπου υπάρχει η αγάπη μου.

Χατζηδάκης

Γώρα που είναι ανοιξη και τα λουλούδια ανθίζουν
Οι νύχτες με ζαλίζουνε τ' αγόρια όταν σφυρίζουν
Κι όσους τα βράδια συναντώ, μού λένε καλοσπέρα
Μα εγώ δεν έχω τι να πω, σφυρίζω στον αγέρα

Κάπου υπάρχει η αγάπη μου, μα δεν ξέρω ποιά 'ναι
Κάπου υπάρχει η αγάπη μου, μα δεν ξέρω πού
Θα την γυρέψω στα καρτιά, θα την γυρέψω στ' άστρα
Μα σαν τη βρώ, στ' ορκίζομαι
πώς θα ντυθώ, πως θα ντυθώ μες στ' άσπρα

Κάπου υπάρχει η αγάπη μου...

Βρε δεν βαριέσαι αδελφέ.

Χατζής/Τσώτου

Κάποιο παράθυρο έχει φως, κάποιον τον τρώει ο πυρετός
μάς φεύγει βήμα βήμα
Κάποιο καράβι στ' ανοικτά, με χίλια βάσανα βαστά
να μην το πιεί το κύμα

Κι εμείς οι τρεις στον καφενέ, τσιγάρο πρόφα και καφέ | 2x
βρε δεν βαριέσαι, δεν βαριέσαι αδελφέ | 2x

Κάποιος στην άκρη του γιαλού, κοιτάει το τέλος τ' ουρανού
μονάχος του πεθαίνει
Κάποιος στην μάχη πολεμά, η σφαίρα δίπλα μας περνά
στα στήθια του πηγαίνει

Κι εμείς οι άλλοι μα το ναι, κάνουμε πάρτυ ρεφενέ | 2x
βρε δεν βαριέσαι, δεν βαριέσαι αδελφέ | 2x

Έξω αστράφτει και βροντά, κι ένας διαβάτης περπατά
καμένος μεσ' τη μπόρα
Κάπου δεν θα 'χουνε ψωμί, κάπου πεινάει ένα παιδί
και κλαίει αυτή την ώρα

Κι εμείς χορτάτοι μα το ναι, κάνουμε γλέντια ρεφενέ | 2x
βρε δεν βαριέσαι, δεν βαριέσαι αδελφέ | 2x

Πόσοι απόψε ξαγρυπνούν, σαν κολασμένοι τριγυρνούν
και κλαίνε και πονάνε
Στάσου και σκέψου μιά στιγμή, πόσοι σκοτώνονται στη γη
την ώρα που μιλάμε

Μα εμείς οι τρεις...

Ο Στρατής.

Χατζής/Τσώτου

Τα νειάτα του έφαγε ο Στρατής στα ναυπηγεία ολημερίς
Φτιάχνει τα πιο γερά σκαριά, να παν οι άλλοι μακριά
Να ταξιδέψουνε τη γη, οι τυχεροί, οι τυχεροί

Τ' απόβραδο στο καπλειό με τον Γιωργή τον παραγιό
λένε για κώρες μακρινές, που δεν τις είδανε ποτές
Ζηλεύουνε τους ναυτικούς, τους τυχερούς, τους τυχερούς

Όταν πεθάνω, βρε Γιωργή, όταν σαλπάρω απο τη γη
βάλε στη κάσα μου πανιά, βάλε της άλμπουρα, σκοινιά
Πες πως ταξίδεψε κι αυτός, ο τυχερός, ο τυχερός

Χάρτινο το φεγγαράκι

Χατζηδάκης/Γκάτσος

θα φέρει η θάλασσα πουλιά
κι άστρα χρυσά τ' αγέρι
Να σου καϊδεύουν τα μαλλιά
να σου φιλούν το χέρι

Χάρτινο το φεγγαράκι, ψεύτικη η ακρογιαλιά
Αν με πίστευες λιγάκι, θα 'ταν όλα αληθινά
Δίχως τη δική σου αγάπη γρήγορα περνά ο καιρός
Δίχως τη δική σου αγάπη είναι ο κόσμος πιο μικρός

Χάρτινο το φεγγαράκι, ψεύτικη η ακρογιαλιά
Αν με πίστευες λιγάκι, θα 'ταν όλα αληθινά

Χάρτινο το φεγγαράκι, ψεύτικη η ακρογιαλιά
Αν με πίστευες λιγάκι, θα 'ταν όλα αληθινά

Μιά Παναγιά.

Χατζηδάκις/Γκάτσος

^D Μιά Παναγιά, ^A μίαν αγάπη μου έχω κλείσει ^D

σ' ερημοκλήσι αλαργινό ^D

Κάθε βραδιά της καρδιάς την πόρτα ανοίγω
κοιτάζω λίγο και προσκυνώ

^d Πότε θα 'ρθει, ^g πότε θα 'ρθει ^C το καλοκαίρι ^F

Πότε τ' αστέρι ^g θ' αναστηθεί ^d

^d Να σου φορέσω στα μαλλιά ^C χρυσό στεφάνι ^F

σαν πυροφάνι ^g σ' ακρογιαλιά ^A

Μιά Παναγιά, μίαν αγάπη μου έχω κλείσει

σ' ερημοκλήσι αλαργινό

Κάθε βραδυά της καρδιάς την πόρτα ανοίγω
δακρύζω λίγο και προσκυνώ

Μιά Παναγιά..

Ναχαν όλοι οι άνθρωποι μιά αγάπη...

Χατζής

^a Νάχα έναν ουρανό ^d νάχα και μιά ^E θάλασσα ^a

νάχα ένα σπιτικό ^E κάτω στο γιαλό ^a

Παίζοντας με βότσαλα ^d να μιλώ ^E στα κύματα ^a

και στην άμμο ^E να πατώ και να τραγουδώ ^a

^A Μα τι λέω ^E ο τρελλος ^D έχω τα δυό ^A μάτια σου

μοιάζουνε με ουρανο ^E μοιάζουνε με ^A θάλασσες

Έχω το δυό ^E μάτια σου ^D θάλασσα και ουρανό ^A

Έχω την αγάπη σου ^E για το σπιτικό ^D ^E ^A

Νάχα ένα σύννεφο και να με ταξίδευε

πέρα από τα σύνορα κι απ' τη μοναξιά

νάχω φίλους τα πουλιά, τ' άστρα ^E νάχω συντροφιά

να μιλώ στον ουρανό και να τραγουδώ

Μα τι λέω ο τρελός, έχω τα δυό χέρια σου

μοιάζουνε με σύννεφα, μοιάζουν με πουλιά

Μα τι λέω ο τρελλός, έχω τα δυό χείλη σου

έχω τα δυό μάτια σου άστρα και ουρανό

Νάχαν όλοι οι άνθρωποι μιά αγάπη όπως και γω

θάμαστε όλοι στη γη φίλοι και αδελφοί

Σ' αγαπώ.

Χατζής/Τσώτου

Σ' αγαπώ, όπως η μάνα το παιδί, όπως η φλόγα το δαδί^a
όπως ο γέρος τη ζωή που τον αφήνει^D
Σ' αγαπώ, όπως η άβυσσος το φως, όπως τα όνειρα ο φτωχός^G
κι ο κουρασμένος στρατιώτης την ειρήνη

Δεν έχω τίποτα άλλο, είμαι μιά φωνή^G
Είμαι δύο χέρια^C αδειανά^D που σε τυλίζουν^G
Μα σ' αγαπώ, και κοίτα, ανοίγουν οι ουρανοί^G
Οι ουρανοί, που τόσο δύσκολα ανοίγουν

Σε ζητώ, όπως το κόμμα τη βροχή, όπως το γέλιο η ψυχή
κι οι οδοιπόροι τα βαθύσκια πλατάνια
Σε ζητώ, όπως το χιόνι τη φωτιά, ο πονεμένος τη γιαιτρεία
και η μεγάλη αμαρτία τη μετάνοια

Δεν έχω τίποτα άλλο...

Μα σ' αγαπώ...

Μην τον ρωτάς τον ουρανό

Χατζηδάκης/Ιωαννίδης

a F E d E
a F E d a

Λόγο στο λόγο και ξεχαστήκαμε^a
μάς πήρε ο πόνος και νυκτωθήκαμε^G
Κρύψε το δάκρυ με το μαντίλι σου^F
να πω τον ήλιο μέσα απ' τα χείλη σου^a

Μην τον ρωτάς τον ουρανό^{G C} | 2x
το σύννεφο και το φεγγάρι^C | 2x
το βλέμμα σου το σκοτεινό^a | 2x
κάτι απ' τη νύχτα έχει πάρει^a | 2x

Ό,τι μάς βρήκε κι ο,τι μάς λύπησε
σαν το μαχαίρι σκληρά μάς χτύπησε
Κρύψε το δάκρυ με το μαντίλι σου | 2x
να πω τον ήλιο μεσ' απ τα χείλη σου | 2x

Η πίκρα σήμερα.

Χατζηδάκις/Γκάτσος

h F# h F# h
H F# h e h F# h

h Η πίκρα σήμερα *e F# h* δεν έχει σύνορα
e F# h F# h κι εσύ δεν έπρεπε να μ' αρνηθείς
Κάποτε αλλοίμονο, στο μεσοκείμωνο
τον ήλιο σου 'φερα να ζεσταθείς

G Κοίτα πώς κλαίει ο ουρανός, *f#* δεν είναι πια γιορτή *e f#*
e Έγινε τ' όνειρο καπνός, *h* πες μου γιατί, *e h* γιατί
G Κοίτα πώς κλαίει ο ουρανός, *f#* μα εσύ καρδιά μην κλαίς *e f#*
e Κι όταν χτυπάει ο κεραυνός, *h* τραγουδι εσύ να λες *e F#*

Νύχτωσε, βράδιασε, ο κόσμος άδειασε
κρυφό το δάκρυ μου και καρτερώ
Μα εσύ δεν έρχεσαι, βρέχει και βρέχεσαι
Ποτήρι μού 'δωσες φαρμακερό

Κοίτα πώς κλαίει ο ουρανός...

Σύνορα η αγάπη δεν γνωρίζει.

Χατζής/Τσώτου

d Άσε με να κάτω πλάι σου κι ό,τι θέλεις συλλογίσου *d*
Δεν θα σου μιλήσω, *A* δεν θα σου μιλήσω *d*
d Μίλα με τους άλλους γύρω σου, *A* για ν' ακούω τη φωνή σου *d*
Σε παρακαλώ, *C* σε παρακαλώ *F*

g Σύνορα η αγάπη δεν γνωρίζει *d*
πόσο σ' αγαπώ, *A* ποσο σ' αγαπώ *d*
g Γέρνεις και ο ίσκιος σου μ' αγγίζει *d*
κι εγώ ριγώ, *E A* κι εγώ ριγώ *d*

Άσε με απ' το ποτήρι σου μιά γουλιά να πιω ακόμα
Δίψασα πολύ, δίψασα πολύ
Φεύγει η ζωή και χάνεται και τ' αφίλητό μου στόμα
κλαίει για ένα φιλί, κλαίει για ένα φιλί

Σύνορα η αγάπη δεν γνωρίζει...

Σύνορα η αγάπη δεν γνωρίζει...

Κι ύστερα.

Χατζής/Τσώτου

^FΚι ύστερα πήρες από πάνω μου το χιόνι ^g
κι ύστερα ^Cτίναξες τη στάχτη απ' τη ζωή μου ^F
^FΠήρες στα μάτια το παράπονο να λιώνει ^B
κι ύστερα έκλαψα κοντά σου ως το πρωί ^C

^dΚι ύστερα, κι ύστερα, μα δεν υπάρχει ^aύστερα
Κλείσαν ξανά τα σίδερα κι όλα τελειώνουν ^aσήμερα
^dΚι ύστερα, κι ύστερα, μα δεν υπάρχει ^aύστερα
Κλείσαν ξανά τα σίδερα κι όλα τελειώνουν ^aσήμερα ^d ^C

Κι ύστερα τίναξες τη στάχτη απ' την καρδιά μου
κι έγινε διάφανο στα χέρια σου γιαλί
Το ουράνιο τόξο είχε καθήσει στα μαλλιά μου
και κάποιος έπαιζε στα σύννεφα βιολί

Κι ύστερα, κι ύστερα..

Μη φοβάσαι.

Ευδάκης/Ρασούλης

^eΜες στο νόημα πάντα θα 'ναι ^Gόποιος πάθει κι όμως μάθει
^eΟι φοβέρες δε φτουράνε ^Gκαι ο χάρος κάνει λάθη ^e

^eΆντε, μη φοβάσαι, μη φοβάσαι, ^Dφίλος με τον πόνο να ^e'σαι
^eΠάντα ^Gέχει η ζωή κάτι πιο βαθύ να πει
Και ο φόβος, ναι, και ο πόνος είναι ^dδυό σοφοί ^e

Όλα είναι μιá ιδέα και τη ζεις στο φλας του κόσμου
Πότε κάλια, πότε ωραία, σώμα μου, ψυχή και φως μου

Άντε, μη φοβάσαι, μη φοβάσαι...

Δυό παιχνίδια σε ζορίζουν, είν' ο θάνατος κι η αγάπη
Παίξ' τα και τα δυό κι ας χάσεις, θα βγει η θασού απάτη

Άντε, μη φοβάσαι, μη φοβάσαι...

Σφίγγα.

Ευδάκης/Ρασούλης

^eΣα τη Σφίγγα της ερήμου^F θα γελώ μυστήρια^a
^GΑπό μένα σαν θα φύγεις, να περνάς μαρτύρια^F
Κι όταν θα 'χεις μαρτυρήσει απ' τα τόσα κρίματα^e
θα σου πλύνω το κορμάκι στου ουρανού τα κύματα

^GΌταν μιά γυναίκα θέλει, όλα τα μπορεί^a
^GΑπλητήριο και μέλι κάθε της φιλή^d
Όταν μιά γυναίκα θέλει, όλα τα μπορεί^e
Κάνει κάποιονα κουρέλι, βασιλιά στη γη

Σαν τη θηλυκιά αράχνη, ακ, να σ' αιχμαλώτιζα
σαν τον έρωτά σου πάρω, τρέλα να σε πότιζα
Μέσα στο χρυσό ιστό μου, Θεέ μου, να σε έπλεκα
κι απ' τα τόσα βάσανά σου, φως μου, να σε ξέμπλεκα

Όταν μιά γυναίκα θέλει...

Ο σιδερομάσας

Πλάτωνος/Κριεζή

^AΣτη βιομηχανική πλευρά του Πόρτο-Λίλι
ένα μόνο μπκάνημα θα δεις
Σιδερομάσας είναι τ' όνομά του
το ξακουστό στα πέρατα της γης

^HΜάσα, σιδερομάσα, μάσα, σιδερομάσα
μάσα, δυνατά
Πετρέλαιο, βενζίνη, κωκ και ορυκτά
^DΚαι βγάζε, βγάζε, βγάζε απανωτές
^Dκονοσέρβες, σαγιονάρες, τσίχλες ευδιαστές
σαμπρέλες, ζελατίνες και νάιλον κλωστές
και ^Gό,τι άλλο θέλουν οι καταναλωτές^d

Είσαι της επιστήμης το καμάρι
Είσαι της τεχνικής ο Παρθενών
και σε ζητωκραυγάζουν μ' ένα στόμα
οι τευνοκράτες όλων των χωρών

Μάσα..
Και βγάζε, βγάζε, βγάζε απανωτές
νάιλον σακούλες, σκόνες χρωματιστές
φορμάικες, λεκάνες και βάρκες φουσκωτές
και ό,τι άλλο θέλουν οι καταναλωτές

Ο χορός των μπιζελιών

Πλάτωνος/Κριεζή

Το κοντρό μπιζέλι^e κορεύει^a τσιφτετέλι^e
κορεύει^a τσιφτετέλι^e στο χορό^F των μπιζελιών^a
και τα κολοκυθάκια χτυπάνε παλαμάκια
πάνω στην πρασινάδα και πάνω στο γκαζόν

Μ' ένα πράσινο καινούργιο παπιγιόν^d
προχωρώ^G για τον χορό των μπιζελιών^C
ήρθ' η ώρα πια και γω, ήρθ' η ώρα πια και γω
να κορέψω με λαχτάρα^{G F}, αγκαλιά με μιá αγκινάρα^C
το πρώτο μου ταγκό^{G C}

Βλήτο και σπανάκι κορεύουνε συρτάκι
κορεύουνε συρτάκι στο χορό των μπιζελιών
κι η μπάμια η μεγάλη κορεύει πεντοζάλη
πάνω στην πρασινάδα και πάνω στο γκαζόν

Μ' ένα πράσινο...

Στο Σου-Μιτζού

Βυδάκης/Γκανάς

Στού Σου-Μιτζού κάποια βραδιά
έχασα όλα τα κλειδιά και γύρευα λιμάνι
Δυό γιαπωνέζοι θυρωροί, αμφιβολία δε χωρεί
με πήραν για χαρμάνη

Και πες, πες, πες και ψου, ψου, ψου
κάποια βραδιά στου Σου-Μιτζού, σε πέντε κι έξι γλώσσες
Α, είδαν πως ήμουν πονήρος, και πριν να γίνουμε καπνός
μού κάνανε τις κλώσσες

Δεν είχα όρεξη που λές, να μάθουν όλες οι φυλές^g
πως ήμουν λυπημένος^{d g}

Βρήκα στο μπαρ ένα ρωμιό, πήγα να ξεμολογηθώ^g
μα ήτανε πιωμένος^{D# d}

Δεν είχα όρεξη που λές...

Οι χήρες

Ευδάκης/Σαμαρτζή

Μπήκανε δυό μαύρες χήρες μες στο μαγαζί^a
κι ήπιαν δυό ποτήρια μπύρες, ναι, και μετά κρασί^e
Ζαλιστήκανε λιγάκι, ήταν κι ένα μπουζουκάκι^a
να σου παίρνει την ψυχή, α^a

Άσπρα ρούχα, μαύρα ρούχα, βάλε, βγάλε και ξανά^d
Άσπρα ρούχα, μαύρα ρούχα, της ζωής η φορεσιά^e

Μπήκανε δυό μαύρες χήρες, στήσανε χορό
Χάρε, άκαρδε, που πήρες μέσα απ' το σωρό
Μάς φαρμάκωσες τη μέρα, που μάς έκλειψες τη βέρα
και το κάδι το γλυκό

Άσπρα ρούχα, μαύρα ρούχα...

Τα θερινά σινεμά

Κηλανδόνης

Φεύγουν τα καλύτερά μας χρόνια^C
ώρα με την ώρα βιαστικά^G
Νιάτα που περνούν, που δε θα ξαναρθούν^C
και κείνο που βλέπω να μένει τελικά^D

Είναι κάτι νύχτες με φεγγάρι^C
μες στα θερινά τα σινεμά^G
Νύχτες που περνούν, που δε θα ξαναρθούν^C
μ' αγιόκλημα και γιασεμιά^d

Φεύγουν τα καλύτερά μας χρόνια
κάποιος μάς τα κλέβει μυστικά
Χρόνια που περνούν, που δεν θα ξαναρθούν
και κείνο που βλέπω να μένει τελικά

Είναι κάτι νύχτες με φεγγάρι...

Ύμνος των μαύρων σκυλιών

Κηλαπδόνης

^A Στα ξενύχτια λέμε ναι, και στις τρέλλες λέμε ναι ^E

Στα μεθύσια λέμε ναι, στα κορίτσια λέμε ναι ^A

^A Στους απέξω λέμε ναι, στους εντάξει λέμε ναι ^D

^D Όχι λέμε στις κότες, ^A ^E όχι και στους ξενέρωτους ^A

^D Όχι λέμε στις κότες, ^A ^E όχι στους κυριλέ ^A

Στους δικούς μας λέμε ναι, και στους ξύπνιους λέμε ναι

Στους μουσάτους λέμε ναι, στους φευγάτους λέμε ναι

Στα μπαράκια λέμε ναι, στα παπάκια λέμε ναι

Όχι στους τεκνοκράτες, όχι και στις κυρίες τους

Όχι στους τεκνοκράτες, όχι στους λογικούς

^E Στη τρέλλα, ναι, ^A στα πάρτυ, ναι

^E Στη δρόση, ναι, ^A στη βράση, ναι

^D Στη σάμπα, ναι, ^A στο τσάμπα, ναι

^E Στη ρέγγε, ναι, ^A στη ντίσκο, ναι

^D Στους μαύρους, ναι, ^A στους γαύρους, ναι

^E Στους αναλφάβητους, ναι ^A

Στους φαντάρους λέμε ναι, και στους γύφτους λέμε ναι

Στους μαλλιάδες λέμε ναι, στους ροκάδες λέμε ναι

Στα μαγκάκια λέμε ναι, στα πρεζάκια λέμε ναι

Όχι λέμε στην πρέζα, όχι και στην εξάρτηση

Όχι λέμε στην πρέζα, όχι στα σκληρά

Στα ωραία λέμε ναι, και στα κόλπα λέμε ναι

Στα μυστήρια λέμε ναι, και στις φάσεις λέμε ναι

Στα ουίσκια λέμε ναι, στα τσιγάρα λέμε ναι

Όχι στην ηρωίνη, όχι σ' αυτό το διάολο

Όχι στην κοκαΐνη, όχι στα σκληρά

Στην άπλα, ναι, στην ξάπλα, ναι

Στο εστιατόριο...

Ευδάκης

^d Στο εστιατόριο που τρων τα συνεργεία

^d μπήκε το θέμα σου, έτσι, στ' αστεία

^g Εφτά βοηθοί και τρεις μαστόροι

^C μαζί τους και οι σερβιτόροι ^F

^d Κι εσύ μαρσάρεις τα μποτάκια σου ^g

^C σφυρίζεις με τα δύο χειλάκια σου ^F

^d Ανάβεις τη μικρή και τη μεγάλη σκάλα ^g

^C κι ούτε μάς σκέφτεσαι μιά στάλα ^F

^d Και με τα δυό σου πόδια, λάστιχα Πιρέλι ^g

φεύγεις και χάνεσαι, γλιστράς σαν χέλι, ^C ^g ^{D#} α, α, ^d α

Στο εστιατόριο...

Εφτά βοηθοί...

Κοίτα τα φρένα, το τιμόνι σου

Δεν θα τα καταφέρεις μόνη σου

Έλα σε μάς και μη σε μέλει, μη σε νοιάζει

Έλα, μάς τρώει το μαράζι

Είμαστε εφτά βοηθοί και τρεις μαστόροι

μαζί μας είναι και, α, οι σερβιτόροι, α, α, α

Τα βεγγαλικά σου μάτια.

Σέμπος/Μπουρμπούλης

^C Άναψα ^B όλα τα ^{D#} φώτα κι ^{G# D#B} έδωσα παράσταση
^f Σαν πεθάνει η ^{D# C# g} αγάπη δεν γνωρίζει ^{G# B c} ανάσταση

^{c B f B c}

^C Τα βεγγαλικά σου ^B μάτια ^{D#} φέγγουν σαν τον ^{G# D#B} φώσφορο
^f σαν νυχτερινά ^{D# C# g} καράβια που περνούν τον ^{G# B c} Βόσπορο

Έκλεισες το φως και πήγες, έγινες αόρατη
Νέφος που το πήρε ο αέρας σε μιά πόλη αυτόματη

Τα βεγγαλικά σου μάτια ένα ολοκαύτωμα
και η μοναξιά να πέφτει σα βροχή στο πάτωμα

Είμαι πια εγκλωβισμένος στ' άρωμά σου, στ' όνομά σου
και στα μάτια, ναι, στα μάτια, τα ψυχρά βεγγαλικά σου

Τα βεγγαλικά σου μάτια φέγγουν σαν τον φώσφορο
σαν νυχτερινά καράβια που περνούν τον Βόσπορο

Στις βάρκες, ναι, στις τσάρκες, ναι
Στους φίλους, ναι, στις πλάκες, ναι
Στους σκυλους, ναι, στις γάτες, ναι
Στους Μήτσους, ναι, στους Κιτσους, ναι
Στην αντισυλληψη, ναι

Στα κοκτέιλς λέμε ναι, και στα κόμικς λέμε ναι
Στις μπανάνες λέμε ναι, στις κουκλάρες λέμε ναι
Στις πισίνες λέμε ναι, στις αιώρες λέμε ναι
Όχι λέμε στους βλάκες, όχι γαμώ τους άσχετους
Όχι λέμε στους βλάκες, όχι στους χαζούς

Στα τσακάλια λέμε ναι, και στους έτσι λέμε ναι
Στους τζαζίστες λέμε ναι, στους μπλουζίστες λέμε ναι
Στις ζηλιάρες λέμε ναι, στις τρελιάρες λέμε ναι
Όχι παιδιά στις ψόφιες, όχι και στους κρυόκωλους
Όχι παιδιά στις ψόφιες, όχι στους σοβαρούς

Πα ρα παμ, παραραμ...

...

Όχι παιδιά στις ψόφιες, όχι και στους κρυόκωλους
Όχι παιδιά στις ψόφιες, όχι στους σοβαρούς
ΝΑΙ!!!

Ένα γουρούνι λιγότερο

Κηλαπδόνης

Έχει αμάξι, έχει σπίτι, όλα τα 'χει κι όμως πλήττει
και ξαφνικά παθαίνει συγκοπή
Ξέρει κόλπα, έχει θέσεις, μετοχές και καταθέσεις
και ξαφνικά παθαίνει συγκοπή

Γι αυτό σου λέω μη μού λες εμένα
για όλα αυτά τα μεγαλεία, τα παλάτια, τα λεφτά
Γι αυτό σου λέω εγώ είμαι μιá καρά
να κλαις τον άλλονε λοιπόν το φουκαρά

Εγώ, κορίτσι μου γλυκό, έχω εσένα
αντί γι αυτά τα μεγαλεία, τα παλάτια, τα λεφτά
Εγώ κορίτσι μου είμαι μιá καρά
να κλαις τον άλλονε λοιπόν, τον φουκαρά

Κονομάει, τη βγάζει φίνα, στη Μαγιόρκα, στα καζίνα
και ξαφνικά παθαίνει συγκοπή
κάνει μιá ζωή στρωμένη, με γυναίκα κι ερωμένη
και ξαφνικά παθαίνει συγκοπή

Γι αυτό σου λέω...

Είμαι ένας φτωχός...

Κηλαπδόνης

Όλοι μου οι φίλοι παντρευτήκανε
Γίνανε ρεζίλι, γι αυτό κρυφτήκανε
Πιάσαν μιá δουλίτσα κι όλοι τους κρατούν κλειδιά
Απόκτησαν κοιλίτσα κι από 'να δυό παιδιά

Γιόχο, κόχο, κόχο...

Κι όλα τα κορίτσια που 'χα γκόμενες
τώρα είν' όλο βίτσια και πίνουν μόνο νες
Κι αν δεν κάνω λάθος, έχουν όλες γιώτα-κι
θέλουνε και σκάφος και πάνε κι εξοχή

Γιόχο, κόχο, κόχο...

Τώρα σαν τους βλέπω δεν τους καιρετώ
Ούτε και γουστάρω εγώ να παντρευτώ
Κι άμα μού τη δίνει κάτι τέτοια δειλινά
παίρνω τ' άλογό μου και πάμε στα βουνά

Γιόχο, κόχο, κόχο...

Στη Βουλιαγμένη

Κηλανδόνης

Πάμε μιά βόλτα στη Βουλιαγμένη, είναι η νύχτα ζεστή
Κάπου υπάρχει μιά καντίνα αραγμένη, ίσως τη βρούμε ανοικτή
Πάμε μιά βόλτα στη Βουλιαγμένη, η πόλη μού πέφτει στενή
κάτι θα πιούμε και στο τέλος πιωμένοι, κάνουμε μπάνιο γυμνοί

Κι όταν βαθιά θ' ανοιχτούμε στον δρόμο του φεγγαριού
Θα με φιλάς και θ' ακούμε τη μουσική του σταθμού

Πάμε μιά βόλτα στη Βουλιαγμένη, η πόλη μού πέφτει στενή
κάτι θα πιούμε και στο τέλος πιωμένοι, κάνουμε μπάνιο γυμνοί

De cadenza

Κηλανδόνης

Μη μου πεις για σένανε μέσα σε τούτο το χαμό
Κάπου μοιάζουμε εμείς οι δυό
Μη μου πεις για σένανε, άσε τη νύχτα να μιλά
Νιώθω σα να σε ξέρω καλά

Μη μου πεις για σένανε μέσα σ' αυτό το μακελειό
Κάπου μοιάζουμε εμείς οι δυό
Μη μου πεις για σένανε, εγώ κατάλαβα καλά
Ας περάσουμε απόψε καλά

Ξέρω ότι κάποτε αγάπσοες, ξέρω, έχεις περάσει πολλά
Ότι κάπου, όπως όλοι μας, την πάτσοες
Αλλ' απόψε ας μη μιλάμε για όλα αυτά

Μη μου πεις για σένανε...

Αχ Ρίτα

Κηλαπδόνης

Είδα τη Ρίτα νοικοκυρά
Αχ, Ρίτα, αχ μωρέ Ρίτα, βιάστηκες να μπεις σε μιά σειρά] 2x
Είδα τη Ρίτα κι ήταν καλά
Αχ, Ρίτα, αχ μωρέ Ρίτα, από σένα εγώ περίμενα πολλά] 2x

Μα ου παντρεύτηκες, νοικοκυρεύτηκες
με λίγα λόγια, έγινες μαντάμ
Μα ου παντρεύτηκες, νοικοκυρεύτηκες
τώρα βολεύτηκες και κάνει μπαμ

Είδα τη Ρίτα νοικοκυρά
Αχ, Ρίτα, αχ μωρέ Ρίτα, ξέχασες ποιά ήσουν μιά φορά
Είδα τη Ρίτα κι ήταν καλά
Αχ, Ρίτα, αχ μωρέ Ρίτα, κάποτε μιλούσες για πολλά

Μα ου παντρεύτηκες...

Για ένα κλαρίνο

Κηλαπδόνης

Πόσο γλυκά λέει μυστικά
και πόσο βαθιά συγκινεί
Ο ήχος αυτός, ο τόσο ζεστός
κλαρίνο μου, η γλυκειά σου φωνή

Σαν το φεγγάρι που φεύγει απαλά
και πέφτει μες στις φυλλωσιές
Σαν αεράκι γλυκά που κυλά
και παίζει με τις κερασιές

Να 'ξερες λοιπόν πόσα μού θυμίζεις
πόσες όμορφες αγάπες, πόσες νύκτες μαγικές
Να 'ξερες λοιπόν ότι μού θυμίζεις
κι άλλα τόσα που δε γνώρισα ποτέ